

Giới thiệu Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!

Thảo Phương là một học sinh gương mẫu của lớp. Cô thích đọc truyện ngôn tình và vì vậy cũng rất thích ngắm soái ca. Nhưng tiếc thay mười sáu năm cấp sách, cô chưa từng được ngồi gần một bạn đẹp trai nào hay có thể gặp được hình ảnh bạch mã hoàng tử như ngôn tình...

Cậu ta chuyển trường tới đây, là một học sinh cá biệt, thích chơi game, nhưng bù lại khả năng chơi thể thao của cậu khá tốt. Cậu học ở lớp của cô, và trùng hợp hơn lại còn ngồi cùng bàn.

Hai người với vô vàn điều trái ngược nhau thế này liệu có thể bình yên vượt qua năm học hay không?

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Lần đầu được ngồi cùng trai đẹp!

Lướt facebook Cô ấn nhẹ share bài viết "Mong năm nay đi học được ngồi cùng trai đẹp". Đối với một người mười sáu năm đi học chưa được ngồi cùng trai đẹp một lần nên Cô cũng không biết cảm giác đó nó như thế nào?

Bước chân đi đến trường, trong đầu cô chỉ toàn câu hỏi "Được ngồi cùng trai đẹp chắc vui lắm". Bỗng nhiên đằng sau đi đến đập nhẹ vai cô.

Nghĩ gì mà Tao đi đằng sau Mây mà Mây cũng không để ý thế hả? - Nhỏ "Nguyễn Hoài Ngọc" bạn thân cô tỏ vẻ bức tức nhìn cô

Thì Tao đang nghĩ năm nay đi học có được ngồi cùng trai đẹp hay không ý mà - Cô cười cười nhìn nhỏ

Xìiii... Thôi đi đã vào học được vài ngày rồi Mây có thấy lớp mình có học sinh mới nào chuyển vào không mà mơ ước ngồi cùng trai đẹp - Ngọc bắt đầu trêu chọc Cô

Biết đâu năm nay lại khác - Cô nhường mày nhìn Nhỏ

Nhỏ cười trừ lảng đi chỗ khác rồi kéo tay cô đi. Cô với nhỏ học cùng một lớp nên khá là thân thiết chỉ tiếc ngồi học cô ngồi bàn trên nhỏ ngồi bàn dưới. Mà bàn của nhỏ toàn trai đẹp ngưỡng mộ ghê...

Còn cô luôn ngồi một mình một bàn... bên cạnh cô còn trống nữa chứ...

Đang ngắm cảnh ngoài cửa... Thầy chủ nhiệm đi vào vẻ mặt khá là rạng rỡ...

Các em hôm nay lớp mình có thêm một học sinh mới - thầy nhẹ nhàng nói

Cả lớp Ôôôô lên thi nhau hỏi rồi rít

Trai hay gái vậy thầy? - Lớp trưởng nhả nhận hỏi

Chắc là con gái phải không thầy? Một đám con trai cười hỏi "Đúng là bọn mê gái"

Là Con Trai đúng không thầy? - Nhỏ thân với lớp trưởng hỏi

Sau đó là vân vân và mây mây câu hỏi khá là nhộn nhịp

Nào cả lớp... Bạn là con trai... Vào đi em - thầy nhả nhận nói gọi bạn vào

Bước vào lớp là một anh chàng soái ca anh mặc rất chỉ là phong cách cười cười nhìn cả lớp...

Chào các bạn! Minh là Nguyễn Hoàng Minh Thiên... sau này có gì mong được các bạn giúp đỡ nhiều ạ - Cậu cười nói còn thêm cái nháy mắt

Trời má... làm chao đảo bao nhiêu là con tim các bạn nữ trong lớp. Đặc biệt là cô... Ăn gì mà đẹp trai thế

Con gái trong lớp được phen đau tim vì nụ cười tỏa nắng ấy cộng thêm cái nháy mắt. Còn con trai thì bên ngoài cười cười vui vẻ thế chứ trong lòng chắc đang chửi thầm sợ cướp mất cái danh đẹp trai trong lớp rồi nên.

Sau một hồi hò reo thì...

Thầy ơi cho bạn ngồi đây đi ạ - nhỏ thân với lớp trưởng lên tiếng

Cho bạn ngồi đây đi thầy-một đứa mê trai nữa nói tiếp

Sao mày không bảo thầy cho bạn vào chỗ mày ngồi đi-Ngọc đập vai tôi nói nhỏ

Thôi...Nhiều bạn tranh dành thế kia rồi...-Cô nói nhìn Ngọc nói nhỏ,không phải Cô không muốn mà là vì mỗi lần lớp có con trai chuyển đến Cô đều mong được ngồi cùng trai đẹp nhưng rồi lại hụt hẫng nên lần này Cô cũng không kỳ vọng gì nhiều.

Một hồi lâu Thầy nhìn quanh cả lớp đang xôn xao...

Em xuống chỗ bạn Thảo Phương bàn thứ tư kia ngồi đi-Thầy nghiêm nghị nói

Vâng-Cậu nói rồi bước xuống

Cả lớp dù phần nộ lắm những cũng chẳng làm gì được...

Mình ngồi đây được chứ-Cậu nhìn cô cười nói

Còn cô...Cô đơ người 1s...2s...3s...

Ê...mày làm sao đấy-Ngọc thấy vậy đập đập vai cô

À...Ừ...Được...Được-Giờ cô mới hoảng hồn trở về

Chào Cậu!Bạn cùng bàn...sau này mong được giúp đỡ-Cậu cười

Chào Cậu...Bạn cùng bàn-cô nhìn cậu cười

Ghé nhờ giờ lại được ngồi cùng trai đẹp rồi đấy-Ngọc vỗ vai cô

Mong ước của Tao được thực hiện rồi à?-cô vẫn không tin được nhìn Ngọc hỏi

Ừ...được ngồi cùng rồi đấy-Ngọc nheo má Cô

Đau-Cô lườm Ngọc,Cô nhận ra không phải mơ,Cô lay lay tay nhỏ cười với một người mười sáu năm đi học không biết cảm giác ngồi cùng trai đẹp là như thế nào!Bây giờ mới biết cảm giác được ngồi cùng nó lại thích đến thế!!!

Mong với ước cái gì vợ vãn!-Cậu lăm bắm trong miệng,khỏe môi cũng vì vậy mà nở nụ cười

Sau lần chào hỏi làm quen như vậy,Cô và Cậu không nói chuyện với nhau cậu nào.Cô thỉnh thoảng lại đưa mắt nhìn Cậu xem Cậu đang làm gì?Còn Cậu thì chỉ chăm chăm vào cái điện thoại đang bận chơi game.

Sắp hết giờ rồi cả lớp ngồi trật tự nhé-Thầy nhả nhạn nói rồi bước ra cửa lớp

Cả lớp bắt đầu ầm ầm lên,các bạn nữ thi nhau chạy đến chỗ Cậu để bắt chuyện.Cậu cũng vì những tiếng nói ầm ầm đó mà ngược mặt lên nhìn.

Có chuyện gì vậy?Sao các cậu lại ở đây hết vậy?-Minh Thiên ngạc nhiên hỏi

Cậu có người yêu chưa?Nếu chưa làm người yêu tớ nhé!-Cái con Hương Lan bắt đầu ra vẻ dịu dàng hỏi"Con này mọi ngày thì cáu gắt,mặt chát đầy phần lúc nào cũng tỏ vẻ dễ thương xinh đẹp đúng là...hazzz"

Cậu đã thích ai từ cái nhìn đầu tiên chưa?Tớ thì có rồi đấy...Tớ thích Cậu!-Con Phương Anh ngại ngùng nói"Con này tính tình cũng tốt dịu dàng những mỗi cái tội mặt chát đầy phần"

Facebook Cậu là gì vậy?Minh add facebook rồi cùng nói chuyện với lớp được chứ!-Phương Linh nói "nhỏ lớp trường tính tình cũng tốt dịu dàng mặt mũi xinh xắn không phần chát đầy mặt như mấy người trước"

Sau đó là vân vân và mây mây câu hò giành cho Minh Thiên.Toàn là câu ngọt sùng như trong truyện ngôn tình.Mặc dù Cô khá mê ngôn tình nhưng cũng không nói mấy câu ngọt sùng như thế.

Mình cảm ơn các cậu đã thích mình nhưng...mình có...người trong lòng rồi!Xin lỗi các Cậu!-Minh Thiên ngập ngừng nói về khó xử.

Sau câu nói của Minh Thiên bầu không khí trong lớp cũng vì vậy mà trở nên ngột ngạt.Bọn con trai nghe vậy thì được phen cười đau bụng.Ai đòi toàn là hotgirl trong lớp đi tỏ tình lại bị từ chối kia chứ.Bị vài đứa con gái lườm bọn chúng cũng sợ nên im lặng ngồi im

Không sao!Chúng ta trở thành bạn bè tốt của nhau được mà!Đúng chứ?-Lớp trưởng không muốn không khí ngột ngạt thêm nên lên tiếng

Chúng ta làm bạn tốt được chứ?-Minh Thiên nhìn các bạn nữa cười nói

Được!-Vài bạn nữ cùng nhau nói,mặc dù chắc buồn lắm như cũng không biết phải làm sao.

Cậu có người trong lòng rồi?-Cô lẩm bầm trong mồm.Cô cũng không biết vì sao nghe vậy lại cảm thấy buồn...không lẽ Cô Thích Cậu?

Minh mới tập tành viết truyện nên có gì sai sót bạn nào đọc truyện này mong bỏ qua và góp ý thêm ạ!!!Cảm Ôn

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Đẹp Trai U?Chỉ được cái vẻ bề ngoài!

Hôm sau đi học,sau cái lần làm quen đấy Cô và Cậu cũng không nói chuyện nhau câu nào.Cô muốn nói chuyện với Cậu nhiều hơn vì dù gì cũng là bạn cùng bàn hết hai năm nữa nhưng Cậu chỉ quan tâm tới game ngày nào đi học Cô cũng thấy Cậu không trò chuyện cùng ai chỉ chăm chú chơi game.Cô buồn chán chẳng biết làm gì nên quay xuống nói chuyện với mấy đứa bạn dưới có "Quang Trường","Thế Anh","Hoài Ngọc" mấy đứa hay ngồi nói chuyện xàm xí với nhau.

Sao mặt mày ủ rũ thế?-thấy Cô quay xuống không nói câu gì Ngọc hỏi

Không có gì!-nói thế thôi chứ Cô đang buồn muốn chết vì bạn cùng bàn của mình không nói chuyện với mình dù một câu

Được ngồi cùng trai đẹp thế kia mà mặt còn ủ rũ à-Quang Trường nhìn Cô bắt đầu nói cái giọng trêu trọc

Ai đã được ngồi cùng trai đẹp bao giờ đâu mà biết-Thế Anh tiếp lời.Nó với Quang Trường thân nhau nên trêu trọc ai là phải đi chung cho nên Ngọc ngồi cùng nhiều lúc tức sôi máu nhưng cũng chẳng làm gì được

Hừmmm...-Cô lườm hai đứa nó một cái ra trò.Cô đang buồn lại còn trêu với trọc

Chào!Minh mới tới có gì mong được giúp đỡ!-Minh Thiên đang chơi game, nghe cuộc nói chuyện của họ cũng ngoảnh xuống làm quen

Ừ sao vào học được vài ngày rồi mà Cậu mới chuyển đến trường này vậy? Nghe nói nhà Cậu cũng có điều kiện sao lại đến trường này-Quang Trường nhìn thì lù đù chứ cũng lăm lăm chuyện lăm cứ có thông tin gì hot ở trường ai chưa biết chứ nó biết đầu tiên rồi.

Trường Cô là Trường THPT B,Trường chỉ toàn học sinh khá giả học chứ chẳng có con nhà điều kiện nào học ở đây cả.Vì trường cô còn chưa có nhiều tiện nghi như những trường khác nên học sinh có điều kiện học ở đây đa số chỉ một vài người.

Ừ...Thì...học ở các trường khác hay bỏ tiết,chơi game trong giờ học, không coi trọng giáo viên...Nên mới chuyển đến đây thôi-Cậu nói xong nhếch môi cười,bỏ lại cả hàng vạn ngờ ngàng dành cho bọn cô

Cậu...Cậu...cậu là học sinh cá biệt ư?-Cô nghe cậu nói vậy ngạc nhiên nhìn Cậu

Đẹp trai vậy mà là học sinh cá biệt-Ngọc nghe vậy chép miệng nói

Thế Anh,Quang Trường nghe vậy cũng không nói thêm gì.Mặc dù hai người họ có hay nghịch ngợm nhiều nhưng cũng không đến mức như Cậu.Giờ thì Cô hiểu sao thấy lại sắp xếp cho Cô ngồi cùng một con người đẹp trai như vậy.Cô là học sinh gương mẫu,Cậu là học sinh cá biệt...Thầy nghĩ Cô có thể biến Cậu từ học sinh cá biệt trở thành một học sinh tốt trong lớp ư?

Không thể nào...một người đẹp trai như vậy sao lại là học sinh cá biệt-Cô lẩm bầm trong miệng lắc đầu bỏ qua cái suy nghĩ đó đi

Bộ đẹp trai là không thể trở thành học sinh cá biệt à?-Minh Thiên nhìn cô,Cô dù lẩm bầm nhưng hai người ngồi cùng bàn Cô nói vậy cũng đủ để Cậu nghe thấy

Hả...à...ừ...không...tớ không có ý gì cả-Cô nghe Minh Thiên lên tiếng nên giật mình không biết phải trả lời như nào

Ừ-Minh Thiên trả lời rồi lại chăm chăm vào cái điện thoại.

Cô nhìn ra ngoài cửa sổ,khung cảnh hôm nay thật dễ chịu hơn mọi ngày,nhưng con gió nhẹ lướt đùa nhau,những đám mây xanh pha chút mây trắng nhìn thật đẹp.Khung cảnh dễ chịu sao tâm trạng Cô lại buồn không lẽ là vì Cậu?

Vào giờ học,tiết Hóa môn học Cô cực kỳ thích.Lắc đầu để bỏ qua mấy suy nghĩ vớ vẩn Cô quan tâm vào tiết học.Cô giáo dạy Học là người khá khó tính nên cả lớp đều chăm chú nghe giảng,riêng chỉ mình Cậu là không quan tâm đến việc học.

Nghe nói lớp mình có bạn mới,mới em học sinh mới lên bảng giải bài này giúp cô-Cô giáo biết Cậu đang không chăm chú nghe giảng nên mới gọi Cậu

Kìa Cô gọi Ông lên làm bài kìa-Thế Anh ngồi dưới đập nhẹ vào vai cậu

Dạ...dạ thưa Cô...em không biết làm-Nghe Thế Anh đập vai Cậu giết mình đứng giậy nhìn Cô giáo

Cái gì?Bài dễ như vậy mà em nói không biết làm?Chỉ có" $\text{NaOH}+\text{HCL} \rightarrow$ " vậy thôi mà em nói em không biết làm?-Cô giáo nghe vậy bực mình quát

....

Ruốc cuộc em đi học em học được cái gì hả?Hay em đi học chỉ để chơi?Không lẽ em là học sinh cá biệt nên chuyển đến trường này học?-không thấy Cậu nói gì,Cô tiếp lời

Vâng!-Minh Thiên nhìn Cô giáo trả lời

Thôi được rồi em ngồi xuống đi-Cô giáo nghe Cậu nói cũng chẳng biết nói gì

Được rồi cả lớp ngồi trật tự làm bài tập đi-Cô nói thêm

Minh Thiên...là học sinh cá biệt ư?-nhỏ Hương Lan ngờ ngàng nói nhỏ

Hotboy trong lòng Tao mà lại trở thành học sinh cá biệt-Phuong Anh cũng lẩm bẩm nói

Lớp Cô được phen khá sốc,không ngờ Hotboy của các bạn nữa lại là học sinh cá biệt nhìn nhau lắc đầu khuôn mặt buồn bã.Trường Cô vì tiện nghi không tốt nên nhiều học sinh cá biệt chuyển đến nhưng chỉ có cậu là học sinh cá biệt nhưng lại có vẻ đẹp trai làm trao đảo tim các bạn nữa nên nghe tin vậy buồn cũng đúng.

Đẹp trai mà là học sinh cá biệt...cũng chỉ được cái về bề ngoài-Ngọc ghé sát tai Cô nói

Cô nhìn Ngọc gật đầu rồi chăm chỉ làm bài tập không quan tâm Cậu đang làm gì...Lúc sau trống đánh hết giờ.

Senn mới viết truyện chỗ nào sai sót bạn nào có ý kiến gì cứ nói để senn phát huy hơn nhes cảm ơn mọi người đã đọc

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Minh Thiên được Chi khóa trên Tổ Tình

Hôm nay Cô và Ngọc cùng nhau đi đến trường,vào lớp thấy hai con người không ai khác là Thế Anh cùng Quang Trường đang giạt nhau quyền truyện conan,còn Thiên Minh vẫn chưa đi học...Ngồi vào chỗ được 5' mới thấy Cậu đến lớp hôm nay Cậu ăn mặc khác giản dị đầu năm bông bênh,sơ mi bụng cúc đầu,quần âu sắn gấu đi với đôi giày Mc Queen nhìn khá là đẹp.Cậu cho dù ăn mặc giản dị nhưng có khuôn mặt đẹp với cái nụ cười tỏa nắng cũng đủ làm lũ con gái chết mê chết mệt...

Sao đi muộn thế-Quang Trường đang đọc truyện nhìn Cậu

Nhà xa nên đi muộn tý-Minh Thiên ngồi vào chỗ nhìn Quang Trường nói

Lần sau đi sớm tý không vào muộn thấy cô phạt đấy-Cô đang lấy sách ra để chuẩn bị học nhìn Cậu nói

Ghê...Quan tâm nhau thế-Ngọc đang nghịch đt nghe Cô nói vậy nên thêm cài câu

Thì bạn cùng bàn mà...Bộ Ngọc ghen ư?-Cô nhìn nhỏ giọng khá vui

Không dám-Ngọc lờm lại Cô

Hôm nay là tiết thầy giáo chủ nhiệm cả lớp sôi nổi dơ tay phát biểu chỉ có cậu vẫn chăm chăm vào cái điện thoại không để ý đến ai cả.Cô chán nản nhìn ra cửa sổ khung cảnh hôm nay thật dễ chịu những con gió đua nhau lướt qua từng cánh lá thỉnh thoảng nghe tiếng động của vài học sinh lớp khác đang nói chuyện

Còn vài phút nữa ra chơi các em ngồi trật tự nhé-giọng thầy vang lên phá tan đi cái bầu không khí im lặng trong lớp thay vào đó là những tiếng nói chuyện vui vẻ của các bạn trong lớp

Tùng...tùng...tùng.....

Đôi nhĩ-Cô quay xuống nhìn Nhỏ.Nhỏ cũng gật đầu

Giờ ra chơi,Cậu mới rời mắt khỏi cái điện thoại xuống nói chuyện với Cô và lũ bạn.

Đi canteen chứ?-Cậu nhìn Cô và lũ bạn.

Nếu Minh Thiên mới chúng Tớ chúng Tớ sẵn sàng đi cùng Cậu-Ngọc lên tiếng.Nhỏ cũng đang đói lắm chứ

Cái con này ăn là nhanh lắm!Béo còn hay ăn-Thế Anh bắt đầu trêu chọc nhỏ

Kệ Tao-Ngọc lườm Thế Anh

Được rồi đi thôi-Minh Thiên cười nói

Vậy đi thôi-cả đám đáp

Cả đám đang cùng nhau bước ra cửa lớp...Bỗng nhiên Chị khóa trên làm bên đoàn đi đến...

Em...Là Minh Thiên???-chị khóa trên

Vâng...Chị tìm Em có việc gì không ạ-Minh Thiên lễ phép hỏi

Chị có chuyện muốn nói với em...được chứ???-chị khóa trên nói giọng ngập ngừng...

Không biết có chuyện gì mà chị khóa trên lại tìm Minh Thiên,vậy là cả lớp ồ ạt chạy ra xem có chuyện gì.

Vâng!Có chuyện gì Chị cứ nói đi ạ!-Minh Thiên vẫn nhặn nhặn trả lời

Chi...Chị Thích Em-Chị khóa trên nói xong ngại ngùng cúi mặt xuống

Ôôôôôô-Cả lớp nghe xong khá ngạc nhiên

.....-Cậu nhìn Chị không nói gì

Chị...chị là Thảo Phương học 12A1,Lần đầu nhìn thấy em là lúc chị vô tình đi qua lớp 11A1 này...Chị đã thích Em từ cái lần đầu tiên gặp em...(giống câu nói của Phương Anh thế)...Chị biết Em sẽ không tin...nhưng chị thực sự rất...Thích Em...-Chị cúi mặt nói,nếu đề ý sẽ đẩy hai má chị đã đỏ ửng từ bao giờ khi nói ra những câu đấy.

E...em...em...-lúc này cậu mới đáp ứng trả lời.Cậu cũng không tin mình mới đến trường này học mà đã có người thích cậu từ lần đầu nhìn mặt cậu...Lại còn là một Chị khóa trên...

Chị biết Em sẽ không tin...nhưng Chị thực sự rất thích em..Làm Người Yêu Chị Nhé...Chị sẽ đợi câu trả lời của em...Chị đã add fb em rồi có gì mình cùng nói chuyện nha -Nói xong Chị đưa cho Cậu một hộp quà hình trái tim.Đúng là ai đời con gái đi tỏ tình con trai lại còn là em lớp dưới...

(Hai người có suy nghĩ giống nhau ghê)

Ồ ồ ồ ồ-Cả lớp lại được phen hét lớn lần nữa.Chị khóa trên rất xinh đẹp,học giỏi, ăn mặc giản dị,tóc dài ngang lưng một phần được làm xoắn khuôn mặt tự nhiên không phấn son như các học sinh khác.Chị được nhiều Anh chàng theo đuổi nhưng không ngờ chị lại thích học sinh lớp dưới mới qua một lần gặp mặt mà lại là một học sinh cá biệt!

Chưa kịp đi canteen thì đã vào giờ học,cả lớp kéo nhau vào ai có chỗ người đó ngồi.Cả đám của Cô cũng đi về chỗ của mình

Ghê ha mới chuyển đến đã có nhiều người tỏ tình rồi-vừa vào chỗ ngồi Thế Anh đã trêu Cậu

Lại còn là chị khóa trên xinh đẹp học giỏi nữa chứ-Quang Trường nói với Cậu với cái giọng đầy giễu cợt

....-Cậu không nói gì chỉ nhếch môi cười rồi lại chăm chăm vào cái điện thoại

Cậu không biết làm gì ngoài chơi game à?Cậu có thể cùng với bọn Tớ nói chuyện trên trời dưới đất chứ lúc nào cũng chăm chăm vào cái điện thoại!Lớp chúng ta là lớp chọn cho dù nhà Cậu có điều kiện nhưng đến lớp là để học chứ không phải để chơi!Mong Cậu quan tâm tới việc học một chút...đừng để vì Cậu mà học lực,hạnh kiểm của lớp đi xuống!-thấy Cậu không nói gì chỉ quan tâm tới việc chơi game,Cô khó chịu nên nói một tràng ra như thế,trước giờ Cô chưa từng có tâm trạng bực bội như thế.Cô khá ghét mấy học sinh hay chơi game,mặc dù Cậu đẹp trai nhưng dính vào thứ Cô ghét thì Cô sẽ rất khó chịu

.....-Nghe Cô nói như vậy Cậu cũng không nói gì chỉ nhường mày nhìn Cô

Mày...sao thế...sao tức giận thế làm gì?-Ngọc ngạc nhiên Nhỏ chưa bao giờ thấy Cô bực tức như vậy

Thôi...thầy giáo lên rồi kia-Thế Anh đập nhẹ vai Cô để Cô bớt bức tức.Thế Anh tốt với Cô lắm lúc nào cũng làm Cô cười nhưng Cô lại không nghĩ đến lý do là vì sao...

Thầy giáo đang trong lớp lên nên Cô cũng bỏ qua mọi chuyện chăm chú vào học.Cô cực kỳ ghét con trai chơi game mà lại mê game thì Cô sẽ không quan tâm tới dù người đó là người như thế nào đi chăng nữa.Không ngờ người cùng bàn với Cô lại là người Cô ghét!

Bạn đang đọc truyện *Phải Chăng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cõi Cậu như không khí

Bước chân đi đến trường,Cô nghĩ sau cái lần Cô nói Cậu như vậy chắc chẳng bao giờ trở lại như ngày đầu tiên hai người vui vẻ nhìn nhau cười được

Sao tâm trạng tốt hơn hôm qua chưa-Ngọc nhìn thấy Cô

chạy gần lại đập nhẹ vai Cô

À...ừ...có gì đâu mà tâm trạng tốt với không tốt-Cô giật mình khi có người đập vai mình nhìn lại là Ngọc nên ấp úng trả lời

Hôm qua Tao thấy Mây nói hơi quá đáng thì phải-Cô khoác tay Cô vừa đi vừa nói

Quá đáng chỗ nào,Mây cũng biết Tao khá ghét mấy đứa mê game mà Thiên Minh lại học không tốt mà còn mê game Mây nghĩ sao không bức cho được.Mặc dù Thế Anh,Quang Trường cũng chơi game chỉ thỉnh thoảng nhưng bù lại chúng nó học được.Chứ không như Minh Thiên Mây hiểu không-Cô bức bội nhìn Ngọc

Được rồi...thôi coi như tao chưa nói gì đi,thôi đi nhanh đi sắp muộn học rồi-thấy Cô bức bội như vậy Ngọc cũng không muốn làm chuyện quá căng nên không nói thêm

Hôm nay Cô và Ngọc đi khá muộn vào lớp ai cũng đã ổn định chỗ ngồi,Cô và Ngọc đi về chỗ của mình

Hôm nay đi muộn vậy?-Cậu nhìn Cô

....-Cô không nói gì chỉ gật đầu.Mọi khi Cậu bắt chuyện hay hỏi Cô việc gì Cô vui lắm.Nhưng qua chuyện hôm qua hình như Cô không có cảm tình với Cậu như trước nữa

Chào Hai bé!Hai bé đang làm gì vậy?-Cô nhìn Thế Anh,Quang Trường hai đứa đang chăm chăm nhìn vào cái gì đang xem cái gì rất chăm chú(không linh đầu nhes □)

Hừm...ai là bé của Mây?Sinh sau Anh này hai tháng mà láo nhê!-Quang Trường nghe Cô trêu vậy nên lên giọng

Gờm...bớt xàm xí lại đi cho có người yêu-Thế Anh thêm vài câu

Thôi thôi chúng mày bớt bớt lại cho Tao cái...Cô giáo lên rồi kia-Ngọc nhìn đám bạn Cô rồi chỉ tay ra ngoài cửa lớp

Cô cũng không nói thêm gì nữa quay lên.Còn Cậu trong đầu đang rối tung vì mấy suy nghĩ

"Mình làm Thảo Phương giận à?"

"Sao nay Cô lạnh nhạt với Cậu như thế trước giờ Cô đâu có vậy"

Cậu cứ suy nghĩ mãi đơ ra vài giây,Cô liếc mắt qua nhìn thấy Cậu ngồi im vẻ suy nghĩ gì đó nhưng Cô cũng chẳng quan tâm mấy,chỉ chăm chỉ vào nghe giảng

Được rồi...hôm nay chúng ta học bài nói nên hai bàn thảo luận rồi đưa ra ý kiến nhé-vì là tiết tiếng anh nên Cô giáo cho cả lớp tự đưa tìm hiểu rồi đưa ra ý kiến

Vâng ạ!-Cả lớp vui vẻ nói

Cô với Cậu ngoảnh xuống bàn Ngọc để thảo luận,bọn họ cứ nói vu vơ vài câu rồi nhìn nhau cười.Chỉ có mình Cậu cứ chăm chăm nhìn Cô như muốn nói điều gì đó,Cô biết nhưng cũng không để tâm đến

Thiên Minh sao thế?Sao cứ đơ người ra vậy?-Ngọc thấy Cậu cứ chăm chăm nhìn bạn mình nên lên tiếng

À...không có gì-Cậu cười trừ gãi đầu

Với một người là học sinh cá biệt như Cậu ta thì sao hiểu được vài tiết học như thế này-Cô đang cảm cùi tìm hiểu để đưa ra ý kiến nhưng nghe Nhỏ và Cậu nói chuyện nên không im lặng thêm vài câu vào

Cái con này-Ngọc trừng mắt nhìn Cô.Nhỏ chưa bao giờ thấy Cô dùng giọng điệu như vậy nói ai cả

Thiên Minh mới vào lớp được vài ngày thôi mà,Máy cứ chèn ép nó thế-Thế Anh nghe vậy nên lên tiếng

Có gì từ từ nói chứ mày nói Thiên Minh như thế không được đâu-Quang Trường cũng nói thêm

Khong...không sao đâu,Thảo Phương nói cũng đúng mà...hì-Cậu nhìn bọn Nhỏ cười trừ

Biết vậy là tốt-Cô nghe vậy nên lăm bắm vài câu

Hừmmmm-Cả ba người bàn dưới nghe Cô nói vậy nên lườm Cô.Cô cũng chẳng nói thêm gì nên đưa mắt ra ngoài cửa sổ

Thôi hết giờ các em lên bảng đưa ra ý kiến của mình nào-Cô giáo lên tiếng

Mời nhóm của bạn Thảo Phương lên bảng nào-Cô giáo nhìn quanh lớp rồi nhìn về phía nhóm Cô

Vâng ạ!-Cô nghe Cô giáo gọi nên cũng đứng dậy đi lên bảng

Ông làm gì mà để Thảo Phương nói chuyện khó nghe vậy hả?-Quang Trường đập đập vai Thiên Minh hỏi Nhỏ

Ông nên biết Thảo Phương ghét con trai mê game lắm,Tôi với Quang Trường cũng hay chơi game nhưng không hay chơi ở trên lớp sợ Thảo Phương giận-Thế Anh cũng nói thêm vài câu

Thảo Phương là học sinh gương mẫu nên,Nó không thích học sinh cá biệt mà lại hay mê game không lo học đâu...không ngờ ông lại dính vào mấy điều nó không thích hazzz...-Ngọc bạn thân Cô nên hiểu tính Cô nên lên tiếng nói vài câu để Cậu hiểu thêm về tính cách của Cô

....-Cậu không nói gì chỉ nhìn họ gật đầu

Lúc Cô đi xuống nhìn ba người bàn dưới cười cười về mặt khá là vui vì Cô làm bài rất tốt.Nhưng nhìn sang Cậu,Cô lại mất đi cái vẻ mặt vui vẻ đó,lặng tránh nhìn ra chỗ khác

"Cậu giận Tôi à"-Cô ngồi xuống thì thấy mảnh giấy,Cô biết là Cậu nên không nói gì chăm chú vào học

Giờ ra chơi Cô cùng cả đám đi canteen có cả Cậu.Cậu biết Cô còn giận nên mua trà sữa cho Cô vị Matcha "nghe Ngọc nói Cô rất thích vị này" nhưng không ngờ Cô lại lấy trà sữa của Ngọc đưa cho Ngọc cốc của mình vì Cô biết Cậu muốn Cô hết giận Cậu như còn lâu.Thiên Minh không biết làm sao nên về chỗ ngồi của mình.Ba người còn lại chứng kiến cảnh đó nhưng cũng không biết làm gì chỉ nhìn nhau rồi cặm cùi ăn đồ ăn của mình.

Tôi chưa thấy Thảo Phương đối xử với ai như Ông cả-Quang Trường cùng Thế Anh ghé sát lại Thiên Minh nói

Một lúc sau cả đám đang đi về lớp gặp lại chị Thao Phương người tỏ tình với Cậu..

Em đã suy nghĩ đến chuyện chị nói chưa-Chị nói mặt ngai ngùng

E...em-Cậu bối rối không biết trả lời sao

Chúng ta đi về lớp để bọn họ nói chuyện riêng-Cô lên tiếng rồi kéo Ngọc đi nên hai người còn lại cũng đi theo.Bỏ lại Cậu đang nói chuyện với Chị khóa trên

*** Cho senn vài ý kiến đi để senn có động lực viết tiếp nào ^^***

(Chap sau có ai thích Minh Thiên đến với Chị khóa trên không ta)

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Thảo Phương Cậu là đang hiểu lầm Tôi đó!

Sau vài phút nói chuyện với chị khóa trên Cậu đi vào lớp khuôn mặt vẫn như trước không thay đổi làm cho đám bạn của Cô đang nói chuyện nhìn thấy

Cậu. Ai cũng thắc mắc không biết Cậu với Chị khóa trên... liệu có...?

Sao mà nói chuyện lâu thế? Có gì hot không? - Quang Trường lăm mồm đầy thắc mắc nhìn Cậu

Không lẽ... Cậu đồng ý rồi à! - nhìn về mặt điềm tĩnh của Cậu Ngọc lên tiếng hỏi

Hâm à... Minh Thiên có người trong lòng rồi mà! - Thế Anh nói với cái giọng khẳng định. Còn Cô không nói gì

ừ... thì... chị chân thành vậy mà - Minh Thiên nhìn đám bạn Cô nói, khuôn mặt không có chút gì đó không vui

Cái gì? Cậu... - Cả đám nghe vậy hét lên

Vậy mà kêu "Minh có người trong lòng rồi", giả dối! - Cô này giờ im lặng nghe Cậu nói vậy nên lên tiếng kèm theo cái ánh mắt đầy khinh bỉ nhìn Cậu

Không... không... phải... như... cậu... ng(nghe) - Minh Thiên xua xua tay hành động như có gì đó không đúng

Rốt cuộc Cậu là con người như nào vậy hả? Đồ lừa tình! - chưa để Cậu nói hết Câu, Cô đã nói thêm giọng bức tức

Thiên Minh à... Cậu thích lái máy bay sao? - Quang Trường thần thờ nhìn Cậu

Không... không... phải... là... như... n(này)... - Minh Thiên ấp úng nhìn ba người còn lại trả lời

Trẻ con thích lái máy bay à! Đồ lừa tình! - Thêm lần nữa Cô chen ngang lời Cậu nói. Nói xong Cô đứng dậy đi ra ngoài

Đám bạn Cô không biết nói gì chỉ nhìn nhau lắc đầu. Minh Thiên không muốn chuyện bị hiểu lầm thêm khi Cô vẫn còn đang giận Cậu nên cũng chạy theo Cô

Thảo Phương Cậu là đang hiểu lầm Tôi đó! - Minh Thiên chạy đến chặn đường của Cô

Nực cười Tôi có gì để hiểu lầm với Cậu chứ! - Cô nói xong rồi lại đi tiếp, không quan tâm đến Cậu muốn nói gì

Cô đi xuống ghế đá ngồi suy nghĩ viễn vông, bầu trời hôm nay khá mù mịt, khung cảnh ngọt ngào không có nhưng cơn gió thỉnh thoảng lướt qua như mọi ngày. Cảm giác khá áp lực nên Cô đành đi về lớp với tâm trạng chẳng mấy vui. Sao Cô lại trở nên như vậy cơ chứ?... Lắc đầu để bỏ mấy cái suy nghĩ vớ vẩn rồi bước vào lớp

Đi đâu thế? Sao không gọi Tao? - Ngọc nhìn thấy Cô vào chỗ ngồi nên đập nhẹ vai Cô

Có gì đâu... ra ngoài cho tâm trạng bớt áp lực thôi mà! - Cô cười nhìn Ngọc. Đối với Cô đó là nụ cười khá nhạt khi phải che giấu đi cái tâm trạng buồn bực của mình nhưng không biết vì cái gì? Vì Cậu ư?

"Thảo Phương... Cậu phải nghe Tôi giải thích... không phải như Cậu ng(nghe) - Vào giờ học Cậu đưa cho Cô mảnh giấy để nói gì đó ("Trong chuyện của Chị khóa trên với Cậu có gì mờ ám sao?")

Cậu bớt lại đi Tôi không quan tâm chuyện Cậu thích ai Cậu làm gì cả... mong Cậu bớt làm phiền Tôi lại - Cô nhìn Cậu ánh mắt vẻ bức bối

.... - Cậu không nói gì chăm chăm nhìn Cô vài giây rồi ngoảnh mặt đi chỗ khác

Không khí im ắng đến đáng sợ, Ba người bàn dưới nghe cuộc nói chuyện của họ cũng không biết phải làm sao họ cũng thắc mắc không biết giữa họ có xảy ra hiểu lầm gì không? Nhưng cũng chẳng ai lên tiếng để hỏi. Giờ ra chơi Cô đi ra ngoài để tránh mặt Cậu ngắm cảnh để bớt tâm trạng đi. Thấy vậy ba người bàn dưới cũng đi ra riêng chỉ Cậu ngồi trong lớp làm gì đó

Sao nay mà lạ thế? - Ngọc nhìn chăm chăm Cô

Sáng đi học thì bơ Minh Thiên bây giờ chưa biết lý do gì Mà lại nói Minh Thiên như thế! - Quang Trường lên tiếng. Cậu cũng không muốn cảnh hai người bạn của Cậu giận nhau như vậy

Mày vì chuyện Chị khóa trên mà... cáu gắt với Minh Thiên? Không lẽ Mày...? - nói đến đây Thế Anh dừng lại, cả ba người nhìn Cô

Mày hâm à... Chuyện đó là không thể nào... KHÔNG THỂ NÀO! Hiểu không? - Cô nhường mày nhìn Thế Anh khi nói vậy, Cô cũng đơ vài giây nhưng chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra Cô nói đầy chắc chắn

.... - Cả ba người nghe vậy cũng không nói thêm gì. Thế Anh hay bày trò làm Cô vui nên Cậu rủ hai đứa khi cùng làm chơi trò gì mà như trẻ con "Trò đánh truyền" nói là trò trẻ con nhưng trò đầy đối với đám Cô vui lắm. Nên mỗi lần đùa nào buồn là lại giờ trò đấy ra chơi

Cô giật mình khi có gì đập vào vai mình ngoảnh lại. Cô biết cả đám muốn làm Cô cười nên lôi trò này ra chơi. Cô cũng không suy nghĩ chuyện gì nữa tâm trạng ổn hơn cùng ba người kia đánh qua đáng lại cười vui vẻ. Còn Cậu Cậu hướng mắt ra ngoài nhìn Cô chăm chăm, Cậu chưa từng có giác khó chịu như vậy! Không lẽ Cậu...?

Thảo Phương Cậu thực sự đang hiểu lầm tôi đó!Sao không nghe Tôi giải thích!-Cậu lăm bắm trong miệng nhìn về phía Cô đang vui cười

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Thảo Phương được Tỏ Tình

Sáng hôm sau Cô đi học một mình,mọi khi đều đi cùng Hoài Ngọc nhưng hôm nay nhà Ngọc có việc nên xin đến muộn.Đang đi trên đường có người chạy lại khoác vai Cô,Cô nhìn sang cái tay đang để trên vai mình mỉm cười biết người quen nên Cô cũng không phản ứng gì.Chứ là người lạ thì cũng ăn cái tát của Cô cũng nên

Sao...dạo này nghe nói được ngồi cùng trai đẹp rồi à?-là Hoàng"bff khác giới của Cô" hai người họ khá thân thiết chỉ tiếc Hoàng học lớp A2 bên cạnh lớp Cô.

Xi...đẹp đẹp lắm luôn ý!- giọng Cô có chút ý trong đó nhìn Hoàng

Làm sao?Tao tưởng Mây thích trai đẹp mà...-Hoàng nhìn Cô đầy ngạc nhiên Cô chưa từng về ai với giọng đầy cả

Ừ...thì đẹp trai nhưng dính vào mấy thứ Tao ghét,lại còn là đứa lừa tình,Tao không ưa nổi-Cô vừa đi vừa nói

Ai là người hoàn hảo đâu có cái này mất cái kia chứ!Mây học giỏi xinh đẹp nhưng vẫn Ế đấy thôi!- Hoàng nhấn mạnh từ "Ế" ánh mắt giọng nói nhìn Cô đầy khiêu khích

Chứ không phải Tao có người yêu mà lại nói"thằng này không tốt""thằng này không được à"- biết Hoàng nói trêu nhưng Cô cũng chẳng vừa nói lại còn cho thêm cái nhìn đầy đáng sợ về phía Cậu

Rồi...rồi đi nhanh chẳng muộn -Hoàng nói rồi kéo Cô đi.Cậu biết Cậu chẳng bao giờ nói lại Cô được

Hoàng là bạn thân khác giới của Cô được 3 năm rồi nên hai người khá thân thiết.Cậu có khuôn mặt đẹp trai,đầu nắm, cao,chơi thể thao tốt,cũng chơi game nhưng chỉ khi nào chán nản lắm mới chơi chứ không như Minh Thiên,Hoàng biết Cô không thích mấy đứa mê game nên cũng không muốn Cô buồn hay tức giận vì vài chuyện như vậy.Nhiều khi hai đứa thân quá nên lớp hai người học đều nghĩ họ là người yêu nhưng hai người đều đính chính chỉ là bff chứ không có quan hệ nào khác.

" Liệu có ai tin vào tình bạn Khác Giới không ta? "

Hôm nay Cô ăn mặc nhẹ nhàng Áo sơ mi,váy đồng phục nhà trường,tóc sóng được lấy một ít búi gọn ở trên đầu phần còn lại thả ngang vai kết hợp với đôi giày sneaker nhẹ nhàng những cũng thu hút ánh nhìn của vài cậu học sinh nam

Ghê...nay ai tỏ tình à mà ăn mặc khác thế-Nhìn Cô khác ngày thường đi học nên Quang Trường nhìn Cô chăm chăm

Chứ mọi ngày Tao khác lắm à?-Cô nhìn Quang Trường đầy thắc mắc.Cũng phải ngày thường cô chỉ toàn mặc Áo sơ mi với quần kaki đen thôi tóc thì buộc gọn chứ không thả xuống.Nên cũng có một chút lạ

Ừ...bình thường xấu...nay nghe xinh hẳn -Quang Trường trêu Cô

....-Cô không nói gì chỉ dành cho Cậu cái lườm ra trò

Nguyễn Thảo Phương có Anh khóa trên tìm Cậu kìa!- Phương Linh lên tiếng vì là lớp trưởng nên Cô ngồi ngay cửa ra vào cho thầy cô giáo gọi đi ra ngoài cho tiện,cũng để cho ai hỏi đến thành viên trong lớp thì gọi giúp

Ừ...Tớ ra đây! Sao Anh khóa trên lại tìm Tao?-Cô trả lời Phương Linh xong nhìn Thế Anh và Quang Trường đầy thắc mắc

Ra đi là biết mà -Thế Anh nhìn Cô rồi hất mặt về phía cửa lớp

Cả lớp là thánh nhiều chuyện nên cũng đi ra...

Là Anh Long ở 12A1 kìa Mây -Nhỏ Hương Lan đập đập vai đứa đứng gần

Anh Long hotboy của trường tìm Thảo Phương làm gì? -Phương Anh đầy thắc mắc nói với đứa bạn thân bên cạnh

Anh...Anh tìm Em có việc gì không ạ?- Cô ngạc nhiên Cô cũng là được mê trai vậy nên Anh Long là hotboy của trường đến tìm Cô là có lý do gì chứ?

Từ lần đầu gặp Em...Anh đã say mất rồi! Nhà Em có bán rượu không mà nhìn thấy Em Anh say quá! Em có Yêu bản thân mình không nếu có làm tình

địch với Anh nhá!-nói xong anh còn thêm cái nháy mắt cho Cô.Hotboy của trường mà nói mấy câu sến súa như này cũng làm đổ gục trái tim phái nữ...

"Anh...Anh là đang tỏ tình với Cô ư? Không thể nào?"- Cô đơ ra vài giây để suy nghĩ.Cô biết vài câu Anh vừa nói là bài người ta hay hát hoặc tỏ tình với nhau,nhưng Cô không nghĩ Anh lại nói với Minh những câu đó

Làm Người Yêu Anh Nhé - anh cười cười nhìn Cô

Cái gì?-Mấy bạn nữa trong lớp được phen đầu tim vì câu nói giành cho Thảo Phương của hotboy hazz..

Em...em...Em chưa biết gì về Anh cả...với lại - Cô ngạc nhiên ấp úng trả lời

Không sao Anh không giỏi tính toán nhưng Anh biết tính Em - chưa để Cô nói hết câu...hotboy đã chen ngang lời cô rồi.Nghe hotboy nói này giờ Cô cũng đầu tim vì mấy lời ngôn tình này nhưng Cô lại không có cảm xúc với Anh

Sao thế?- Hoàng ở trong lớp học bài nghe thấy ồn ào nên đi ra thấy Cô đang đứng giữa đám đông nên đi lại khoác vai Cô

Đám người đứng đó ngạc nhiên khi Hoàng xuất hiện,Hoàng cũng là hotboy nhưng Cậu thường hay đi thi mấy cuộc thi thể thao nên ít đi học như trước. Thấy Hoàng xuất hiện còn đứng bên cạnh Cô,Cô cười nhẹ nhìn Hoàng rồi thì thầm vào tai Cậu điều gì đó.Anh hotboy đứng bên cạnh thần thò không biết hai người có quan hệ gì mà thân thiết vậy?

Anh tưởng Chú còn đang chuẩn bị cho vài cuộc thi thể thao mà?Sao lại ở đây?Hai người quen nhau sao?-anh nhìn Hoàng, "Hoàng với Anh đều là hotboy của trường nên quen nhau cũng là chuyện đương nhiên" Cô cứ nói gì đó với Hoàng mà chưa trả lời câu hỏi mình nên lên tiếng

À...Thì Em với Thảo Phương là...-Hoàng cười cười nhìn Anh Long nói

Hoàng là người hay nhìn nhận tốt xấu về người yêu của Em..vậy hai người quen nhau chắc cũng không cần giới thiệu nhiều đâu ha!Hoàng là bff khác giới của Em -Chưa để Hoàng nói hết câu Cô đã lên tiếng

Hoàng nhìn Anh cười không nói gì.Còn Anh thì đơ vài giây không ngờ trên đời có tình bạn giữa nam và nữ ư?("Có đấy Senn cũng có □").Đám người đứng gần đó cũng chỉ im lặng bọn họ ai cũng biết Cô với Hoàng là bạn thân nên cũng không có gì ngạc nhiên

Vậy...Em đồng ý chứ?- Anh lấy lại tinh thần rồi hỏi Cô

Em...em- Cô ấp úng nhìn Hoàng... Hoàng ý bảo gật đầu.Nhưng Cô không có cảm xúc với Anh ý,Cô biết phải làm sao

Sao mà tụ tập ở đây vậy hả?- tiếng Bác Bảo Vệ nghiêm khắc đang đi gần tới lớp Cô

Cho...Em thời gian nha,thôi anh về lớp đi- Cô nói xong cũng dần đi vào lớp.Nhìn thấy Bác Bảo Vệ đi lên ai cũng sợ hãi nên chạy về chỗ của mình.Cô với Hoàng cũng đi về lớp

Có chuyện gì mà Tao thấy lớp mình đông thế?-Ngọc giờ mới đi học nhìn Cô và đám bạn đang ngồi yên vị tại chỗ

Không đi sớm bỏ mất một sự kiện quan trọng - Quang Trường nhìn Ngọc nói giọng đầy vui vẻ

Ai kia nay ăn mặc đẹp...hóa ra là có người tỏ tình- Thế Anh nói xong nhìn Quang Trường cười lớn

Sao Cơ...?Mày được tỏ tình à? Ai thế?-Ngọc ngạc nhiên nhìn Cô.Hôm nay Cô ăn mặc khác mọi ngày nên Ngọc hiểu ý hai đứa kia nói gì

Ừ...là Anh Long hotboy của trường!-Cô nói xong gửi cho Ngọc nụ cười kiêu bất buộc

Trời má sao Tao lại thiếu mặt trong sự kiện này chứ?- Ngọc nói khuôn mặt thì khóc không ra nước mắt

Còn Cậu vẫn ngồi im nghe họ nói chuyện không hỏi gì?Cô cũng chẳng quan tâm đến Cậu đang làm gì?Cô đâu biết khi Cô khó xử trả lời Câu hỏi của Anh Long...nhưng đột nhiên Bảo Vệ xuất hiện lý do là vì sao?

Ở một nơi khác...

Mẹ kiếp...Cá sắp cắn câu rồi mà để tuột mất-không ai khác chính là anh hotboy đập bàn giọng nói bực tức nhìn lũ bạn

....-Lũ bạn của Anh nhìn nhau nhưng không dám nói gì

Tôi sẽ không để Cô thoát khỏi Tôi đâu- Anh cười nham hiểm nhìn vào ánh của Cô đang xuất hiện trong đt của Anh

Không lẽ Anh tỏ tình với Thảo Phương là có lý do sao?

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Giờ ra chơi Hoàng đi sang lớp tìm Cô. Vì hai người khá thân và lại lớp Cô với Hoàng cũng thân thiết nên chuyện họ sang lớp nhau chơi đi lại như lớp mình là chuyện bình thường. Đối với Cô và Hoàng cũng vậy.

Ghê... hóa ra đây là bạn cùng bàn đẹp trai của Mây ư? - Hoàng đi vào lớp Cô rồi tiến lại gần bàn Cô cất giọng hỏi đầy vui vẻ nhìn Cô

....- Cô không nói gì chỉ lờm Hoàng

Nay sao Cậu lại ở lớp học vậy? Cậu không phải tham gia mấy cuộc thi thể thao sao? - Ngọc nhìn thấy Hoàng mặt vui mừng hỏi. Thật ra Cô biết Ngọc có tình cảm với Hoàng nhưng không dám thổ lộ... Hazzz

Mình đến lớp học thăm các bạn với đũa bff này dạo này được ngồi cùng trai đẹp như nào rồi! - Hoàng nhìn Ngọc rồi nhìn về phía Cô ánh mắt đầy khiêu khích

CÚT VỀ LỚP- Cô dùng ánh mắt tia lửa đạn về phía Hoàng

Được rồi... Ra ngoài đi Tao có chuyện muốn nói với Mây- Hoàng nghiêm túc nói rồi đi ra ngoài

.....

Có chuyện gì? Sao đột nhiên nghiêm túc thế? - Cô đi ra hành lang đứng gần Hoàng

Mây nghĩ sao về Anh Long? Sao vừa rồi không đồng ý? - Hoàng nhìn Cô

Tao cũng không biết nữa, Tao thấy nói chuyện với anh đấy không có cảm xúc gì cả... với lại Tao mới quen Anh đấy mà - Cô suy nghĩ vài giây nhìn Hoàng nói

Anh đấy biết Tao với Mây bạn thân nên kêu Tao giúp Anh đấy tán Mây? Tao bảo sẽ thử xem sao - Hoàng nhìn Cô mặt vẫn nghiêm túc như vậy

Được rồi... Tao sẽ suy nghĩ mà - Cô biết Hoàng muốn giúp Cô tìm được người tốt quan tâm Cô nên với nghiêm túc như vậy

Đi canteen đi Tao đói... huhu- thấy Hoàng không nói gì nên Cô nói nhanh rồi kéo Hoàng đi

Suốt ngày ăn... béo như con lợn là Tao không dám nhận Mây là bff của Tao nữa đâu nha! - Hoàng nhìn Cô cười rồi thêm vài câu trêu chọc

Thử Xem - Cô trừng mắt nhìn Hoàng

Rồi rồi... đi nhanh chẳng vào lớp - Hoàng nói rồi kéo tay Cô đi

"Đôi khi có Bạn Thân Là Con Trai cũng tốt lắm, Các man nào có tình bạn như vậy phải giữ cẩn thận nhes!"

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Trùng tiết Thể Dục với Lớp 12A1

Hôm nay lớp Cô có tiết thể dục nên cả lớp đều phải mặc đồng phục thể dục áo thun màu xanh lá với quần vải rộng có 3 sọc trắng nhìn rất đẹp mắt. Cả lớp vui vẻ đi xuống nhà Thể Dục

Thảo Phương - giọng của Anh Long vui vẻ đi gần, Cô khi biết lớp Cô trùng tiết với lớp Anh

Minh Thiên - chị Thảo Phương biết có tiết trùng với lớp Cậu nên vui vẻ chạy đến khoác tay Minh Thiên

Ghê... Định công khai luôn ở sân trường à- Anh Long nhìn thấy bạn cùng lớp mình đang cười vui vẻ nhìn Minh Thiên nên lên tiếng trêu chọc

Ông cũng không khác gì Tôi à nha - chị Thảo Phương tươi cười ánh mắt đầy vui vẻ

Thảo Phương/Minh Thiên Thấy ra rồi đi nhanh thôi - Cả ba người đi lại chỗ Cô và Cậu,Ngọc nói về vội vã

Vậy thôi Em đi trước nói chuyện với Anh/Chị sau nha -Cô và Cậu đồng thanh nói rồi cùng ba người khi ra chỗ Thầy giáo

Sao rồi...Cá cắn câu chưa - Chị Thảo Phương mặt lạnh nhìn Anh Long

Sắp rồi...yên tâm Tôi không để Cá này tuột mất đâu -Anh Long nhìn chị Thảo Phương nhếch môi cười.Rồi hai người cũng đi về chỗ lớp của mình

"Chẳng lẽ Chị Thảo Phương cũng liên quan đến chuyện này sao?"

Cảm ơn Mây nha!Đã giải vây cho Tao -Cô nhìn Ngọc cười

Sao Tao thấy có vẻ Mây...không thích Anh Long?-Nhờ nhìn Cô khuôn mặt đầy thắc mắc

Không lẽ...Mây không thích Anh ý thật à?-Thế Anh nhìn Cô

Ừ...thì...Tao thấy Anh ấy tốt nhưng Tao không có cảm giác Thích anh đấy thì phải-Cô suy nghĩ vài giây nhìn Thế Anh và Ngọc lên tiếng.Cả đám không im lặng không nói gì

Tập trung lớp xong thầy giáo cho chơi tự do,Cô và ba người ngồi lại một chỗ nói chuyện.Còn Minh Thiên đang chơi bóng rổ với mấy Anh lớp trên,Hoàng cũng có mặt vì Cậu thường tham gia vài cuộc thi thể thao nên hay có mặt ở nhà Thể Dục để tập luyện.Trong đó toàn là mấy hotboy cùng nhau chơi thể thao nên ai ai cũng chạy đến để xem đặc biệt là các bạn nữ.Cô và cả đám thấy vậy nên cũng đi lại

Minh Thiên Minh Thiên... -là giọng của chị Thảo Phương và đám bạn của chị đang vui vẻ cổ vũ cho Cậu

Anh Long đẹp trai...Anh Long -giọng của vài nữ sinh đang hò hét ầm ĩ khi thấy hotboy của mình

Cô không để ý đến người tỏ tình với Cô nhìn sang Hoàng rồi hướng mắt về phía Cậu.Khuôn mặt Cậu vẫn vậy vẫn lạnh lùng mặc cho ai cổ vũ hay hét tên mình đi chẳng nữa.Mái tóc bông bênh không còn mà giờ mái tóc đó ướt đầm mồ hôi,khuôn mặt cũng vì vậy mà bị ướt quần áo cũng vậy...Nhìn Cậu như vậy Cô thấy khó chịu,Cô cũng không nghĩ đến mình còn giận Cậu nữa nên đi mua cho Cậu chai nước cũng sắp hết thời gian chơi bóng rổ.

Cầm hai chai nước trên tay 1 chai cho Hoàng 1 chai cho Cậu.Cô vui vẻ đi tới,đi được vài bước Cô dừng lại mắt nhìn về phía Cậu đang được Chị Thảo Phương đưa nước cho còn lau mồ hôi giúp Cậu.Bất chợt Cô cảm giác tim Cô nhói lên. Vì Cậu sao?

Sao đấy...Này...Sao mày thần thờ ra thế hả? - Hoàng thấy Cô cứ đứng im nhìn về phía ai đó nên đi lại gần Cô

Hả...Có sao đâu...Tao mua nước cho Mây này - Cô giật mình lấy lại tinh thần,đưa chai nước cho Hoàng rồi cười trừ cho qua

Mây Thích Minh Thiên à?- Hoàng thấy Cô cứ chăm chăm nhìn về phía Minh Thiên,nên nhìn Cô hỏi

Không...Mây hâm à sao Tao thích Cậu ta chứ - Cô nói rồi khua khua tay nhìn Hoàng

Đừng che giấu cảm xúc của Mây...Tao bạn thân Mây mà Mây còn giấu Tao à? -Hoàng nhìn Cô khuôn mặt Cậu nghiêm túc

Tao...Tao...-Cô cũng không biết cảm xúc của mình như nào nên ấp úng nói nhìn Hoàng

Thảo Phương sắp là người yêu của Anh rồi...Chú đừng thân thiết như thế Anh ghen đấy - thấy Cô quan tâm đến Hoàng nhưng bơ mình nên A Long đi lại vỗ vai Hoàng nhìn Cậu cười

Hả...Cho Anh chai nữa này...hì - Cô giật mình,định không nói lại nhưng vô tình thật Minh Thiên đang nhìn về phía Cô nên Cô mới đưa chai nước cho A Long

Rồi rồi...À mà Anh thấy Minh Thiên vừa chơi bóng với chúng ta có tốt không?-Hoàng biết A Long nói đùa nên không nói gì nhìn A Long rồi lại nhìn về phía Minh Thiên

À...ừ cũng tốt.Chú thử mời Cậu đấy xem có hứng thú vào team mình không?- A Long nhìn Hoàng gật đầu rồi lèng tiếng

Vâng...đấy cũng là bạn cùng bàn của Thảo Phương vậy Em với Thảo Phương đi qua chỗ Minh Thiên nha - Hoàng biết Cô không thích A Long nên không muốn Cô khó xử

Hả...- A Long chưa nói hết câu thì Hoàng đã kéo Cô đi trước

Chào Cậu! Vừa rồi Tôi thấy Cậu chơi bóng rất tốt có muốn vào team của bọn Tôi không? - Hoàng đi về phía Minh Thiên đang chăm chăm vào cái điện thoại nên lên tiếng

Hả...Tôi...- Minh Thiên không bắt ngờ vì Hoàng đi tới mời Cậu vào team của Hoàng,mà bất ngờ sao Cô với Hoàng lại đi cùng nhau hai người thân vậy sao?

Thôi đi...Cậu Ta chỉ biết chơi game thôi Mày nghĩ Cậu Ta tham gia vào team Mày à?-Cô nhìn thấy Cậu đang chơi game nên bực mình nói

Con này - Hoàng thấy Cô nói vậy nên lườm Cô

Được chứ...Minh sẽ tham gia - Cậu cười nhìn Hoàng rồi nhìn sang Cô.Cô không nói gì chỉ nhìn ra chỗ khác

Thôi đi canteen đi...Tao đói nhanh chẳng vào lớp bây giờ - Cô không muốn đứng gần Cậu giật tay áo Hoàng nói

Ồ...À...Vậy thôi mai gặp trong team nhé - Hoang định không đi nhưng bị Cô lườm nên đành nhìn Cậu cười trừ rồi đi

Cậu thần thờ đứng nhìn Cô đi khuất dần...Bộ hai người họ thân lắm sao?.Ba người khi đứng từ xa chứng kiến đều nhìn nhau lắc đầu rồi đi về phía Cậu

Thôi đi lên lớp thôi,ra chơi rồi -Quang Trường đi lại vỗ vai Cậu

Được rồi đi thôi - Cậu cười rồi đi lên lớp cùng ba người họ.Tâm trạng Cậu sao lại khó chịu như vậy...Là vì Cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Nhận lời Tỏ Tình của Anh Long

Từ sau ngày Cô được A Long tỏ tình cũng đã trôi qua một tuần.Cô nói sẽ suy nghĩ nhưng Cô chẳng bận tâm đến chuyện đó chút nào ngồi trong lớp đang thần thờ ngắm cảnh ngoài cửa sổ.Bỗng dưng Ngọc đập vai Cô rồi hướng mắt ra cửa lớp...Là A Long đang đứng nhìn Cô cười

Sao...sao Anh lại ở đây? - Cô biết A Long đến gặp Cô vì điều gì nên đi ra nhìn Anh hỏi đại câu gì đó

Một tuần rồi đó...Em vẫn chưa suy nghĩ xong sao?- A Long cười nhìn Cô nhưng khuôn mặt có chút buồn

Dạ...Em -Cô cũng không biết trả lời như nào.Cô nghĩ nếu có Hoàng ở đây Hoàng sẽ nghĩ cách giúp Cô nhưng giờ Hoàng đang bận với mấy cuộc thi rồi

Minh Thiên...Học xong chúng ta cùng nhau đi chơi được chứ?- Chị Thảo Phương đi lại khoác tay Cậu vui vẻ nói,Cậu với đám bạn Cô cũng ra xem Cô trả lời với A Long như nào,Chị Thảo Phương cũng vậy

Cô thấy hai người họ vui vẻ Minh Thiên nhìn Chị rồi không nói gì. Cô nhìn thấy vậy mà khó chịu tim Cô cũng vì vậy mà thất lại tại sao?Vì đau lòng ư?

Em...em đồng ý - Cô thần thờ, không biết bản thân muốn gì,cũng không biết bản thân sao lại nói ra những từ đó

Thật Sao?- A Long nghe Cô nói vậy thì vui mừng

Vâng - Cô khẽ nói mặt có vẻ không được vui

Đám bạn Cô và Cậu đứng đấy cũng ngỡ ngàng...mấy ngày trước còn nói không có cảm xúc gì với Anh.Sao bây giờ lại đồng ý chứ

Chúc mừng Ông nhà Long - Chị Thảo Phương lên tiếng phá đi cái bầu không khí im ắng

Cảm ơn Bà nha! Vậy tý học xong tiết này chúng ta đi canteen nhé!- Anh nhìn Chị cười rồi nhìn sang Cô

Vâng...thôi sắp vào tiết rồi Anh về lớp đi- Cô gật đầu rồi nhìn Anh nói

Được rồi...vậy Em vào lớp đi - Anh cười rồi đi gần lại xoa đầu Cô

Vâng-Cô bất ngờ vì cái xoa đầu của Anh nhưng cũng không muốn phản kháng lại.Nói xong Cô đi về chỗ của mình.Đám bạn và Cậu cũng đi về chỗ

Mày..Mày nói không có cảm xúc với A Long kia mà?- Ngọc lên tiếng hỏi Cô

Đồng ý mà sao mặt buồn thế?- Quang Trường nhìn Cô lạ lạ nên hỏi Cô

Mày có chuyện gì à?- Thế Anh thầy Cô không được vui lên tiếng hỏi Cô

Tao Mệt!- Cô im lặng một lúc rồi lên tiếng.Nói xong Cô úp mặt nằm xuống bàn.Cả ba người bất ngờ họ chưa từng thấy Cô như vậy bao giờ.Còn Cậu trong lòng khó chịu nhưng cũng chẳng biết phải làm sao

Vào giờ học Cô cũng không để tâm đến vẫn úp mặt xuống bàn.Ba người bàn dưới nhìn nhau lắc đầu không biết Cô bị sao.Cậu nhìn Cô như vậy cảm

thấy khó chịu

Cậu bị sao vậy hả...Thảo Phương?- Cậu cũng nằm úp mặt xuống bàn lên tiếng hỏi với Cô

Không phải việc của Cậu...Chỉ là Tôi mệt thôi - Cô vẫn úp mặt xuống bàn nói giọng lạnh lùng với Cậu.Cậu nghe xong cũng không biết nói gì...Cả hai lại ở trong bầu không khí ngột ngạt khó chịu

.....

Giờ ra chơi Cô bất giác nhớ ra chuyện gì đó,đôi chân mày co lại Cô nhớ ra mình có hẹn đi canteen với A Long trong lòng khó chịu nhưng cũng đứng dậy đi ra cửa vì A Long đã đứng đợi rồi.Cô đi ra nhìn Anh cười. Hoàng đang tập luyện cho cuộc thi nhưng nhận được tin nhắn

"Thảo Phương đồng ý làm người yêu Anh rồi" - là của A Long gửi.Hoàng bất ngờ không biết tại sao Cô lại đồng ý nên vội vàng chạy lên tìm Cô

Xin lỗi Anh nha...Em có chuyện muốn nói với Thảo Phương - nhìn thấy Cô đi ra gần A Long nên Hoàng vội vàng nói.Không để A Long nói câu gì Hoàng đã kéo Cô đi.Cô nhận ra giọng nói của Hoàng nên cũng không phản kháng

Sao...Mày lại đồng ý với A Long thế hả?- Cậu kéo Cô lên sân thượng nhìn mặt Cô ủ rũ Hoàng bực tức nhìn Cô

Tao...Tao cũng biết vì sao nữa! Lúc đấy thấy Minh Thiên với Chị Thảo Phương tính tứ với nhau..Tao khó chịu nên đã đồng ý với A Long...hic- Cô nhìn Hoàng nói xong rồi vài giọt nước mắt chảy ra thật chua xót mà

Hazzz...Mày đúng là...Thôi nín khóc lóc cái gì...chuyện này cứ để Tao nói với A Long là được - Hoàng ghét thấy Cô khóc nên nhìn thấy Cô như vậy cảm giác khó chịu

Không được...Đề Tao tự nói - Cô nghe Hoàng nói vậy không khóc nữa nhìn Cậu lên tiếng

Vậy Mày định nói như nào với A Long?- Hoàng nhìn Cô thối má

Tao cũng không biết...nhưng Tao sẽ sớm giải thích với A Long- Cô nhìn Hoàng cười

Đói chưa? Đi canteen không?- Hoàng biết mỗi lần Cô buồn chỉ cần cho Cô đi ăn uống là chuyện gì cũng được giải quyết.Cô gật đầu cười rồi kéo tay Hoàng đi

Ở một nơi khác....

Tôi sẽ không để Em thoát khỏi Tôi đâu!- A Long nói rồi cười,nụ cười đầy nham hiểm

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Một phần của sự thật

Sau cái lần nhận lời tỏ tình của A Long,Cô nhưng người mắt hờn trên đường đi học Ngọc có nói chuyện gì đi nữa Cô miễn cưỡng cho dù nghe thấy nhưng cũng không muốn trả lời.Cô cũng không biết bản thân bị sao,bước chân đi đến trường đã thấy A Long đứng đợi Cô ở cổng

Thảo Phương...Sao Em đi học muộn vậy?- A Long đi đến gần Cô rồi đưa cho Cô bánh mì với hộp sữa

Dạ...Tại Em ngủ quên hi - Cô cầm lấy đồ Anh đưa nhìn Anh cười cái nụ cười chua xót Cô chưa từng nghĩ mình lại phải cười cái nụ cười đầy nhiều lần như vậy...

Vậy Tao đi lên lớp trước nha...Em chào Anh ạ - Ngọc không muốn làm bóng đèn đứng gần lại Cô nói rồi nhìn Anh cười rồi đi lên lớp trước

Chào Em nhé...Minh cũng đi thôi - Anh nói lớn để Ngọc nghe vì Ngọc đi trước rồi.Anh ngoảnh lại nhìn Cô cười rồi nắm tay Cô đi

Vâng - Cô bất ngờ khi Anh nắm tay Minh,cái nắm tay không có cảm giác khiến Cô cảm thấy khó chịu nhưng cũng không phản kháng lại

Trong lúc đi lên lớp Anh nói vô vàn chuyện với Cô...Cô chỉ nhìn Anh cười thỉnh thoảng lại nói vài từ "Vâng" cho qua.Cô mong đi thật nhanh để không ở trong cái bầu không khí Cô cảm thấy khó chịu như vậy

Được rồi Em vào lớp đi- Anh đưa Cô đến cửa lớp nói rồi xoa đầu Cô

Vâng - Cô cười nhìn Anh rồi đi vào lớp.Về chỗ ngồi Cô không quan tâm đến Ba người họ đang muốn hỏi Cô chuyện gì đó chỉ chú tâm nhìn ra ngoài cửa

sở đôi mắt buồn Cô nghĩ

" Bao giờ mới kết thúc cái mối quan hệ như này?"

" Tại sao bản thân Cô lại trở lên như vậy chứ? Lại là vì Cậu ư? "

Ngồi trong lớp học Cô không để tâm vào việc học chỉ nhìn ra ngoài hôm nay bầu trời âm u mù mịt lạ thường trời sắp mưa sao? Có phải như người ta nói " Ngày mà mình buồn trời sẽ đổ cơn mưa " phải chăng là vậy?

Cô gọi Cậu kia!- Minh Thiên chạm nhẹ vào khuỷu tay Cô nói nhỏ

Hà...à...ừ - Cô giật mình nhìn Cậu...Cô cũng không biết sao dạo này Cậu không chơi game nữa mà lại chăm chú vào việc học như vậy?

Dạ...Cô gọi Em - Cô nhìn Cậu xong ngoảnh lên nhìn Cô Giáo đang nhìn mình đầy thắc mắc. Vì sao là tiết Hóa Học Cô thích học nhất vậy sao giờ Cô lại không quan tâm đến như vậy chứ?

Em cho Cô biết chúng ta học đến bài nào trang mấy rồi?- Cô giáo nhìn Cô có vẻ không vui một học sinh gương mẫu như Cô sao lại lơ là việc học như vậy?

Dạ...Em- Cô cúi mặt ấp úng trả lời,Cô có quan tâm đến đâu mà biết được chứ

Bài 4... Trang 25 - Cô đang không biết trả lời như nào,Cậu nói nhỏ rồi nhìn Cô

Dạ thưa Cô là Bài 4...Trang 25 ạ - Cô gượng mặt lên nói nhìn Cô giáo

Được rồi...Em ngồi xuống đi - Cô giáo nói xong ngoảnh mặt lên bảng rồi giảng bài tiếp

Mày làm sao thế hả? Môn học thích nhất mà không chú tâm vào sao? - Ngọc ngồi dưới Cô đập nhẹ vai Cô lên tiếng

Dạo này Tao thấy mày cứ sao sao ý - Thế Anh cũng lên tiếng.Cô ngoảnh xuống không nói gì chỉ nhìn họ lắc đầu ý không sao cười rồi ngoảnh lên.Cô đang suy nghĩ " không biết sao giờ Cậu lại chăm học như vậy? Vì lời nói của Cô?" Còn cái chạm khuỷu tay vừa nãy là sao cơ chứ? có giống người ta nói " Bạn cùng bàn...Chạm nhẹ khuỷu tay là nhớ nhau cả đời " sao? Cậu sau này có nhớ tới Cô không?

Giờ ra chơi Cô với Ngọc đi WC nói là vậy chứ thật ra là đi tránh mặt A Long. Từ lúc Cô đồng ý cứ ra chơi Anh lại xuống lớp Cô làm Cô cảm thấy khó chịu lần này cũng vậy nhưng cũng may Cô đã tránh mặt trước

Thảo Phương đi đến phòng gặp giáo viên rồi Anh ạ...Có vẻ quang trọng nên Thảo Phương cũng cảm cấp theo chắc xong việc thì về luôn ạ!- Quang Trường với Thế Anh đi ra nói với A Long vì Anh đang đứng ngoài cửa đợi Cô

Vậy hả?...Cảm ơn hai Em nhé!- A Long nhìn hai người họ nói mặt có vẻ không vui nhưng cũng không hỏi thêm gì rồi đi về lớp

Vâng ạ!- Hai người họ nhìn nhau cười.Còn về cái cặp thì hai người giấu đi rồi hihi

Một lúc sau Cô và Ngọc quay về lớp nghe hai người họ nói lại Cô cảm thấy vui lắm..Cô nghĩ phải nói chuyện với A Long sớm để bỏ cái mối quan hệ này.Nhìn sang bên cạnh không thấy Cậu đâu,từ ngày vào team của Hoàng Cậu hay ở đấy tham gia tập luyện cùng đi thi với Hoàng nên cũng bớt dần vài tiết học

.....

Ở một nơi khác....

Hoàng cùng Cậu chơi bóng...họ có vẻ khá thân thiết cười đùa vui vẻ

Nghe có vẻ Ông với Thảo Phương không hợp nhau cho lắm nhỉ - Hoàng vẫn chơi bóng chỉ lên tiếng

Tôi...cũng không biết sao lại vậy.Ngày đầu vẫn vui vẻ nhưng từ khi Tôi đồng ý với Chị Thảo Phương thì Cậu ấy lạnh lùng thỉnh thoảng cáu gắt với Tôi...Không lẽ?- Cậu nghe Hoàng hỏi thì ngừng chơi bóng nhìn Hoàng nói khuôn mặt đầy thắc mắc

Thật ra Thảo Phương không thích bạn bè của nó mê game đặc biệt lại không lo đến chuyện học hành...Ông dính vào mấy thứ nó ghét nên nó vậy chứ chẳng có gì khác cả - Hoàng biết Cậu định hỏi gì nhưng muốn Cô là người tự nói ra nên nói sang chuyện khác

Ừmmm...Ông uống nước không Tôi đi mua cho thể - Cậu nghe Hoàng nói vậy cũng không biết nói như nào nên lảng sang truyện khác.Hoàng nghe Cậu nói vậy không nói gì chỉ gật đầu

Sao...Cá cắn câu rồi giờ tính làm như nào?-là giọng Chị Phương đang ngồi gần A Long giọng nói có chút vui vẻ

Yên tâm..Tôi sẽ không để nó thoát khỏi Tôi đâu...Bà cứ yên tâm...chuyện của bà sao rồi - A Long nói rồi nhìn Chị Phương cười nham hiểm

Yên tâm...Cậu ta dễ tin người mà - Chị nói rồi cười vui vẻ

Tôi phải cho Cô ta biết đưng đến người của Tôi là không xong đâu...Hoàng phải là của Tôi - Chị nói tiếp khuôn mặt vui vẻ khi trước không còn mà giờ khuôn mặt đó đã trở nên giận dữ đáng sợ

Cậu ở ngoài mua nước thấy giọng nói quen thuộc nên đi gần lại...không ngờ lại phát hiện ra chuyện lớn như vậy.Cậu định đi về nhà tập để nói với Hoàng nhưng không ngờ đưng phải cái ghế nó phát ra tiếng động.Hai con người ở trong nghe vậy nên đi ra

Thiên Minh sao em... lại ở đây?- Chị Phương nhìn Cậu khuôn mặt có vẻ lo lắng

Thiên Minh...Em nghe lén bọn Tôi nói chuyện sao?- A Long nhìn Cậu,khuôn mặt Anh đầy nghi ngờ.Canteen vắng vẻ bây giờ là giờ học ít người đi xuống...sao Cậu lại ở đây?

Dạ...Em có nghe thấy gì đâu ạ...Em ở nhà tập với Hoàng mệt nên xuống mua chai nước thôi...không may đưng phải ghế ạ...Vậy Em xin phét đi trước - Cậu lấy lại bình tĩnh nói rồi cười liền đi nhanh. Hai người kia nhìn nhau nghi ngờ

"Nếu Cậu nói với người khác mọi chuyện...Thì Con nhỏ Thảo Phương sẽ không yên với Tôi đâu haha"- Cậu định đi về nói lại với Hoàng thì nhận được tin nhắn từ A Long. Cậu cũng không trả lời lại mang chai nước vào cho Hoàng rồi ra về trước

Hai người kia đứng chỗ khuất để xem Cậu có nói lại với Hoàng không nhưng Cậu không nói họ nhìn nhau cười đắc ý.Họ cũng đâu ngu tới mức noi mua nước với chỗ nhà ăn cách nhau xa sao Cậu mua nước mà phải lại tận chỗ nhà ăn chứ?

"Liệu Minh Thiên sẽ nói với ai chuyện này?Hay Cậu tự giải quyết?"

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 11

"Liệu mình có nên nói với Thảo Phương chuyện này không?"

"Mình phải làm sao đây?"

Sau khi từ nhà tập ra về Cậu cứ thần thờ suy nghĩ làm như nào để giúp Cô...nhưng vẫn không biết làm sao? Đi ra ngoài cổng trường.Cậu thấy có vụ đánh nhau nên đi lại

Mấy người làm gì vậy hả?...A Long?- Cậu đi lại gần ngạc nhiên lại là A Long hotboy của trường sao lại bị bọn này quây đánh chứ?

A Long? Anh sao vậy?Minh Thiên sao Cậu lại ở đây?- Cô và Ngọc cùng nhau đi ra thấy vậy nên chạy lại

Tôi... Thật ra...- Cậu giật mình khi Cô gọi tên mà trong trường hợp như vậy nữa chứ!

Minh Thiên Tôi chỉ là trêu đùa Chị Phương của Cậu một chút thôi mà...Cậu có cần phải đánh tôi như vậy không? Dù gì chúng ta cũng ở trong một team mà!- Chưa đề Cậu giải thích A Long đã lên tiếng nói ánh mắt đầy khiêu khích với Cậu

Tôi?Đánh Anh?- Cậu chỉ vào người mình rồi lại chỉ về phía A Long

Thiên Minh Cậu thật quá đáng...sao Cậu lại làm vậy hả?- Cô không phải tức giận vì A Long bị đánh mà vì Cô không nghĩ Cậu lại là vì một người con gái mà lại đánh anh em của mình như vậy

Cậu...Cậu nghe Tôi giải thích!- Minh Thiên ngạc nhiên,Cậu chỉ muốn giúp A Long thôi mà, không ngờ lại bị vác họa vào thân.Cậu suy nghĩ một lúc mới hiểu hóa ra là do Anh ta dựng lên

Tôi Không Muốn Nghe- Cô bực mình quát lớn

Đúng! Tôi là một học sinh cá biệt thật!Nhưng Tôi chưa từng đánh nhau với ai cả! Với Anh ta càng không!- Cậu nhìn Cô khuôn mặt đã thay đổi hẳn khuôn mặt khó chịu về không vui

Thôi có gì từ từ nói...Mày chưa gì đã nói Thiên Minh như vậy...biết đâu có lý do đằng sau thì sao?- Ngọc đứng bên cạnh nói với Cô

Thảo Phương không sao đâu...chỉ là bị ngoài ra thôi mà - A Long nghe hai người họ cãi nhau trong lòng vui vẻ,nhưng ngoài mặt thì kiểu như là người bị hại...hazzz

Không Sao cái gì mặt ra nông nổi như này Anh còn nói không sao à?- Cô đứng gần lại Anh đỡ Anh dậy khuôn mặt lo lắng" Mặt bị đánh như nào mọi người hiểu chứ?"

Nực Cười - Cậu nhếch môi cười ngoảnh mặt đi về.Nhìn Cô lo cho Anh ta như vậy lòng đầy chua xót

Cậu...Cậu...- Cô khó chịu muốn nói gì đó nhưng cậu đã đi mất rồi

" Tôi sẽ không để yên chuyện này đâu" - Cậu vừa đi vừa lẩm bẩm

Giúp A Long rửa vết thương xong,Cô và Ngọc cũng chào tạm biệt Anh rồi ra về.A Long thì vui vẻ khi đề Cô hiểu lầm với Cậu như vậy Cô sẽ không thích Cậu,không muốn nói chuyện với Cậu nữa,càng không thể để Cậu nói lý do Anh Tò Tính với Cô là vì sao?.Còn Cô trên đường về không khỏi suy nghĩ đến những lời Cậu nói,nhưng Cô vẫn nghĩ là Cậu vì Chị Phương mà đánh A Long...hazzz

- -----

Sáng hôm sau đi học,Cậu đến trước Cô đến sau nhưng khi Cô đến Cô lại ngồi ra xa Cậu hơn.Thật ra bàn ở lớp Cô là để ngồi 4 người nhưng thầy giáo chỉ xếp ngồi 3 cho thoải mái vì vậy giờ coi như Cô và Cậu mỗi người một bàn.Cô ngồi ra ngoài cùng của bàn.Mặc dù ngày trước Cô không nói chuyện với Cậu nhưng hai người vẫn ngồi gần nhau...Còn bây giờ mỗi người một nơi...

Mày đứng có quá đáng như vậy! Thiên Minh sẽ không đánh A Long và lại biết đâu có lý do gì thì sao?- Quang Trường thấy vậy nên bức mình nói với Cô.Hôm nay bàn Ngọc trực nhật nên Nhỏ phải đi sớm nên chuyện hôm qua như nào hai người kia cũng biết

Lý do? Lý do là Cậu ta bảo vệ người yêu Minh mà đi đánh Anh Em của Minh! Mày hiểu không?- Cô nghe Quang Trường nói vậy bức mình nên lên tiếng ánh mắt có chút khó chịu

Mày...Mày thật quá đáng! Mày nói Thiên Minh sao không nhìn lại Minh.Mày cũng vì người yêu mà khó chịu với bạn bè của Minh đấy thôi!- Thế Anh khó chịu lên tiếng

Tao...- Cô ngờ ngàng khi nghe Thế Anh nói như vậy

Tôi không đánh Anh Ta! Và lại Tôi không có người Anh Em như vậy!- Cậu khó chịu khi nghe Cô bức mình với mấy người kia nên nói xong đi ra ngoài mặc Cô muốn nói gì đi nữa

Mày nghĩ lại mọi chuyện đi!- Ngọc nhìn Cô nói xong cùng hai người kia đi ra ngoài cùng Cậu.Họ không muốn nói chuyện với Cô nữa,Cô thay đổi rồi

Thiên Minh...Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra vậy?- Quang Trường đi ra hành lang vỗ vai Cậu

Có chuyện gì Cậu nói cho chúng tôi biết đi?-Ngọc lên tiếng khuôn mặt nghiêm túc nhìn Cậu

Thật ra...- Cậu suy nghĩ một lúc rồi lên tiếng

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Thật ra...Hôm qua Tở ở canteen tình cờ nghe chị Phương và A Long nói chuyện hình như A Long Tò Tính với Thảo Phương là có kế hoạch! - Cậu suy nghĩ một lúc rồi nói cho họ biết sự thật

Cái gì? - Cả ba người bắt ngờ khi nghe Cậu nói

Nhưng Hai người họ sao lại phải làm như vậy?- Quang Trường nhìn Cậu thắc mắc

Thật ra chị Phương thích Hoàng...mà Thảo Phương với Hoàng thân với nhau nên Chị Phương kiểu ghen ăn tức ở ý nên cùng A Long dựng lên kế hoạch như vậy để Thảo Phương với Hoàng tránh xa nhau ra- Cậu nhìn ba người kia khuôn mặt có chút không vui.Cậu biết nếu nói cho ba người họ biết họ sẽ giúp Cậu làm rõ sự thật

Chứ không phải...Cậu với Chị Phương...?- Ngọc ngạc nhiên khi nghe Cậu nói vậy,khuôn mặt tò mò nhìn Cậu

Thật ra lần gặp nhau ở canteen đấy...Tở nói với Chị là Tở có người trong lòng rồi...nhưng Chị bảo làm người yêu của Chị 2 tuần thôi rồi mọi chuyện kết thúc.Tở có hỏi lý do Chị bảo Chị muốn thử lòng người chị thích xem Cậu ấy có ghen không khi biết Chị có người yêu rồi...Chị cứ nói giúp chị nha! Nên...nên Tở mới đồng ý! Nhưng không ngờ người Chị Phương nói đến lại là Hoàng!Rồi lại còn xảy ra những chuyện như vậy!- Cậu nói xong khuôn mặt tối xầm lại

Hazz...Cậu đúng thật là...- Thế Anh thử dài nhìn Cậu sắc mặt cũng không tốt

Chị Phương cũng thích Hoàng sao?- Ngọc lẩm bẩm mặt hiện rõ vẻ không vui

Mày nói gì cơ?- Quang Trường thấy Ngọc muốn nói gì đó nên đập nhẹ vai Ngọc

Hả?...Không...không có gì! Chỉ là Tao đang nghĩ làm như nào để giúp Thảo Phương thôi mà...- Cô giật mình khi Quang Trường đập vai mình nên nhìn Cậu cười trừ cho qua

Và lại...Lần ngoài cổng trường Tớ không đánh Anh ta...Là Anh ta gài bẫy Tớ đúng lúc Thảo Phương đi ra nhìn thấy nên hiểu lầm Tớ.Anh ta nói nếu Tớ nói cho ai biết chuyện nghe được ở canteen thì Anh ta sẽ không tha cho Thảo Phương...Các Cậu phải nghĩ cách giúp Thảo Phương nha...- Cậu nghĩ một lúc rồi nói cho họ nghe mọi việc

Khốn khiếp...- Quang Trường tức giận bàn tay đã hình thành nắm đấm

Thôi...Từ từ nghĩ cách vào lớp đi- Thế Anh thấy vậy nên lôi Quang Trường vào lớp.Chứ không thì không biết sẽ xảy ra chuyện như nào nữa

Ba người họ cùng Cậu đi vào lớp...Khuôn mặt ai cũng tối xảm lại vẻ không vui.Còn Cô vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ đôi mắt buồn Cô cũng chẳng vui về gì

Ra ngoài đi...Tao có chuyện muốn nói- Ngọc đi gần lại bàn Cô,gõ vài cái vào bàn rồi đi ra ngoài

Có chuyện gì?- Cô nghe Ngọc nói vậy nên cũng đi ra đứng gần Cô

Mày...Mày vẫn nghĩ Thiên Minh đánh A Long sao?- Ngọc suy nghĩ hồi lâu mới lên tiếng

Chứng kiến tận mắt...Sao không tin cho được?- Cô cũng nghĩ ngợi một lúc rồi mới lên tiếng

Mày...không nghĩ là có lý do khác sao?-Ngọc vẫn kiên nhẫn nói với Cô giọng nhẹ nhàng mong Cô hiểu được gì đó

Có lý do gì khác chứ? Người ta là bảo vệ người yêu thôi mà!-Cô nhìn Ngọc cười cái nụ cười chua xót khi phải nói dối lòng mình

Thật ra...- Ngọc suy nghĩ rồi định nói cho Cô sự thật

Thảo Phương- A Long ở đâu xuất hiện đi gần về phía Cô

Anh...Anh sao mặt lại khó chịu như vậy?- Cô thấy A Long đi về phía mình khuôn mặt Anh khó chịu.Ba người kia ở trong lớp thấy A Long đến cũng đi ra

Thiên Minh...Chuyện hôm qua Tội đã bỏ qua rồi mà! Sao Cậu còn cho người phá xe Tội?- thấy Thiên Minh đi ra Anh hùng hổ đi gần lại Cậu khuôn mặt khó chịu nhìn Cậu

Tội?Nực Cười- đôi chân mày Cậu co lại,Cậu chưa hiểu ra chuyện gì đã bị A Long nói như vậy khuôn mặt đầy thắc mắc

Cậu?Sao Cậu lại làm mấy chuyện như vậy?- Cô thực ra ngoài miệng nói Cậu như vậy nhưng trong lòng lại quan tâm Cậu nhiều.Nhưng lại thêm chuyện này thì Cô cực kỳ khó chịu với Cậu

Tội?Tôi Không Làm Mấy Chuyện Như Vậy?- Cậu ngạc nhiên khuôn mặt đã tối sầm lại

Nếu không phải?Chẳng nhẽ A Long tự bày ra chuyện này sao?- Cô khó chịu khi thấy Cậu vẫn không nhận lỗi mình gây ra

Thảo Phương! Mày thật quá đáng...- Thế Anh thấy Cô khó chịu với Thiên Minh nên lên tiếng khuôn mặt Cậu cũng khó chịu nhìn Cô

Còn Anh! Anh thật quá đáng...Anh biết lý do là gì mà còn như vậy sao?- Quang Trường hết kiên nhẫn khi thấy mọi chuyện do Anh ta tạo lên

Anh?Anh biết các Em muốn bảo vệ bạn mình...Nhưng sự thật rõ ràng như vậy...Các em còn muốn bảo vệ Cậu ấy sao?- A Long vẫn điềm tĩnh nhìn Cậu và ba người

Thảo Phương...Thật ra chuyện không phải như Mày nghĩ A Long...- Ngọc thấy Cô càng ngày càng khó chịu hiểu lầm Minh Thiên nên lên tiếng để giải thích

Đủ rồi...Chúng Mày đừng có nói giúp Cậu Ta nữa...Cẩn thận rồi cũng có ngày Cậu ta phản lại chúng mày như phản lại Anh E(Em)- Cô thấy Ngọc vẫn muốn bảo vệ Cậu nên chen ngang lời Ngọc

Anh ta không phải Anh Em của Tội! Cậu tin ai thì tùy Cậu- Thiên Minh thấy Cô khó chịu với mấy người bạn của mình nên cũng không muốn cãi nhau với Cô nói xong ngoảnh mặt đi vào lớp

Mày Thật Quá Đáng!- Ngọc nói xong cũng đi vào lớp cùng Cậu.Hai người khi nhìn Cô lắc đầu rồi cũng đi vào lớp

A Long ngoài mặt thì vẫn khó chịu nhưng trong lòng thì vui mừng" Vậy từ giờ Thảo Phương sẽ không tin lời Cậu nữa rồi xem Cậu có nói sự thật với Cô biết được không?" Anh suy nghĩa mà vui.Còn Cô cảm thấy khó chịu nhưng cũng chẳng biết làm gì.Đúng lúc vào giờ học nên Hai người tạm biệt nhau rồi đi về lớp

Cô đi về chỗ của mình nhìn thấy Cậu và mấy người bạn khuôn mặt không vui.Nhưng cũng buồn nói chuyện nên cũng kệ.Hôm nay có tiết Văn thầy giáo kêu cả lớp hai bàn cùng nhau thảo luận.Ngày trước Cô thích mấy tiết như này bao nhiêu thì giờ khó chịu bấy nhiêu thực sự Cô không muốn thảo luận chút nào nhưng cũng không làm gì được nên cũng phải quay xuống bàn Ngọc

Không khí nhóm Cô ngột ngạt đến lạ Cô chưa bao giờ thấy như vậy cả...

Ngọc...Ra về đi cùng chứ?- Cô khó chịu,sao Cô lại trở nên như vậy

Thiên Minh...sao Cậu biết làm vậy? Đạo này học giỏi ghê ta- Ngọc nghe Cô hỏi nhưng lảng đi không muốn trả lời,nhìn sang thấy Minh Thiên đang chăm chú làm bài nên thêm vài lời trêu chọc.Minh Thiên nghe Ngọc trêu chọc chỉ nhìn Nhỏ cười.Hai người kia nghe Cô hỏi nhưng cũng không muốn nói gì với Cô cả.Thực sự bây giờ họ không muốn nói chuyện gì với Cô cả,Cô thay đổi nhiều với trước kia ngày trước có chuyện gì xảy ra Cô vẫn coi bạn bè là trên hết những bây giờ thì khác rồi...

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Hôm nay có cuộc thi thể thao giữa trường Cô và trường danh tiến khác.Vì có A Long nên Cô cũng không thể thiếu mặt,đám bạn Cô đến cổ vũ cho Cậu còn Cô cổ vũ cho A Long.Họ biết nhưng cũng kệ,Cô đi lướt qua họ rồi đi mua nước cho A Long và Hoàng

Thi cho tốt...đừng làm mất mặt tao nhá- Cô chạy về phía Hoàng cười cười trêu chọc.Chỉ có khi Cô ở gần Hoàng thì mọi chuyện buồn bực trong lòng Cô mới vơi dần

Yên Tâm!- Hoàng nhìn Cô cười,mặc dù Hoàng thấy sắc mặt Cô không tốt nhưng không biết vì lý do nên cũng không hỏi.Bởi Hoàng phải tham gia thi đấu nhiều nên không có thời gian để ý đến Cô

Thảo Phương!- A Long thấy Cô với Hoàng nói chuyện vui vẻ nên đi lại khoác vai Cô

Anh trông Nó cẩn thận chẳng Nó lại mê trai quên người yêu đấy!- Hoàng nhìn A Long rồi nhìn sang Cô.Cô không nói gì lờ Hoàng,Hoàng cười trừ đúng lúc vào giờ thi đấu nên Cô đi về chỗ của mình để cổ vũ cho A Long.Không quan tâm đến Ba người khi khuôn mặt nhìn Cô vẻ khó chịu như nào

Vào trận đầu ai cũng có nhiều fangirl hò hét ầm ĩ,Cô không nói gì chỉ chăm chú vào trận đấu.Đám bạn Cô thì hò reo tên Cậu, Cô nhìn họ cảm giác chỉ muốn ngồi cùng họ cười đùa nói chuyện cùng xem trận đấu như trước kia...nhưng bây giờ mọi chuyện sao lại đến mức như vậy?Ba người họ cũng khề nhìn sang Cô khuôn mặt ai nấy cũng không vui vẻ gì bởi Cô và Họ chưa bao giờ xảy ra mâu thuẫn lớn đến mức không nói chuyện hay đi cùng nhau như vậy giờ

Cô vô tình nhìn sang Cậu,hôm nay Cậu mặc bộ đồ thể thao áo đồ chữ trắng,mái tóc bồng bênh thường ngày không còn bây giờ mái tóc ướt lòa xòa những giọt mồ hôi chảy xuống vùng ngực.Vô tình bắt được ánh mắt ai đó cứ chăm chăm nhìn về phía mình Cậu ngoảnh mặt lại hóa ra là Cô.Cái khoảng khác Cậu nhìn lại hai ánh mắt nhìn nhau mặc cho xung quanh có xảy ra chuyện gì. Cậu và Cô ánh mắt nhìn nhau Cậu nhìn Cô khề cười.Cũng đúng lúc hết giờ đội Cậu thua 0-1.Ai cũng ngỡ ngàng không hiểu có chuyện gì xảy ra với Cậu?Nếu Cậu không nhìn lại ánh mắt đó phải chăng bóng đã được đưa vào rồi?Thì có lẽ đội Cậu sẽ dẫn trước nhưng...Mọi chuyện không như chúng ta mong muốn

Sao? Minh Thiên...Lại để mất bóng chứ? Cậu ấy chơi bóng rất giỏi sao vào lúc quyết định như vậy lại lơ là chứ?-Ngọc ngạc nhiên nhìn hai người kia họ không tin Cậu lại lơ là trong lúc như vậy

Thảo Phương...Nhìn Minh Thiên rồi Hai người đó cứ nhìn nhau nên Minh Thiên lơ là đó! Tao vô tình nhìn thấy!- Quang Trường nhìn hai người họ,hai người họ nghe thấy cũng gật đầu hiểu ý rồi không hỏi thêm gì

Ông vừa sao vậy?- Hoàng đi lại vỗ vai Cậu

Hả?À ừ tôi không sao!Xin Lỗi nha...trận sau Tôi sẽ cố gắng hơn - Minh Thiên đang thần thờ ánh mắt Cô nhìn Cậu vừa nãy là sao? Thì Hoàng đi tới vỗ vai Cậu,Cậu nhìn Hoàng khuôn mặt vẻ tội lỗi

Không sao đâu! Cố gắng là được mà!- Hoàng đưa cho Cậu trai nước hai người không nói thêm gì im lặng

- - - - -

"Tua Nhanh Một Lần Nhé! hìhì"

Sau khi trận đấu kết thúc đội Cậu thắng 2-1, trong đó Cậu là người chơi tốt nhất không quan tâm Cô có nhìn Cậu hay không. Bởi Cậu phải cố gắng để khắc phục lỗi trong trận đấu người ta nói "Mọi cố gắng sẽ được đền đáp" đúng vậy! Cũng có thể chứng minh trường Cô không phải trường danh tiếng so với các trường khác nhưng mọi hoạt động trường Cô đều giành giải cũng giúp được trường ít nhiều.

Ai cũng biết A Long chơi bóng giỏi nhưng từ khi Cậu vào team A Long đã bị xóa mờ cái danh "đẹp trai chơi thể thao tốt" khuôn mặt Anh khá khó chịu khi bị Cậu dần dần được nhiều fangirl quan tâm đến. Anh cứ nhìn Cậu chằm chằm chẳng lẽ Anh lại nghĩ kế hoạch gì sao?

A...ai...là ai?- A Long đang đi về phía Cô và Hoàng đang đứng bên khán đài, đột nhiên có quả bóng bay về phía đầu Anh

Là Cậu sao? Sao Cậu lại làm vậy?- Anh bực mình ngoảnh lại thì thấy trên tay Cậu đang nhặt lại một quả bóng

Sao? Tôi? Tôi chỉ là tiện tay nhặt một quả bóng lên tay cầm thôi chứ không đụng chạm gì đến Anh cả!- Minh Thiên cũng ngỡ ngàng khi có người ném bóng vào đầu Anh nhưng người đó không phải Cậu

Khốn khiếp...- A Long bực bội, tay đã hình thành nắm đấm, chính Cậu đang cầm quả bóng trên tay mà còn chửi cãi

A Long.. Có chuyện gì thế?- Cô và Hoàng đã nói chuyện nghe có tiếng cãi vã nên nhìn lại thì thấy Cậu và Anh đang cãi nhau nên đi lại

Anh đang đi về phía Em thì Cậu ta ném quả bóng vào đầu Anh- Anh nhìn Cô rồi lại chỉ tay về phía Cậu khuôn mặt đầy khó chịu

Cậu?...- Cô nhìn Cậu khuôn mặt khó chịu

Tôi? Tôi không làm gì cả Tôi chỉ tiện tay nhặt quả bóng lên thôi, nhưng đúng lúc Anh ta bị bóng ném vào đầu- Cô định nói gì đó nhưng Cậu đã chặn họng Cô, Cậu nhún vai nhìn Cô khuôn mặt chẳng chút lo lắng. Bởi chuyện Cậu không làm không có gì phải quan tâm cả

Cậu...- nghe Cậu nói vậy A Long khó chịu muốn lao vào đánh Cậu

Anh đừng có quá đáng rõ ràng Tôi thấy người ném bóng vào Anh là...A(anh)- cả đám Ngọc thấy vậy cũng chạy lại, Ngọc khó chịu khi thấy A Long định đánh Cậu nhưng rõ ràng Cậu không làm gì cả

Ngọc...- Cậu biết Ngọc định nói gì nhưng chặn họng Ngọc không cho Cậu nói. Bởi lúc A Long bị ném bóng Cậu tiện tay nhặt quả bóng nhìn lại thấy Anh của trường vừa thi đấu ném bóng vào A Long. Sao Anh trường đó lại phải làm như vậy? Có lý do sao?

Sao Mày lúc nào cũng nói giúp Cậu ta vậy hả?- Cô khó chịu rõ ràng Ngọc định nói gì đó sao Cậu lại không cho Ngọc nói?

Vậy Mày thì sao? Sao lúc nào cũng nói giúp Anh ta trong khi chưa hiểu đầu đuôi Cậu chuyện thế hả?- Thế Anh thấy vậy cũng khó chịu lên tiếng nhìn Cô rồi lại chỉ tay về phía A Long

Tao...- Cô cũng chẳng biết trả lời như nào, sao Cô lại trở nên như vậy?

Khi nào mày trở lại là bạn của bọn Tao như trước thì chúng ta nói chuyện tiếp...Đi Thôi!- Quang Trường cũng lên tiếng rồi kéo Cậu và hai người kia đi

Có chuyện gì à? Sao chúng nó lại khó chịu với mày như thế? Giận nhau sao?...- Hoàng đứng bên cạnh không hiểu chuyện gì, bởi Cô và đám bạn chưa bao giờ cư xử với nhau như vậy...

Không...Không có gì! A Long Anh có sao không?- Cô đang suy nghĩ có nên nói mọi chuyện cho Hoàng biết không? Nhưng rồi lại thôi Cô nhìn Hoàng tỏ vẻ không có chuyện gì rồi lại nhìn về phía A Long

Anh không sao đâu Em đừng lo- A Long nhìn Cô cười khuôn mặt vui vẻ

Sao Cậu không để Ngọc nói rõ mọi chuyện ra chứ?- Quang Trường nhìn Cậu thắc mắc

Rồi Thảo Phương có tin không? Lỡ A Long lại làm gì đó thì sao?- Cậu nhìn Ba người họ nói, Cậu cũng muốn nói rõ mọi chuyện nhưng sợ Cô lại xảy ra thêm chuyện gì đó nên để Cậu nghĩ cách khác thì hơn

Chỉ có một người có thể giúp được chúng ta chuyện này thôi!- Cô trầm ngâm suy nghĩ rồi nhìn Cậu

Ai?- Cậu vội vàng nhìn Ngọc để biết câu trả lời khi nghe Ngọc nói vậy

Hoàng...- Cô không chần chừ gì nói Cậu biết. Thật ra đúng chỉ có Hoàng mới giúp được, Hoàng tức sự hiểu Cô, cho dù chuyện của Cô có nghiêm trọng đến mức nào chỉ Hoàng nói Cô sẽ hiểu ra được mọi chuyện

Hoàng?- Cậu thắc mắc khi nghe Hoàng nói. Cả ba người nhìn Cậu gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Cậu cũng gật đầu rồi bước đi tìm Hoàng

Hoàng...- Cậu đi về phía Hoàng đang đứng gần Cô

***Sẵn tiện Senn cũng muốn cảm ơn những bạn đã góp ý vào chuyện của Senn^^ Nếu ai có thêm những góp ý gì thì cứ cmt vào truyện của Senn nhé^^

Cảm Ôn Mọi Người***

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

Hoàng...Tôi Có chuyện muốn nói với Ông- Cậu đi gần về Phía Hoàng và Cô đang nói chuyện gì đó

Tôi?Được...Mày có đi cùng không?- Hoàng nhìn Cậu khuôn mặt Cậu khá nghiêm túc,rồi nhìn về phía Cô

Tao...- Cô bắt ngờ khi nghe Hoàng hỏi cũng không biết có nên đi hay không?

Chỉ có Tôi với Ông thôi...- Cậu nghe Cô nói rồi nhìn Hoàng bước đi trước

Vậy Tao đi trước nha- Hoàng nghe Cậu nói vậy cũng không biết làm như nào thấy Cậu đi trước rồi nên nói vài câu với Cô rồi chạy đi.Cô đứng tại chỗ lòng thấy khó chịu Cô cũng muốn đi cùng nhưng Cậu đã nói thế thì đành thôi vậy

Có chuyện gì vậy?- Hoàng đi theo Cậu lên chỗ sân thượng

Thật ra...Tôi có một chuyện cần Ông giúp- Cậu suy nghĩ vài giây rồi nhìn Hoàng khuôn mặt khá nghiêm túc

Được thôi! Có chuyện gì Ông cứ nói đi- Hoàng nhìn Cậu khuôn mặt cũng đầy tò mò

Thật ra lần đi mua nước cho Ông Tôi nghe A Long và Chị Phương nói chuyện:Chuyện Thảo Phương được A Long tỏ tình là có kế hoạch,Chị Phương thích Ông nhưng Ông với Thảo Phương thân thiết nên chị "ghen" nên nói A Long giúp,A Long tỏ tình với Thảo Phương để Ông Và Cậu ấy không thân thiết như trước để chị Phương có cơ hội Ông sẽ để ý đến chị Phương... không may tôi vô tình nghe được A Long nói nếu Tôi nói cho người khác nghe mọi chuyện thì sẽ không dễ yên cho Thảo Phương...nên Tôi không dám nói cho Cậu biết.Sau đó Anh ta nhiều lần cố tình làm mấy chuyện xấu để Thảo Phương hiểu lầm Tôi...Tôi biết Anh Ta làm vậy để Tôi không có cơ hội để nói cho Thảo Phương biết lý do thực sự...Nhưng giờ Tôi không muốn mọi chuyện tồi tệ hơn Ngọc nói chỉ có Ông mới giúp Thảo Phương được chuyện này...Vậy nên Ông phải giúp Thảo Phương nha!- Cậu nói hết ra cho Hoàng biết,tâm trạng cũng yên tâm đi vài phần("Có dài quá không vậy?")

Sao lại như vậy?Thảo Phương sao không nói gì cho Tôi biết chứ?Chị Phương thích Tôi?Chứ không phải Ông với Chị Phương yêu nhau sao?- Hoàng ngỡ ngàng khi nghe Cậu kể hết mọi chuyện

Chị Phương nói thích Tôi...Nhưng Tôi nói Tôi "Có người trong lòng rồi" Chị nói vậy làm người yêu chị 2 tuần thôi rồi mọi chuyện kết thúc.Tôi hỏi lý do Chị bảo để xem người Chị thích có ghen khi Chị có người yêu hay không.Chị cứ nói giúp chị đi nên... Tôi mới đồng ý...Không ngờ người Chị nói lại là Ông!- Cậu suy nghĩ vài giây rồi nói rõ cho Hoàng hiểu

.....-Hoàng không nói gì chau mày có vẻ đang suy nghĩ chuyện gì đó

Thật ra lần trước Chị Phương nói Thích Tôi nhưng Tôi nói bây giờ không muốn quan tâm đến chuyện yêu đương vì Tôi còn phải thi đấu vài cuộc thi thể thao...nhưng chắc vì mỗi lần Tôi với Thảo Phương gặp nhau đều thân thiết như vậy nên Chị Phương hiểu lầm...- Hoàng cũng suy nghĩ rồi nói cho Cậu biết đôi chân mày cũng dần ra dần

Vậy...giờ Ông định làm như nào?- Cậu nghe Hoàng nói cũng hiểu ra vài điều,khuôn mặt đầy thắc mắc nhìn Hoàng

Tôi sẽ nói rõ mọi chuyện cho Thảo Phương biết- Hoàng đi gần lại vỗ vai Cậu,Cậu nghe vậy cũng gật đầu đồng ý

Sao?Mày với Minh Thiên nói chuyện lâu thế hả?- Cô vẫn đứng chỗ cũ đợi Hoàng nên khi thấy Hoàng về thì cũng vội vàng chạy lại hỏi

Sao?Sao lại nhìn Tao như thế- Hoàng không nói gì cứ nhìn Cô chăm chăm khuôn mặt có vẻ không vui, khiến Cô càng khó chịu

Hazzz...Mày hiểu lầm Minh Thiên rồi...Mọi chuyện không phải như mày thấy là như này....("Hoàng nói lại những gì Minh Thiên kể cho Cô nghe")- Hoàng nhìn Cô rồi nhanh chóng kể hết mọi chuyện cho Cô nghe để Cô không hiểu lầm Cậu nữa

Sao rồi?Ồn chứ?- Cả đám Ngọc thấy Cậu quay lại thì chạy về phía Cậu,khuôn mặt ai nấy đều lo lắng.Cậu không nói gì khuôn mặt cũng tốt hơn chút nhìn cả đám gật đầu.Họ cũng hiểu ra ý của Cậu ai nấy đều vui vẻ

- - - - -

Về phía Cô.....

Sao?Sao lại như vậy?Mây nói thật chứ?- Cô ngỡ ngàng khi nghe Hoàng kể mọi chuyện.Hoàng không nói gì chỉ hìn Cô gật đầu

Tao Xin Lỗi- Cô thấy Hoàng gật đầu Cô cũng hiểu ý nói rồi cúi mặt xuống sắp muốn khóc

Hazz...Không sao một phần cũng là do Tao xin lỗi Mây nha! Người Mây cần xin lỗi không phải Tao mà là Minh Thiên!Mây cũng phải xin lỗi đám cái Ngọc nữa! Và lại lần sau có chuyện gì phải nói Tao biết nhớ chưa?- Hoàng nhìn Cô khuôn mặt cũng có vẻ không vui, cũng không muốn mọi chuyện thêm tồi tệ hơn nữa

Tao dẫn Mây đi gặp Minh Thiên- Hoàng nói rồi cầm tay Cô đi tìm Cậu.Cô chỉ gật đầu rồi đi theo Cậu

Đây...sang đi Minh Thiên chắc khó chịu lắm khi thấy mây hiểu lầm như vậy!Với lại xin lỗi đám cái Ngọc đi- Hoàng nhìn Cô rồi nhìn về phía Cậu đang nói chuyện gì với đám Ngọc

Nhưng lỡ họ không tha lỗi cho Tao thì sao?- khuôn mặt Cô bối rối một phần muốn xin lỗi một phần lại sợ Cậu và Đám Ngọc không bỏ qua cho Cô

....- Hoàng chau mày nhìn Cô không lên tiếng.Cô biết chuyện này tự mình phải giải quyết nên đi về phía Cậu,Hoàng khoanh tay trước ngực đứng tại chỗ xem Cô xử lý việc này như thế nào

Minh Thiên...- Cô đi gần lại chỗ Cậu khuôn mặt có vẻ buồn bã

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Minh Thiên- Cô đi gần lại chỗ Cậu khuôn mặt có vẻ buồn bã

Cậu sao vậy?Sao mặt buồn thế?- mặc dù Cô có hiểu lầm Cậu nhưng Cậu chỉ khó chịu chứ chưa bao giờ ngừng quan tâm Cô cả

Tôi...Tôi xin lỗi Cậu! Xin Lỗi đã hiểu lầm Cậu...!Tao cũng xin lỗi chúng mày nha...Tao hứa từ sau có chuyện gì cũng sẽ không như vậy nữa...- Cô nói giọng khàn khàn tay run run nắm chặt lại

Không sao đâu...Mọi chuyện đều là ngoài ý muốn thôi mà Cậu đừng buồn hay cảm thấy có lỗi ha! Đúng không?- Cậu nhìn Cô cười nhẹ rồi nhìn sang đám Ngọc

Minh Thiên Cậu dễ bỏ qua cho Thảo Phương như vậy sao? Nhưng chúng tớ không dễ dàng bỏ qua đâu!- Ngọc nhìn Cậu khuôn mặt nghiêm túc,hai người nghe Cô nói vậy cũng gật đầu

Các cậu?...- Minh Thiên không nói được gì chau mày nhìn đám Ngọc nhưng không biết bọn Họ chỉ đang đùa Cô chút thôi. Họ biết không phải lỗi của Cô chỉ vì Cô thay đổi nhiều nên họ mới khó chịu với Cô chỉ mong Cô hiểu ra mọi chuyện rồi trở lại là người bạn tốt của Họ khi trước thôi

Vậy? Chúng Mây muốn Tao làm gì hả? Cứ nói đi,chi cần chúng mày không giận tao nữa là được rồi!- Cô nghe Cậu nói thì cũng bớt lo lắng,nhưng giờ nghe Ngọc nói vậy vừa lo lắng vừa sợ không biết Họ sẽ đối xử với Cô như nào khi Cô nhiều lần câu găt khó chịu với họ

Được...Chi cần Mây đối xử tốt với Minh Thiên với lại ngày nào cũng cho bọn tao đi canteen vậy là được rồi!- Quang Trường vui vẻ nhìn Cô khuôn mặt đắc ý

Được rồi bọn Tao chỉ đùa mày chút chứ bọn Tao cũng không giận mày gì cả nên khỏi cảm thấy có lỗi đi - Thế Anh nhìn Cô khuôn mặt vui vẻ.Cô không nói gì chỉ nhìn Cậu và ba người họ gật đầu vui vẻ

Thảo Phương...Vậy mày định giải quyết việc này như nào?- Ngọc nhìn Cô

Tao...Ngày mai đi học Tao sẽ nói rõ mọi chuyện với Anh ta- Cô suy nghĩ vài giây rồi nhìn Ngọc khuôn mặt cũng bớt đi vài phần lo lắng.Cậu đứng nghe Cô và ba người họ nói chuyện cũng không nói thêm gì không mặt vui vẻ thỉnh thoảng lại nhếch môi cười nhìn Cô.Hoàng vui vẻ đi gần lại chỗ Cô khi thấy mọi chuyện đã được giải quyết

Cảm ơn Ông nha!- thấy Hoàng đi đến Cậu vui vẻ nói

Không có gì giúp được chuyện gì thì Tôi giúp thôi! Đặc biệt lại là chuyện của Thảo Phương- Hoàng nhìn Cậu cười rồi lại nhìn về phía Cô

Vậy giờ chúng ta đi ăn đi coi như để xóa bỏ mọi chuyện- Cô vui vẻ lên tiếng

Được!- cả đám nghe vậy vui vẻ,rồi cùng nhau đi.Cô với Ngọc khoác tay nhau vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ họ lại thân thiết trở lại rồi!

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Mọi chuyện được giải quyết

Sáng hôm sau Cô và Ngọc lại cùng nhau đi đến trường, họ lại vui vẻ cười đùa với nhau giống như chưa có chuyện gì xảy ra. Bước vào lớp thấy Cậu vẫn chưa đến chỉ thấy Quang Trường với Thế Anh đang đang nghịch điện thoại. Cô và Ngọc vui vẻ cùng nhau đi về chỗ.

Heyy...Tao mua đồ ăn sáng cho chúng mày này- Cô dơ bịch đồ ăn lên nhìn Quang Trường-Thế Anh

Hic...tiếc nhể Tao ăn sáng rồi- Quang Trường mặt buồn khóc không nước mắt

Tao cũng vậy- Thế Anh cũng theo Quang Trường nói thêm mặt buồn buồn

Vậy à...tiếc nhể vậy Tao phải chia cho người khác vậyyyyy- Cô nói rồi cầm bịch đồ ăn đứng dậy

Ế...bọn tao đùa thôi mà...đưa đây- Quang Trường thấy Cô đứng dậy cũng vội vàng giật bịch đồ ăn từ tay Cô. Thế Anh cũng theo đã giật bịch đồ từ tay Cô

Xiiii...Thế còn bày đặt, mở miệng tận miệng mèo rồi còn bỏ à- Cô biết bọn họ đang diễn kịch vậy Cô cũng diễn cùng cho vui, Quang Trường-Thế Anh nghe Cô nói vậy chỉ cười trừ rồi cầm bịch đồ ăn của mình

Vừa đúng lúc Cậu đi học, hôm nay Cậu mặc chiếc sơ mi trắng, mặc quần Jeans rách gối đi đôi giày converse màu đen, tóc đầu nắm bông bênh cộm thêm cái khuôn mặt luôn rạng rỡ lúc nào cũng cười vui vẻ cũng làm bao cô gái điên đảo. Nhìn thấy Cậu đi về chỗ ngồi Cô cứ nhìn Cậu vài giây không một cái chớp mắt, thật không ngờ Cậu lại đẹp trai như vậy

Cậu sao vậy? Thảo Phương- cảm nhận được có người nhìn mình Cậu quay lại thấy Cô, Cậu dơ tay khua trước mặt Cô vài cái nhưng không có động tĩnh gì Cô vẫn cứ nhìn Cậu

Hà...à...ờ...không...không sao...hi- Cô giật mình lấy lại bình tĩnh vài giây rồi nhìn cậu cười trừ. Cô chửi mình trong lòng "sao lúc nào nhìn cũng để Cậu phát hiện vậy?"

Ngắm 1 phút mất 5k hihiu- biết lúc Cậu đi vào Cô cứ nhìn Cậu mãi nên Quang Trường lên tiếng vừa nói vừa nhìn đi xung quanh lớp. Ngọc và Thế Anh nghe Quang Trường nói vậy chỉ nhìn nhau cười. Cô nghe Quang Trường nói vậy biết là đang nói mình nên lườm Quang Trường khuôn mặt đồ ửng vì ngại. Cậu nghe vậy không nói gì khác môi cũng cong lên vì vui vẻ

Mình Thiên /Thảo Phương- Là Chị Phương và A Long đến lớp tìm Cô và Cậu

Không khí chỗ Cô trở nên khá khó chịu khi nghe tiếng A Long và Chị Phương đang gọi Cô và Cậu ra ngoài. Cậu chau mày nhìn A Long khuôn mặt khó chịu Cô cũng vậy không kém gì Minh Thiên

Có cần ba chúng Tao ra cùng không- Ngọc ở dưới vỗ vai Cô

Không cần đâu...để Tao tự giải quyết chuyện này được- Cô ngoảnh xuống nhìn ba người họ cười nhạt rồi nhìn Minh Thiên gật đầu rồi hai người cùng đi ra

Sao...? Hai chúng nó về thân thiết vậy? Không lẽ?- Chị Phương ngạc nhiên vì Chị còn nghĩ hai người họ còn giận nhau sao lại như vậy?

Không thể nào!- A Long nghe chị Phương nói vậy cũng ngạc nhiên

Anh gọi Em có việc gì vậy?- Cô đi ra đứng gần Anh khuôn mặt vẫn bình thường coi như chưa biết gì

Chị gọi Em có việc gì vậy?- Cậu đi ra cũng đứng gần Chị không quan tâm Chị đến tìm mình có chuyện gì chỉ hỏi đại một câu lấy lệ

Chỉ là lâu không nói chuyện cùng nhau nên muốn tìm Em nói chuyện thôi- Chị Phương/A Long cùng nhau nói rồi nhìn Cô và Cậu, chà nhể Họ biết trước Cô và Cậu định nói gì sao?

Được...chúng ta tìm chỗ nào nói chuyện đi- Cô nhìn A Long cười rồi cũng bước đi A Long thấy vậy cũng đi nhanh gần lại Cô

Chúng Ta có chuyện gì nói sao?- thấy A Long và Cô đã đi xa, Cậu nhìn Chị khuôn mặt lạnh lùng

Chị...-Chị Phương không nhìn Cậu chỉ nhìn cúi mặt xuống áp úng nói

Chúng ta chấm dứt đi...cho dù có thêm thời gian Chị cũng không là gì với Hoàng đâu!- Cậu vẫn khuôn mặt lạnh lùng nhìn chị

Được thôi...Tôi sẽ không để yên chuyện này như vậy đâu- Chị Phương tức giận khi nghe Cậu nói vậy,Cậu định đi vào lớp nhưng nghe Chị nói vậy nên đứng lại

Tùy Chị- Cậu nói nhưng không nhìn Chị rồi đi vào lớp.Đi về chỗ Cậu và đám Ngọc khuôn mặt ai cũng lo lắng cho Cô nhưng Họ vẫn phải nói dối lòng mình"Cô sẽ giải quyết được chuyện này" còn chuyện của Cậu cũng không quá mức nghiêm trọng nên giải quyết nhanh gọn là chuyện bình thường.Còn chị Phương nghe Cậu nói vậy thì bực tức đi tìm Cô và A Long

.....

Thảo Phương!Sao Em với Minh Thiên lại thân thiết như vậy?Không lẽ Em dễ dàng bỏ qua mọi chuyện như vậy sao?Cậu ta...- Cô và A Long đi xuống ghế đá ngồi cả hai im lặng một lúc,A Long khó chịu nên lên tiếng nhìn Cô

Anh thôi đi!Anh còn định giả vờ đến bao giờ nữa hả?Tôi biết hết mọi chuyện rồi!- không để A Long nói thêm khuôn mặt Cô đã khó chịu từ bao giờ lên tiếng nhìn Anh

Sao...sao Em biết hết rồi? À...không biết gì chứ!Có phải Em hiểu lầm Anh chuyện gì không?- A Long bất ngờ khi nghe Cô nói vậy,nhưng rồi lấy lại bình tĩnh nhìn Cô khuôn mặt đầy giả tạo

Anh thôi đi mọi chuyện đều là do Anh và Chị Phương tạo dựng lên đúng không?Tại sao hai người phải làm như vậy?- Cô bực mình khi thấy Anh vẫn giả vờ như không biết nhìn,Cô đứng giận ánh mắt nhìn Anh đầy căm phẫn

....- Anh không nói gì chỉ chau mày nhìn Cô như đang suy nghĩ điều gì đó

Là vì Tôi ghét Cô...Tại sao Cô với Hoàng lại trở nên thân thiết còn Tôi thì không có điều đó!Tôi cũng chẳng thua kém gì Cô...Tại sao lại như vậy hả?- Chị Phương nhìn thấy Cô và Anh đang nói chuyện nên đi lại,hai tay bắt chặt vai Cô khuôn mặt chị tức giận

Chị ghét Tôi?Hay chị đang ghen tỵ với Tôi?- Cô nghe Chị nói vậy không khó chịu còn nhìn Chị nhếch môi cười khuôn mặt đầy đắc ý

Mày...-Chị nghe Cô nói vậy định dơ tay đánh Cô

Dừng lại- A Long thấy vậy nên đứng dậy đi lại kéo chị phương ra chỗ khác

Thảo Phương...Em phải nghe Anh giải thích mọi chuyện không phải như vậy!- A Long đi gần lại nắm tay Cô

Anh buông ra!Anh còn định giả vờ đến khi nào nữa?Hai người đứng tề tiện giống nhau mà- Cô bực mình nhìn A Long rồi không ngăn ngại gì mà mắng hai người họ.A Long nghe Cô nói như vậy cũng không phản kháng mặc Cô nói như nào thì nói

Cô...- Chị Phương nghe vậy đi gần lại chỗ một lần nữa định dơ tay đánh Cô

Dừng lại!Chị định làm gì vậy hả?- đúng lúc Hoàng đến trường để tập luyện nên nhìn thấy Cô nên đi lại không ngờ lại gặp cảnh này.Hoàng chạy về phía Cô kéo Cô gần về phía mình ánh mắt khó chịu nhìn hai người họ

Hoàng!Em sao lại ở đây?À...chị chi là...- Chị Phương thấy Hoàng đến lại bắt gặp cái cảnh này khuôn mặt Chị đầy lo lắng

Tôi không đến đây sao biết hai người định đối xử với Thảo Phương như nào!- Cậu nhìn Chị khuôn mặt lạnh lùng,Cô đứng cạnh Hoàng không nói gì chỉ nghe họ nói

Chị!Được...Vậy Chị hỏi Em...Sao Em với Nó lại thân như vậy?Em nói Em chưa muốn yêu đương bây giờ vậy mối quan hệ giữ Em với Nó là gì chứ?Em biết Chị thích Em lâu lắm rồi mà sao Em không để ý đến Chị dù một chút hả?- Chị nhìn Hoàng khuôn mặt đầy khó chịu rồi vài giọt nước mắt chảy ra

Tôi với Thảo Phương chỉ là bff chứ không có quan hệ gì khác!Và lại Tôi không muốn yêu đương bây giờ với lại Chị cũng lớp 12 rồi lo học trước đi- Hoàng thấy Chị như vậy khuôn mặt cũng bớt lạnh nhạt đi vài phần nhìn Chị.Rồi kéo tay Cô đi về lớp.Mặc cho hai người kia muốn nói gì.Chị Phương nghe Hoàng nói vậy ngồi xuống dưới đất khóc nức nở,còn A Long nghe hết mọi chuyện nhưng không biết phải làm sao cả.Đâu ai biết A Long thích Cô là thật lòng!

Mày không sao chứ?- Hoàng vừa kéo Cô về lớp vừa hỏi

Tao không sao!Nhưng...thực sự...Mày không muốn yêu đương bây giờ sao?-Cô nhìn Hoàng áp úng nói

Ừ- Hoàng thân nhiên trả lời

Vậy...còn Ng(ngọc)...thôi bỏ qua đi- nghe Hoàng nói vậy Cô khó chịu nghĩ về Ngọc, Hoàng không muốn yêu đương bây giờ vậy thì Ngọc phải làm sao?.Hoàng chau mày nhìn Cô đầy thắc mắc nhưng không hiểu chuyện gì nên cũng không hỏi thêm gì cùng Cô đi về lớp

Thảo Phương Mày không sao chứ?Sao sắc mặt không tốt thế?- Cả đám đang trong lớp trông ngóng Cô thấy Cô với Hoàng về tới cửa lớp nên cả đám

chạy ra,thấy Cô vậy Ngọc khó chịu đi gần lại cầm tay Cô

Ồn rồi...mọi chuyện được giải quyết rồi! Yên tâm Tao không sao?- Cô nhìn Ngọc rồi nhìn mấy người còn lại cười thấy vậy ai cũng bớt phần lo lắng cho Cô.Còn Cô sắc mặt không tốt là vì đang suy nghĩ đến chuyện Ngọc thích Hoàng, Cô phải làm sao để giúp Ngọc đây?

Yeahhhh!!!Vậy là mọi chuyện trở về như trước rồi!Phải ăn mừng chứ!- Quang Trường vui vẻ nói rồi kéo tay Cô và Ngọc đi ra canteen mấy người còn lại thấy vậy không phản kháng gì vui vẻ đi cùng

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ngày chủ nhật

Bỏ qua một tuần học mệt mỏi với bao nhiêu chuyện xảy ra,hôm nay là chủ nhật Cô ngủ dậy khá muộn bước khỏi giường Cô vsen xong lao ngay đến bàn máy tính. Thường ngày được nghỉ Cô sẽ đi chơi với đám bạn nhưng hôm nay Cô giành thời gian cho xem phim Cô là người mê phim trung nên khá thích xem ngôn tình và cả cổ trang Cô chọn cho mình bộ phim"Ma Đạo Tổ Sư-Trần Tĩnh Lệnh" trong đó Cô thích Lam Trầm♥.Cô biết Vương Nhất Bác qua phim'Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Của Hạnh Phúc" nên rất thích xem mấy phim Anh đóng Anh vừa đẹp trai lại hát hay nhảy giỏi...(Có ai biết hai phim này không tarr)

Cứ mãi mê xem phim Cô không quan tâm đến cái điện thoại đang "ting...ting...ting" liên tục,đúng lúc phim kết thúc 2 tập đầu Cô mới mở điện thoại ra xem là inbox cho mình.Hóa ra là đám cái Ngọc đang ib trong nhóm rủ nhau đi trà sữa(Có ai xem 2 tập đầu phim Trần Tĩnh Lệnh mà có mấy đoạn giật mình không tarr? Nhất là đoạn Ôn Ninh xuất hiện gần cuối tập 2 chứ□)

"Thôi Tao không đi đâu!"-Cô lúc này mới rep ib trong nhóm

"Mày làm gì mà giờ mới onl thế hả?"-Ngọc

"Sao không đi?"-Quang Trường

"Có việc bận hiiii"-Cô

"Bận cái gì chứ?Lại xem phim chứ bận cái con khi gió"-Ngọc hiểu Cô,Cô lúc nào cũng mê phim với cả trai đẹp nhưng tiếc Ngọc không giống Cô về điều này

"Hiiii thì nay được nghỉ mà phải cho Tao thời gian xem phim chứ"-Cô kèm theo icon□

"Tao không hiểu phim có gì hay mà lúc nào Mày cũng xem"-Quang Trường

"Có Trai Đẹp"-Cô

"Chúng mày không biết ngắm trai đẹp giúp sáng mắt tăng trí nhớ à?"-Cô thấy mọi người không biết nói gì thêm nên nhấn tiếp

"Thôi đi ngắm nghĩa có gặp ngoài đời được đâu bớt đi con"-Ngọc

"Ngắm trai Việt Nam không ngắm toàn ngắm trai đâu đâu"-Thế Anh giờ mới xuất hiện

"Xi...Vương Nhất Bác của Tao đẹp trai nhất rồi"-Cô nhấn rồi gửi cho họ một tấm hình của Anh

"Ai đây?"-Ngọc

"Người yêu Tao"-Cô

"Bớt đi Con"-Quang Trường

"Chúng mày không thể giả vờ khen người yêu Tao đẹp trai được à?"-Cô

"Rồi...Rồi đẹp trai!Tóm lại có đi trà sữa nữa không?"-Ngọc

"Hay để tối nhé!Giờ Tao bận rồi hí hí"-Cô

"Vậy chốt 8h rồi đi nha hẹn nhau ở quán cũ!"- Quang Trường

"Minh Thiên Cậu có đi chung không?"-Thế Anh

"Được"-Một lúc sau Cậu mới rep

"Vây 8h chúng ta đến quán gần trường nhé"-Ngọc

"Được"-Mọi người

Sau đó Cô lại cầm cúi vào xem phim thỉnh thoảng lại nói một mình vài câu "Ăn gì mà đẹp trai thế""Vương Lão Sư của Em"(Trong phim mấy man thích Ngụy Vô Tiện hay Lam Nhị Công Tử nào?)

.....

Buổi tối do nhà Cô Bố Mẹ đi làm xa nên mình Cô ở nhà,ăn uống dọn dẹp nhà cửa xong cũng gần 8h nên Cô chuẩn bị rồi đợi Ngọc sang rủ.Hôm nay đi chơi nên Cô chọn cho mình Áo thun tay lỡ dài kết hợp với quần giả váy đi đôi giày sneaker trắng ra ngoài đã thấy Ngọc đợi ở cổng nên Cô với Ngọc đi đến chỗ hẹn trước vì nhà Cô với nhà Ngọc khá gần trường nên đến sớm rồi Quang Trường Thế Anh cũng đến Cậu khoảng 5' sau mới tới vì nhà Cậu xa nên đến muộn

Xin lỗi nha...Mình đến muộn-Cậu đi gần lại chỗ Cô

Không Sao!Vào thôi- Cô nhìn Cậu.Dù là đi chơi nhưng Cậu ăn mặc khá nhẹ nhàng Áo thun tay lỡ màu trắng quần kaki đen đi đôi vans đen nhìn giản dị nhưng khá đẹp.Đám Cô chọn cho mình một chỗ ngồi đẹp có thể nhìn được khung cảnh bên ngoài con đường đang tập nập người đi lại

Các em uống gì?-Anh nhân viên đi lại chỗ đám Cô

Cho Em ly trà sữa vị Matcha ạ- Cả Cô và Cậu cùng nói

Cho ba chúng Em một trà sữa vị Socola-bạc hà-dâu ạ- Ngọc gọi cho hai người còn lại thể

Ồ...Mình Thiên thích uống matcha từ bao giờ thế ta!Tôi nhớ Ông thích uống vị Bạc Hà mà -Quang Trường nhìn Minh Thiên trêu chọc

Thì người ta muốn cùng sở thích thôi mà- Ngọc thêm vài lời rồi nhìn Cô cười

Hay Tao uống nước lọc nha- Cô lườm Quang Trường với Ngọc một cái chấy mặt

Ế...Thôi đùa tý mà...Uống giống nhau cho tình cảm -Quang Trường khuôn mặt vẫn vui vẻ trêu Cô.Ngọc không nói gì chỉ cười,còn Thế Anh chỉ nhếch miệng cười trừ cho qua.Cậu nghe vậy cũng chỉ nhếch môi cười vui vẻ.Cô không biết nói gì chỉ lườm Quang Trường một hồi thì trà sữa mang ra,gọi thêm ít đồ ăn vặt nữa rồi cả đám ngồi tám chuyện

Ngoài đường xe cộ đi lại tấp nập ánh sáng chói lóa cả con đường thỉnh thoảng vài chiếc xe ô tô đi lại tít còi ینگ ỏi,khung cảnh gió nhẹ nhìn xa xa lại có vài đôi nam nữ đang cùng nhau đi dạo quanh bờ hồ thật hạnh phúc...Ăn uống một hồi sau cả đám Cô thanh toán rồi cùng nhau vui vẻ đi về

Thảo Phương...-Cô cùng Ngọc đi trước,Cậu và hai người còn lại ra sau vì họ ở lại thanh toán.Cậu đi nhanh về phía Cô gọi

Hả?Cậu có chuyện gì sao?-Cô nhìn Minh Thiên

À...ừ- Cậu ngập ngừng không biết nói như nào

Người ta muốn đi cùng nhau... thôi Ngọc Mây chịu khó về cùng bọn Tao trước để Thảo Phương về cùng Minh Thiên- nghe vậy chưa để Cô và Cậu nói thêm câu nào, Quang Trường vui vẻ kéo Ngọc và Thế Anh đi về trước để Cô và Cậu đi sau

Vây chúng ta về thôi- Cô cười cười nhìn Cậu

Thảo Phương sau này ước mơ của Cậu là gì?- trên đường về cả hai im lặng một hồi Cậu mới lên tiếng

Tớ muốn đi Trung Quốc...hì- Cô vui vẻ

Trung Quốc?Cậu sang bên đó học à?- Cậu ngạc nhiên

Không Tớ sang đây chỉ để gặp thần tượng thôi!- nói xong mặt Cô đầy phấn khởi

Chỉ để gặp thần tượng thôi sao?- mặt Cậu đơ vài giây

Đúng rồi...chỉ để gặp TFBoys,Vương Nhất Bác,Hầu Minh Hạo,Hồ Nhất Thiên...chỉ là muốn được gặp mấy Anh đẹp trai trong phim thôi hí!Thôi bỏ qua chuyện này đi Cậu không biết mấy Anh đó là ai đâu hí!- Cô vui vẻ nhìn Cậu rồi đi trước Cậu vài bước,Cậu còn đang đơ vài giây vì nghe Cô kể tên mấy Anh đẹp trai cho Cậu nghe(Ai có ước mơ giống Sem không?)

Cậu mê trai đẹp lắm sao?- Cậu dắt xe đi gần lại chỗ Cô lại chỗ Cô

Đĩ nhiên con gái mà ai chẳng mê trai đẹp chứ!Người ta nói ngắm trai đẹp sẽ bỏ mắt mà.Đặc biệt Tớ còn thích xem phim ngôn tình của Trung Quốc nữa-Cô vui về,nói về vấn đề gì chứ nói về vấn đề phim với trai đẹp thì Cô có thể nói cả ngày được.Cô nói xong cả hai im lặng đi trên đường về

Vậy Cau(Cậu)- Cậu định hỏi Cô vấn đề gì đó

Tới nhà Tớ rồi!À Cậu vừa định nói gì vậy? - Cô nhìn Cậu

À không không có gì!Cậu vào nhà đi!Ngủ Ngon!- Cậu bỏ qua chuyện đó vui về nhìn Cô

Vậy Cậu về cẩn thận!Ngủ Ngon!Bye bye!- nói xong Cô đóng cửa rồi đi vào nhà

Cậu ở ngoài trầm ngâm nhìn bóng Cô đi vào trong lòng đang suy nghĩ gì đó một lúc cũng đi xe về

(***Cô về chương này hơi lạc chủ đề hoặc mọi người thấy rất lạnh nhẽo và vô vị,nhưng Senn chỉ muốn viết một chương hơi lệch đi với nội dung chuyện một chút! Nếu ai thấy không hay thì đừng gạch đá nhá!!!Senn sẽ cố gắng tốt hơn trong các chương tiếp theo nhé Cảm Ơn Mọi Người***)

Ngoài lề xiu:Có ai xem hai bộ phim có tên trong chương này của Senn chưa?Ai chưa xem thì có thể thử xem nhes.Mọi người xem"Trần Tĩnh Lệnh"thích A Tiệp hay Lam Trạm nào?

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Hai người mặc đồ Đôi sao?

Sáng hôm sau Cô và Ngọc lại cùng nhau đi đến trường

Hôm qua Mây với Minh Thiên nói chuyện gì thế?- Ngọc vừa khoác vai Cô vừa đi vừa hỏi

Có gì đâu vài chuyện linh tinh thôi mà- Cô nói xong khuôn mặt rạng rỡ.Ngọc thấy Cô cứ lạ lạ nên cứ nhìn Cô mãi

Ồ...nay không mặc đồng phục à? Nhớ Chào Cờ thì sao?- Ngọc nhìn Cô mãi nên mới phát hiện ra điều đó.Bởi lớp Cô là lớp"A" nên phải thực hiện tốt mấy cái quy định của trường nên điều đó đối với mỗi học sinh trong lớp Cô đều quan trọng,đặc biệt lại đòi với một người là học sinh gương mẫu như Cô

À...Hôm qua mưa nên Tao quên không cất quần áo!Mà nay chắc không Chào Cờ đâu vẫn mưa nhỏ mà- nói xong mặt Cô có vẻ buồn.Nên hôm nay Cô mới mặc sơ mi trắng có trái tim ở ngực quần kaki đen đi giày FILA trắng

Thôi đi nhanh đi chẳng mưa to- Ngọc thấy Cô vậy nên kéo tay Cô đi nhanh.Vào đến lớp về mặt Cô càng buồn hơn khi cả lớp mặc đồng phục còn mình Cô lại không,mặt Cô ủ rũ mà đi về chỗ ngồi

Ề...nay không mặc đồng phục à?- Quang Trường đập nhẹ vai Cô.Cô chưa kịp trả lời thì Cậu cũng đến lớp đi về chỗ Cô giật mình khi thấy Cậu cũng ăn mặc giống Cô, sơ mi trắng trái tim ở ngực quần kaki đen giày FILA trắng Cậu thấy Cô cũng mặc như vậy nhìn Cô nhếch môi cười

Cậu...Cậu- Cô ngỡ ngàng nheo mắt rồi chỉ tay về phía Cậu

Hai người mặc đồ đôi sao?- Quang Trường nhìn Cô và Cậu khuôn mặt tươi cười

Còn lấy có mưa quên không cất quần áo nữa chứ!- Ngọc nhìn Cô giọng nói đầy hàm ý

Hôm qua mưa còn gì!Và lại sao Tao biết Minh Thiên cũng ăn mặc như Tao chúng mày cũng biết phong cách ăn mặc của Minh Thiên rồi mà.Với lại sơ mi này đang hot mà ai chả mua được!- Cô nhìn Ngọc với Quang Trường nói xong cúi mặt xuống về ngại ngùng

Ề...- Ngọc và Quang Trường trề môi nhìn Cô

Còn Cậu sao Cậu không mặc đồng phục?Bây giờ Cậu cũng không giống là học sinh cá biệt nữa sao lại không mặc đồng phục trường chứ?- Ngọc nhìn Cậu ánh mắt đầy nghi hoặc

Thì hôm qua đi trà sữa về Tớ chơi game rồi ngủ quên nên không giặt đồ được nên phải mặc đồ khác thôi. Và lại Thảo Phương nói đúng sao Tớ biết chúng Tớ lại có áo giống nhau chứ!- Cậu nói rồi nhún vai nhìn Ngọc và Quang Trường

Thật chứ?- Ngọc lại hỏi thêm lần nữa giọng nói đầy hàm ý nhìn Cậu

Tớ...Được rồi...Cứ theo ý nghĩ của các Cậu đi!- Cậu nói xong quay về chỗ ngồi của mình,Cậu chẳng buồn mà cãi nhau với bọn họ

Hà...- Cô nghe Cậu nói vậy giật mình,Cậu đang thừa nhận sao?

Hà...hử cái gì quay lên chuẩn bị tâm lý để thầy la đi- Quang Trường vui vẻ nhìn Cô.Cô nghe vậy lườm Quang Trường rồi ngoảnh lên khuôn mặt có chút lo lắng(Thế Anh nay nghỉ nên không được nhắc đến nhé)

.....

Hôm nay trời mưa nên không Chào Cờ các em ở trong lớp im lặng mang sách vở ra làm bài tập đi nhé!- Thầy giáo nghiêm túc nói cả lớp nghe vậy cũng làm theo lời Thầy

Thảo Phương/Minh Thiên hai em sao không mặc đồng phục?Hai em mặc đồ đôi sao?

Ồ...- cả lớp nghe vậy đang làm bài tập thì dừng lại Ồ một cái rõ to ánh mắt ai cũng đăm đăm nhìn về phía Cô

Chết rồi!- Cô giật mình khi nghe Thầy gọi rồi ngoảnh xuống bàn Ngọc nói nhỏ.Rồi cũng nhắm mắt mà đứng dậy khuôn mặt lo lắng,còn Cậu khuôn mặt vẫn thản nhiên nhưng thấy Cô đứng nên cũng đứng dậy

Dạ...hôm qua trời mưa nên đồng phục của em bị ướt ạ!- Cô cúi mặt xuống giọng nói nhỏ nhẹ

Em cũng thế ạ!- Cậu cũng nhanh chóng lên tiếng.Cả lớp lại được Ồ phát nữa

Lần sau nhớ phải mặc đồng phục nhớ chưa?Lớp ta là lớp "A" nên phải biết tuân thủ nội quy nhà trường?- Thầy nghe Cô và Cậu nói vậy cũng không muốn hỏi thêm làm gì

Vâng ạ!- Cô và Cậu cùng nói

Thôi hai em ngồi xuống đi- Thầy phát tay ra hiệu cho Cô và Cậu rồi cũng đi về ghế của mình ngồi

Sao Cậu lại lấy lý do giống Tớ mà không nói đúng sự thật?Nói vậy các bạn hiểu lầm rồi sao?- ngồi xuống ghế,Cô ngồi gần lại chỗ Cậu nói nhỏ

Nói lý do thật rồi Thầy phạt Tớ thì sao?Cậu không sợ Tớ bị phạt à?- Cậu cũng ngồi gần lại chỗ Cô nói nhỏ rồi lại nhìn Cô cười

Cậu mà cũng sợ bị phạt ư?- Cô nhìn Cậu,Cậu không nói gì chỉ gật đầu vui vẻ.Chứ thực ra Cậu không sợ phạt Cậu chỉ là muốn lấy lý do giống Cô thôi

Nghe hết rồi đấy!- Quang Trường tự dưng lại lên tiếng

Cái thằng này,người Ta đang nói chuyện tình cảm ngồi gần nhau như vậy và mày xen vào chi?- Ngọc nhìn Quang Trường khuôn mặt vui vẻ.Nghe hai người đằng sau nói vậy Cô giật mình ngồi xa Cậu ra một chút rồi ngoảnh xuống nhìn hai người họ một cái chấy mặt

.....

Giờ ra chơi,cả đám Cô định rủ nhau đi canteen thì Hoàng ở đâu đi vào lớp Cô rồi nhanh chân đến chỗ Cô ngồi mặt rạng rỡ lại có chuyện gì vui rồi đấy

Ể...Hai người mặc đồ đôi sao?- Hoàng đang định nói gì đó với Cô nhưng để ý thấy Cô và Cậu đồ giống nhau nên hỏi

Không phải/Đúng rồi!- Cô nhìn Hoàng xua tay thì Ngọc và Quang Trường lại chen ngang nói rồi gật đầu vui vẻ.Cậu không nói gì chỉ nhìn Hoàng cười rồi nhún vai

Định nói chuyện gì mà đến đây?- mặt Cô trở nên nghiêm túc,Cô làm vậy để đám Ngọc và Hoàng không trêu Cô thêm chứ họ mà trêu thì Cô sẽ không biết giải thích như nào

À...sắp sinh nhật Mây rồi nhưng Tao bận đi thi chắc không có mặt trong sinh nhật Mây được rồi- Hoàng nói xong cười cười nhìn Cô

Không sao...Có quà là được rồi!- Cô nói ánh mắt vẫn chăm chú nhìn quanh lớp để tránh Hoàng

Ảnh Dim U?Quà khá to và đặc biệt- Hoàng cười nhìn Cô ánh mắt đầy vui vẻ

Thử xem!Người ta nói đâu có sai mà"Bạn thân là đũa khổn nạn Nó luôn lưu giữ cả một kho ảnh dim của mình chỉ cần có thời cơ là những ảnh đó sẽ được tung ra"- Cô nói xong ánh mắt khiêu khích nhìn Hoàng Hoàng thấy vậy không biết nói gì nên tránh rồi nhìn ra ngoài cửa sổ

Vậy năm nay Mây định làm sinh nhật như thế nào?- Ngọc nghe Cô và Hoàng nói vậy nên đập nhẹ vai Cô

À...ừ...Chắc chỉ nhỏ thôi có chúng mày là được- Cô nói rồi nhìn mọi người cười

Minh Thiên năm nay Cậu cũng góp mặt chung cùng chúng Tớ nhé- Quang Trường vui vẻ đập vai Cậu.Cậu không nói gì chỉ nhẹ gật đầu

Mình không nhận gì đâu...chỉ nhận quà thôi quà càng to càng tốt nhé- Cô vui vẻ nói.Mọi người nghe vậy ai cũng chăm chú vào việc riêng của mình coi như chưa nghe Cô nhắc đến vấn đề đó.Còn Cậu khuôn mặt trầm ngâm đang suy nghĩ điều gì đó

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Học sinh mới

Cô nói ra vấn đề đó không thấy ai quan tâm đến nên mặt tối sầm lại ánh mắt tia lửa đạn nhìn về mọi người trừ Cậu ra

Thôi Tao đi về lớp đây- Hoàng nói xong đứng dậy thân nhiên đi về lớp coi như không nhìn thấy sắc mặt của Cô

Quang Trường mày nghe bài"Hãy Trao Cho Anh" của Sơn Tùng chưa?Nghe thử đi hay lắm!- Ngọc cũng nhìn sang Quang Trường coi như không quan tâm đến Cô(có man nào thích nghe bài này không thể?)

Được thôi!Tao với Mây nghe thử đi nhé!- Quang Trường hiểu ý Ngọc

Được Lắm!- Cô bực mình đập tay xuống bàn của Ngọc rồi bực mình ngoảnh lên.Hai người bàn dưới thấy vậy nhìn nhau cười thầm.Còn Cậu thì chỉ lắc đầu nhìn bọn họ rồi cũng nở nụ cười

.....

Vào lớp là giờ Hóa cả lớp đang nghe Cô giáo giảng bài thì Thầy chủ nhiệm đi vào vẻ mặt vui vẻ

Xin phép Cô vài phút nhé!Các em hôm nay chúng ta lại có thêm một học sinh mới nhé!- Thầy giáo vui vẻ nhìn Cô rồi nhìn xuống cả lớp

Lần này là một bạn nữ nhé!Vào đi Em- Thầy nói nhanh chẳng sợ cả lớp lại hồi âm ỉ như lần trước vì giờ vẫn là tiết học.Nói xong thầy ra hiệu để bạn đấy bước vào

Bước vào lớp là một bạn nữ nhìn có vẻ hiền lành nhưng cách ăn mặc có vẻ không tốt áo ngắn cùng gân jean rách và nhiều chỗ đi đôi dép cao khoảng 5 phân.Mặt trắng trẻo là nhớ phần môi đỏ chót là dùng son

Xin chào mình tên Nga!Mong được giúp đỡ!Em muốn xuống chỗ bạn Minh Thiên ngồi!- Nga giới thiệu xong nhìn Thầy giáo rồi chỉ tay về phía Cậu.Cả lớp há hốc mồm nhìn cách nói chuyện không tốt của Nga vì ở lớp chưa ai có cách cư xử không lễ phép như vậy cả

Cậu quen Nga sao?- Cô ngồi gần lại chỗ Cậu nói nhỏ khuôn mặt thối mác.Cậu khẽ gật đầu rồi nhìn Nga khuôn mặt lạnh lùng

Có nhiều chỗ sao không ngồi sao lại muốn ngồi ở đây?Cậu là học sinh mới thì phải ngồi gần lớp trưởng có gì không hiểu còn hỏi bài chứ!- Ngọc lên tiếng về mặc không tốt,đơn giản khi Nga bước vào lớp Ngọc đã thấy không thích rồi giờ còn định tranh ngồi gần Minh Thiên với Thảo Phương trong khi đó hai người hình như có tình cảm với nhau sao mơ đi!

Vì Tớ với Minh Thiên học chung trường học cùng một lớp...và lại Tớ là Người Yêu Cũ của Cậu ấy!Vậy đủ lý do để ngồi cùng chưa?- Nga nói xong ánh mắt khó chịu nhìn về phía Ngọc.Cả lớp lại được phen há hốc mồm nhìn Nga về mặt ai cũng không tốt có lẽ vì không có cảm tình với Nga rồi

Được rồi Cả lớp trật tự...Em xuống chỗ Minh Thiên ngồi đi!- Thầy nghiêm khắc nói rồi nhìn Nga chỉ tay về phía bàn Cậu,xong Thầy xin phép Cô giáo rồi đi ra ngoài

Cậu có thể ngồi sát vào trong để Tớ ngồi gần Minh Thiên được chứ?- Nga đi xuống nhìn Cô ánh mắt tỏ vẻ thánh thiện nhìn Cô

Hả...à...Được- Cô giật mình nghe Nga nói như vậy nhưng cũng chẳng biết làm sao nên cũng gật đầu đồng ý

Không được một là ngồi ngoài ;hai là kiếm chỗ khác mà ngồi không có chuyện mới đến mà đòi chiếm chỗ được- Ngọc khó chịu lên tiếng

Cậu?- Nga bực mình nhìn Ngọc

Sao?Cậu muốn gì?- Ngọc cũng chẳng vừa nhìn lại Nga,đụng vào chứ đụng vào bạn Cô thì cẩn thận.Định xen vào chỗ của Minh Thiên đang ngồi gần Thảo Phương sao không đủ tuổi!

Ngồi xuống!- Cậu bốt chột lên tiếng ánh mắt lạnh lùng nhìn Nga.Nga tức giận trong lòng những cũng chẳng biết phải làm sao nên đành ngồi ngoài.Cô thấy vậy trong lòng cũng bốt đi vài phần lo lắng

Thôi được rồi các em ổn định lại chúng ta học bài tiếp- Cô giáo lên tiếng rồi cả lớp chăm chú vào học

Đúng là cái loại tình cũ không rủ cũng đến mà! Hazzzz...- Ngọc lên tiếng nói vừa nói vừa nhìn lên bảng khuôn mặt thân nhiên.Nga nghe thấy vậy bực mình nhìn Ngọc những cũng chẳng làm gì được.Cô thì vẫn chăm chú học bài còn Cậu thì thỉnh thoảng lại nhìn sang Cô xem sắc mặt của Cô như nào rồi

lại viết bài khuôn mặt Cậu có vẻ khó chịu

.....

Giờ ra chơi

Minh Thiên chúng ta đi ăn đi- Nga khoác tay Minh Thiên khuôn mặt vui vẻ

Không đói!- Cậu lạnh nhạt

Hhaaaaa... tưởng thế nào...- Ngọc nghe vậy cười lớn rồi nhìn Nga ánh mắt khinh bỉ

Quang Trường à...Thảo Phương vừa kêu đói hay Mây đi cùng bọn Tao xuống canteen đi- Ngọc nhìn sang Quang Trường nháy mắt

Được Thôi!Nay BA chúng mình đi thôi à- Quang Trường hiểu ý Ngọc rồi nhấn mạnh một từ để Cậu nghe xem có hiểu ý không.Cô nghe hai người nói vậy nên cứ nhìn chằm chằm họ dùng ánh mắt để nói chuyện, Hai người họ thấy vậy cũng dùng ánh mắt đáp lại

"Tao không đói"

"Bọn Tao muốn giúp Mây thôi"

"Mây xem xem Minh Thiên có đi cùng không?"

Cô thấy vậy lờm bờm họ rồi ngoảnh về chỗ cất sách vở để đi canteen

Tớ cũng muốn đi!- Ba người định đi nên Cậu cũng đứng dậy

Cậu bảo không đói mà!- Ngọc giọng nói đầy hàm ý nhìn Cậu

Giờ Tớ... đói rồi đi thôi chẳng vào lớp- Cậu nói xong vội kéo tay Quang Trường đi trước có vẻ ngại ngùng.Cậu đi trước sau đó Ngọc nhìn Nga ánh mắt đầy khinh bỉ rồi cũng kéo tay Cô đi

Nga ở trong lớp tức anh ách không biết phải làm như thế nào nên cũng đứng dậy chạy ra đi cùng họ

Minh Thiên Tớ muốn đi cùng Cậu- Cô chạy ra cửa lớp ngoái ngang ngoái dọc rồi chạy lại khoác tay Cậu khi cả đám đang đi gần nhau.Cậu nhìn Nga lạnh lùng rồi mặc Nga.Cô và Quang Trường thấy vậy cũng không muốn nói gì.Ngọc bực mình định nói gì đó nhưng Cô giữ tay lại

Vào canteen thường thường Cậu và Cô sẽ ngồi gần nhau nhưng nay có Nga và lại Nga cũng ngồi chỗ của Cô rồi nên Cô đành ngồi gần Ngọc.Khuôn mặt vẫn vui vẻ như không có chuyện gì nhìn Nga cười.Còn hai người Con trai kia đi đang đứng mua đồ ăn với nữa uống cho Cô và Ngọc rồi

Nga không đi mua đồ ăn hay uống gì đó sao?- Ngọc khó chịu nhìn Nga

Minh Thiên biết Tớ thích uống gì nên sẽ mua cho Tớ mà!- Nga cười cười nhìn Ngọc ánh mắt đầy khiêu khích

Trà sữa vị matcha của Cậu đây- Cậu vui vẻ cười cười nhìn Cô

Của cô- Cậu quay lại nhìn Nga vẻ mặt lạnh lùng

Sao lại là Bạc Hà? Tớ Thích Socola cơ mà?- Nga nhìn Cậu

Tôi quên rồi!- Cậu thẳng thừng nói không nhìn Nga lấy một cái

Hazzz...Vậy mà còn nói Minh Thi(Thiên)- Ngọc đang định nói vài lời khiêu khích với Nga thì bị Cô bịt mồm lại không nói thêm gì đó, Ngọc khó chịu nhìn Cô.Nga nghe vậy khó chịu trong lòng nhưng không biết phải làm sao?

(Nói một chút nhé: Nhà Nga là nhà có điều kiện và lại toàn chơi với mấy người sang chảnh nên tính tình không tốt.Nga và Cậu yêu nhau được 1 tháng thì chia tay lý do Nga thích một người khác nên Cậu mới học hành sa sút rồi trở thành học sinh cá biệt sau đó chuyển về trường Cô)

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Sinh nhật cô

Hôm nay sinh nhật Cô cả lớp đều biết nên bí mật tạo bất ngờ cho Cô. Hôm nay Cô đi học một mình vừa bước tới cửa thấy cửa lớp vẫn đóng Cô nghĩ "Hôm nay Minh đi học sớm sao?" vừa lắc đầu vừa mở cửa lớp đi vào đột nhiên điện sáng lên Cả lớp thi nhau bắn pháo hoa chúc mừng sinh nhật Cô

Sinh nhật vui vẻ nha! Mặc dù Bà được ngồi cùng Minh Thiên đẹp trai của Tòì...hic- Phương Anh vui vẻ đi lại gần đưa Cô một hộp quà nói xong nhìn Cô mặt buồn khóc không ra nước mắt

Sinh nhật vui vẻ nhé! Mong Cậu luôn học tốt, vẫn mãi là học sinh gương mẫu đừng để Minh Thiên dạy hư đó!- Phương Linh lớp trưởng cũng đưa cho Cô một món quà nhìn Cậu rồi lại nhìn sang Cô cười

Ể...Tớ giờ học tốt rồi chứ bộ!- Cậu nghe lớp trưởng nói vậy nên lên tiếng khuôn mặt vui vẻ

Sinh nhật vất vả! Sau này chúng ta mãi là bạn tốt, nay để Mây đi học một mình xin lỗi nhé- Ngọc đi lại gần ôm Cô vui vẻ

Không sao! Cảm ơn mọi người nhé!- Cô nhìn Ngọc rồi lại nhìn sang mọi người vui vẻ

Sinh nhật vui vẻ! Thích ai rồi thì sớm nói cho người đó biết đi!- Quang Trường đi gần lại chỗ Cô vui vẻ. Cô nghe Quang Trường nói vậy liếc mắt nhìn Cậu cười

Ồ...- Cả lớp nhìn thấy ánh mắt Cô nhìn Cậu nên cũng hiểu vài phần. Cậu không nói gì khuôn mặt cũng vui vẻ

Thảo Phương! Chúc Cậu sinh nhật vui vẻ nhé!- Nga đứng này giờ nghe mọi chuyện đặc biệt lúc Quang Trường nói rồi Cô nhìn sang Cậu, nên khó chịu lên tiếng đi gần lại cổ tình khoác tay Cậu

Cảm ơn Nga!- Cô bất chợt thấy Nga khoác tay Cậu khuôn mặt có chút buồn nhưng vẫn phải nở nụ cười nhìn Nga

Về chỗ thôi sắp vào lớp rồi!- Ngọc thấy vậy khó chịu rồi kéo tay Cô

Ủ...Cảm ơn mọi người nhé! Tớ nữa hết tiết Tớ mới mọi người đi canteen nhé!- Cô nhìn Ngọc rồi nhìn mọi người vui vẻ

Được!- Cả lớp vui vẻ lên tiếng rồi đi về chỗ ngồi

Hôm nay lớp mình có chuyện gì vui vẻ có pháo hoa thế này!- Thế Anh bây giờ mới đi học nên đi nhanh về chỗ đập vai Quang Trường hỏi

À thì nay sinh nhật Thảo Phương nên lớp tạo bất ngờ cho Thảo Phương thôi!- Quang Trường vui vẻ nhìn Thế Anh

Thảo Phương chúc Cậu sinh nhật vui vẻ nhé!- Thế Anh vui vẻ nhìn Thảo Phương

Cảm ơn Cậu! Tớ nay Tớ tổ chức buổi tiệc nhỏ Cậu đi chung nhé!- Thảo Phương nhìn Thế Anh cười. Thế Anh nhìn Cô vui vẻ gật đầu

Vậy tối nay 5 người chúng ta đi nhé!- Ngọc vui vẻ lên tiếng

Minh Thiên Cậu cũng đi sao?- Nga nhìn Cậu. Cậu mặt lạnh lùng gật đầu

Thảo Phương nhân cơ hội này Tớ cũng chưa quen biết nhiều bạn bè với lại Tớ với Minh Thiên hay đi cùng nhau vậy cho Tớ tham gia với nha!- Nga nhìn Cô khuôn mặt vui vẻ

Được càng đông càng vui mà!- Cô nhìn Nga vui vẻ. Ngọc nghe vậy lườm Cô nhưng Cô vẫn nở nụ cười vui vẻ như không có chuyện gì. Chứ nghe Nga nói vậy Cô buồn đứt ruột khi nghe câu "Tớ với Minh Thiên hay đi cùng nhau"

Ừa mà Cậu là ai? Học sinh mới sao?- Thế Anh nhìn Nga khuôn mặt không hiểu chuyện gì

Tớ là người y(yêu)- Nga nhìn Thế Anh định nói gì đó

Học sinh mới cái gì! Sớm muộn cũng rời khỏi lớp này thôi!- Ngọc biết Nga định nói gì cho Thế Anh nên chặn họng Nga lại nói xong còn giành cho Nga một cái lườm cháy mặt. Nga cũng không kém lườm lại Ngọc

Thôi Thầy sắp lên rồi kia- Cô lắc lắc tay của Ngọc rồi ngoảnh về chỗ của mình. Sau đó không ai nói thêm gì lấy sách vở ra chuẩn bị học

.....

Hết tiết mọi người cùng nhau vui vẻ xuống canteen may mà lúc đi học Cô cũng có ý định mới Cả lớp đi canteen rồi nên đã bao tất cả canteen chứ không là thiếu chỗ ngồi mất

.....

Sao mà cho con nhỏ đó đi cùng làm gì chứ? Nó nói cơ hội mà hiểu ý Nó nói không? Nó cố tình đi để nói lại tình xưa với Minh Thiên đấy chứ bạn bè gì với Nó!- Ngọc bực mình nhìn Cô

Mày cứ nghĩ quá chắc không có chuyện đó đâu!Đi về nhanh chẳng không chuẩn bị kịp cho tối nay bây giờ!- Cô nhìn Ngọc cười trừ rồi kéo tay Ngọc đi không để Ngọc nói thêm gì

.....

Buổi tối bởi vì là Sinh nhật Cô nên Cô đến chỗ hẹn trước để chuẩn bị một vài thứ.Hôm nay Cô chọn có mình Áo trễ vai màu trắng phối với chân váy đuôi cá đi đôi hài nhưng, tóc ngắn lấy một ít cột lên đỉnh đầu phần còn lại thả cụp vào nhìn nhẹ nhàng nhưng cũng rất cá tính.Sắp xếp lại một chút thì mọi người đến

Oa ai mà xinh thế kia! Nay còn son môi à?- Ngọc nhìn thấy Cô vui vẻ đi lại rồi trêu Cô

Thì nay sinh nhật mà phải thay đổi một chút chứ!- Cô nhìn Ngọc vui vẻ.Chứ ngày thường Cô toàn mặc áo phong với quần dài thôi mặt thì để mặt mộc chứ ít khi son phấn lắm

Hôm nay Cậu xinh lắm!Sinh nhật vui vẻ nhé!- Thế Anh vui vẻ đi lại gần Cô rồi đưa cho Cô một hộp quà

Không nói nhiều đâu, sớm có người yêu! Bớt mê trai dùm Tao cái!- Quang Trường cũng đưa cho Cô hộp quà khuôn mặt đầy đắc ý

Sinh nhật vui vẻ nhé!Bớt mê trai lại dùm Tao- Ngọc cũng nói giống Quang Trường rồi đưa cho Cô một hộp quà

Thảo Phương chúc Cậu sinh nhật vui vẻ!- Nga đi lại gần Cô rồi đưa cho Cô hộp quà khuôn mặt vui vẻ nhưng cũng đầy nham hiểm

Cảm ơn mọi người nhé!Những điều chúng mày muốn Tao sẽ cố gắng!- Cô nhìn mọi người vui vẻ

Ờ?...Minh Thiên quà của Cậu đâu!- Ngọc thấy Minh Thiên cứ đứng nhìn Cô mãi nên lên tiếng

Tớ sẽ tặng sau!- Minh Thiên ngại ngùng nhìn mọi người

Ờ...- Đám của Cô vui vẻ nhìn Cậu

Được rồi ngồi xuống đi!- Cô vui vẻ nhìn Cậu.Mọi người vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ cười đùa,chẳng ai để ý Cậu cứ nhìn Cô mãi cho đến khi Cô vô tình nhìn lại Cậu cười,Cậu ngại ngùng nhìn Cô cười rồi nhìn ra chỗ khác

"Xin lỗi nha...Nay không đến sinh nhật mày được! Nhưng khi nào Tao thi xong Tao sẽ đến tìm đưa quà cho Mày sau nhé"- là Hoàng nhắn cho Cô

Thảo Phương chúc Cậu sinh nhật vui vẻ nhé!- Minh Thiên đứng dậy đi lấy hộp quà cho Cô khuôn mặt Cậu nhìn Cô vui vẻ

Mở đi xem gì nào? Hộp quà to thế!- Ngọc hào hứng với món quà Cậu tặng Cô nên lên tiếng

Đúng rồi mở ra xem đi!- Quang Trường vui vẻ nhìn Cô

Cô không muốn mở nhưng Ngọc và Quang Trường cứ đòi muốn xem nên cũng mở hộp quà ra.Cậu tặng cho Cô một cái " Áo thun unisex hades lưng sói" với " đôi giày vans đen".Nhưng điều đặc biệt là đồ Cậu tặng Cô trên người Cậu đều có máy đồ giống Cô

Cậu thích không?- thấy Cô khuôn mặt ngạc nhiên Cậu đi gần lại nhìn Cô.Cô chỉ gật đầu nhìn Cậu không nói lên lời

Như vậy được gọi là đồ đôi chưa!Lần trước là trùng hợp thì lần này là sự thật!- Cậu thản nhiên ghé sát tai Cô nói nhỏ rồi cười nhìn Cô,Cô giật mình khuôn mặt cũng đỏ ửng nhưng cũng rất là vui

Hừm...Không coi ai ra gì à?- Quang Trường bắt chót lên tiếng giọng nói đầy đắc ý

Đúng thật là...- Ngọc cũng lắc đầu nhìn Cô ánh mắt nhìn Cô đầy vui vẻ

Thôi đứng trên Thảo Phương nữa! Mặt Thảo Phương đỏ ửng rồi kia!- Thế Anh nhìn Quang Trường và Ngọc vui vẻ nói nhưng trong lòng có chút khó chịu

Hôm nay Tao không muốn cãi nhau với Chúng Mày đâu!- Giọng nói Cô đầy hàm ý

Ờ- nghe Cô nói vậy ba người họ hiểu ý nói rồi trề môi nhìn Cô.Xong mọi người lại vui vẻ cùng nhau nói chuyện,Nga chứng kiến mọi chuyện khó chịu,ánh mắt nhìn Cô như có kế hoạch gì đó

.....

Minh Thiên...Cậu đưa mình về được không?- Nga nũng nịu lắc lắc cái tay Cậu

Không rảnh!Và lại vừa nãy có người nhà đưa Cô đến thì Cô hãy gọi người đó đến đón!- Minh Thiên lạnh nhạt nhìn Nga

Nhưng người nhà Tớ nói bận không đến được rồi!- Nga giả vờ mặt buồn cúi mặt xuống

Vậy để Tớ gọi Taxi cho Cậu nhé! Minh Thiên bận đưa Thảo Phương về rồi!- Ngọc nhìn Nga cười cái nụ cười đầy giả tạo. Còn Cô nghe vậy thì lườm Ngọc một cái

Tôi sẽ cho Cô đi nhờ xe Tôi về!- Minh Thiên nhìn Nga vẫn khuôn mặt lạnh lùng

"Cậu Ta không đưa Cậu về mà định về với Cô ta?"- Ngọc nói nhỏ với Cô. Cô lắc đầu nhìn Ngọc ý không biết

Vậy Cậu về cùng m(mình)...- Nga vui vẻ khi nghe Cậu nói vậy

Tôi đưa Thảo Phương về rồi sẽ về sau- chưa để Nga nói hết Cậu đã nói vào khuôn mặt vẫn lạnh nhạt với Cô

Cậu???- Nga ngạc nhiên khi nghe Cậu nói vậy

Cô không muốn về sao? Xe tôi ở bên kia về đi!- Minh Thiên khẽ nhìn Cô rồi nhìn về chiếc xe ô tô màu đen sang trọng đang đỗ ở bên đường

Vậy Tớ về trước!- Nga đi gần lại chỗ Cậu

Cậu làm cái gì vậy hả?- thấy Nga đi gần về phía mình Cậu khó chịu lên tiếng

Thì ngày trước chúng ta đều hôn má rồi mới tạm biệt nhau sao!- Nga vẫn nở nụ cười giả tạo nhìn Cậu. Cả đám nghe câu nói của Nga ai nấy đều nhìn nhau ngạc nhiên không nói lên lời. Sắc mặt Cô khó chịu thay đổi hẳn

Cô thôi đi đã là chuyện quá khứ rồi!- Cậu nói xong liếc nhìn về phía Cô, Cô thấy Cậu nhìn về phía mình nên lảng tránh nhìn đi chỗ khác

Quang Trường- Thế Anh hai Cậu đưa Ngọc về trước đi! Minh sẽ đưa Thảo Phương về sau!- Thiên Minh nhìn đám Cô về mặt có chút khó xử. Ba người nghe vậy cũng khẽ gật đầu rồi tạm biệt Cô đi về trước

Còn Cô cũng về đi! Minh về thôi Thảo Phương!- Cậu nhìn Nga khuôn mặt lạnh lùng, nhưng nhìn sang Cô lại vui vẻ đi đến gần chỗ Cô cầm quà cho Cô rồi đi về

Tôi sẽ không bỏ cuộc đâu- Nga thấy vậy khó chịu lắm bấm vài câu rồi cùng đi về

Minh Thiên...Nga là người trong lòng của Cậu sao?- Cô ấp úng hỏi Cậu

....- Cậu khựng lại vài giây khi nghe Cô hỏi vậy

Tớ không có ý gì đâu - Cô thấy Cậu như vậy cũng hiểu được nên nhìn Cậu cười cái nụ cười chua xót rồi bước đi

Thảo Phương!...Thật ra người Tớ nói là(là)...- Cậu vẫn đứng nhìn Cô đã đi trước Cậu vài bước rồi đột nhiên gọi tên Cô muốn nói điều gì đó

Thảo Phương! Tao vừa gặp đám Ngọc nói Mây đang ở đây nên mang quà đến cho Mây này!- Hoàng dơ hộp quà trước mặt Cô cười

Cảm ơn Mây nhé!- Cô nhìn Hoàng khuôn mặt có vẻ không vui, nhìn kỹ sẽ thấy nước mắt còn đọng lại trên mi Cô. Đúng vừa nãy Cô hỏi vậy nhưng nghe Cậu không nói gì nên Cô khó chịu đến rơi nước mắt

Sao thế? Sinh nhật mà buồn thế à?- Hoàng nhìn Cô lo lắng

Không sao!- Cô nhìn Hoàng cố gượng cười

Minh Thiên cũng ở đây à? Vậy Tao không làm phiền nữa Tao về trước nha!- Hoàng thấy Minh Thiên đang đi gần lại chỗ Cô nên cũng biết ý lên tiếng rồi vỗ nhẹ vai Cô cười

Này...Tớ muốn về cùng Hoàng...Nhà Cậu xa Cậu về trước đi nhé!- Cô gọi Hoàng rồi nhìn Cậu cười cái nụ cười giả tạo nhưng trong màn đêm sao Cậu nhận ra được chứ. Nói xong Cô cầm lấy mấy túi quà từ tay Cậu rồi nhanh kéo tay Hoàng đi về trốn tránh không để Cậu hay Hoàng phản ứng thêm gì

Hai người bộ thân lắm sao?- Cậu nhìn bóng dáng Cô khuất dần lên tiếng khuôn mặt ủ rũ

Sao có chuyện gì?- Hoàng đi gần lại khoác vai Cô. Hoàng biết mỗi lúc Cô buồn chỉ cần được ai đó khoác vai hỏi han thì Cô sẽ không như vậy nữa

Minh Thiên có người trong lòng rồi! Người đó bây giờ ở trong lớp Tao ngồi gần Cậu ấy...lại còn là Người yêu cũ nữa...Liệu hai người họ quay lại với nhau thì sao? Hức...hức...hức....- Cô nhìn Hoàng sau đó nước mắt cũng tuôn ra khiến Cô khóc thành tiếng Cô đã Cố gắng chỉ để trong lòng nhưng không được

...- Hoàng im lặng nhìn Cô khóc, Hoàng cũng chẳng biết phải an ủi Cô chuyện này như nào cả

Vậy mà Minh Thiên còn tặng đồ đôi cho Tao nữa chứ!- Cô nhìn Hoàng nhếch môi cười đầy chua xót

Ế...Biết đâu mọi chuyện không như Mây nghĩ thì sao?- Cô định vứt hộp quà của Cậu đi nhưng Hoàng cản lại

Hôm nay Sinh nhật Mây mà vui vẻ chứ!Mở xem quà Tao đi kìa, nếu không thích thì ngày nào Tao cũng đến lớp dẫn Mây đi canteen được chưa!- Hoàng nhìn Cô cười.Mở hộp quà của Hoàng, Hoàng tặng cho Cô một chiếc vòng Cổ bạc có khắc tên " Thảo Phương" Cô nhìn chiếc vòng vui vẻ cười

Thích...Nhưng vẫn phải cho Tao đi canteen nữa cơ!- Cô tỏ vẻ nũng nịu hai mắt chớp chớp nhìn Hoàng

Được rồi!Giờ Tao đưa Mây về nha!Bớt suy nghĩ linh tinh lại đi Tao vẫn luôn bên cạnh Mây mà!- Hoàng gạt đầu vui vẻ nhìn Cô rồi hai người lại cười đùa cùng nhau đi về

Hôm nay cũng là Sinh Nhật Senn hiiii. Chỉ tiếc là Sinh Nhật nhưng không có được nhiều người bạn tốt như Thảo Phương

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Hai người bộ thân lắm sao?

Hôm qua đi với Hoàng về Hoàng có nói là sáng sẽ đến cùng Cô đi học chẳng sợ Cô đi học nhìn thấy Cậu sẽ buồn hơn nên đã nói với Ngọc để Ngọc đến trường trước

Ngọc...Thảo Phương không đi học cùng Cậu sao? Hay là này Cậu ấy nghỉ?- thấy Ngọc đi một mình nên Cậu nhìn Ngọc khuôn mặt thất sắc

À...Thảo Phương bảo nay Thảo Phương đi học cùng Hoàng!- Ngọc đi về chỗ của mình nhìn Cậu

Sao sắc mặt khó chịu vậy?Không phải hôm qua đưa Thảo Phương về hai Cậu không nói chuyện gì Quan Trọng sao?- Quang Trường hất cằm nhìn Cậu khuôn mặt nham hiểm cố tính nhấn mạnh hai từ"Quan Trọng"

Hôm qua Tớ với Thảo Phương đang đi về...rồi Hoàng mang quà đến cho Thảo Phương xong Thảo Phương nói muốn về cùng Hoàng- Cậu nhìn ba người họ khuôn mặt có chút buồn vì nghĩ đến câu hỏi Cô hỏi Cậu nhưng Cậu không biết trả lời sao sợ Cô hiểu lầm

Vậy chắc tỳ Thảo Phương đi học thôi à...Hoàng mà đi học thì Thảo Phương không nghỉ học đâu- Thế Anh nhìn Cậu rồi cười hai người kia cũng nhìn Cậu gạt đầu

Hai người họ bộ thân lắm sao?- Cậu nhìn ba người khuôn mặt thất sắc

Cậu mới đến không biết đấy thôi chứ ở trường này ai cũng biết Thảo Phương với Hoàng là bạn thân hết á!Đến mức học sinh trong trường nghĩ hai người họ yêu nhau nữa!- Quang Trường nhìn Cậu vui vẻ

Không những vậy nhiều lần Thảo Phương được Tò Tình nếu có Hoàng ở đó chỉ cần nhìn sắc mặt của Thảo Phương là Hoàng sẽ biết phải lấy lý do giúp Thảo Phương Còn nếu không có Hoàng thì Thảo Phương sẽ nói để suy nghĩ rồi inbox nói cho Hoàng nghe với gửi ảnh của người đó cho Hoàng để Hoàng giúp.Nhiều khi học sinh trong trường nói hai người yêu nhau sao? Nhưng hai người họ vẫn không muốn giải thích gì!- Ngọc nói thêm

Tại sao Thảo Phương lại nhờ Hoàng như vậy?- Cậu chau mày nhìn ba người họ

Vì Thảo Phương với Hoàng chơi thân từ nhỏ người ta gọi là' Thanh Mai Trúc Mã' ý! Nên Hoàng hiểu tính cách của Thảo Phương nhiều hơn chúng Tớ nhiều nên Thảo Phương tin Hoàng sẽ biết cách giúp Thảo Phương nhiều chuyện nên Thảo Phương mới hay nhờ Hoàng như vậy- Thế Anh nói thêm khuôn mặt trầm tư suy nghĩ" Liệu mà Minh tỏ tình với Thảo Phương thì Cậu ấy có cần nhờ đến Hoàng không?".Cậu không nói gì nhìn ba người họ gạt đầu hiểu chuyện rồi quay về chỗ của mình khuôn mặt có vẻ buồn

.....

Sao tâm trạng ổn chưa?- Hoàng vừa đi vừa khoác vai Cô

Yên tâm Tao không sao chỉ là hơi buồn chút thôi à- Cô nhìn Hoàng cười

Thế thì đi nhanh lên lớp thôi không muộn học- Hoàng nhìn Cô cười

Thảo Phương...Đây là người yêu Cậu à?- Nga đang đi lên lớp thấy Cô nên đi về phía Cô

Chào Cậu!" Đây là người yêu cũ của Minh Thiên sao?"- Hoàng chào Nga rồi nói nhỏ vào tai Cô,Cô nghe vậy gạt đầu

Cậu là người yêu của Thảo Phương sao?- Nga thất sắc nhìn Cô và Hoàng thân mật

Xin lỗi! Đó là chuyện riêng của chúng tớ. Thôi chúng tớ đi lên lớp trước đây. Tạm biệt!- Hoàng thấy Nga hỏi nhưng Cô cứ im lặng không nói gì nên lên tiếng rồi kéo Thảo Phương đi trước không để Nga muốn nói thêm gì. Cô cũng im lặng cũng Hoàng đi về lớp cả hai không nói thêm câu gì bởi gặp Nga rồi Cô lại nghĩ đến câu hỏi Cô hỏi Cậu nên có hơi đau lòng...

Đi muộn thế- Ngọc thấy Hoàng cùng Cô đi vào lớp nên nhìn Cô

Ừ...có chút chuyện nên đi muộn- Cô bỏ qua cái tâm trạng khó chịu kia đi nhìn Ngọc cười vui vẻ coi như không có chuyện gì xảy ra

Ể...vừa gặp Cậu ngoài Cổng trường này, hai người là người yêu thật sao?- Nga đi vào lớp thấy Hoàng ở gần chỗ Cô nhếch môi cười nham hiểm đi về chỗ của mình nhìn Hoàng

Không phải Cậu hiểu lầm rồi...- nghe Nga nói vậy Cô chán chường muốn nói vì biết Nga là đang cố tính nói trước mặt Cậu, Hoàng cười nhìn Nga giải thích

Hai người họ có quan hệ gì liên quan đến Nga sao?- Ngọc nở nụ cười giả tạo nhìn Nga

Tớ chỉ quan tâm thôi!- Nga cũng nhìn Ngọc cười nhưng ánh mắt họ như tia lửa điện nhìn nhau

Ồ...Nga cũng thích lo chuyện bao đồng vậy sao? Thảo Phương với Hoàng là bạn thân, quan tâm hay thân thiết với nhau là chuyện bình thường thôi mà!- Ngọc vẫn ánh mắt đầy nhìn Nga

Vậy à...Vậy Ngọc thích Hoàng sao? Tớ thấy Ngọc thỉnh thoảng lại nhìn Hoàng say đắm vậy- Nga nhìn Ngọc nhếch môi cười đắc ý

Cậu...- Ngọc bị nói trúng tim đen còn biết nói gì nữa nên mặt đỏ ửng lên

Tớ với Hoàng là bạn thân cho dù có là người yêu hay không cũng không liên quan đến Nga, với lại cho dù Ngọc có thích Hoàng hay không đó là chuyện của Ngọc chẳng lẽ Nga ghen với Ngọc à!- Cô thấy Nga hơi quá đáng nên nhìn Nga nói khuôn mặt cũng chẳng dịu dàng gì

Cậu...- Nga chỉ tay về phía Cô khuôn mặt khó chịu, Nga còn đang không ngờ Cô có thể nói giọng điệu như vậy. Cả đám cũng ngạc nhiên khi nghe Cô nói như vậy Cậu cứ nhìn Cô mãi khuôn mặt có chút khó chịu

Nếu Nga còn muốn ngồi ở đây thì bớt quan tâm đến chuyện của chúng tớ đi còn nếu không Tớ sẽ xin thầy giáo chuyển Nga đi chỗ khác ngồi đó- khuôn mặt Cô lạnh lùng nhìn Nga

Được rồi kệ Cô ta đi!- Ngọc nói rồi kéo tay Cô

'Vừa rồi Tao nói vậy có được không?'- Cô nhẹ nhàng nói nhỏ với Ngọc khuôn mặt có chút lo sợ

'Được rất tốt là đằng khác...tiếp tục phát huy như thế nha'- Ngọc nhìn Cô cười vui vẻ. Mấy người cứ nhìn nhau không hiểu Cô và Ngọc đang nói chuyện gì

Vậy thôi Tao về lớp nha tỳ hết tiết Tao sang tìm Mây- Hoàng nhìn Cô cười rồi đưa tay chào mọi người

À này...- Cô chạy ra cửa lớp gọi Hoàng

Có chuyện gì à- Hoàng nheo mắt nhìn Cô

Chuyện vừa Nga nói Mây có quan tâm không?- Cô khó xử nhìn Hoàng

Nga nói gì cơ?- Hoàng không hiểu chuyện Cô muốn nói là ý gì

Thì là Ngọc thích Mây ý! Mây không quan tâm đến à- Cô nheo mắt nhìn Hoàng như muốn biết câu trả lời nhanh từ Hoàng

.....Thôi Tao về lớp đây!- nói xong Hoàng nhanh đi về lớp không để Cô hỏi thêm chữ để Cô nhìn thấy khuôn mặt có chút ngại của mình thì không biết phải làm sao. Cô thấy vậy cũng hiểu một chút xiu rồi vui vẻ đi về lớp

Hôm qua Mây với Minh Thiên đi về nói chuyện gì thế?- Quang Trường đập nhẹ vai Cô nói nhỏ

Không có gì! Chỉ vài chuyện linh tinh thôi! Thôi Tao học bài đây Cô sắp lên rồi!- Cô nghe Quang Trường hỏi vậy có chút đau lòng nhưng cố gượng cười nói rồi quay về chỗ của mình. Cả ba người ở dưới nhún vai nhìn nhau thắc mắc không hiểu họ xảy ra chuyện gì

.....

Cậu với Hoàng hai người bộ thân lắm sao?- Cậu ngồi gần lại chỗ Cô

Ừ! Chúng tớ là bạn thân mà dĩ nhiên phải thân rồi!- Cô nheo mắt nhìn Cậu không hiểu Cậu muốn nói đến điều gì nhưng rồi cũng cười nhìn Cậu

Vậy hai Cậu là người yêu à? Sao lại thân như vậy!- Cậu lại nhìn Cô khuôn mặt có chút thay đổi về buồn

Chúng tớ là bạn thôi. Vì thân nên ai cũng nghĩ là người yêu nhưng chúng tớ có suy nghĩ giống nhau, lần trước Tớ cũng nghĩ Tớ thích Hoàng nhưng không phải chỉ là cái cảm giác bạn thân mình thân với người khác thôi. Và lại Tớ với Hoàng thân thiết thì sẽ không xảy ra nhiều vấn đề cãi vã hay giận nhau gì cả, chỉ có khi làm bạn như này là tốt nhất vậy nên Tớ với Hoàng mới thân thiết đến tận bây giờ và mãi mãi. Nếu được chọn Tớ sẽ chọn tình bạn mãi mãi còn hơn là tình yêu! Mà sao Cậu lại hỏi đến vấn đề này? - Cô vui vẻ nhìn Cậu, rồi nhận ra điều gì đó khác lạ nên neho mắt nhìn Cậu

À...không...không có gì! Thôi chúng ta học tiếp đi! - Cậu nhìn Cô vẻ lúng túng nói rồi lại nhìn lên bảng nghe giảng. Cô thấy vậy cảm thấy vui vẻ nhìn Cậu cười rồi cũng học bài

(***Đây là trong truyện liệu ở ngoài có tình bạn đẹp như vậy không tarr ☐***)

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Thảo Phương...Chúng ta làm bạn được chứ?

Này...hôm qua Hoàng tặng quà gì cho Mây thế? - Ngọc đập vai Cô tò mò, quà của Quang Trường hay Thế Anh Ngọc cũng biết chỉ có của Hoàng là không biết nên có chút tò mò

À...Nó tặng Tao cái vòng này! - Cô cười cười dơ chiếc vòng đang đeo ở cổ cho Ngọc xem

Ngọc sao lúc nào cũng quan tâm đến Hoàng thế! Không lẽ... - Quang Trường vừa nói vừa nhìn đi chỗ khác vui vẻ

Lẽ lẽ cái gì? Tao... - Ngọc nghe Quang Trường nói vậy khuôn mặt có chút ngại nhưng vẫn cố câu gắt

Thôi...bạn Tao biết rồi khỏi cần ngại rồi kia! - Thế Anh giọng điệu đầy khiêu khích nhìn Ngọc

Ngọc ngại rồi kia...chúng mày đừng trêu nữa! - Cô nghe vậy cũng thêm vài câu trêu chọc

Chúng mày... - Ngọc lườm đám Cô rồi cúi mặt xuống

Nào các em trật tự học bài nào! - Cô giáo thấy chỗ Cô ồn ào nên lên tiếng (Vẫn còn đang trong giờ học của Chương trước nhes)

Cả đám Cô nghe vậy nên im lặng chép bài. Cậu chăm chăm nhìn Cô rồi cũng chép bài khuôn mặt có chút buồn, Cậu đang suy nghĩ điều gì đó

.....

Giờ ra chơi

Đi canteen chứ! - Hoàng đi sang lớp Cô

Đi chứ đi chứ của chùa mà sao không đi! - Cô vui vẻ nhìn Hoàng

Mấy Cậu đi chung chứ? - Hoàng nhìn đám bạn Cô vui vẻ

Được...Ai đó có đi không ta - Quang Trường nhìn Hoàng rồi nói vu vu. Ngọc giật mình biết Quang Trường đang nói đến mình vì đã biết Ngọc thích Hoàng rồi nhưng vẫn giả vờ như không nghe thấy gì

Ai đó? Là sao? - Hoàng thắc mắc nhìn Quang Trường

Chúng nó đùa thôi không có gì đâu! Phải không Ngọc? - Cô nhìn Hoàng nói rồi lại nhìn sang Ngọc khuôn mặt đầy thỏa mãn. Ngọc lại được phen giật mình tưởng Cô nói giúp ai ngờ lại trêu chọc thêm

Hừmmm...Đi nhanh chẳng vào lớp - Ngọc lườm Cô với Quang Trường

Mình Thiên cậu đi cùng chứ? - Cô nhìn Cậu vui vẻ

Được! - Cậu cũng nhìn Cô cười

Tớ cũng đi được chứ? - Nga nãy giờ mãi nghĩ điện thoại nên không quan tâm đến chuyện của Cô nhưng nghe có Minh Thiên đi nên cũng lên tiếng nhìn Cô cười

Được...được chứ! - Cô nghe vậy cũng chẳng biết từ chối như nào nên cũng gật đầu cho xong

'Chỉ là cùng đi canteen thôi mà buồn gì chứ'?- Hoàng vừa đi vừa nói nhỏ với Cô thấy tâm trạng Cô có vẻ không vui

Không sao!- Cô nhìn Hoàng cười

.....

Ở canteen đám Ngọc đi về lớp trước còn Cô, Hoàng, Cậu với Nga lên sau. Một lúc Hoàng với Cô đi lên nhưng Hoàng phải ở vào nhà Thể Dục nên Cô về lớp một mình. Thấy vậy Cậu và Nga cũng đi về lớp

Mình Thiên Tở để quên đồ trong canteen Cậu vào lấy giúp Tở được chứ?- Cậu định đi lên đi cùng Cô thì bị Nga giữ lại, nghe vậy Cậu gật đầu quay lại canteen lấy đồ. Nga nhìn Cô đi trước nhếch môi cười nham hiểm

A... Thảo Phương sao Cậu lại ngáng chân Tở!- Nga để ý thấy Cậu sắp đi gần tới nên đi nhanh về phía Cô đang chuẩn bị bước vào lớp rồi đứng vào Cô ngã ra

Tở có ngáng chân Nga đâu... là Nga tự ngã mà!- Cô giật mình không hiểu chuyện gì. Cả lớp thấy vậy cũng chạy ra xem là chuyện gì

Thảo Phương có chuyện gì thế?- Ngọc đi ra nắm tay Cô. Cô lắc đầu kiểu không hiểu chuyện gì

Có chuyện gì vậy?- Cậu thấy vậy cũng chạy lại

Tở... Tở đang chuẩn bị đi vào lớp nhưng đột nhiên Thảo Phương ngáng chân Tở- Nga thấy Cậu thì vừa nói vừa khóc cái kiểu khóc không ra nước mắt

Nga đừng có mà nói vậy! Tở còn chưa hiểu chuyện gì... rõ ràng Nga đi trước rồi tự mình ngã ra mà!- Cô nghiêng mặt nhìn Nga khó chịu

Thảo Phương... nếu Cậu không thích... Tở có thể chuyển chỗ khác mà... sao Cậu lại phải làm vậy?- Nga nghe Cô nói vậy vẫn tỏ ra mình bị hại

Thảo Phương... Cậu...?- Cậu nghe vậy nhìn Cô vẻ thắc mắc

Tở không có làm gì hết nên cũng chẳng có gì để giải thích Cậu nghĩ sao tùy Cậu!- Cô thản nhiên nói nhún vai nhìn Cậu

Thảo Phương sẽ không làm ra mấy chuyện vớ vẩn vậy đâu- Ngọc lên tiếng bên vực Cô

Hức...- Nga nghe vậy không làm gì được cổ tình khóc lớn hơn

Thôi chúng ta vào lớp đi! Cậu có đi không?- Cậu bất lực không biết nghe ai nên nhìn Nga. Nga nghe vậy lắc đầu

Vậy để Tở dìu Cậu vào nha!- Cậu không còn nhìn Nga lạnh lùng nữa mà dịu dàng với Nga không để ý đến Cô đang nhìn Cậu hay không. Cả lớp thấy vậy ai nấy cũng đi về chỗ của mình

Thôi chúng ta cũng vào lớp đi!- Quang Trường đập nhẹ vai Cô với Ngọc

Mình Thiên... Cậu ấy không tin Tở sao?- Cô nhìn đám Ngọc khuôn mặt có chút buồn

Không có đâu! Mày đừng nghĩ lung tung!- Ngọc nắm tay Cô, Quang Trường- Thê Anh nghe Ngọc nói cũng gật đầu

Mọi chuyện rồi sẽ được giải quyết, đi vào lớp thôi!- Cô thở dài rồi lấy lại tâm trạng vui vẻ nhìn đám Ngọc

Cô bỏ qua cái tâm trạng khó chịu đi vào lớp nhưng vào lớp lại thêm một chuyện làm Cô khó chịu hơn. Cậu để Nga ngồi vào chỗ của Cậu còn Cậu ngồi ngoài cách xa Cô hơn. Nga nhìn thấy Cô đi vào nhếch môi cười đắc ý. Cô thấy vậy mới hiểu ra mọi chuyện, Cô nhìn Cậu không nói gì rồi ngồi về chỗ nghịch điện thoại

.....

Thầy mời bạn Nga lên giải bài nào!- Tiết thầy giáo chủ nhiệm vì thấy Nga cứ lơ là nên Thầy nhìn Nga

Dạ...- Nga giật mình ấp úng đứng dậy

Dạ... thưa thầy chân Nga bị thương có gì để em lên làm cho ạ!- Cậu đứng dậy nhìn Thầy, bây giờ Cậu cũng học tốt hơn nên mấy bài này có thể làm được

Ồ...- Cả lớp nghe vậy bắt đầu ồn ào. Đám Cô cũng ngạc nhiên nhìn nhau

Nào cả lớp im lặng Nga ngồi xuống đi! Vậy Minh Thiên lên làm giúp Thầy!- Thầy nghiêm túc nói, Minh Thiên nghe vậy gật đầu rồi đi lên bảng giải bài

'Cậu nghĩ Cậu có thể tranh Minh Thiên từ tay Tôi sao?- Nga thấy Cậu đi lên bảng nên ngồi gần nói nhỏ vào tai Cô giọng đắc ý

Cậu...?- Cô giật mình khi nghe Nga nói vậy nhưng không biết nói gì. Thấy Cô cứng họng không nói được gì Nga nhếch môi cười nhìn Cô rồi ngồi về chỗ của mình

Sao đấy?- Ngọc thấy Cô cứ đờ người ra nên lo lắng đập nhẹ vai Cô

Tao không sao thôi học bài đi!- Cô nhìn Ngọc cười cái nụ cười giả tạo không muốn Ngọc lo lắng rồi quay về bàn làm bài

.....

Cậu có muốn ăn uống gì không Tôi đi mua cho?- Giờ ra chơi Cậu nhìn Nga nhẹ nhàng nói

Tớ muốn uống trà sữa!Cậu đi mua cho Tớ đi!- Nga tò vò về yếu ớt nhìn Cậu,Cậu gật đầu rồi đi.Cô nhìn thấy vậy trong lòng khá khó chịu Cậu chưa từng như vậy với Cô cả cô đi canteen cũng hỏi Cô muốn mua gì không còn bây giờ thì...

Đi canteen không?Mấy người chúng ta đi!- Quang Trường thấy sắc mặt Cô không tốt nên lên tiếng

Ừ...đứng đấy đi đi xuống đấy gặp Minh Thiên thì sao?- Thế Anh thấy Cô như vậy cũng có chút khó chịu

Ừ...đi đi- Ngọc cũng khó chịu khi thấy Cô như vậy

Thôi chúng Mây đi đi!Tao nhớ còn vài bài tập chưa làm xong- Cô cười cười rồi lấy bài tập ra làm

À...hình như chúng ta cũng chưa làm bài tập thì phải!- Ngọc nháy mắt với Quang Trường-Thế Anh

Đứng đứng!- hiểu ý Ngọc hai người họ gật đầu rồi cũng giả vờ lấy sách ra làm bài tập.Căn bản họ cố tình rủ Cô đi canteen để gặp Minh Thiên nói chuyện rõ ràng nhưng Cô lại không hiểu ý hazzz....

Trà sữa Socola của Cậu đây!- Cậu đi vào đưa cho Nga cốc trà sữa với cả bịch bánh trắng

Cảm ơn Cậu!Cậu vẫn nhớ vị Tớ thích sao!- Nga cố tình nói lớn câu sau để Cô nghe.Cậu không nói gì gật đầu rồi lại nghịch điện thoại

Cô thấy vậy khó chịu trầm tư suy nghĩ Không phải Cậu nói quên vị Nga thích rồi sao?

Đi đâu đấy!- Ba người bàn dưới thấy mọi chuyện cũng khó chịu thấy Cô cắt sách vở đứng dậy nên Ngọc hỏi

À...Tao ra ngoài hít thở không khí chẳng trong người khó chịu!- Cô vẫn nở nụ cười nhìn ba người họ,rồi liếc sang nhìn Cậu nhưng Cậu chẳng quan tâm gì

Vậy Tao cũng đi ra cùng Mây- Ngọc cũng cắt sách vở đứng dậy

Không cần đâu Tao ra chút rồi vào- Cô vẫn cười nhìn Ngọc như không có gì xảy ra,Cô chỉ muốn ở một mình suy nghĩ vài chuyện

Nhưng...- Ngọc định nói gì đó nhưng Quang Trường giựt tay áo nên thôi để Cô đi ra một mình

"Cậu quá đáng thật Minh Thiên"- là Ngọc nhấn tin trong nhóm với Cậu

"Còn chưa hiểu chuyện gì mà...Sao Cậu..."- Quang Trường cũng khá khó chịu

"Cậu mau ra ngoài nói chuyện với Thảo Phương đi!"- Thế Anh

"Ừm"- Cậu chau mày nhìn mấy tin nhắn rồi rep lại ngắn gọn trong lòng cũng cảm thấy chút khó chịu nên cũng đi ra ngoài

Sao...Sao Cậu lại ra đây?- Cô đang suy nghĩ viễn vông vài chuyện thì thấy Cậu đi ra nên có chút giật mình

Tớ không thể ra đây sao?- Cậu nhìn Cô cười

Không có...Tớ không có ý đó!Chỉ là thấy Cậu đang quan tâm Nga sao lại ra đây đứng thôi!- Cô vừa nói vừa cười chua xót trong lòng

.....- Cậu nghe Cô nói vậy lòng có chút đau nhưng không biết nói như nào

Minh Thiên...Nga thực sự là Người Trong Lòng của...Cậu sao?- Cô đã suy nghĩ điều này lâu rồi giờ lấy hết can đảm ra để hỏi Cậu trên môi vẫn nở nụ cười như không có chuyện gì

Thật ra...- Cậu cau mày lại suy nghĩ không biết giải thích với Cô như nào

Là sự thật sao? Vậy chúc Cậu với Nga sớm trở lại như trước nhé!- Cô biết sự thật như vẫn muốn hỏi Cậu,thấy Cậu cứ chần chừ mãi không nói nên cũng hiểu, nói xong Cô cười nhìn Cậu rồi bước vào lớp

Thảo Phương...Chúng ta có thể làm bạn chứ?- Cậu thấy Cô bước đi không biết làm như nào nên ngoảnh mặt lại nhìn Cô

Làm bạn? Được...Được chứ!- nghe Cậu nói vậy sắc mặt Cô trắng bệch khi nghe Cậu nói như vậy"Làm bạn" Cậu chỉ muốn "Làm bạn" với Cô thôi sao?

Vậy sao Cậu lại có nhiều lần quan tâm Cô như vậy chứ! Nói xong Cô ngoảnh mặt đi nhếch môi cười chua xót rồi đi vào lớp. Cậu đứng ngoài trầm tư suy nghĩ khuôn mặt cũng khó chịu không hiểu mình đang nói gì

Cô đi về chỗ thấy ba người họ cứ nhìn chằm chằm Cô như muốn biết chuyện gì đó

Tao mệt tí Cô giáo lên mà hỏi thì bảo "Bạn Thảo Phương mệt cho bạn nằm nghỉ tí nhé"- Cô nhìn ba người họ cười rồi úp mặt xuống bàn vài giọt nước mắt chảy ra. Ba người họ nhìn Cậu đi vào khuôn mặt Cậu cũng không vui nhưng Cậu vẫn cười nhìn họ rồi nhìn sang Cô vài giây rồi lại nhìn ra ngoài cửa sổ. Ba người bàn dưới cứ nhìn nhau như cũng chẳng hiểu được chuyện gì. Không khí chỗ Cô cứ ngột ngạt khó chịu như vậy đến hết giờ học. Nhưng Cô cũng chẳng biết Cậu muốn làm bạn với Cô đều là có lý do cả!

(***Cố lẽ mọi người sẽ thấy vài chương gần đây của Senn có vẻ vô vị nhưng mỗi chương đều góp một phần cho Truyện nên mong mọi người đừng bỏ truyện của Senn nhes! Cảm ơn Mọi Người!***)

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Ai cũng có lý do riêng của mình

Hôm qua lúc Minh Thiên đi ra chúng Mây nói chuyện gì thế- Ngọc tỏ vẻ thắc mắc nhìn Cô

Ừ...Thì có gì đâu vài chuyện linh tinh thôi!- Cô vừa đi vừa đoán đo có nên nói cho Ngọc biết sự thật không

Thật sao?- Ngọc nheo mắt nhìn Cô, Ngọc nhìn khuôn mặt Cô biết là Cô đang nói dối

Nga...chính là Người Trong Lòng mà Minh Thiên nói!... Hôm qua lúc ra ngoài đứng cùng Tao... Minh Thiên nói chỉ muốn làm bạn với Tao thôi! Với lại Tao không có làm Nga ngã là Nga cố tình để Minh Thiên hiểu lầm Tao- Cô biết mình không thể giấu chuyện này mãi trong lòng nên hít thở một hơi dài lấy can đảm nhìn thẳng Ngọc nói

Cái Gì? Vậy sao Mây không giải thích mọi chuyện với Minh Thiên - Ngọc tròn tròn mắt nhìn Cô không tin vào những lời Cô vừa nói ra

Cái gì là cái gì chứ...mọi chuyện rõ ràng như vậy rồi mà! Làm bạn cũng tốt thôi mà có gì đâu! Còn chuyện kia nếu Minh Thiên đã không muốn tin Tao thì giải thích làm gì chứ!- Cô gượng cười nhìn Ngọc nhưng trong lòng chua xót

Nhưng...- Ngọc nghe vậy định nói đến việc Cậu quan tâm Cô sao chỉ muốn làm bạn với Cô chứ? nhưng không thể nào nói ra được vì sợ Cô lại buồn hơn

Nhưng nhị cái gì đi nhanh chẳng muộn học kìa!- Cô biết Ngọc định nói gì nhưng Cô không muốn quan tâm đến việc đó nữa nói rồi kéo nhanh Ngọc đi lên lớp không để Ngọc phản ứng thêm câu gì

Hôm qua Cô đã suy nghĩ rất nhiều đến câu nói của Cậu dù có đau lòng nhưng cũng phải buông bỏ những thứ không thuộc về mình nghĩ là làm. Vì mai có tiết Sinh Hoạt Lớp nên Cô để Ngọc đi lên lớp trước Cô đi đến phòng họp gặp giáo viên chủ nhiệm để xin chuyển chỗ vì Cô không muốn cản trở hai người họ nhưng thực ra chỉ là để không muốn nhìn thấy Cậu quan tâm người khác mà thôi. Xin phép xong Cô thần thờ đi về lớp bao nhiêu suy nghĩ cứ ập đến khiến Cô khó chịu không có tâm trí để bước vào lớp học

Sao Cậu không đi vào lớp?- Cô đi tới cửa lớp nhưng không muốn bước vào đột nhiên Cậu đi tới hóa ra bây giờ Cậu mới đi học

À...Bầu trời hôm nay đẹp hơn mọi khi Tớ muốn ở đây ngắm nhìn một lúc rồi vào lớp thôi!- Cô cười cười nhìn Cậu nhưng Cô nào để ý đến bầu trời hôm nay âm u chứ chẳng có gì đẹp cả

Ngắm gì chứ Cậu không thấy trời sắp mưa rồi sao? Bầu trời đã tối sầm lại rồi có gì đẹp đâu! Cậu sao vậy không khỏe trong người à?- Cậu khó hiểu nhìn Cô trầm lặng suy nghĩ "không lẽ chuyện hôm qua Cậu nói khiến Cô trở nên thần thờ như vậy sao?"

Tớ không sao cả vào lớp thôi...À đúng rồi Chúng Ta Chỉ Là Bạn Thôi Cậu Không Cần Nhiều Lần Quan Tâm Tớ Quá Mức đâu!- Cô giật mình khi Cậu nói vậy lấy cớ rồi chuẩn vào lớp, nhưng đi được vài bước Cô đứng lại lấy hết can đảm nhấn mạnh từng chữ một nói với Cậu dù gì mai Cô cũng chuyển chỗ rồi nên thà dứt khoát như vậy cho xong mặc cho trái tim không cho phép Cô làm vậy. Cậu đứng chết lặng ở đó suy nghĩ đến câu Cô nói trái tim nhói lên vì đau, một lúc sau lấy lại ý chí nhưng vác cả tâm trạng nặng nề đi vào lớp

Làm gì mà lên muộn thế? Mây với Minh Thiên nói chuyện gì ở ngoài thế?- ba người họ đều biết hết mọi chuyện do Ngọc kể cho nhìn thấy Cô đi vào Quang Trường nhìn Cô lo lắng

Mây...nói rõ mọi chuyện với Minh Thiên chưa?- Thế Anh nhìn Cô rồi lại nhìn ra cửa thấy Cậu đang đi vào

Có gì mà phải nói rõ chứ!- Cô thần nhiên nhún vai nói, nhưng trong lòng lại buồn đến khó tả

Ồ...?- Ngọc ngạc nhiên nhìn Cô vô tư như không có chuyện gì như vậy

Ồ quả mơ không hạt học đi nay có tiết kiểm tra đấy!- Cô vẫn cái khuôn mặt thản nhiên vô tư như không có chuyện gì nhìn ba người kia,mặc dù Cô buồn nhưng mai Cô không còn ngồi đây nên không muốn quan tâm đến mấy chuyện buồn nữa nói xong Cô quay về bàn lấy sách vở ra học không quan tâm đến Cậu như nào cả

"Sao Thảo Phương lại như vậy?"- Ngọc dùng ánh mắt nói chuyện với hai người kia

"Bố Tay"- Quang Trường nhún vai nhìn Ngọc không hiểu chuyện gì

.....

Hôm nay Cậu ngồi ngoài được chứ!Tớ không quen ngồi ngoài đấy!- Cậu thấy Nga đang đi vào nhìn Nga rồi ngồi về vị trí cũ của Cậu nói không quen chỉ là cái cơ Cậu muốn ngồi về chỗ cũ để tâm trạng tốt hơn khi ngồi gần Cô thôi

Nhưng...Được không sao cả- Nga cố nặn ra nụ cười tỏ vẻ đồng ý.Cô thấy vậy buồn chẳng muốn nói thêm câu gì cứ mặc kệ Cậu muốn làm gì thì làm Cô cứ chăm chăm vào mấy quyển sách

.....

Được rồi các em cất sách vở chúng ta bắt đầu làm bài kiểm tra nhé!Thời gian là 45 phút các em bắt đầu làm bài!- giọng Cô dạy Hóa nghiêm nghị nói khuôn mặt các bạn trong lớp bắt đầu lo lắng vì Cô giáo khá nghiêm khắc nên cái chuyện coi cốp là không bao giờ xảy ra.Chỉ mình Cô là thấy vui vẻ hào hứng cảm giác môn mình thích nên không lo lắng chút nào Cô cứ chăm chăm vào làm không quan tâm đến đám Ngọc hay Cậu gì cả.Cũng may ba người bàn dưới cùng thuộc dạng học tốt nên Cô cũng không cần quan tâm đến họ

Sao...Cậu không làm đi?- Cô cứ chăm chăm làm mãi mới để ý Cậu cứ ngồi quay bút lấy giấy đi lấy lại nhưng giấy vẫn trắng không một nét mực nên nhìn Cậu khó hiểu

Hôm qua...Tớ chưa ôn bài!- Cậu ngập ngừng nói

Hừmmmm...sắp hết thời gian rồi Cậu cố gắng làm được câu nào hay câu đó đi!- nói xong Cô quay lại làm bài kiểm tra của mình nhưng trong lòng cứ bồn chồn khó chịu

1-A;2-C;3-D;4-B;....Cậu mau khoanh đi nhanh khéo hết giờ- Cô làm xong bài nhìn sang Cậu vẫn không thấy có gì khác so với trước nên đọc nhỏ cho Cậu chép,dù sao cũng là bạn bè giúp được gì thì giúp Cô cũng chẳng ngồi ở đây lâu nữa

Ừm...Cảm ơn Cậu nhé!- Cậu thấy Cô quan tâm đến thì cười vui vẻ nhìn Cô,Cậu cũng học bài rồi chỉ là muốn thử xem Cô có quan tâm Cậu hay không thôi

Không có gì!- Cô cố gắng nở nụ cười không mấy vui nhìn Cậu cái nụ cười khiến Cô cảm thấy khoảng cách giữa Cô và Cậu càng xa hơn,Cô chỉ nghĩ đơn giản đọc nhỏ thì không ai biết nhưng Cô không nghĩ đến bên cạnh Cậu còn có một người đang nhếch môi cười nhìn Cô nham hiểm

Được rồi hết giờ các em nộp bài nào!Lớp trưởng đi thu bài giúp Cô!- tiếng Cô giáo đồng dục từng chữ khiến ai cũng phải nghe theo không dám làm thêm câu nào nữa cả

Vừa rồi làm được không?- Cô bây giờ mới ngoảnh xuống cười nhìn Ba người họ

Cũng ổn!- Ngọc gật đầu nhìn Cô,Ngọc cũng khó hiểu sao tâm trạng Cô lại ổn như không có chuyện gì xảy ra như vậy chứ?

Nhìn gì đấy...mặt Tao là Hoàng à!- Cô thấy Ngọc cứ chăm chăm nhìn mình nên bắt đầu trêu chọc Ngọc

Ồ...chắc lại nhớ Hoàng rồi chết chết- Quang Trường vừa lắc đầu vừa cười đắc ý nhìn Ngọc

Tao...?Hoàng gì...chứ?- mặt Ngọc đỏ như trái cà chua ấp úng trả lời nhắc đến Hoàng thì Ngọc biết nói thêm gì chứ

Thôi được rồi không trêu nữa...Tao xem phim đây không quan tâm đến chúng mày nữa!- Cô xoa đầu Ngọc rồi cười cười quay lên vì cũng sắp ra chơi nên Cô cũng tranh thủ xem phim để tâm trạng tốt hơn

Đúng là...Mê Trai Bỏ Bạn!-Ngọc dù vẫn ngại nhưng nghe Cô nói vậy nên lườm Cô nhấn mạnh từng chữ

Thôi Ngọc tính nó thế rồi có nói cũng chẳng sửa được đâu!- Thế Anh nhìn Ngọc rồi lại nhìn sang Cô khuôn mặt trầm tư suy nghĩ điều gì đó

Ai bảo Tao sinh vào giờ Mê Trai chứ?...Mày không biết bây giờ Tao lại biết nhiều trai đẹp hơn như Hàn Thương Ngôn;demo;Tiểu Bạch con(còn)...- Cô khuôn mặt vui vẻ nhìn họ nhắc tới trai đẹp là bắt đầu mồm không chịu im mà

Thôi Tao biết rồi trong phim" Cá Mực Hầm Mật" chứ gì? Mẹ quay lên xem phim đi cho con nhe!- Ngọc ngán ngẩm khi nghe Cô bắt đầu nhắc đến mấy người đẹp trai của Cô mặc dù nhiều khi Cô hay kể mấy bộ phim nhiều trai đẹp cho Ngọc nghe nhưng Ngọc không có hứng thú

Hí hí...- Cô chẳng biết nói gì cười trừ ngoảnh về chỗ của mình đeo tai phone rồi xem phim.Ba người bàn dưới nhìn nhau bó tay với một người mê trai như Cô(Có ai xem phim " Cá Mực Hầm Mật " không tamr?)

.....

Suốt ngày "Gun Thần" ha!- giờ ra chơi Hoàng đi đến lớp Cô, thấy Cô chứ chăm chăm vào cái điện thoại không để ý đến Hoàng này giờ đang đứng trước mặt Cô nên tháo một bên tai phone của Cô ra

Hừmmmm...- Cô giật mình không biết là ai,đang đến đoạn hay thì có người phá đám nghe giọng biết là Hoàng nên Cô giành cho Hoàng một cái lườm chấy mặt

Hoàng cũng xem phim này sao?- Ngọc thắc mắc nhìn Hoàng

Đâu có chỉ là mỗi lần có phim gì hay là Thảo Phương lại bắt đầu khoe trai đẹp với Tớ nên phim này cũng không nằm ngoài cái tính mê trai của nó nên phải giành thời gian nghe nó kể nên cũng biết một chút- Hoàng nhìn Ngọc cười trong lòng vui mừng may có người cứu chứ không biết bao giờ mới thoát khỏi cái nhìn ghê sợ của Cô

Đến đây làm gì?- Cô nghe Hoàng kể thì bắt đầu sôi máu đã phá Cô xem phim còn đến kẻ xấu Cô nữa

Ghê ha lúc cần thì vui vẻ không cần nữa thì lạnh nhạt với Tao như thế à!Tồn Thương!- Hoàng bắt đầu dờ giọng nhẹ nhàng nhìn Cô khuôn mặt giả vờ buồn buồn còn ôm ngực mà khóc chứ hazzz

Mày là Con Trai Sao?- Cô biết Hoàng giả vờ nên được nước lấn tới hỏi thêm câu nữa neho mắt nhìn Hoàng,cả đám hóng hót nghe Cô hỏi thì trợn tròn mắt há hốc mồm nhìn nhau

Hừmmmm...Tao đến tìm Minh Thiên để đi tập luyện sắp có trận thi đấu!Đi thôi Minh Thiên!Tao đi đây!- Hoàng cứng họng không cãi lại được Cô nên trở mặt nhìn sang Minh Thiên nói rồi chuồn trước chứ không để Cô nói trêu cho thối mặt.Minh Thiên nghe Hoàng gọi thì cũng nhanh chóng thu dọn sạch vở rồi đi theo Hoàng

Thảo Phương...sao Mày lại nói Hoàng là Con...gái chứ?- Ngọc lúng túng nhìn Cô

Trêu cho vui chứ có gì đâu!Nếu... Ngọc không thích từ giờ Tớ không trêu Hoàng như thế nữa!- Cô vừa nói vừa vỗ vai Ngọc làm Quang Trường Thế Anh được pha cười đau bụng còn Ngọc thì cứng họng không biết nói gì chỉ dành cho Cô một cái lườm

Ra ngoài nói chuyện đi!- Nga ngồi suy nghĩ gì đó đột nhiên quay sang nhìn Cô khuôn mặt đầy kiêu khích

Có gì để nói sao?- Ngọc khó chịu nói giúp Cô

Được thôi...dù sao Minh Thiên cũng không ở đây xem Cậu còn muốn dờ trò gì nữa!- Cô đứng dậy nhìn Nga giọng điệu cũng chẳng nhẹ nhàng,nói rồi Cô đi ra trước Nga cũng đi ra

Chúng ta có phải ra cùng Thảo Phương không?- Thế Anh nhìn Cô đi ra ngoài khuôn mặt lo lắng

"Alo Minh Thiên nếu muốn biết rõ sự thật mọi chuyện thì Cậu nhanh về lớp"- là giọng của Ngọc gọi điện cho Cậu nói nhanh rồi Ngọc tắt điện thoại không để Cậu kịp phản ứng gì

Được đây!- Quang Trường-Thế Anh nghe Ngọc gọi cho Cậu thì cũng thấy bớt lo lắng đưa tay nút like về phía Ngọc

Có chuyện gì thế!- Hoàng thấy Cậu cầm điện thoại cứ dờ người ra nên lay lay người Cậu

Tớ...Tớ có chuyện phải đi trước!- Cậu giật mình dù chưa hiểu chuyện gì nhưng đập nhẹ vai Hoàng rồi chạy đi

.....

Có chuyện gì?- Cô khoanh tay trước ngực ánh mắt khó chịu nhìn Nga

Cậu hãy xin Thầy chuyển chỗ đi?- Nga thản nhiên nhìn Cô nói

Sao cơ?- Cô vẫn ánh mắt khó chịu nhìn Nga "Tôi cũng sắp chuyển chỗ rồi Cậu đừng lo"

Trong giờ kiểm tra Hóa Cậu mách bài cho Minh Thiên nếu để Cô dạy Hóa biết thì phải làm sao?Liệu Cô giáo còn tin tưởng Cậu là học sinh gương mẫu nữa không?- Nga vừa nghịch tóc vừa nhìn Cô ánh mắt đầy đắc ý

Cậu...?- Cô cứng họng không biết nói lại như nào "không ngờ Minh Thiên lại thích một người như vậy!"

A...Thảo Phương Minh Thiên hình như tặng quà cho Cậu này đớp lấy!- cả đám Ngọc đi ra thấy Cậu đang đi gần lại nên Ngọc lấy cớ vắt cho Cô quyền sách không ngờ Nga lại chạy lại giật nhanh hơn để lộ ra chân Nga chẳng bị đau gì cả

Sao lại...?- Nga trở mắt nhìn Ngọc chỉ là một quyển sách

Nga...không phải chân Cậu đang đau sao? Cậu nói sang tuần mới khỏi cơ mà?- Cậu đi lên chứng khiến mọi chuyện nên đi lại khuôn mặt giận dữ nhìn Nga

Không...không...phải như vậy đâu Cậu...- Nga giật mình khi bị Cậu biết được Cô đang lừa Cậu nên bối rối trả lời

Nga à...là Cậu cố tình giả vờ ngã để Minh Thiên nhìn thấy rồi hiểu lầm Thảo Phương không phải sao?- Ngọc nhìn Nga khuôn mặt tức giận

Mấy người...- Nga tức giận không biết nói gì đứng chỉ tay vào mắt từng người

Thảo Phương... Cậu và mọi người vào lớp trước đi!- Cậu bắt lực không biết nên làm gì

Được- Cô thân nhiên nói không lo lắng đến tâm trạng của Cậu gì cả ngoảnh mặt đi vào lớp.Ba người khi thấy vậy cũng đi vào lớp cùng Cô

Sao Cậu lại làm vậy hả?- Cậu nói giọng lạnh lùng với Nga

Bởi vì...Tớ muốn Cậu trở về bên Tớ như trước?- Nga không lo lắng gì cả khuôn mặt thân nhiên nhìn Cậu

Cậu đang mơ tưởng sao? Lần đó hai chúng ta yêu nhau Cậu lại vì một Anh khóa trên đẹp trai cái gì cũng giỏi hơn Tôi vì vậy Anh ta tỏ tình với Cậu...Cậu liền gạt đầu rồi chia tay với Tôi...bây giờ Cậu lại quay về đây nói muốn ở bên Tôi!Nực Cười! Chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra!- Cậu dùng ánh mắt khinh bỉ tức giận nhìn Nga

Tớ Xin Lỗi...Cho Tớ một cơ hội nữa được không?- Nga nói rồi ôm lấy eo Cậu,cái ôm đầy đã đập vào mắt mấy người bạn Cô rõ từng chi tiết bỗng dưng khiến Cô nở nụ cười chua xót

Cái Ly vỡ rồi có thể lành lại như trước không?- Cậu ản người Nga ra xa Cậu khuôn mặt lạnh lùng nhìn Nga

Tớ Xin Lỗi!- Nga bỗng dưng khóc nhìn Cậu

Muộn rồi! Cậu hay quay về trường cũ học đi còn nếu học ở đây thì hãy chuyển chỗ khác ngồi!- nói xong Cậu nhìn Nga khuôn mặt lạnh lùng rồi đi vào lớp bỏ Nga ở ngoài khóc nức nở.Đám Cô thấy Cậu đi vào thì quay đi chỗ khác như chưa biết Cậu và Nga nói chuyện gì nhưng thực ra họ biết hết từng chi tiết...

Thảo Phương...Tôi Xin Lỗi Cậu...- Cậu đi vào áp úng khuôn mặt buồn bã nhìn Cô

Lời xin lỗi đúng là có giá trị nhưng cứ làm người khác tổn thương xong lại nói xin lỗi thì Tôi không cần- Cô nhìn Cậu khuôn mặt trở lại như trước nói nhìn Cậu rồi quay mặt đi chỗ khác nghịch điện thoại xem phim chỉ có như vậy mới giúp Cô cảm thấy tâm trạng ổn hơn khi nhiều chuyện xảy đến như vậy...

' Minh Thiên...'- Cậu định nói tiếp nhưng Ngọc gọi nhỏ lách đầu ra hiệu ' để Cậu ấy bớt giận đi rồi nói tiếp' Cậu hiểu ý khó chịu gạt đầu.Mặc dù ba người bạn dưới cũng muốn hỏi chuyện Cô và Nga nói gì với nhau khiến tâm trạng Cô khó chịu nhưng thấy Cô như vậy ngậm ngùi bỏ qua.Còn Nga thì không vào lớp mà đi đâu đó

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Chuyển chỗ

Mặc dù mọi chuyện đều được giải quyết nhưng Cô đã xin Thầy giáo cho chuyển chỗ cho dù không muốn nhưng phải thực hiện.Hôm nay Cô đến sớm hơn mọi khi vì hôm nay bạn Cô phải làm vệ sinh lớp.Cô cũng không quên cầm trên tay là vài Ly trà sữa cho mấy người kia Cô để vị yêu thích của họ vào ngăn rồi đứng trầm ngâm suy nghĩ giọng nói phát ra tiếng động trầm lặng" Không được ngồi đây nói chuyện vui vẻ với chúng mày nữa rồi" đột nhiên Cô cười lên cái nụ cười giả tạo càng khiến bản thân Cô khó chịu

Sao...Cậu đến sớm vậy?- là giọng của Cậu,Cậu cũng đi sớm để vệ sinh lớp Cậu muốn khi Cô đến sẽ không phải làm gì nhưng không ngờ Cô lại đến sớm hơn Cậu

À...hôm nay đến bàn mình vệ sinh lớp mà nên Tớ đi để vệ sinh lớp thôi!- Cô vừa nói vừa chăm chú vào làm việc dọn lớp không nhìn Cậu đến một cái

Vậy để Tớ làm giúp Cậu!Hay là Cậu lau bảng là được rồi!- Cậu vẫn cố gắng nhìn Cô cười nói chỉ mong Cô nhìn lại mình một lần

Ừm- nói xong Cô đi chỗ khác cũng chẳng để tâm đến Cậu.Cô sợ nhìn lại chạm ánh mắt Cậu... Cô sẽ đau lòng mà không thể bằng lòng gạt đầu chuyển đi.Cậu cứ nhìn Cô chăm chú khuôn mặt có chút buồn

Đề Tờ lau giúp Cậu!- Cậu thỉnh thoảng lại nhìn Cô thấy Cô không lau được mấy chỗ cao nên đi lại

....- Cô chưa kịp phản kháng gì thì Cậu đã đứng đằng sau lau giúp Cô.Khoảng cách Cậu đứng gần Cô khiến Cô muốn tránh đi chỗ khác cũng không tránh được gần đến mức Cô có thể ngửi thấy mùi nước hoa nhẹ nhàng oải hương thơm trên người Cậu khiến tâm trạng Cô vì vậy mà mơ màng

Xong rồi(rồi)....- Cậu nhìn xuống Cô cũng cảm thấy giật mình không nói lên lời Cậu chưa từng đứng gần Cô như vậy, ánh mắt họ nhìn nhau say đắm chỉ cần nhích bước chân nữa có khi môi họ chạm nhau

À...Xin lỗi bọn Tao không biết...- Đám Ngọc biết hôm nay bàn Cô vệ sinh lớp nên muốn đến xem Cô và Cậu có nói chuyện vui vẻ như trước không nhưng không ngờ lại gặp cái cảnh...

.....- Cô giật mình ả Cậu ra rồi đi về chỗ ngồi khuôn mặt Cô đỏ ửng không nói lên lời.Cậu thấy vậy cũng gãi đầu nhìn đám Ngọc cười trừ rồi đi về chỗ

Ồ...Ai mua trà sữa thế này?- Đám Cô thấy vậy cũng đẩy nhau đi về chỗ,Ngọc thấy trà sữa thì nói lớn nhìn hai người còn lại cũng thắc mắc không biết là ai mua(vì ở lớp chỉ có vài người các Cô còn học sinh khác chưa đi)

Hôm qua mua không uống hết nên mang đi cho chúng mày!- Cô quay xuống nhún vai nhìn ba người họ

Hừmmmm- Ba người họ nghe vậy thì lườm Cô

À...Hôm qua Nga gọi Mây...ra nói chuyện gì thế?- Ngọc vừa uống trà sữa vừa hỏi Cô

Nga nói Tao chuyển chỗ khác ngồi đi!- khuôn mặt Cô thần nhiên nhìn Ba người họ

Rồi...Mây nói sao?- Quang Trường nheo mắt nhìn Cô

Tao nói Được- Cô vẫn thần nhiên nhìn ba người họ nhưng trong lòng đầy chua xót không phải Nga bắt Cô chuyển mà là do Cô muốn vậy

Khụ...khụ...- Ngọc nghe vậy đang uống trà sữa mà ho sặc sụa,hai người kia cũng ngỡ ngàng nhìn Cô họ không nghĩ đến có ngày Cô lại chuyển đi chỗ khác ngồi.Còn Cậu đang đọc cuốn sách gì đó nghe vậy cũng bất ngờ làm rơi cuốn sách xuống đất khuôn mặt Cậu trầm xuống

Mây...- Ngọc gương mặt tức giận nhìn Cô

Vậy nên Mây mua trà sữa để cho bọn Tao coi như để chia tay rồi Mây đi ngồi chỗ khác sao?- Thế Anh khuôn mặt thắc mắc nhìn Cô không tin vào nhưng gì mình nghe thấy

Đâu có đâu...Tao bảo là mua thừa nên mang đi cho chúng mày mà!- Cô cười trừ nhìn ba người họ,thực chất là Cô mua cho họ coi như để tạm biệt chỗ ngồi này

Chỉ là chuyển chỗ thôi có phải chuyển lớp đâu...thôi các bạn trong lớp đi học hết rồi đừng có mà ồn ào quá!- Cô không để cho họ muốn trách móc Cô hay tức giận nên nói nhanh rồi quay về chỗ sắp mặt thay đổi hẳn.Đúng lúc đó Nga đến,Ngọc cứ nhìn chăm chăm Nga muốn cãi nhau với Nga một trận nhưng không được vì Cô nói chuyển chỗ khiến tâm trạng Ngọc cũng như mấy người bên cạnh rối loạn đầu óc.Rồi không khí chỗ Cô vẫn ngọt ngào khó chịu không ai nói với ai câu nào dù giờ ra chơi họ vẫn cứ im lặng như vậy đến tiết Sinh Hoạt Lớp

.....

Được rồi...Có bạn nào thắc mắc về điểm số của mình trong tuần học này không?- sau khi Thầy Giáo cùng mấy bạn cán bộ trong đọc điểm thi đua của từng học sinh thì Thầy Giáo giọng nghiêm khắc lên tiếng

Không ạ!- Cả lớp lên tiếng

Thầy thấy lớp mình ngồi vị trí như này chưa giúp nhau học tốt hơn được...vậy Thầy sẽ chuyển chỗ vài bạn nhé!- giọng Thầy nhẹ nhàng nói rồi cứ chú ý nhìn về phía Cô,Cô cũng hiểu ý Thầy rồi nhìn Thầy cười nụ cười khá chua xót

Chúng em ngồi với nhau như vậy cũng quen rồi...Thầy đừng chuyển ai đi Thầy nha!- là giọng Ngọc đứng dậy nhìn Thầy

Đứng rồi Thầy!- Quang Trường-Thế Anh nghe Ngọc nói vậy cũng đứng dậy gật đầu lia lịa.Ba người họ muốn xin cho Cô mong Cô không chuyển đi chỗ khác

' Có chuyển chúng mày đâu mà lo!Ngồi xuống đi'- thấy Thầy cứ trầm ngâm suy nghĩ Cô cũng hiểu sẽ không thay đổi được gì nên nhìn Ba người họ nói nhỏ

Ba em ngồi xuống đi!Thảo...Phương...- Thầy nhìn đám Ngọc vẫy tay ngồi xuống rồi nhìn sang Cô khuôn mặt nghiêm túc

Da...Da- Cô cũng hiểu ý thầy nên đứng lên khuôn mặt có chút buồn

Dạo này điểm số của Em không cao như trước...nhớ học hành chăm chỉ hơn nhé!- Thầy vừa nhìn vào quyển sổ sách vừa nói

Được rồi Em ngồi xuống đi!- Thầy nhìn Cô đang đứng đơ người không hiểu chuyện gì nên nói rồi vẫy tay để Cô ngồi xuống

Dạ...- Cô nghe vậy không hiểu chuyện gì cứ đơ người ra không phải Thầy sẽ chuyển Cô đi chỗ khác ngồi sao? Sao lại như vậy?.Đám Ngọc nhìn nhau cũng không hiểu chuyện gì

Em còn có chuyện gì sao?- Thầy nhìn Cô

Em...- Cô vẫn không biết nên nói gì

' Ngồi xuống đi!Mày muốn bị chuyển chỗ à'- Ngọc đằng sau nói nhỏ đủ để Cô nghe thấy

Được rồi Em ngồi xuống đi!Nga...Em chuyển sang chỗ bạn Phương Linh lớp trưởng ngồi đi điểm số của Em rất kém Lớp trưởng sẽ giúp Em trong việc học hành!- Thầy nhìn Cô rồi nhìn sang Nga khuôn mặt nghiêm nghị

Nhưng...- Nga ngớ ngàng đứng dậy nhìn thầy giáo khuôn mặt trắng bệch không nói lên lời.Đám Cô cũng nhìn nhau không hiểu mọi chuyện là như nào,không phải người chuyển chỗ là Cô sao?Sao bây giờ lại là Nga?

Em có ý kiến gì sao?- Thầy nghiêm túc nhìn Nga

Dạ không ạ!- Nga cố gắng nói ra từng chữ khuôn mặt có vẻ không tốt

Vậy bắt đầu sang tuần...Em chuyển đến chỗ Lớp Trưởng ngồi nhé!Được rồi Em ngồi xuống đi!- Thầy chỉ tay về phía Lớp Trưởng rồi nhìn Nga.Nga gật đầu rồi cũng ngồi xuống khuôn mặt càng hiện rõ vài vè không vui

Đáng Đòi- Ngọc nhún mạnh từng chữ dành cho Nga một cái lườm

Cậu?- Nga cứng họng không nói lên lời

Đã bảo mà..Sớm muộn cũng không được ngồi ở đây lâu đâu...- Ngọc khuôn mặt càng dữ dằn nhìn Nga,nhưng bị Cô giật tay áo nên thôi

Hết giờ rồi Các Em ra về cẩn thận nhé!- Thầy nói xong cả lớp đứng dậy chào Thầy rồi đi về

Em thưa thầy...- thấy lớp ra về được một nửa Cô cảm cấp chạy theo thầy

Có chuyện gì thế em?- Thầy giáo nhìn Cô khó hiểu

Em...Là Em xin thầy chuyển chỗ vậy...sao lại là Nga vậy?- Cô ấp úng khó nói nhìn Thầy

Là...- Thầy đang nói thì dừng lại vô tình nhìn thấy Cậu nên mỉm cười,Cô cũng nhìn theo Thầy

Là...Minh Thiên xin giúp Em sao?- Cô nhìn Thầy vẫn không tin vào điều mình nghĩ

Đúng rồi...Minh Thiên nói để Nga lên chỗ lớp trưởng ngồi còn Thảo Phương mong Thầy vẫn để bạn ngồi chỗ cũ ạ'- Thầy nhìn Cô cười

Nhưng...Minh Thiên...xin Thầy lúc nào vậy ạ?- Cô vừa khó chịu vừa thắc mắc không hiểu Cậu làm vậy là vì sao

Khi học hết tiết 4 Minh Thiên có đến xin thầy...Em không có điều gì muốn nói với Minh Thiên sao...đi nhanh đi còn kịp đó!- Thầy giáo vẫn tươi cười nhìn Cô

Dạ...Vậy Em...Xin phép!- Cô khó hiểu nhìn Thầy nhưng cũng xin phép rồi đi trước Cô muốn đi tìm Cậu để hỏi rõ mọi chuyện

.....

Minh Thiên...Sao Cậu lại làm vậy hả?- Cô chạy theo Cậu khi Cậu đang đi lấy xe

Hả...Vì Tớ không muốn Cậu chuyển chỗ...Tớ muốn ngồi gần Cậu...không phải Minh Tớ... mà còn ba người kia nữa!- Cậu giật mình khi Cô gọi mình,Cậu không muốn nói sự thật ra nhưng nếu không nói thì mọi chuyện sẽ hiểu lầm hơn nữa

.....- Cô nghe Cậu nói thì cứ ngẩn người ra không nói lên lời,mặc dù Cô không biết Cậu nói thật hay giả những câu nói của Cậu lại chạm đến trái tim Cô thêm một lần nữa

Thảo Phương..Đề...Tớ đưa Cậu về nhé...Giờ cũng sắp mưa rồi!- Cậu khua tay trước mặt Cô rồi nhìn Cô ấp úng nói vì sợ Cô sẽ từ chối

Được!- Cô nhìn Cậu đôi môi bắt gặp nở nụ cười

Thảo Phương...Mọi chuyện hiềm lắm lần trước cho Tớ xin lỗi!Sẽ không có lần sau đâu Tớ hứa!- Cậu chở Cô về vừa đi vừa nói khuôn mặt vui vẻ

Ừm- Cô cười nhìn Cậu,Cô cũng không hiểu bản thân muốn gì sao lại vui vẻ với Cậu nhanh như vậy?..Hai người vừa đi vừa nói cười đùa với nhau vui vẻ cảm giác như họ chưa xảy ra chuyện gì vậy

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Chép bài cho Cậu

Ngọc...Thật ra lần đó không phải Nga bắt Tao chuyển chỗ mà là...Tao tự muốn chuyển vì...Tao không muốn nhìn thấy Minh Thiên với Nga vui vẻ nên mới lấy cớ là Nga muốn Tao đổi chỗ để lừa chúng mày!- Cô vừa khoác tay Ngọc đi lên lớp vừa áp úng nói

CÁI GÌ?- Ngọc nghe Cô nói thì hét lớn

Bé mồm thôi...Mày muốn cả trường nghe thấy à!- Cô bịt mồm Ngọc lại nói nhỏ

Vậy lần đó Mày lên lớp muộn là vì đến gặp Thầy xin chuyển chỗ?- Ngọc chau mày nhìn Cô.Cô không nói gì gật đầu

Vậy...sao Mày lại không chuyển chỗ nữa mà lại là Nga?- Ngọc vẫn khó hiểu nhìn Cô

Tao có hỏi Thầy...Thầy nói là Minh Thiên xin Thầy đừng chuyển Tao đi- Cô nhìn Ngọc khuôn mặt có chút vui vẻ

Ồ...- Ngọc cũng hiểu ra lý do mà Cậu xin Thầy không chuyển Cô đi rồi nhìn Cô ánh mắt đầy nham hiểm

Mày...Mày không được kể chuyện này cho ai đâu đấy!- Cô nhìn Ngọc nghiêm túc nói

Được Được...Đi vào lớp thôi!- Ngọc vui vẻ kéo Cô vào lớp

Hôm nay thật trùng hợp không ngờ Cô với Cậu lại cùng đi giày đôi"vans đen".Cô nhìn thấy vậy khuôn mặt vui vẻ đi về chỗ

Tâm trạng tốt ghê ha!- Thế Anh nhìn Cô vui vẻ

Tất nhiên!Vẫn được ngồi nói chuyện ở đây với chúng mày mà!- Cô vui vẻ cười

Được người ta giúp chẳng thế...- Ngọc vừa ngồi nghịch điện thoại vừa nói giọng vui vẻ

Giúp gì thế?- Quang Trường nhìn Ngọc không hiểu chuyện gì

.....- Cô quay xuống lờm Ngọc nên Ngọc không dám mở miệng thêm nhưng Ngọc cũng đâu thể giữ mồm giữ miệng được mãi chứ nên lúc Cô ngoảnh lên Ngọc ngồi gần lại hai người họ thì thầm nói cho họ biết

Minh Thiên...- Quang Trường giọng nghiêm khắc gọi tên Cậu

Hà...Có...việc gì vậy?- Cậu nhìn xuống thấy Quang Trường nhìn Cậu khuôn mặt nghiêm túc Cậu chưa bao giờ thấy Quang Trường như vậy với Cậu cả

Cậu...- Thế Anh cũng theo Quang Trường nghiêm túc nhìn Cậu

Có gì thì nói đi giả vờ nghiêm túc thế dọa ma à?- Cô quá quen với tính cách của họ nên lên tiếng rồi lờm họ

Hừmmmm...Chúng Tớ Biết Hết Mọi Chuyện Rồi...- Quang Trường lờm lại Cô rồi thay đổi sắc mặt nhìn Cậu cười

Mọi...Chuyện...À...hì- Cậu lúc đầu không hiểu ý Quang Trường là gì suy nghĩ một lúc mới hiểu nên gãi đầu nhìn họ ngại ngùng

Ngọc....- Cô lờm Ngọc

Hà...?- Ngọc ngây ngô nhìn Cô như người vô tội

Hoàng nói là Hoàng muốn có người yêu để đi chơi trung thu rồi...nên nhờ Tao giúp...Tao đang giới thiệu bạn gái cho Hoàng đó- Cô nói giọng điệu đắc ý không nhìn Ngọc quay về chỗ của Minh

Thảo Phương...chúng ta là bạn bè mà!- Ngọc lay lay cánh tay Cô mặt bắt đầu ủ rũ

Vậy hả?- giọng Cô vẫn nghiêm túc nhìn Ngọc.Ngọc nghe vậy thì gật đầu lia lịa

Vậy ai là người hứa không nói chuyện này ra?- Cô nghiêm mặt nhìn Ngọc

Thôi...Thảo Phương Mây nhìn mặt nó cắt không ra máu nữa rồi kìa!- Quang Trường thấy vậy lên tiếng

Hừmmmm...Đùa thôi để Tao nghĩ cách!- Cô nhìn sang Ngọc thở dài xoa đầu Ngọc rồi quay về của mình.Ngọc nghe vậy thì vui vẻ nhìn Cô cười khuôn mặt bắt đầu thoải mái

Ừa...Cậu cũng biết Vương Nhất Bác sao?- Cô vô tình thấy Cậu đang lướt facebook xem vài cái ảnh với thông tin của người Cô thích nên nhìn Cậu

Hả...à...ừ...Thì Anh ấy chơi game giỏi mà!- Cậu gãi đầu nói cười trù nhìn Cô

Ồ...- Cô gật đầu nhìn Cậu mặc dù cũng thắc mắc nhiều điều nhưng không dám hỏi

Chơi game giỏi?Thảo Phương không phải Mây không thích mấy người chơi game sao?- Thế Anh nghe Cô và Cậu nói chuyện nhìn sang Quang Trường khó hiểu rồi lên tiếng hỏi Cô

Nhưng Anh ấy đẹp trai mà!Đẹp trai là được rồi...Vội lại bây giờ Tao cũng không ghét mấy người chơi game nữa vậy không phải tốt cho chúng mày sao? - Cô cười nhìn Thế Anh,vội lại Cô cũng đang muốn học chơi game mà

Tốt chứ...Tốt chứ!- Quang Trường nghe Cô nói vậy thì mặt hớn hớn vì Cô không thích mấy người chơi game nên hai người họ không dám chơi trước mặt Cô cho dù có nhiều kèo bây giờ thì vui rồi

Mình Thiên...lần trước chúng ta có hứa sẽ chơi game ai thua phải bao đi ăn!Hay là giờ chơi luôn đi!- nghe Cô nói vậy Quang Trường vui vẻ nói với Cậu

Bây giờ sắp vào tiết học...vội lại sắp kiểm tra chúng mày chơi không chép bài được thì sao?- Cô nghe Quang Trường nói với Cậu nhưng Cậu vẫn trầm ngâm suy nghĩ nên Cô nhìn sang Quang Trường

Lo gì...Ngọc thích uống trà sữa không?- Quang Trường nhìn Cô rồi nhìn sang Ngọc khuôn mặt nham hiểm

Không...- Ngọc nhìn Quang Trường lời nói chắc nịch

Thật chứ?Vậy để Hoàng biết Ngọc thích Hoàng lâu lắm rồi nhé!- Quang Trường nghe Ngọc nói vậy thì đánh mắt sang Thế Anh,Thế Anh hiểu chuyện nên nhìn Ngọc khuôn mặt đắc ý

Hừmmmm...Mỗi đứa phải cho Tao đi uống trà sữa một tuần!- Ngọc lườm hai người họ nói

Được...Được!-Thế Anh nghe vậy thì vui vẻ gật đầu lia lịa

Vậy đã được chưa?- Quang Trường nhìn Cô

Hazz...chúng mày đây Ngọc thế à...- Cô nhìn Quang Trường-Thế Anh lắc đầu chịu với hai người họ

Vậy Mây chép bài giúp Tao đi!- Ngọc nghe vậy thì cười nhìn Cô

Tao thấy thương Mây lắm nhưng người ta có cậu" Nghĩ cũng tội mà thôi cũng kệ" Mây hiểu ý Tao chứ?- Cô đập nhẹ vai Ngọc cười rồi quay về chỗ.Ngọc thì cứng họng không nói lên lời

Chơi thôi Minh Thiên!- Thế Anh lên tiếng nhìn Cậu

Hả...ừ...được...rồi chơi thôi!- Cậu còn đang suy nghĩ việc khác nghe Thế Anh gọi nên lúng túng trả lời

Thảo Phương...Hay là Cậu chép bài cho Tớ đi!- Cậu ấp úng ngại ngần nhìn Cô cười

Chép cho Cậu...Tớ được gì?- Cô nghe vậy không hiểu sao trong lòng lại vui vẻ nên nhìn Cậu

Lần trước không phải chúng ta sắp hôn rồi sao?Hay là Tớ tặng cho Cậu nụ hôn đầu của Tớ!- Cậu nói xong khuôn mặt gian gian nhìn Cô

Cậu...?- mặt Cô tái mét lại khi nghe Cậu nhắc lại chuyện đó

Sao...Cậu đồng ý rồi à!- Cậu lại nở nụ cười gian nhìn Cô

Cậu vô si...Cậu nói ra mà không thấy ngại sao?Cậu không có liêm sỉ sao?- Cô tái mặt nhìn Cậu(xem phim Chú Gun nhiều nên hành động gì cũng nghĩ đến liêm sỉ333)

Liêm sỉ của Tớ theo Chú Gun Thần hết rồi!- Cậu nhếch môi cười nhìn Cô

Cậu...sao Cậu biết Chú Gun...?- Nghe Cậu nói vậy Cô khó hiểu nhìn Cậu

Ừ...Thì...- phát hiện ra mình nói ra mấy điều không nên nói Cậu áp ứng nhìn Cô

Khụ...khụ...Có chơi nữa không Minh Thiên hay là bọn Tớ đi ra ngoài nhé!- Quang Trường giả vờ ho vài tiếng nhìn Cô và Cậu

Vậy chúng ta chơi thôi!- nghe Quang Trường nói vậy Cô và Cậu ngồi cách nhau ra, Cậu ngại ngần lấy điện thoại ra nhìn Quang Trường cười trừ

Cô nhìn Cậu vẫn khó hiểu sao Cậu biết "Gun Thần" chứ?, Cậu biết Vương Nhất Bác vì Anh ấy chơi game giỏi thì Cô cũng dễ hiểu...nhưng Chú Gun chơi về "CTF" có liên quan đến game của Cậu đâu sao biết chứ? mấy suy nghĩ cứ loay quanh trong đầu Cô khiến Cô cứ dờ người nhìn Cậu. Vào tiết học Cậu và Hai người họ thì chơi game chộm, còn Cô với Ngọc thì chép bài mỗi tay. May tiết đó học ít nên cũng dờ còn dư 15' nên Thầy Giáo cho cả lớp ngồi tự do

Nhìn xuống vẫn thấy ba người vẫn chăm chú vào chơi game, Cô chán nản lấy điện thoại ra lướt facebook không ngờ vừa lướt được một lúc đập vào mắt là hình ảnh em gái Cậu chụp trộm Cậu đang xem phim với dòng caption "Anh Trai cũng thích xem phim Ngôn Tình giống Em sao?" Cô cứ nhìn ảnh mãi mới nhận ra Cậu đang xem "Cá Mực Hầm Mật" bài viết được đăng tải 11 giờ trước nếu Cô biết bài viết này sớm hơn thì Cô đã hỏi Cậu nhiều Câu hỏi hơn rồi. Nghĩ đến vậy Cô cứ cười mãi vì thấy vui vẻ, không lẽ Cậu xem phim là vì Cô sao?

'Minh Thiên coi phim "Cá Mực Hầm Mật" kìa Mây'- Cô vui vẻ lay lay tay Ngọc nói nhỏ, khi đó Ngọc cũng đang nghịch điện thoại

'Đâu?'- Ngọc nhìn Cô không tin vào những gì mình nghe được

'Đây'- Cô đưa điện thoại cho Ngọc xem cái bức ảnh Em gái Cậu chụp

'Ồ...'- Ngọc cười nhìn Cô khuôn mặt không khỏi ngỡ ngàng. Cô cứ nhìn Ngọc cười mãi vì vui vẻ, không để ý đến ánh mắt ba người kia đang nhìn mình

Cậu sao vậy?- Cậu thấy Cô cứ lạ lạ khó hiểu nhìn Cô

À...không có gì!- Cô nghe Cậu nói vậy thì lấy lại bình tĩnh nhìn Cậu. Cậu gật đầu rồi lại chăm chú vào chơi game. Cô lại nhìn Ngọc cười rồi quay về chỗ của mình khuôn mặt cứ vui vẻ như vậy đến hết tiết học

.....

Giờ ra về

Minh Thiên...Cậu chưa nói rõ vì sao Cậu lại biết Chú Gun chứ?- Cả lớp ra về gần hết nên Cô đi gần lại Cậu hỏi

À...Thì...- Cậu vẫn chưa nghĩ mớ gì nói với Cô được nên nhìn Cô áp ứng

Cậu cũng thích xem phim ngôn tình sao?- Cô dờ bức hình Em gái Cậu chụp đưa cho Cậu xem

Sao...Cậu...?- Cậu giật mình vì nhìn thấy bức ảnh này

Vì Sao Cậu biết "Vương Nhất Bác" với cả "Chú Gun Thần" nữa chứ?- Cô nhìn Cậu

Con trai cũng được xem phim ngôn tình mà! Với lại hai phim có người này cũng hot nên Tớ xem thôi!- Cậu bối rối giả vờ lấy xe để tránh ánh mắt của Cô

Thật sao? Ngày trước Tớ đâu có thấy Cậu xem phim ngôn tình đâu?- Cô vẫn cố tình hỏi Cậu mặc cho Cậu đã bối rối quay đi

Thật mà! Thôi về thôi Tớ đưa Cậu về!- Cậu ngồi lên xe nói rồi nhìn Cô cười. Cô gật đầu vui vẻ

Đưa Cô về tới nhà nhìn Cô đi vào tới cửa Cậu mới trầm lặng nhìn bóng người Cô nói vài từ "Tớ xem phim là vì Cậu đó! Thảo Phương!"

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Hai Người thực sự là bạn bè thôi sao?

Đạo này...Tao không đi học cùng có chuyện gì vui không?- Cô và Ngọc đang đi học vui vẻ thì Hoàng từ đâu chạy đến đập nhẹ vai Cô

Hú hồn! Cũng nhiều chuyện vui lắm!- Cô lườm Hoàng vì giật mình, rồi nhìn Hoàng vui vẻ

Chào Ngọc! Kề coi!- Hoàng dơ tay chào Ngọc rồi nhìn sang Cô

Vậy Tớ đi lên lớp trước để hai người nói chuyện nha!- Ngọc vẫy tay chào tạm biệt rồi đi lên lớp trước

Minh Thiên không hiểu sao nói muốn làm bạn với Tao nhưng cách làm bạn của Cậu ấy khác hẳn như Mây. Với lại Minh Thiên cũng thích xem ngôn tình và lại còn biết "Vương Nhất Bác" với "Chú Gun Thần" của Tao nữa! Đó chỉ là trùng hợp thôi sao? - Cô nói rồi nhìn Hoàng khó hiểu

Hay là Minh Thiên có mục đích khác ví dụ làm bạn với Mây là có lý do gì đó thì sao? Còn xem phim hay là Minh Thiên xem là vì Mây? - Hoàng cũng nhìn lại Cô khó hiểu

Mục đích? Lý do? - Cô nhìn Hoàng

Tao chỉ suy nghĩ vậy thôi! Thôi cứ để tình hình xem sao đi nhanh chóng muộn! - Hoàng nhún vai nhìn Cô

À... Sắp trung thu... Mây muốn có người yêu chưa? - Cô kéo tay Hoàng lại khó xử

Sao lại khó thế? - Hoàng nhìn Cô khó hiểu

Tao lỡ nói với đứa bạn là Mây đang tìm người yêu để đi trung thu rồi! - Cô cúi mặt xuống vừa nói vừa nghịch vạt áo, lần đấy là Cô chỉ muốn trêu Ngọc thôi nhưng đâu biết Ngọc lại tin là thật...

Mây... Tao có người trong lòng rồi! - Hoàng lườm Cô rồi nhìn đi chỗ khác

Hả? Vậy... - Cô bắt ngờ khi nghe Hoàng nói vậy nên có chút bối rối

Hả cái gì? Đi nhanh chẳng vào lớp! - Nói rồi Hoàng nắm cổ tay Cô kéo đi vì sợ Cô lại hỏi thêm vài câu nữa. Cô vừa đi khuôn mặt ủ rũ vậy Ngọc của Cô phải làm sao?

.....

Hai người nói chuyện gì mà lâu thế? - Ngọc thấy Cô đi vào thì nhìn Cô

Không có gì! - Cô cố nặn ra nụ cười nhìn Ngọc

Thảo Phương... Mây giúp Tao chuyện của Hoàng chưa? - Ngọc trọc trọc hai ngón tay vào nhau ngại ngần nói với Cô

À... Tao quên rồi... Để lần sau nha! - Cô bối rối Ngọc nếu Cô nói Hoàng có người trong lòng rồi thì Ngọc phải làm sao?

Ừm- Ngọc cười nhìn Cô rồi lấy sách vở ra học

.....

Cậu đang làm gì thế? - Cô để ý sang thấy Cậu đang viết cái gì đó rất chăm chú lại còn nắn nót từng chữ nên khó hiểu nhìn Cậu

Không... Không có gì! Linh tinh thôi- Cậu áp úng nhìn Cô. Bộ cái đó quan trọng lắm sao?

Hôm nay Cô dạy Anh có việc bận nên không lên lớp được! Các bạn ngồi trật tự nhé! - Lớp trưởng đứng trước bục giảng nói. Sau đó là tiếng la hét của mọi người vì không phải học cả lớp bắt đầu âm ỉ mặc cho lớp trưởng đã nhắc nhở như thế nào

Minh Thiên... Hay chúng ta chơi game đi- Quang Trường lấy điện thoại dơ trước mặt Cậu

Hôm nay Tớ hơi mệt để khi khác nhé! - Cậu cười trù nhìn họ

Cậu sao vậy? - Cô thấy sắc mặt Cậu không tốt nên nhìn Cậu

Hôm qua ngủ không đủ giấc nên hơi mệt! Hay Cậu gối đầu cho Tớ đi! - Cậu nhìn Cô cười nham hiểm

Không muốn! - Cô nhìn Cậu vui vẻ

Thật chứ! - Cậu tiến gần mặt Cô

Thật... Thật! - Cô tránh xa Cậu ra một chút áp úng trả lời

Cho Cậu một cơ hội nữa! - Cậu lại tiến gần mặt Cô hơn

Hừmmmm... Được rồi! - Cô bắt đầu đi gạt đầu đồng ý

Sao dạo này Cậu khác thế Minh Thiên? - Cô vừa gối đầu cho Cậu vừa hỏi

Khác chỗ nào chứ! - Cậu nằm ngao ngẳng mặt vào đối diện với Cô

Khác...khác nhiều lắm!- Cô giật mình Cậu đang ngoảnh mặt ra đằng sau vậy mà lại ngoảnh vào và lại Cô chỉ hỏi đại thôi chứ biết gì khác đâu

Vậy sao?- Cậu nhìn Cô cười

Cậu...Cậu nhìn Tớ làm gì?- thấy Cậu cứ nhìn Cô làm mặt Cô đỏ ửng

Thấy Cậu dễ thương!- Cậu nhìn Cô cười rồi đưa tay捏 má Cô

Cậu...- cái véo má của Cậu làm Cô giật mình

E hèm...Hai người...?-Quang Trường đang chơi game nhưng bị Ngọc giật tay áo nên nhìn lên bàn Cô và Cậu

Hai Người...?Thực sự là bạn bè thôi sao?- Ngọc ngạc nhiên nhìn Cô

Đĩ nhiên- Cô thần thừng

Vậy sao...Bạn bè mà như vậy sao? Hôm qua thi chép bài chép bài thì Tao không nói.Hôm nay thì gãi đầu lại còn捏 má còn nhìn nhau vui vẻ chìm đắm!Vậy mà bạn bè thôi sao?- Quang Trường nheo mắt nhìn Cô

Vậy...nếu hơn bạn bè một chút các Cậu có tin không?- Cậu thần nhiên nhìn ba người họ cười

Tin chứ...Tin chứ- Ngọc gật đầu vui mừng cho Cô

Vậy hai cứ show ân ái đi nhé!Chúng Tớ không làm phiền nữa- Quang Trường nói xong cùng Ngọc cười rồi ai làm việc nấy,chỉ có Thế Anh im lặng nghe hết mọi chuyện tâm trạng có vẻ không vui

Cậu...Cậu nói vậy là có ý gì?- Cô lờm Cậu

Không có gì!- Cậu nhìn Cô cười nham hiểm

Cậu...- Cô nhìn Cậu khó hiểu

Còn hỏi nhiều Tớ hôn Cậu đấy!- Cậu nói nhỏ vào tai Cô

Cậu dám!- Cô trừng mắt nhìn Cậu

Dám chứ- nói rồi Cậu tiến gần lại Cô hơn Cô lại lùi ra sau,nhưng không ngờ ba người bàn dưới nghe hết mọi chuyện thì sau đó là màn hôn dưới sự giúp đỡ của Quang Trường và Ngọc(màn hôn như nào thì các man tự nghĩ nhé Senn không muốn phân tích đến nhiều hi)

Cô hoảng hồn ản Cậu ra mặt đỏ ửng.Cậu cũng chỉ là đùa thôi nhưng không ngờ lại được Quang Trường- Ngọc biến thành thật nên cũng ngại ngừng ngồi lúi ra

Xin Lỗi nhé...không phải bọn Tao cố ý đâu...Tao chỉ vô tình thôi không ngờ...- Quang Trường nói giọng vui vẻ nhưng khuôn mặt lại tỏ vẻ hối lỗi

Tao cũng vậy...xin lỗi nhé!- Ngọc cũng nhìn Cô hối lỗi

Chúng mày...- Cô vẫn ngại ngừng vì nụ hôn đó dù vô tình nhưng đó cũng là nụ hôn đầu của Cô mà...

Hú...làm gì mà khuôn mặt thế này!- Hoàng từ đâu đi tới lớp Cô tập nhẹ vai Cô cười

'hoàng...vừa nãy Thảo Phương với Thiên Minh đang đùa nhau Tớ với Quang Trường đùa tý không ngờ làm hai người họ...hôn nhau nên...'- Ngọc nói tới đây thì ấp úng

Không sao...từ từ rồi cũng ổn thôi- Hoàng cũng hiểu ý Ngọc nói gì nên vỗ nhẹ vai Ngọc cười.Cái vỗ vai của Hoàng đột nhiên làm Ngọc cứ nhìn Hoàng mãi trái tim Ngọc vì vậy mà đập lệch đi một nhịp,Hoàng thấy vậy cũng ngại ngừng quay mặt đi

Thảo Phương...Tao có chuyện muốn nói với Mày- Hoàng đập nhẹ vai Cô.Cô gật đầu rồi hai người đi ra ngoài.Cậu cứ nhìn theo bóng lưng Cô nhưng vẫn khó xử nên không biết làm như nào

Ngọc...Có người tìm Cậu kia- là giọng lớp trưởng nhìn Ngọc cười

(***Senn mới viết truyện "Lớp Trưởng...Cậu Thật Lạnh Lùng!" nếu mọi người rảnh thì sang đọc chuyện mới của Senn nhaes♥Cảm Ôn Mọi Người***)

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Ngọc được Tỏ Tình

Ngọc...Có người tìm Cậu kia- là giọng lớp trưởng nhìn Ngọc cười

Được Tớ ra ngay đây- Ngọc nhìn lớp trưởng cười lại, xong nhìn hai người kia khó hiểu nhưng cũng nhanh chóng đi ra.Cậu và hai người kia cũng đi ra theo

Phong?Phong tìm Ngọc có chuyện gì vậy?- Ngọc đi ra cũng khá ngạc nhiên Phong là một người chỉ quan tâm đến việc ít quan tâm đến người khác cực kỳ lạnh lùng nhưng không ngờ lại đến tìm Ngọc

Có chuyện gì thế?- Cô và Hoàng đang nói chuyện thì thấy Ngọc đi ra rồi ba người kia cũng ra nên nhìn Quang Trường.Cô cũng biết con người Phong lạnh lùng không quan tâm đến người khác vậy mà giờ lại tìm Ngọc

Không biết- Quang Trường nhún vai bó tay nhìn Cô

Ngọc...Tớ có chuyện muốn nói với Cậu- Bây giờ Phong mới lên tiếng nhìn Ngọc

Được...Có chuyện gì Phong cứ nói đi- Ngọc cũng khó hiểu nhìn Phong mặc dù tiếp xúc ít nhưng chưa bao giờ thấy Phong như vậy cả

Phong...Phong Thích Ngọc!Ngọc còn nhớ lần Phong đụng trúng Ngọc ở thư viện không?Từ đó hình dáng Ngọc luôn ở trong tâm trí Phong khiến ngày nào cũng nghĩ đến Ngọc!- Phong nhìn Ngọc ánh mắt đầy âm áp.Còn mấy người Cô đứng đấy thì ai cũng tròn mắt nhìn nhau,Hoàng cũng vì những lời nói đó mà mặt tối sầm lại

'mày sắp mất người trong lòng rồi'- Cô nói nhỏ với Hoàng.Hoàng đang khó chịu Cô còn nói thêm khiến Hoàng giận cá chém thớt lườm Cô đến cháy mặt

Ồ- Quang Trường- Thế Anh lên tiếng giọng nói đầy nham hiểm ánh mắt liếc nhìn sang khuôn mặt Hoàng

Phong...Ngọc...- Ngọc nghe Phong nói thì đơ người khuôn mặt trắng bệch mãi mới lấy lại được tinh thần ấp úng nhìn Phong

Ngọc...cho Phong cơ hội được chứ?- Phong nhìn Ngọc cười âm áp

Thảo Phương đi canteen không?- Hoàng thấy Ngọc cứ đắn đo suy nghĩ có chút khó chịu nên nhìn sang Cô

Hả- Cô ngạc nhiên trong cái tình huống này mà Hoàng còn nghĩ đến đi canteen được sao

Phong...Ngọc...Ngọc xin lỗi...Ngọc thích người khác rồi!Phong tìm người khác tốt hơn nhé!- Ngọc thấy Hoàng không quan tâm đến chuyện của mình cũng có chút buồn nhưng trái tim không muốn cho ai vào ngoại trừ Hoàng nên nhìn Phong nói nhanh rồi chạy vào lớp.Ngọc không muốn thấy cảm xúc của Phong khi bị từ chối nên đi nhanh vào lớp

Ngọc...- Phong nghe vậy thì như sét đánh vào tai nhìn Ngọc đi vào lớp cho dù có gọi như nào Ngọc cũng chẳng quay lại

Phong..Cậu về lớp đi đừng giận Ngọc nhé!Ngọc cũng có lý do của Minh!- Cô cũng không ngạc nhiên cho lắm đi gần lại chỗ Phong vỗ vai an ủi,Phong nghe vậy mặt buồn ủ rũ đi về lớp

Ba người vào với Ngọc đi- Cô thấy Phong đi xa,nhìn lại Ba người kia.Họ nghe vậy cũng gật đầu đi vào.Đội họ đi vào Cô đi lại đứng gần Hoàng

Nhìn gì?- Hoàng thấy Cô đứng cứ nhìn chăm chăm Minh ánh mắt nguy hiểm

Trong lòng chắc đang vui lắm nhỉ?- Cô nói giọng điệu đầy đắc ý

Vui gì?- Hoàng vẫn tỏ ra không hiểu chuyện gì

Vậy sao?Còn không mau tỏ tình để đến lúc bị người khác cướp mất người trong lòng thì đừng buồn nhé!- Cô vỗ nhẹ vai Hoàng

Lúc Hoàng và Cô ra ngoài nói chuyện

Có chuyện gì?- Cô tâm trạng đang lẩn lộn vì vừa mất nụ hôn đầu nên nhìn Hoàng khó chịu

Mày...muốn biết người trong lòng của Tao không?- Hoàng nói ánh mắt nhìn về phía xa xa

Ai thế?- Cô nghe vậy thì trí tò mò lên mức cao nhìn Hoàng

Ngọc...Bạn thân Mày- Hoàng cười nhìn Cô

Cái gì?Ngọc sao?- Cô như không tin vào những gì Minh nghe thấy

Ừm!Mày phải giúp Tao đây!- Hoàng nhìn Cô khuôn mặt nấn nỉ

Để Tao nghĩ cách!- Cô gật đầu nhìn Hoàng,vậy là Cô cũng chẳng lo Ngọc đơn phương Hoàng mãi rồi

- -----

Sao?Còn suy nghĩ gì nữa không bày tỏ thật à?- Cô với Hoàng cứ đứng im lặng mãi Cô khó chịu nhìn Hoàng

Nhưng...- Hoàng có vẻ như lo sợ,sợ bị Ngọc từ chối

Hazzz...thật ra Ngọc nó cũng thích Mây đây!Ngọc ra đây có chuyện muốn nói!Chỉ mình Mây thôi!- Cô thờ dãi nhìn Hoàng quay mặt vào cửa lớp gọi Ngọc ra còn nhìn ba người kia vì Cô biết thế nào ba người họ cũng hổng hốt mà đi ra

....- Hoàng nghe Cô nói vậy vừa không tin vừa ngạc nhiên vì tự dưng Cô gọi Ngọc ra làm gì?Hoàng chưa chuẩn bị được tâm lý

Có chuyện gì thế Thảo Phương?- Ngọc khó hiểu đi ra không biết là có chuyện gì

Ngọc...Hai người có gì thì nói đi!- Cô vỗ nhẹ vai Ngọc cười rồi nhìn sang Hoàng

Chuyện gì chứ? Tao...- Ngọc còn chưa hiểu ra vấn đề Cô muốn nói

Hazzz...cứ phải giấu trong lòng làm gì cứ nói hết ra đi!Tao đi vào cho chúng mày tự nhiên nhé!- Cô nhìn Ngọc cười

Hoàng...?Có chuyện gì thế!- Ngọc nhìn Cô đi vào khó hiểu nên nhìn Hoàng

Ngọc...Hoàng...- Hoàng nãy giờ im lặng vì chưa biết nên nói như nào với Ngọc,đột nhiên Ngọc hỏi khiến Hoàng lúng túng

' Có chuyện gì thế '- nói là đi vào nhưng Cô lại vẩy tay cho ba người họ đi ra rồi chón ở một góc nào đó nghe lén,Thế Anh không hiểu chuyện gì nhìn Cô

' Xem đi rồi biết '- Cô nhìn ba người họ cười

Có chuyện gì sao Hoàng?- Hoàng cứ áp úng càng khiến Cô khó chịu hơn

Có...Có phải Ngọc...thích...Hoàng không?- Hoàng nhìn lên bầu trời không dám nhìn thẳng Ngọc

Ngọc...- Nghe Hoàng hỏi vậy mặt Ngọc trắng bệch

Không phải sao?- Hoàng thấy Ngọc suy nghĩ nên sợ Ngọc không còn thích mình nữa nên hỏi tiếp

Phải!Đúng Ngọc thích Hoàng!- Ngọc hít thở sâu lấy can đảm mà nói ra còn hơn phải giữ trong lòng mãi

Hoàng...Hoàng có người trong lòng rồi?- Hoàng vẫn không dám nhìn Ngọc nhưng cũng không hiểu sao mình lại nói như vậy

Hả?- Ngọc nghe vậy thì sắc mặt bắt đầu không tốt

' Sao lại như vậy chứ? '- Quang Trường nghe hết mọi chuyện nhìn Cô khó hiểu

' Nghe hết đi rồi biết '- Cô cũng khó hiểu nhưng vẫn khẳng định Hoàng sẽ tỏ tình với Ngọc...không lẽ là Ngọc lớp khác sao?Nhưng Hoàng chỉ quen biết mỗi Ngọc bạn Cô chứ có quen ai khác đâu

Vậy...Hoàng gọi Ngọc ra để nói chuyện này sao?- Ngọc vẫn cố gắng giữ trạng thái bình thường nhìn Hoàng chứ bây giờ trong lòng Ngọc đang khó nức nở rồi

Hoàng...- Hoàng nghe vậy thì không biết nói gì

Chắc người đó xinh đẹp tốt bụng lắm mới được hoàng để ý nhỉ- Ngọc nở nụ cười đầy giả tạo nhìn Hoàng

Ngọc...có muốn biết người đó không?- Hoàng bây giờ mới dám nhìn lại Ngọc

Cũng được Ngọc cũng muốn biết người đó là ai!- Trong lòng thì không buồn biết vì sợ đau lòng còn ngoài mặt thì vẫn cố nở nụ cười che giấu đi điều đó

Ngọc...- Hoàng đang nói thì dừng lại

Hả?- Ngọc nhìn Hoàng không hiểu chuyện gì

Ngọc nói...Ngọc Thích Hoàng vậy...Ngọc có thể đợi Hoàng không?Bây giờ Hoàng phải thi đấu nhiều không có thời gian quan tâm Ngọc...Vậy Ngọc có đồng ý đợi Hoàng không?- Hoàng nhìn Ngọc ánh mắt đầy ám áp khuôn mặt hiện ra sự mong chờ

Hà...Hoàng...- Ngọc vẫn ngờ người như chưa hiểu ra vấn đề nhìn Hoàng

Người trong lòng của Hoàng là...Ngọc.Hoàng thích Ngọc lâu lắm rồi từ cái lần gặp Ngọc đi với Thảo Phương...Ngọc nhìn Hoàng cười từ lúc đó đã thích Ngọc rồi thật đấy!Ngọc cho Hoàng cơ hội được chứ?- Hoàng nhìn Ngọc cười

Ngọc...Được!- Ngọc lưỡng lự suy nghĩ rồi vui vẻ nhìn Hoàng vì đơn phương cũng đến phần kết thúc thay vào đó là một mối tình đẹp đẽ

Ghé à nha- Cô với đám Cậu đi ra,Quang Trường lên tiếng trêu chọc

Vừa từ chối một người...giờ lại được một người khác tỏ tình rồi- Thế Anh nhìn Ngọc cười

Không cảm ơn à?- Cô thì vui mừng những vẫn tỏ ra không quan tâm đến hất mặt nhìn Hoàng

Muốn gì?- Hoàng cũng hất mặt lại nhìn Cô

Đùa thôi Mày đừng có làm Ngọc buồn là được rồi!- Cô nhìn Ngọc cười

Cảm ơn Mày nhé!- Ngọc vui vẻ đi lại ôm chầm lấy Cô vì vui mừng

Không có gì- Cô nhìn Ngọc.Ngọc vui vẻ gật đầu rồi đi lại đứng gần Hoàng

Hơ...Có cần chúng Tớ cho Ngọc không gian riêng không?- Quang Trường thấy Ngọc như vậy thì trêu chọc

Hazzz...Bao giờ Minh mới được người ta tỏ tình nhỉ- Cô thở dài vừa nói vừa nhìn xung quanh

Xa tận chân trời gần ngay trước mắt- Hoàng nhìn Cô cười

Đúng rồi!- Quang Trường- Ngọc hiểu ý nên cũng lên tiếng trêu chọc

Chúng Mày...Tao đi vào lớp đây- Cô chỉ nói cho vui không ngờ bị trêu nên ngại quá đi vào lớp

Minh Thiên Cậu thấy sao?- Hoàng thấy mọi người nói chuyện nhưng Cậu chẳng nói câu gì thấy Cô đi vào lớp rồi nên nhìn sang Cậu nói

Tớ...Tớ- Cậu nghe Hoàng hỏi thì cũng biết ý là gì nên lúng túng

Còn không tỏ tình sao?- Quang Trường lên tiếng

Tớ...Thôi Tớ đi vào lớp đây- Cậu nghe Cô nói vậy nên đang suy nghĩ đến vấn đề này bị Quang Trường- Hoàng hỏi đang suy nghĩ nên không muốn nói ra nên chuồn vào lớp

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Sóng gió bắt đầu

Hello- Cô vào Ngọc đang đi học thì Hoàng từ đâu chạy tới nhìn Ngọc cười

Đúng Có Người Yêu Có Khác!- Mọi khi thì đứng bên cạnh Cô bây giờ thì sang đứng cùng Ngọc vui vẻ Cô thấy vậy nhấn mạnh từng chữ

Ờ...À...Thì- Hoàng nghe vậy thì không biết nên nói thêm gì

Thôi hai người đi đến trường trước đi- Cô thở dài nhìn hai người họ

Ờ?Sao không đi cùng thế?- Ngọc thắc mắc nhìn Cô

Tao hình như quên đồ rồi Tao phải về lấy- Cô lấy cặp sách ra nhìn

Vậy bọn Tao đi trước nha!Gặp lại ở trường- Hoàng nghe vậy thì bye bye Cô rồi nắm tay Ngọc đi.Cô nhìn vậy thì lườm Hoàng làm Hoàng tất cả nụ cười đi ai bảo khoe tình cảm trước mặt Cô chứ

- - - - -

Đội Hoàng với Ngọc đi một lúc Cô mới đi tiếp. Cô chẳng quên đồ gì cả chỉ là Cô không muốn làm bóng đèn giữa hai người họ thôi

Cháu là Thảo Phương sao?- Cô định đi vào cổng trường thì thấy một người trung tuổi mặt vest đen nhìn rất quý phái đi lại gần Cô

Dạ Vâng..Cô là...- Cô nhìn người phụ nữ đó thì khó hiểu

Cô là Mẹ của Minh Thiên!- Mẹ Minh Thiên đi lại gần Cô cười dịu dàng

Vâng...Vậy Cô tìm cháu có việc gì ạ?Hay Cô đến gặp Minh Thiên vậy để Cháu đưa Cô đi gặp Cậu ấy ạ!- Cô nghe vậy thì nhìn Mẹ Minh Thiên cười

Không phải!Cô đến đây để tìm Cháu- Mẹ Minh Thiên nghiêm túc nhìn Cô

Dạ...- Cô thắc mắc tại sao Mẹ Minh Thiên lại tìm Cô làm gì chứ?

Cháu có thời gian không?Cô muốn nói chuyện với cháu một chút!- Mẹ Minh Thiên vẫn vẻ nghiêm túc nhìn Cô

Dạ Được ạ!Vậy ở bên kia có một quán nước hay Cháu mời Cô đến đó rồi có chuyện gì thì chúng ta nói sau ạ!- Cô chỉ tay sang bên đường đối diện với trường Cô

Được- Mẹ Minh Thiên gật đầu nhìn Cô

Vậy Cháu mới Cô ạ!- Cô lễ phép đi trước nhưng trong lòng vẫn có chút khó hiểu

Dạ...Cô tìm Cháu có chuyện gì ạ- Khi ổn định chỗ ngồi Cô nhìn Mẹ Minh Thiên khuôn mặt có chút lo lắng

Cháu nghe Cô nói hết rồi mới trả lời Cô được không?- Mẹ Cậu nhìn Cô nghiêm túc

Vâng ạ- Cô cũng không hiểu chuyện gì nhưng vẫn gật đầu đồng ý

Cô biết Minh Thiên đến đây học Cháu đã giúp Nó nhiều nên nó mới trở nên học tốt hơn cũng thay đổi tính cách lạnh nhạt nên mới tốt như bây giờ!Cô cảm ơn cháu!Cô cũng biết hai Cháu không phải bạn bè bình thường đúng không?- Mẹ Cậu nhìn Cô

Ý Cô là sao ạ?- Cô cũng không hiểu rõ ý là gì nhưng trong lòng có chút bất an

Cháu nghĩ xem nếu hai đứa Cháu yêu đương thì có hợp không?Cháu với Minh Thiên có sự cách biệt rất lớn Cháu hiểu ý Cô chứ?Minh Thiên sống ở trong một gia đình có điều kiện còn Cháu?Tính Cô thẳng thắn nếu nói ra khiến Cháu tự ái hay buồn thì Cô mong Cháu bỏ qua cho Cô.Cô nói như vậy Cháu cũng hiểu ý Cô rồi chứ?Cháu hãy tránh xa Minh Thiên ra được không?Vì Cháu...Minh Thiên đã không muốn cùng gia đình sang bên Mỹ để sống và học tập mà Nó muốn ở đây vì điều gì Cháu cũng biết rồi chứ?- Mẹ Cậu nhìn Cô khuôn mặt có chút đi phần nghiêm túc

Dạ...-Cô nghe Mẹ Cậu nói như vậy thì đầu óc bối rối không biết phải nói như nào

Cháu tránh xa Minh Thiên ra được chứ?Không thì tìm cách để Nó không muốn ở đây mà chuyển sang bên Mỹ với gia đình được không?- Mẹ Cậu không để Cô suy nghĩ nhiều mà nói thêm

Được...Cháu sẽ làm như ý Cô muốn!- Cô suy nghĩ một lúc rồi nhìn Mẹ Cậu kiên quyết nói đôi mi có đọng chút nước

Được...Cháu cũng phải giữ bí mật chuyện này- Khuôn mặt Mẹ Cậu dần ra hân

Vâng...Cháu xin phép Cháu muện học rồi!- Cô gật đầu dừng dậy lễ phép rồi bước đi nếu còn ở lại Cô không biết nước mắt sẽ tràn ra như thế nào.Cô nặng nề bước chân đi đến trường khuôn mặt buồn bã đi đến lớp nửa muốn vào nửa không vì cũng đã vào giờ học được 5 phút rồi

Thưa Cô!Cho Em vào lớp ạ- Cô hít thở sâu vỗ mặt vài cái lấy lại tinh thần rồi đi lại cửa lớp

Sao Em đi muộn vậy?- Cô giáo ngạc nhiên nhìn Cô với một học sinh ngoan như Cô việc đi muộn là không có

Dạ...Em có chút việc thôi ạ- Cô nhìn Cô giáo

Được rồi...Lần sau không được tới trễ nữa!- Cô giáo nhìn Cô gật đầu

Vâng!- Cô gật đầu rồi đi vào nhìn Cậu bước chân nặng nề đi về chỗ

Sao đi muộn thế?- Ngọc nhìn Cô.Cô nhìn Ngọc cười lắc đầu không có gì

Cậu sao vậy?Sao sắc mặt Cậu lại không tốt?- Cậu thấy Cô như vậy thì khó chịu

Không phải việc của Cậu- Cô vất cặp xuống ghế nhìn Cậu lạnh lùng.Cô chỉ còn cách làm như vậy với Cậu thôi.Cậu cũng khó hiểu nhìn Cô tại sao lại như vậy với Cậu nhưng cũng không hỏi thêm vì thấy Cô đang nằm úp mặt xuống bàn nên không muốn làm phiền Cô.Còn Cô thì tâm trạng hỗn loạn nước mắt cứ như vậy mà chảy ra Cô muốn ngăn lại cũng không được

Thảo Phương đi canteen không?- Giờ ra chơi đám Ngọc đứng dậy đi lên bàn Cô

Tao mệt!- Cô vẫn úp mặt xuống bàn nói Cô cũng chẳng muốn ngồi dậy tí nào

Vậy...Minh Thiên Cậu có đi không?- Quang Trường nhìn Cậu

Tớ...Các Cậu đi đi nhé!- Cậu nhìn đám Ngọc cười Cậu muốn ở trong lớp với trong lớp với Cô,cũng muốn biết Cô đã gặp chuyện gì

Cậu có chuyện gì sao?- Cậu khẽ lên tiếng nhìn sang bên Cô chỉ mong Cô ngồi dậy

Tôi mệt!- Cô cố gắng nói ra từng chữ cũng khiến Cô đau lòng

Cậu ốm sao?Tớ mua thuốc cho Cậu nha- Cậu vẫn quan tâm Cô nhưng trong lòng có chút buồn

Tôi nói Cậu đừng quan tâm tớ Tôi rồi mà!Việc của Tôi không liên quan đến Cậu!Cậu không hiểu sao?- Cô nhìn Cậu khó chịu rồi đi ra ngoài

' Cậu bị sao vậy Thảo Phương?'- Cậu nhìn theo bóng dáng Cô trầm lặng nói

' Làm tốt lắm Thảo Phương!'- Cô đi ra ngoài tự an ủi mình nhưng lại trái tim thì đau lòng.Một lúc thấy đám Ngọc đi lên thì Cô đi vào lớp về chỗ của Minh Cô dám nhìn Cậu đúng hơn Cô sợ nhìn Cậu Cô lại đau lòng hơn nữa nên lại nằm ra bàn mệt mỏi

Chào- Sau lúc ra chơi đám Ngọc đi canteen về lớp thì Hoàng cũng ở nhà tập đi lên vui vẻ

Đến gặp người yêu thì nói thẳng chứ không cần vòng vo chào hỏi đâu!- Thế Anh trêu chọc

Đúng rồi- Quang Trường cười nhìn Hoàng

Tớ...- Hoàng nghe vậy thì gãi đầu

Chúng Mày...!Hoàng...- Ngọc lườm Quang Trường - Thế Anh rồi gọi Hoàng nhìn về phía Cô.Hoàng nhìn Ngọc muốn hỏi Cô bị sao Ngọc nhún vai nhìn Hoàng Ngọc cũng không biết Cô bị sao

Ê...sao đấy?- Hoàng đập nhẹ vai Cô mọi khi Hoàng sang thì Cô hay thích Cà Khịa Hoàng lắm mà sao giờ lại nằm ủ rũ ra bàn như thế

Tao mệt!- Cô nhẹ nhàng nói

Mai chủ nhật là trung thu hay là buổi tối chúng ta tổ chức tiệc đi- Hoàng nhìn Cô

Tùy chúng mày- Cô gật đầu

Vậy mọi người thì sao?- Hoàng nhìn Ngọc cười

Chúng Tớ đi có làm bóng đèn không?- Quang Trường nhìn Hoàng

Không có đâu!- Hoàng gãi đầu cười

Vậy tối mai chúng ta tổ chức tiệc nhỏ nhỏ nhé!Minh Thiên Cậu thì sao?- Ngọc cười nhìn Hoàng rồi nhìn sang Cậu đang nhìn Cô

Cũng được!- Cậu cười trừ nhìn Ngọc.Cô cũng nghe Cậu nói định từ chối không đi nữa nhưng lại không muốn ngồi dậy

(*Lý do Mẹ Minh Thiên nhận ra Cô là vì Mẹ Cậu vô tình nhìn thấy Cậu để ảnh Cô làm màn hình khóa.Mẹ Cậu nhìn ảnh Cô một hồi thì cũng hiểu là vì sao Cậu lại không muốn đi Mỹ nên mới đến tìm Cô*)

(((*Dạo này Senn bạn nên không thể đăng nhiều chương như trước nhưng Senn sẽ cố gắng!!!Mọi người nhớ ủng hộ Senn nhiều hơn nhes <3! Nhớ Đề Cử và Follow chuyện cho Senn nhes*))

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Chọn Con Tim hay là nghe Lí Trí?

Tối chủ nhật vì Ngọc với Hoàng tổ chức tiệc nên Cô một mình đi tới chỗ hẹn. Cô mệt mỏi vì chuyện hôm qua tâm trạng nặng nề bước đi một mình suy nghĩ nên làm như nào vì chuyện đó

Thảo Phuong... Cậu đi một mình sao?- Cậu đi đằng sau Cô

Ừ- Cô nghe giọng cũng biết là ai nên cũng không muốn ngoảnh lại

Vậy chúng ta đi chung đi- Cậu thấy Cô vẫn lạnh nhạt có chút buồn nhưng vẫn đi lại gần Cô nhìn Cô cười

Sao cũng được- Cô nhẹ nhàng gật đầu. Rồi hai người cùng đi nhưng chẳng ai nói với ai câu nào không khi trở nên ngột ngạt khó tả

Mặt Tôi dính gì à? Sao Cậu cứ nhìn Tôi?- Cô đã muốn tránh ánh mắt của Cậu nhưng Cậu cứ nhìn Cô khiến Cô có chút đau lòng

Cậu có chuyện gì sao?- Cậu nhìn Cô lo lắng

Không có gì! Tôi hơn một nên như thế thôi! Cậu không quen với con người bây giờ của Tôi thì Cậu có thể đừng quan tâm Tôi mà- Cô không nhìn lại mà bước đi

Không có! Tôi không có ý đó Tôi chỉ lo cho Cậu thôi!- Cậu sợ Cô hiểu lầm ý mình nên đi nhanh đến gần Cô

Cậu quan tâm Tôi vậy sao?- Cô nhìn Cậu, Cô đã cố gắng không quan tâm đến chuyện trước đó để nhìn vào mắt Cậu

Đúng... Tôi thực sự rất quan tâm Cậu! Cậu là người đặc biệt với Tôi thật đấy!- Cậu nói rồi nắm lấy bàn tay Cô âu yếm khiến Cô có chút giật mình

Ừ! Đi thôi muộn rồi!- Cô gật đầu cười nhìn Cậu đi trước, câu nói đó của Cậu khiến Cô có chút động lòng những có chút đau lòng con tim Cô thì muốn giữ Cậu còn lý trí Cô thì lại muốn giúp Cậu có cuộc sống tốt hơn rồi cuộc Cô phải lại như thế nào?

Cậu cười như vậy nhé! Đừng buồn nữa!- Cậu đi sang gần Cô nhìn Cô vui vẻ cuối cùng Cô cũng cười nhìn Cậu. Cô gật đầu trừ nhìn Cậu liệu Cô còn vui vẻ như này được bao lâu chứ

Đến muộn thế- Quang Trường cùng cả đám nhìn Cô và Cậu

À... thì- Cậu không biết nói như nào

Người ta còn phải cùng nhau đi chứ!- Ngọc cười nhìn Cô

Không ăn Tao đi về!- Cô nhìn Ngọc

Sao nói chuyện với Minh Thiên thì vui vẻ mà với bọn Tao thì lấy mặt nhanh như lật bánh tráng thế?- Hoàng giọng điệu trêu trọc nhìn Cô

Tao thích!- Cô nhìn Hoàng đe dọa

Rồi rồi!- Hoàng bó tay với Cô

Thôi chúng ta ngồi đi!- Ngọc cười rồi đi lại gần Cô

Sang kia ngồi đi không ai đó lại ghen đấy!- Ngọc định ngồi xuống gần Cô nhưng Cô lên tiếng rồi hất mặt về chỗ Hoàng

Vậy... Vậy Tao sang đó nha- Ngọc ngại ngùng nhìn Cô. Cô gật đầu

Vậy Minh Thiên ngồi đó đi!- Hoàng nhìn Minh Thiên cười

Ừm- Minh Thiên nhìn Cô vui vẻ gật đầu. Cô thì chán không muốn nói gì mọi người cùng nhau vui vẻ nói chuyện hỏi gì thì Cô nói không thì gật đầu cho xong

Ting...ting...

*Chào Châu! Cô là Mẹ Minh Thiên chắc Châu cũng hiểu vì sao Cô nhắn tin cho Châu rồi chứ? Nếu Châu hứa thì phải giữ lời đó Cô biết Minh Thiên đang ở chỗ Châu! * (Lý do Mẹ Cậu biết số Cô và biết Cậu ở đâu đơn giản vì một người Mẹ quan tâm Con mình thì chuyện gì cũng phải biết)

Sao thế?- Ngọc thấy Cô nhận tin nhắn sã mặt trầm xuống nên lo lắng

À... không không có gì!- Cô cười trừ, Cô như chết lặng khi nhận được tin nhắn này Cô chỉ mới vui vẻ lại với Cậu thôi mà bây giờ Cô phải làm sao chứ?

Thảo Phương...Tớ có chuyện muốn nói với Cậu?- Cô đang suy nghĩ vài chuyện thì Thế Anh lên tiếng nhìn Cô

Có chuyện gì vậy Thế Anh?- Cô nhìn Thế Anh khó hiểu

Chúng ta ra ngoài nói chuyện được không?- Thế Anh nghiêm túc nhìn Cô

Ừ...Được- Cô gật đầu nhưng trong lòng khó hiểu không biết có gì quan trọng nữa

Thế Anh có chuyện gì muốn nói với Thảo Phương sao?- thấy Cô đi ra rồi Ngọc nhìn mấy người kia khó hiểu

Tao thấy Thế Anh không hẳn chỉ coi Thảo Phương là người bạn bình thường đâu!- Quang Trường nghĩ lại vài chuyện rồi nhìn Ngọc

Đúng thế!- Ngọc cũng như nhớ ra chuyện gì đó

Ý hai Cậu là sao?- Cậu nghe vậy thì tâm trạng bỗng chùng lo lắng

Thiên Minh lần trước Thảo Phương nói"Minh cũng muốn được tỏ tình" chẳng lẽ Cậu không có ý định gì sao?- Hoàng nhìn Cậu

Tớ...Tớ...- Cậu cũng không biết phải nói sao cả

Không cần thận là mắt người mình thích đó!- Ngọc biết Cô cũng thích Cậu nhưng không dám nói nên mới khiêu khích Cậu như vậy

Tớ biết rồi!- Cậu gật đầu nhìn Ngọc

- - - - -

Có chuyện gì vậy Thế Anh?- Cô với Thế Anh đi ra ngoài Cô nhìn Thế Anh

Tớ...- Thế Anh cũng không biết phải nói như nào

Có gì Cậu cứ nói đi đừng ấp úng như thế- Cô càng tò mò hơn

Cậu với Minh Thiên có quan hệ đặc biệt sao?- Thế Anh nhìn thẳng Cô

Cậu hỏi vậy là sao?- Cô không hiểu Thế Anh muốn nói gì

Cậu thích Minh Thiên sao?- Thế Anh nhìn Cô

Đó là chuyện riêng của Tớ!Cậu không cần quan tâm- Cô nhìn đi phía khác,thích sao?thích thì có thể ở bên nhau sao?

Tớ...- Thế Anh nghe vậy thì như biết được câu trả lời

Nếu Cậu hỏi chuyện đó thì không cần quan tâm tới đâu!Chúng ta vào trong đi!- Cô nhìn Thế Anh rồi quay mặt đi

Tớ Thích Cậu!Thích Cậu lâu lắm rồi!Chúng ta quen nhau bao lâu rồi hả?Tớ với Cậu còn biết nhau sớm hơn cả Cậu biết Minh Thiên tại sao Cậu lại Thích Cậu ấy mà không phải Tớ!- Thế Anh lấy can đảm nói ra đôi mắt u sầu nhìn Cô

Tớ...Tớ Xin Lỗi- Cô nghe vậy cũng ngạc nhiên Cô chỉ nghĩ có nhiều lần Thế Anh quan tâm hay lo lắng cho Cô chỉ là tình bạn như Quang Trường không ngờ lại còn đặc biệt hơn như vậy

Cậu hãy tìm người khác tốt hơn chứ không phải Tớ!Đừng nhắc lại chuyện này nữa...chúng ta vào trong đi Tớ sẽ coi như Cậu chưa nói gì với Tớ!Tớ vào đây- Cô thấy Thế Anh như vậy có chút xót xa nhưng quả thực Cô chỉ coi Thế Anh như một người bạn bình thường chứ không đặc biệt như Cậu

Hai người nói chuyện gì thế?- Quang Trường thấy Cô đi vào một lúc mới thấy Thế Anh đi vào nên tò mò vì sắc mặt hai người có chút không tự nhiên

À...-Cô nhìn Thế Anh rồi nhìn Quang Trường định nói gì đó

À...Tao với Thảo Phương chỉ là nói vài chuyện linh tinh thôi không có gì đâu!Làm gì mà nhìn chúng mày căng thẳng thế?- Thế Anh cười nhìn đám Ngọc vì không muốn Cô thấy khó xử nên mới nói như vậy

Có gì đâu- Ngọc cười trừ vì nghĩ Thế Anh sẽ tỏ tình với Cô

Cũng muộn rồi Tao phải về!- Cô nhìn điện thoại rồi nhìn mọi người

Về sớm thế!Ở lại chơi đi!- Quang Trường nhìn Cô

Thôi Tao hơi mệt!- Cô nhìn lại đám kia rồi đứng dậy

Đề Tớ đưa Cậu về!- Minh Thiên cũng đứng dậy theo Cô

Không cần đâu!- Cô nhìn Cậu rồi bước đi

Minh Thiên đi theo Thảo Phương đi!- Hoàng nhìn Minh Thiên

Cậu nhớ điều gì nên nói thì phải nói đó!- Ngọc nhắc nhở thêm

Ừm!Vậy Tớ đi trước nhé!- Cậu gật đầu rồi đi theo Cậu

Chúng ta có nên đi theo không? - Ngọc thấy Cậu đi xa rồi thì nhìn mọi người

Đi chứ!- Quang Trường vui vẻ đứng dậy đi mọi người cũng vui vẻ đi theo như muốn biết chuyện gì đó

- -----

Tôi cũng sắp tới nhà rồi Cậu đừng đi theo Tôi nữa!- Cô cảm nhận được Cậu luôn đi theo mình nhưng đi theo thì sao chứ cũng chẳng thể ở bên nhau mà

Tớ chỉ muốn thấy Cậu về nhà an toàn thôi!- Cậu nhìn Cô ánh mắt âm áp

Ở đây rất an toàn Cậu lo thừa rồi!- Cô nghe Cậu nói thì con tim nhói lên vì đau đớn những vắn phải lạnh lùng với Cậu rồi nhìn sang hướng khác

Tớ...- Cậu nghe Cô nói vậy thì không biết nên nói thêm gì

Hey!- Đám Ngọc đi tới

Sao chúng Mây ở đây?- Cô khó hiểu chẳng phải họ đang ở lại để đi chơi sao lại đến chỗ Cô làm gì

À...Tien đường!- Ngọc cười trừ

Ừm...thế Tao đi về đây!- Cô gật đầu cho qua cũng chẳng quan tâm mấy đến lời nói của Ngọc

' Minh Thiên!Cậu không nói ra sao '-Quang Trường đi lại nói nhỏ với Cậu

' Cậu còn không mau nói!Yên tâm có bọn Tớ giúp Cậu mà '- Hoàng đi lại vỗ vai Cậu cho Cậu thêm động lực

Thảo Phương!- Cậu nghe họ nói vậy thì lấy hết can đảm gọi tên Cô

Sao?- Cô ngoảnh lại thắc mắc

Mặc dù Tớ không biết dạo này Cậu bị sao mà tâm trạng thay đổi thất thường...nhưng Tớ sẵn sàng là người nghe Cậu tâm sự được không?- Cậu nhìn Cô ánh mắt âm áp

Ý Cậu là sao?- Cô tỏ ra không hiểu

Tớ...Cậu cũng biết Tớ không chỉ coi Cậu là bạn bè bình thường mà...To(tớ)- Cậu còn chưa kịp nói hết

Không có! Giờ Tôi mới biết Cậu không chỉ coi Tôi là bạn bè!- Cô vẫn cố tỏ ra lạnh nhạt với Cậu

Như vậy cũng không sao...- Cậu bối rối khi Cậu định nói thì Cô lại xen ngang

Có sao chứ?Bạn bè bình thường với hơn bạn bè giống nhau sao?Bộ Cậu không phân biệt được à?- Cô nhìn Cậu,Cô hiểu ý Cậu nói gì mà chỉ là muốn nghĩ lệch chủ đề thôi

Thảo Phương...Mày không thể để Minh Thiên nói hết sao?- Hoàng bực mình vì cái thái độ của Cô

Được Thôi!Cậu nói đi!- Cô nhún vai nhìn Hoàng rồi nhìn Cậu

Cậu luôn hỏi người trong lòng của Tớ là ai...vậy bây giờ Cậu còn muốn biết không?- Cậu nhìn Cô triu mến

Không!- Cô thẳng thừng biết làm gì trong khi Cô biết đó là ai rồi mà

' Con này hôm nay bị sao đây? '- Quang Trường nhìn Ngọc

' Tao cũng không biết '- Ngọc nhìn Quang Trường lắc đầu

Người đó là Cậu!Tớ thích Cậu lâu rồi Thích từ cái lần được thầy xếp chỗ cho ngồi cùng Cậu ánh mắt Cậu hồn nhiên nhìn Tớ rồi mơ màng mà nói vài

điều với Ngọc khiến Tổ cảm thấy vui lắm rồi cứ như vậy mà Tổ Thích Cậu Thảo Phương à!-Cậu nhìn Cô

Vậy sao?Xin lỗi Cậu thích nhầm người rồi!- Cô vẫn cố đo ra thân thiện nhìn Cậu

Ý...Ý Cậu là sao?- Cậu ngạc nhiên khi nghe Cô nói vậy

Tôi không thích Cậu- Cô chuyển ánh mắt sang hướng khác để không chạm ánh mắt Cậu

Sao...sao lại như vậy chứ- Ngọc nhìn Quang Trường rồi nhìn Hoàng cả Hoàng cũng ngạc nhiên rõ ràng họ biết Cô thích Cậu tại sao lại nói như vậy

Thật sao?- Đôi mắt Cậu nhìn Cô thăm thiết

Đúng!Cậu biết từ khi Cậu đến rồi ngồi với Tôi Cậu biết có rất nhiều phiền phức không đầu tiên là Tôi được tỏ tình chỉ là một trò đùa sau đó vì vậy mà Tôi với đám cái Ngọc giận nhau lần đầu tiên như vậy,thứ hai Cậu còn khiến Tôi không quan tâm tới việc học nữa toàn suy nghĩ mấy chuyện vớ vẩn...cuối cùng Cậu còn là người cướp đi nụ hôn đầu của Tôi mà người đó Tôi không có chút tình cảm!Cậu có hiểu không?Mong Cậu đừng xuất hiện trong cuộc sống của Tôi nữa được chứ?- Cô nhìn Cậu ánh mắt lạnh lùng nói ra những điều đến bản thân Cô chưa từng nghĩ đến tại sao lại nói ra như vậy chứ

Tổ...Tổ- Cậu nghe vậy thì tâm trạng trùng xuống ánh mắt mờ hồ nhìn Cô

Thảo Phương Mây đang nói gì thế hả?Không phải Mây cũng thích(thích)....- Hoàng nhìn Cô khó chịu không hiểu Cô đang muốn nói gì

Tao biết Tao đang nói gì!Từ giờ Cậu đừng xuất hiện ở trước mặt Tôi nữa vì Cậu rất phiền!Và lại Tôi có người yêu rồi mong Cậu hiểu cho!- Cô chen ngang lời Hoàng vì biết Hoàng sẽ nói gì rồi nhìn Cậu nói ánh mắt nhìn sang chỗ khác

Cậu thích người khác rồi sao?- Cậu nhìn Cô ngạc nhiên

Đúng!Vậy nên Cậu đừng quan tâm tới Tôi nữa.Nếu được thì tránh xa cuộc sống của Tôi ra!Tôi phải về rồi!- Cô nhìn Cậu rồi quay mặt bước đi vì nếu ở lại thêm chút nữa Cô sẽ không kìm lòng được mà khóc

Thảo Phương- Cậu vẫn nhìn theo Cô gọi nhưng Cô không ngoảnh lại mà vẫn bước đi

Quang Trường Mây đưa Minh Thiên về đi Tao với Hoàng đi theo Thảo Phương- Ngọc nói vội vàng rồi cùng Hoàng chạy theo Cô

Cháu đã làm theo ý Bác rồi đó ạ!- Cô gửi tin nhắn cho Mẹ Cậu rồi nhếch môi cười chua xót mà bước đi

"Reng...reng.."

Alo- Cậu nghe điện thoại trong tâm trạng chẳng mấy ổn định

Con đang ở đâu về nhà ngay đi!- Mẹ Cậu giọng nghiêm khắc có lẽ Mẹ Cậu biết mọi chuyện đã được giải quyết

Vâng- Cậu

Tổ có việc phải về trước các Cậu cứ về đi không cần lo cho Tổ!- Cậu quay lại nhìn Quang Trường cười rồi đi nhanh

Thảo Phương Mây làm sao thế hả?-Ngọc với Hoàng chạy đuổi theo Cô

Sao là sao?- Cô cố tỏ ra không hiểu chuyện gì

Rõ là Mây thích Minh Thiên vậy mà đối xử như vậy với Cậu ấy!Mây bị làm sao thế hả?- Ngọc lay lay người Cô

Tao...Tao có nỗi khổ riêng!Đừng quan tâm chuyện của Tao!Tao Mệt rồi Tao đi trước đây!- Cô bỏ tay Ngọc ra nhìn Cô rồi bỏ đi.Bây giờ Cô chỉ muốn yên tĩnh một mình để lấy lại con người Cô trước kia thôi

Chúng ta về đi để mai rồi giải quyết- Hoàng hiểu Cô nhiều hơn Ngọc nên biết Cô xảy ra chuyện gì nhưng không muốn để Ngọc bận tâm đến rồi nắm tay Ngọc hai người cùng về

- - - - -

Có chuyện gì vậy Mẹ?- Cậu vác cả tâm trạng u sầu đi về nhà

Ngồi lại đây chúng ta nói chuyện!- Mẹ Cậu đập tay xuống sofa nhìn Cậu

Được rồi Mẹ nói đi- Cậu ngồi xuống nhìn Mẹ

Nếu con đã quyết định không muốn đi Mỹ chung với gia đình cũng được!Con ở đây nhớ phải chăm sóc bản thân thật tốt!- Mẹ Cậu nhìn Cậu vẫn tỏ ra dịu dàng

.....- Cậu nghe Mẹ nói thì không nói gì đôi chân mày chau lại đang suy nghĩ truyện gì đó

Được rồi!Con đi ngủ đi- Mẹ Cậu lên tiếng nhìn Cậu như biết rõ đáp án là gì rồi nhưng vẫn cố tỏ ra là không biết gì

Con...con quyết định...sẽ đi cùng Bố Mẹ!- Cậu nhìn Mẹ Minh đầy kiên quyết

Được...vậy sang tuần chúng ta cùng nhau đi!- Mẹ Cậu vui vẻ nhìn Cậu

Không...con muốn ngày kia chúng ta đi liền!- Cậu nhìn Mẹ,nếu Cô đã nói vậy thì Cậu còn ở đây lâu làm gì chứ

Được nếu Con muốn!- Mẹ Cậu gật đầu vui vẻ

Con mệt rồi!Con muốn về phòng!Mẹ ngủ ngon!- Cậu gật đầu đứng dậy chào mẹ rồi tâm trạng nặng nề đi về phòng

Vào phòng Cậu buồn chẳng muốn mở đèn cứ vậy mà đi trong bóng tối tìm đến cái giường của Minh mà nằm ra một cách mệt mỏi khiến Cậu khóc cũng không khóc được cứ vậy mà say vào giấc ngủ

- -----

Cảm ơn Cháu!Gia đình Cô sẽ đi sang Mỹ vào ngày kia nếu Cháu rảnh thì đến tạm biệt Minh Thiên nhé!- Về tới nhà Cô không bật điện cứ ngồi ở một góc tường tối nhất mà khóc đột nhiên Mẹ Cậu nhắn tin cho Cô khiến Cô không biết khóc hay cười...Cô là người muốn Cậu rời xa mình mà làm gì phải buồn chứ?.Cô cứ ôm mặt mà khóc mệt mỏi cũng chẳng muốn đứng dậy mà đi về phòng dựa vào tường mà ngủ,ngủ cũng đến mức chảy nước mắt...

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tạm biệt!

Hôm nay Cô đi học khá muộn sắp đến giờ giáo viên lên Cô mới vào đến lớp sắc mặt khá không tốt nên chẳng muốn nói gì đến bàn là nằm úp mặt xuống bàn mệt mỏi.Hôm nay Cậu cũng chưa đi học đám Ngọc thấy vậy thì lo lắng không biết phải giải quyết chuyện này như nào.Còn Thế Anh vẫn cố giữ tâm trạng ổn định nhưng trong lòng thì khá buồn và còn lo lắng cho Cô nữa

Các Em..hôm nay Minh Thiên có một chuyện muốn nói với cả lớp!- Thầy chủ nhiệm đi vào khuôn mặt khá không vui khiến cả lớp tò mò

Hôm nay Tớ đến để nói lời tạm biệt với các bạn!Tớ sẽ sang Mỹ cùng gia đình vào ngày mai!- Cậu đi vào nhìn cả lớp rồi quay xuống nhìn Cô đang nằm chỉ mong Cô nhìn Cậu một lần

Sao lại đột ngột thế hả Minh Thiên?- Quang Trường bắt ngờ nhìn Cậu

Đúng đó!Cậu không ở lại học cùng bọn Tớ được sao?- Ngọc nhìn Cậu

Cậu sao đi sớm vậy?Chúng ta phải học cùng nhau hết 12 để còn chụp kỷ yếu chứ?- Hương Lan cũng có phần ngạc nhiên có chút buồn nhìn Cậu

Cảm ơn mọi người đã tốt với Tớ nhưng...Tớ không ở đây thêm được vì có một số lý do riêng- Cậu nhìn cả lớp khó xử Cậu thật sự không muốn xa nơi này nhưng cũng chẳng còn gì để ở lại cả

.....- Cả lớp nghe vậy thì cũng chẳng biết có cách gì để níu kéo Cậu ở lại cả

Thôi được rồi!Minh Thiên sẽ học cùng chúng ta tiết này coi như là tiết cuối!Vậy Minh Thiên em về chỗ đi!- Thấy nhìn cả lớp cũng có chút buồn nhưng không muốn mất thời gian vì Cậu nói muốn học một tiết cùng cả lớp trước khi đi

Vâng!- Cậu nói rồi đi về chỗ ánh mắt vẫn nhìn theo Cô nhưng chẳng có gì khác cả Cô vẫn chẳng nhìn Cậu một lần

Minh Thiên..Cậu đi sớm vậy sao?- Ngọc nhìn Cậu về buồn Ngọc biết Cậu đi là vì lý do gì mà

Không ở lại sao?- Thế Anh mặc dù buồn nhưng vẫn nhìn Cậu nói

Hay Cậu ở lại đi...có gì từ từ giải quyết!- Quang Trường năn nỉ Cậu,Ngọc nghe vậy thì gật đầu lịa lịa muốn Cậu ở lại

Ở đây...không còn gì để Tớ quan tâm nữa rồi!- Cậu nhìn Cô ánh mắt buồn rồi quay lại nhìn đám Ngọc cố tỏ ra vui vẻ rồi quay về bàn.Cô thì nghe thấy tất cả từng câu từng chữ Cậu nói rồi chỉ nhếch môi cười chua xót Cậu nói đúng ở đây còn gì để Cậu quan tâm chứ,niệm thì cười mà sao nước mắt Cô vẫn cứ chảy ra chứ?

Cả lớp biết Cậu sẽ đi nên giờ học im lặng nghe thầy giảng bài thỉnh thoảng lại nhìn sang Cậu Cậu nhận được ánh mắt của họ thì nhìn họ cười Cậu không muốn xa nơi này nhưng không còn lý do để ở lại

'Chút nữa gặp nhau nói chuyện được không?'- Cậu nói nhỏ với Cô

'Được thôi! Còn gì vướng bận thì nói cho xong đi!'- Cô lên tiếng như vẫn trong trạng thái nằm xuống bàn không muốn nhìn Cậu

Hết giờ học thường ngày một vài người sẽ ra ngoài hoặc đi canteen nhưng không nay lại ở trong lớp không ai đi ra ngoài. Cậu thấy vậy cũng có chút hối tiếc nhưng không thể ở lại được hai tay nắm lại thành nắm đấm để tâm trạng cố ổn định đi lém bực giảng nhìn mọi người

Cảm ơn các cậu thời gian qua luôn đối xử tốt với Tớ mặc dù Tớ mới học ở đây được 2 tháng. Nhưng sau này Tớ sẽ không quên mọi người đâu- Cậu có nở nụ cười vui vẻ nhìn cả lớp

Cậu sang đó nếu rảnh thì năm sau về chụp kỷ yếu cùng lớp nha!- Lớp Trưởng nhìn Cậu cũng có chút buồn

Nếu sang đó không vui thì về đây học cùng chúng Tớ nhé!- Là một bạn nam nhìn Cậu, hai người cũng ở cùng một team về thể thao nên cũng có chút tiếc

Nếu vài năm sau lớp chúng ta thành đạt sẽ liên hoan gặp mặt nếu Cậu về nước thì cùng lớp liên hoan nha!- Phương Anh nhìn Cậu có chút luyến tiếc

Được! Tớ hứa nếu có cơ hội sẽ cùng mọi người liên hoan gặp mặt! Còn bây giờ... chắc Tớ phải đi rồi!- Khuôn mặt Cậu có vài nét buồn không giấu đi được

Cậu đi vui về! Nhớ chú ý an toàn nha!- Đám Ngọc không muốn Cậu đi nhưng không làm gì được

Ừm! Thảo Phương... chúng ta nói chuyện được không?- Cậu nhìn đám Ngọc gật đầu rồi nhìn Cô

Được! Chúng ta ra ngoài đi!- Cô nghe Cậu nói thì lấy hết can đảm đứng dậy nhìn Cậu rồi đi ra ngoài

Tạm biệt các Cậu! Hẹn gặp lại nhé!- Minh Thiên cúi đầu chào mọi người

Tạm biệt!- Cả lớp thấy Cậu đi thì đồng thanh nói dơ tay chào tạm biệt Cậu. Cậu nhìn lại cười một cái rồi rời đi

Có gì nói nhanh đi Tôi còn phải về lớp nữa!- Cô cùng Cậu đi lên sân thượng cả hai cứ im lặng nên Cô cảm thấy khó chịu

Cậu... không có gì muốn nói với Tớ sao?- Cậu lưỡng lự nhìn Cô

Cậu còn muốn Tôi nói gì à?- Cô nhìn Cậu lạnh lùng. Cô còn muốn nói nhiều điều với Cậu lắm nhưng không nói được!

Tớ...- Cậu nghe Cô nói vậy thì bối rối Cậu có quan trọng với Cô đâu mà muốn nghe Cô nói gì chứ?

Nói xong chưa?- Cô thấy sắc mặt Cậu không vui có chút đau lòng nhưng không làm gì được

Cậu ở lại nhớ sống tốt!- Cậu nhìn Cô rồi rời đi đôi mắt vẫn hướng về Cô như muốn nghe Cô nói câu gì đó

Minh Thiên... Tốt nhất Cậu đừng trở về làm gì mà hãy ở bên đó luôn đi! Vì Cậu về lại làm phiền mọi người nhiều hơn nữa thôi!- Cô gọi Cậu ánh mắt lạnh lùng. Đây đâu phải là điều Cô muốn nói chứ điều Cô muốn là nói một câu "Tạm biệt sống tốt nha Minh Thiên" nhưng sao Cô lại phải nói trái với lòng mình chứ?

Nếu Cậu muốn như vậy?- Cậu không ngoảnh lại nhìn Cô đứng nói xong rồi vội rời đi vì ở đây thêm Cậu sẽ đau lòng nhiều hơn

Xin lỗi Minh Thiên!- Cô nhìn theo bóng dáng Cậu vừa nói rồi vài giọt nước mắt đau lòng chảy ra. Ở trên sân thượng nhìn Cậu đi xa dần trái tim Cô muốn níu giữ Cậu lại nhưng tâm trí thì lại không Cậu càng ngày càng đi xa hơn khiến Cô đau lòng khóc nức nở mỗi bước chân nặng nề đi về lớp. Về lớp Cô cố gắng tỏ ra không có gì xảy ra rồi đi về chỗ nằm dài ra bàn mệt mỏi không quan tâm tới học hành gì cả

Hết giờ học Hoàng đi sang lớp Cô mới biết Cậu sẽ không học và sống ở đây nữa mà đi sang Mỹ. Hoàng cũng biết lý do vì sao lại như vậy nhưng cũng chẳng hiểu nổi Cô muốn gì mà lại nói như vậy nhìn Cô cứ nằm dài ra bàn cũng không muốn làm phiền Cô nên nói chuyện với Ngọc một lúc rồi về lớp

- - - - -

Về tới nhà Cô chẳng muốn ăn uống gì 8h tối ở trong nhà mệt mỏi Cô đi ra một cái cầu gần hồ bờ hồ mà ngồi ủ rũ một mình. Ở đây là nơi mỗi lần Cô có gì buồn sẽ cùng Hoàng ra đây ngồi tâm sự nhưng bây giờ Cô chẳng muốn tâm sự chuyện này ra làm gì cứ để nó ở sâu trong lòng mà không muốn nói ra

Thảo Phương đi đâu được chứ?- Hoàng với Ngọc đi đến nhà Cô hai người họ không thể quan tâm đến chuyện của Cô được

Chắc là đi đâu đó để bớt buồn thôi Ngọc đừng lo- Hoàng vỗ nhẹ vai Ngọc an ủi

Nhưng chúng ta tìm khắp nơi rồi mà! Hay Thảo Phương có xảy ra chuyện gì rồi không?- Ngọc nhìn Hoàng lo lắng

Hình như có một nơi chúng ta chưa tới!- Hoàng suy nghĩ một lúc rồi nhìn Ngọc

Ở đâu vậy?Chúng ta mau đi đi!- Nghe Hoàng nói vậy Ngọc vội nắm tay Hoàng đi

Đó!- Hoàng với Ngọc đi ra cái cầu gần đê bờ hồ thấy Cô thì Hoàng nhìn Ngọc cười cho Ngọc bớt lo lắng

Thảo Phương?- Ngọc thấy vậy thì vội đi sang chỗ Cô

Sao?- Cô nghe giọng quen nên cũng chẳng buồn ngoảnh đầu lại

Giờ chỉ có hai người bọn Tao...Mày không muốn nói gì sao?- Hoàng đi lại ngồi gần Cô

Nói gì chứ?- Cô tỏ ra không hiểu chuyện gì

Mày còn định giấu sao?Rõ ràng Mày thích Minh Thiên vậy sao lại dối xử với Cậu ấy như vậy hả?- Ngọc ngồi cạnh nắm lấy hai vai Cô khó chịu

Mày nghĩ Tao muốn vậy sao?- Cô nhìn Ngọc cố ngăn giọt nước mắt nhưng không được

Vậy có gì Mày nói ra đi!- Hoàng nhìn Cô khó hiểu

Hôm đi học lúc Tao đang chuẩn bị đi vào trường thì Mẹ Minh Thiên đến tìm Tao...nói" Gia đình Cô muốn sang Mỹ nhưng Minh Thiên thì không muốn Minh Thiên muốn ở đây mà lý do nó muốn ở đây là vì Cậu!Vậy Cô mong cháu có thể dời xa Minh Thiên tránh xa nó ra được không?"...Vậy Chúng Mày nghĩ Tao phải làm sao hả?Vấn đề Cậu ở bên cạnh mình sao?- Cô nhìn Hoàng và Ngọc nức nở

Vậy...vậy nên Mày mới đối xử lạnh nhạt với Minh Thiên như vậy?- Ngọc cũng bất ngờ nhìn Cô

Đúng!Cô ấy nói Tao với Minh Thiên không hợp nhau điều kiện gia đình càng không vậy...Tao còn làm ảnh hưởng đến tương lai của Cậu ấy vậy Tao còn níu kéo Cậu ấy làm gì chứ- Cô nức nở nhìn Hoàng với Ngọc

Nhưng...- Ngọc nhìn Cô không biết phải nói sao với Cô Ngọc cũng khá hoang mang

Mày định giữ chuyện này mãi sao?Mày không sợ Minh Thiên sẽ không muốn nhìn mặt Mày sao?- Hoàng nhìn Cô Hoàng cũng lo lắng cho Cô nhiều lắm

Chúng Mày không được nói chuyện này cho ai nếu không Tao sẽ không nhìn mặt chúng mày nữa...cứ để Cậu ấy ghét Tao cũng được!- Cô nhìn ra xa xa phía bên kia sông nhếch môi cười chua xót

Nhưng...- Ngọc định nói thêm nhưng Hoàng nhìn Ngọc lắc đầu nên thôi.Cả hai im lặng nhìn Cô vừa đau lòng vừa bực mình tại sao Cô cứ phải chịu đựng một mình như vậy chứ?

Muốn khóc cứ khóc đi!- Hoàng thấy Cô như vậy càng đau lòng hơn

Hức...hức...hức...Tao phải làm sao hả?- Cô ôm cổ Hoàng khóc nức nở Cô đã cố gắng không khóc nữa nhưng không được bây giờ Cô chỉ muốn có bờ vai tựa vào mà khóc cho bớt đau lòng.Ngọc cũng vỗ vai Cô thấy Cô như vậy Ngọc cũng khá đau lòng nhưng Cô đã quyết định như vậy thì Ngọc cũng chẳng làm sao được cả

Thôi nín!Mày khóc mấy ngày nay không mệt à?Tao chỉ cho Mày khóc hôm nay thôi từ mai không được hành hạ bản thân như này nữa!- Hoàng vỗ nhẹ vai Cô an ủi

.....- Cô gạt đầu rồi buông tay ở cổ Hoàng ra.Rồi quay lại ôm Ngọc để ổn định tâm trạng hơn rồi ngồi nói chuyện một lúc Cô cũng chỉ "ừ,ờ" thôi chứ chẳng muốn trêu đùa thêm

Về đi Tao mệt rồi!- Cô mệt mỏi nhìn Hoàng với Ngọc

Ừm!Thế về thôi!- Hoàng nhìn Ngọc rồi nhìn Cô xoa đầu

- - - - -

Ngày mai...Mày có đi ra sân bay tiễn Minh Thiên không?- Tới cửa nhà Cô Ngọc áp úng nhìn Cô

Không đâu?- Cô lắc đầu nhìn Ngọc

Không đi thật sao?- Hoàng nhìn Cô

Không?Chúng mày cũng không được nói gì đâu đó!Tao vào nhà đây!Mày đưa Ngọc về đi!- Cô nhìn Ngọc và Hoàng nghiêm túc rồi quay đầu đi vào nhà

Chúng ta về đi!- Hoàng với Ngọc đứng nhìn Cô đi vào nhà một lúc rồi Hoàng cùng Ngọc đi về

8h sáng ở sân bay Nội Bài

Không ở lại sao?- Hoàng nắm lấy một bên vai Cậu

.....- Cậu nghe vậy vừa cười vừa lắc đầu

Sang bên đó phải chăm sóc tốt cho bản thân đó nha!- Quang Trường đi lại vỗ vai Cậu

Không được quên tụi này đâu đó!- Ngọc nhìn Cậu có chút buồn nhìn ánh mắt Cậu...Cậu đang cố nhìn xung quanh xem Cô có đến không nhưng chẳng thấy Cô đâu cả

Yên tâm!Tớ sẽ...không quên mọi người đâu!- Cậu muốn nói "Tớ sẽ sớm về thôi" nhưng chợt nhớ ra Cô đã không muốn Cậu về rồi mà

Thảo Phương hôm nay bỏ mẹ Cậu ấy bạn nên không đến được Cậu đừng buồn nhé!- Hoàng lên tiếng khó xử với Cậu

Không sao đâu!Vậy Tớ đi nha!- Cậu cười trừ Cậu biết Cô không muốn đến là vì không muốn gặp mặt Cậu mà

Nhớ quay về nhé!Bye bye!- Cả ba người dơ tay chào Cậu khi Cậu chuẩn bị đi rồi

.....- Cậu cười dơ tay chào lại nhưng ánh mắt vẫn nhìn tìm kiếm ai đó

Xin lỗi Cậu Minh Thiên!Đi đường bình an nhé!Quên Tớ đi!-Cô nói sẽ không đến nhưng không biết sao con tim lại mách bảo đi đến gặp Cậu nhưng cũng chẳng quang minh chính đứng trước mặt Cậu mà đứng ở góc khuất nào đó mà trầm lắng ánh mắt nhìn về phía Cậu đang xa dần mình

"Năm 17 Tuổi Cái Gì Cũng Có Chỉ Là Không Có Đủ Dũng Khí Nói Thích Một Người!"

(((*Truyện của Senn cũng viết được 2 tháng rồi đó ^_ ^!!!

Mong mọi người nhớ follow truyện and để cử cho Senn để Senn có động lực viết mấy chương kết nhes!!!Mọi người thích kết He hay Se vậy tarr?*))

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Nhưng năm tháng nhạt nhẽo của cuộc đời!

Thảo...Thảo Phương kia!- Tạm biệt Cậu xong thì ba người họ cùng về ra tới cửa thì vô tình thấy Cô đang bước đi Ngọc ngạc nhiên giật tay áo Hoàng

Thảo Phương đến đây sao?- Quang Trường nhìn Cô rồi nhìn sang Ngọc

Nhưng...sao Thảo Phương không đến chỗ chúng ta để tạm biệt Minh Thiên chứ?- Ngọc nhìn Quang Trường gật đầu rồi nhìn theo bóng dáng Cô đang khuất dần

Có lẽ Thảo Phương không muốn Minh Thiên vương bạn hay nhớ đến Thảo Phương nữa nên mới không đến gần mà chỉ đứng ở xa để nhìn Cậu!- Hoàng nhìn Ngọc rồi nhìn Quang Trường không mặt có chút không thoải mái lo lắng cho Cô

Vậy chúng ta có nên đi đến chỗ Thảo Phương không?- Quang Trường nói cũng có chút hiểu ý Hoàng nên lo lắng cho Cô

Không cần đâu!Cứ để Thảo Phương một mình đi chúng ta về thôi!-Hoàng nhìn Quang Trường

Vậy Tớ về trước nha hai người về cẩn thận!- Quang Trường gật đầu rồi đi về trước

Chúng ta về thôi!- Hoàng nắm tay Ngọc đi về

Về tới nhà Cô bước chân mệt mỏi về phòng nằm dài trên giường nước mắt cứ thi nhau chảy ra chẳng có ý định dừng lại kiến Cô vừa suy nghĩ vừa mệt mà đi sâu vào giấc ngủ

Hôm nay là thứ 7 Cô đã nghỉ 3 ngày ở nhà không nói chuyện với ai chỉ quanh quẩn trong phòng cho dù Ngọc với Hoàng có đến bao nhiêu lần Cô cũng không muốn nói chuyện với họ.Ở nhà chán Cô mới quyết định đến trường,đến trường cũng vậy Cô không nói chuyện với ai cứ nằm dài ra bàn cho dù là vào tiết học của giáo viên chủ nhiệm hay môn Cô thích học Cô cũng coi như không Cô đi học cho có đủ thành viên

Giờ sinh hoạt lớp mọi khi Cô sẽ được khen học tốt nhưng lần này thì bị thầy kiểm điểm cực nhiều không những vậy còn làm thầy giáo thất vọng

Thảo Phương mấy hôm nay sao Em nghỉ học mà cũng không có lý do hay là xin phép Thầy vậy? Còn nữa trong giờ học sao không quan tâm tới việc học mà cứ nằm ra bàn như vậy? Em là học sinh gương mẫu cơ mà sao giờ giống như một học sinh cá biệt vậy hả? - Thầy giáo thấy Cô cứ nằm ra bàn như vậy có chút thất vọng nhìn Cô

Em xin lỗi! Em sẽ cố gắng học tốt hơn! - Cô mệt mỏi đứng dậy cúi mặt nhận lỗi với Thầy. Học sinh cá biệt? Cô cũng không muốn mình trở thành người như vậy chỉ là cuộc sống không như mình mong muốn thôi

Được rồi! Cô gắng học tốt trở lại! Ngồi xuống đi - Thầy thở dài rồi vẫy tay cho Cô ngồi xuống

Sau vài phút cũng cả lớp trao đổi thì Thầy giáo cho cả lớp ra về. Cô bước chân mệt mỏi đi về đám Ngọc cũng đi theo sau vì lo lắng cho Cô

Tao không sao đâu... không cần lo cho Tao đâu! - Cô quay lại nhìn đám Ngọc cố cười để tỏ ra mình không sao nhưng cái nụ cười đầy khó chịu

Lâu rồi không đi trà sữa hay bây giờ đi đi Tao mời! - Quang Trường nhìn Cô cười cho Cô bớt buồn đi

Thôi để khi khác giờ Tao có việc phải đi trước! Tao về đây! - Cô lắc đầu nhìn Quang Trường rồi nhìn Ngọc cười vẫy tay rồi về trước

Thảo Phương sao lại trở nên như vậy rõ ràng Nó không thích Minh Thiên tại sao phải hành hạ bản thân như vậy? - Quang Trường nhìn Ngọc

Thật ra... Thôi đi về rồi Tao kể cho! - Ngọc suy nghĩ một hồi rồi kể ra mọi chuyện cho Quang Trường nghe Quang Trường cũng chẳng người xa lạ gì. Kể hết mọi chuyện ra Ngọc cũng dặn dò Quang Trường cẩn thận không được nói ra chuyện này

Cô đi một mình về trên đường suy nghĩ nhiều chuyện Cô thực sự rất nhớ Cậu ở trường chẳng có ai có hình dáng giống Cậu để Cô bớt buồn đi cả. Cứ vậy tâm trạng suy nghĩ nhiều chuyện mà đi về. Mọi khi Cô lên phòng sẽ ngủ không quan tâm đến chuyện gì khác nhưng hôm nay Cô dành thời gian cho việc học. Cô học từ lúc học về cho tới nửa đêm vì bố mẹ Cô không có ở nhà nên Cô cũng chẳng muốn ăn uống gì học xong leo lên giường ngủ

Sau lần làm thầy giáo thất vọng Cô cố gắng chăm chỉ học tốt hơn đến trường mặc dù không nói chuyện nhiều với ai thỉnh thoảng lại nhìn sang chỗ ngồi của Cậu tâm trạng lại trầm xuống nhưng cũng nhanh lấy lại tinh thần mà quan tâm vào việc học. Cứ vậy mà 1 tuần sau Cô lại trở lại là học sinh giỏi gương mẫu không còn cái tình trạng mệt mỏi nằm la lướt ra bàn mà không quan tâm tới việc học như trước nữa. Đám Ngọc thấy vậy thì cũng vui vì thấy tâm trạng Cô tốt hơn hẳn

Đi canteen đi Tao đói! - Cô lần này mới chịu ngoảnh xuống cười nhìn cả đám Ngọc

Đi... Tao mời! - Quang Trường nhìn sang Ngọc rồi nhìn Thế Anh sao hôm nay Cô lại chủ động vui vẻ như thế dạo trước có năn nỉ như nào Cô cũng không đi mà

Thảo Phương... tâm trạng Mây... - Ngọc vừa khoác tay Cô vừa áp úng nhìn Cô, Ngọc sợ Cô là đang cố tỏ ra mình ổn như bây giờ

Yên tâm Tao không sao! Thời gian qua làm chúng mày lo lắng rồi từ giờ Tao sẽ không thế nữa đâu! - Cô nhìn Ngọc cười rồi nhìn sang hai người kia vui vẻ. Cô biết họ lo lắng cho Cô nhiều lắm nên không muốn họ lo thêm nên Cô phải trở nên vui vẻ

Vậy hôm nay Cậu phải ăn nhiều vào để bù vào mấy ngày trước! - Thế Anh cười nhìn Cô vì thấy Cô như vậy cũng rất khó chịu

Cô cười gạt đầu rồi kéo Ngọc đi mọi người vào canteen cười nói vui vẻ kể nhiều chuyện trên trời dưới đất ra chỉ mong nhìn Cô cười tươi như vậy mãi

- - - - -

1 năm sau

Cuối cùng mấy ngày tổng kết hết 12 năm học cũng tới, lớp Cô thì lại đang háo hức cho phần chụp kỷ yếu. Ai cũng mong tới ngày này để có thể chụp một bộ ảnh cả lớp đẹp gọi là kỷ niệm, một số người trong đó cũng có Cô mong Cậu sẽ là người về cùng chụp chung kỷ yếu với lớp... nhưng... mọi chuyện không phải mình muốn là được! Ngày chụp kỷ yếu thiếu Cậu Cậu cũng nhắn tin cho lớp nói là "Bên đây còn học nhiều với Tớ rất bận nên không về chụp kỷ yếu cùng lớp được! Hẹn vài năm nữa gặp lại". Cả lớp nghe tin đấy thì ai cũng buồn nhưng không thể ép buộc được. Cô rất mong được gặp Cậu như không được tự trách bản thân là ai đã nói Cậu đừng về đây nữa? Vậy tại sao lại mong chớ chứ?

Sau vài ngày lớp Cô cũng chụp xong buổi kỷ yếu ngày tổng kết cả lớp ôm nhau khóc nức nở ai nấy đều hứa phải giữ liên lạc sau này nhớ phải liên hoan thật nhiều. Thời học sinh là vậy "Chúng ta đã cùng ở một nơi nói nhiều chuyện vui vẻ nhưng sau này ở nơi đó không còn chúng ta nữa!"

- - - - -

New York - Mỹ

Cậu ở bên này thật sự rất nhớ Cô. Từ sau khi chuyển sang đây ngày nào cũng như ngày nào Cậu chỉ đi học rồi về nhà cứ vậy. Ở lớp cũng chẳng nói chuyện với ai dù có ai đến muốn nói chuyện cho dù là nam hay nữ Cậu đều không muốn tiếp chuyện. Cậu bây giờ thực sự khác ngày trước chỉ quan tâm đến việc học vì vậy giờ Cậu học rất tốt nhưng lý do khiến Cậu học tốt hơn như vậy có phải do Cô? Vì như vậy Cậu mới quên Cô đi... nhưng thực ra càng

vậy Cậu càng nhớ đến Cô nhiều hơn

Vài ngày trước Cậu nhận tin về cho lớp thực sự Cậu đã mong chờ ngày đó lâu rồi để về gặp Cô nhưng lại suy nghĩ lệch đi Cô đã không muốn thấy Cậu vậy Cậu về làm gì chứ? Vì vậy Cậu quyết định lấy cớ không về được vì bận nhiều việc nhưng thực ra bên đây Cậu học xong lâu rồi bây giờ Cậu đang học về kinh doanh vì Bố Cậu muốn Cậu vào công ty để tiếp quản nhưng Cậu thì không Cậu chỉ muốn đến những nơi mà Cô từng nói đơn giản chỉ vì một lần cho dù vô tình cũng để gặp Cô!

- - - - -

4 năm sau!

Bây giờ Cô đã trở thành thiếu nữ xinh đẹp vạn người theo đuổi nhưng Cô lại không muốn mở cửa trái tim vì trong tim Cô vẫn còn có hình bóng Cậu! Bây giờ Cô đã trở thành một đầu bếp giỏi cho một nhà hàng lớn mạnh! Ngày ngày đi làm thảnh thơi lại cùng đám Ngọc uống cafe tám chuyện. Chuyện vui hơn là Cô với Ngọc cùng trở thành đầu bếp có thể nói nhiều chuyện với nhau

Còn Cậu mấy năm nay học và sống bên Trung Quốc cũng chỉ vì một lý do cứ mỗi lần có concert của những người Cô thích Cậu đều đến chỉ muốn gặp Cô nhưng đều thất vọng 4 năm Cậu đều làm như vậy nhưng vô ích chẳng gặp được Cô cho dù là cái dáng giống Cô cũng không có. Cậu chán nản gia đình Cậu giờ đã về Việt Nam rồi nên Cậu cũng quyết định về cùng Họ... Cậu thực sự rất nhớ Cô nhớ đến phát điên lên được

5 năm của Cô và Cậu đều nhạt nhẽo tẻ nhạt Cô thì không yêu thêm ai. Cậu cũng vậy Cậu cũng chẳng muốn yêu ai trái tim Cậu chỉ trao cho Cô. Nhưng ở bên đó Cậu cũng chẳng cản trở được việc có người khác thích Cậu mặc dù Cậu đã lạnh nhạt rất nhiều lần nhưng Cô gái ấy vẫn bất chấp yêu Cậu. Chỉ tiếc rằng người Con gái ấy không phải Cô!

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Vô tình gặp lại

Ê...trai đẹp kia!- Đang cùng Ngọc với Hoàng uống nước tâm sự Cô nhìn ra bên ngoài rồi giật giật tay áo Ngọc

5 năm rồi vẫn không bỏ được cái tính đấy!- Hoàng lờm Cô

Kệ Tao!- Cô thấy Hoàng nói vậy thì trừng mắt nhìn lại không phải Cô không bỏ được mà Cô chỉ là đang làm vậy để tìm một người giống Cậu thôi

Thảo...Thảo Phương...mấy năm rồi Mây với Minh Thiên không liên lạc với nhau sao?- Ngọc ấp úng nhìn Cô

Liên lạc làm gì?Liên quan tới nhau nữa à? Biết đâu bên đây Cậu ta lại đang có mối tình khác rồi thì sao?- Cô vẫn thản nhiên tỏ ra không có chuyện gì nhìn Ngọc nhưng nói ra mấy lời đó lại có chút đau lòng

Vậy nếu Minh Thiên về đây thì sao?- Hoàng uống ngụm cafe rồi nhìn Cô

Thì kệ chứ sao!- Cô nhìn Hoàng khuôn mặt vẫn tỉnh bơ

Mây...vẫn thích Minh Thiên đúng không?- Ngọc nhìn thẳng vào mắt Cô

Không có!Chúng Mây cứ nói mấy chuyện không liên quan gì thế!Uống nhanh lên rồi về muộn rồi!- Cô tránh ánh mắt của Ngọc nhìn ra ngoài

Hoàng với Ngọc thấy Cô như vậy thì cũng không hỏi nhiều nữa mà lại chuyển chủ đề khác nói chuyện rồi họ lại cười đùa vui vẻ với nhau

- - - - -

Ngày mai...con sẽ đến....- Cậu về nhà vừa ngồi xuống sofa Bố Cậu đang đọc báo nhìn Cậu

Con không muốn đến!- Cậu nhìn Bố Cậu cương quyết

Con...- Bố Cậu bực mình đập tờ báo xuống bàn nhìn Cậu

Con mệt!Con lên phòng trước!- Cậu không quan tâm tới lời nói của Bố Cậu,xách đồ rồi đi lên phòng

- - - - -

Minh Thiên...Anh còn chưa dậy sao?- Là giọng một thiếu nữ đứng trước cửa phòng Cậu giọng nói có chút điệu đà có lẽ là người thích Cậu 5 năm rồi Cô gái đó tên Minh Châu

...Nếu Anh không lên tiếng... vậy Em vào nha!- Đợi hồi lâu không thấy có tiếng động Minh Châu nhếch môi cười rồi mở cửa đi vào

Ai cho Cô vào đây?- Vừa bước vào thì Cậu đã đứng chính lại quần áo nhìn Minh Châu ánh mắt bức bối

Em...Em thấy Anh không nói gì nên...- Minh Châu có chút sợ sệt vì ánh mắt của Cậu

Cho dù Tôi không lên tiếng Cô cũng không được tự nhiên vào phòng người khác như vậy!Cô không biết lịch sự là gì sao?- Cậu vẫn ánh mắt lạnh lùng có chút bức bối với người con gái này

Em...Anh sao phải lạnh lùng như vậy với Em chứ?Em thích Anh 3 năm rồi...Anh không thể quan tâm em một chút sao?- Minh Châu nhìn Cậu nước mắt sắp chảy ra

3 năm?Vậy Tôi hỏi Cô Tôi thích người ta hơn 5 năm rồi vậy tại sao Tôi không có được tình cảm của người đó?- Cậu đi lại nhìn Minh Châu khó chịu Cậu đã thích Cô 5 năm rồi nhưng 5 năm xa nhau một tin nhắn Cô cũng không gửi cho Cậu

Người đó quan trọng với Anh vậy sao?- Minh Châu mặt phờ phẹt nhìn Cậu

Đúng rất quan trọng cực kỳ quan trọng!Giờ Tôi có việc rồi Cô về đi đứng đến làm phiền Tôi nữa!- Cậu nói rồi bước ra ngoài,quan trọng thì sao chứ? cũng chẳng ở bên nhau được đây thôi

Em sẽ không bỏ cuộc đâu!- Minh Châu nhìn theo bóng dáng Cậu khuôn mặt đầy kiên quyết

Tôi nói Cô đừng đi theo Tôi rồi mà!- Cậu vừa mở cửa ô tô ngồi vào thì tự dưng Minh Châu cũng lên xe Cậu ngồi khiến Cậu khó chịu

Em sẽ không bỏ cuộc đâu Anh đi đâu Em sẽ theo đó cho dù Anh có ghét Em...Em cũng kệ!- Minh Châu nhìn Cậu kiên quyết

Tùy Cô!- Cậu chán không muốn nói nhiều nên cũng kệ Minh Châu ngồi mà lái xe đi

- - - - -

Thảo Phương...Cậu ăn sáng chưa?- Là một người con trai đi theo Cô nhìn Cô đầy ảm áp.Người đó tên Nhật Lâm,Nhật Lâm thích Cô đã 3 năm rồi kể từ khi gặp Cô và cùng Cô làm ở một nơi

Tớ ăn rồi!- Cô nhẹ nhàng nhìn Nhật Lâm Cô biết Nhật Lâm quan tâm Cô hơn cả bạn bè nhưng Cô không muốn mở lòng thêm với ai cả trừ Cậu

Chiều nay Cậu rảnh không?Chúng ta đi xem phim đi!- Nhật Lâm nhìn Cô cười thực sự chưa có người con gái nào làm Anh say đắm như Cô

Tớ bận rồi!Thôi chúng ta đi làm đi!- Cô lắc đầu nhìn Nhật Lâm rồi đi trước đến chỗ chờ xe bus

Rầm...!

Có chuyện gì vậy?- Minh Châu giật mình nhìn Cậu

Bà...Bà có sao không ạ!- Cậu vội vàng mở cửa xe đi xuống đỡ bà dậy,vì đang đi đường nhưng bà đi một mình sang đường nên mới dừng xe nhanh làm Bà giật mình ngã

Bà không sao!Xin lỗi Cháu nhé!- Bà nắm lấy bàn tay Cậu cười

Không sao đâu ạ!Lần sau Bà nhớ phải nhờ người khác giúp đi qua đường để không xảy ra chuyện như vậy nữa Bà nhé!- Cậu cũng nắm tay Bà cười,nụ cười của Bà thật ảm áp giống như năm đó Cô cười với Cậu vậy

Bên kia đường có chuyện gì thế nhỉ?- Thấy Cô cứ nhìn sang bên đó Nhật Lâm nhìn Cô

Chắc là đi xe đụng phải Bà cụ rồi!May mà còn xuống đỡ dậy chứ không Tớ đang sang chửi cho trận rồi!- Cô dơ nắm đấm lên nhìn sang Nhật Lâm Cô cực kỳ ghét mấy người đi ô tô đụng phải người khác như không biết xuống giúp đỡ.Nhưng Cô đâu nhận ra người đó là Cậu chứ?

Vậy chúng cháu đi trước nhé!Bà nhớ phải cẩn thận!- Cậu đỡ bà đứng vào ven đường đợi đèn đỏ rồi để Bà cùng nhiều người đi sang

Thảo...Thảo Phương...!- Cậu định đi lại xe thì đột nhiên thấy dáng người giống Cô nên vội chạy theo

Còn Cô đang định bước lên xe bus nghe có người gọi mà giọng nói Cô chưa bao giờ quên là không dám quên đi nên vội nhìn xung quanh

Xin...xin lỗi...Tôi nhận nhầm người!- Cậu đi lại nắm lấy cổ tay Cô gái ấy nhưng quay lại là người khác nên Cậu lúng túng xin lỗi cũng có chút thất vọng Cậu thật sự rất nhớ Cô

Sao vậy Thảo Phương?- Nhật Lâm thấy Cô cứ nhìn xung quanh nên khó hiểu

À...không có gì chúng ta đi thôi!- Cô nhìn lại Nhật Lâm cười,Cậu sao lại ở đây được chứ?chắc là Cô suy nghĩ nhiều rồi!

Cậu có chút thất vọng quay về định mở cửa xe thì nhìn sang bên đường kia có một người giống Cô nhưng Cô không nhìn về phía Cậu khiến Cậu có chút tò mò muốn sang xem phải không nhưng chưa kịp đi thì Cô đã lên xe bus mà đi mất rồi....

Anh sao vậy?-Minh Châu thấy Cậu trở lại xe khuôn mặt không được tốt nên lo lắng

Không sao!- Cậu nói rồi lái xe đi nhanh

Cô đến nhà hàng tâm trạng không được tốt cứ suy nghĩ đến rõ ràng là giọng nói của Cậu tại sao Cô lại không nhìn thấy Cậu?

Cậu sao vậy?- Thấy Cô cứ đờ người từ khi đi đường đến nhà hàng nên Nhật Lâm lo lắng

Không có gì chỉ là Tờ hơi mệt!- Cô nhìn Nhật Lâm rồi lấy đồ ra chuẩn bị món ăn

Mày sao đấy?Lâu rồi Tao chưa thấy Mày lại như vậy?- Ngọc đi sang chỗ Cô

Tao...Hôm nay lúc Tao đi đến đây có nghe được người có giọng giống.. Minh Thiên gọi "Thảo...Thảo Phương" nên Tao nhìn xung quanh nhưng không thấy người đó đâu cả!- Cô nhìn Ngọc khuôn mặt có chút trầm xuống

Mày vẫn thích Minh Thiên đúng không?- Ngọc nhìn Cô

Tao...Tao...!Về chỗ làm việc đi Tao còn phải chuẩn bị món ăn nữa!- Cô nhìn đi hướng khác đúng Cô còn thích Cậu nhiều lắm nhưng tình cảm này chỉ nên để cất giữ trong lòng

- - - - -

Giờ tan làm!

Minh...Thiên...!- Vì Ngọc có hẹn với Hoàng nhưng cũng phải đợi Cô thấy Cô lâu ra nên Ngọc ra trước đợi Cô nhưng không ngờ lại gặp Cậu

Ngọc...sao Ngọc lại ở đây!- Cậu nhìn Ngọc bắt ngờ vừa vui mừng

Minh Thiên...- Minh Châu thấy Cậu tiếp chuyện vui vẻ với người con gái khác mà Minh Châu chưa bao giờ được như vậy nên có chút ghen tỵ đi lại khoác tay Cậu

Đây là...?- Ngọc chỉ tay về phía Minh Châu nhìn Cậu khó hiểu,chẳng lẽ Cậu có người khác rồi sao?

Cái con kia đúng là đồ trọng sắc khinh bạn lại đi gặp thằng...- Cô bực mình vừa cầm túi vừa nhìn Ngọc bực mình như chưa nói hết đã thấy Cậu có chút vui nhưng phát hiện bên cạnh cậu có một người con gái nên im lặng đi sang chỗ Ngọc trong lòng có chút khó chịu

Thảo Phương!- Cậu nhìn Cô say đắm Cô thay đổi nhiều hơn trước giờ đã trở thành thiếu nữ xinh đẹp có chút mạnh mẽ hơn

Chào Cậu!- Cô đi gần lại chỗ Ngọc khuôn mặt tỉnh bơ như không quan tâm đến Cậu cho lắm

Dạo này Cậu sống tốt chứ!- Nhìn cái thái độ Cô đối với Cậu vẫn như trước Cậu cũng có chút khó chịu

Tốt!Cảm ơn Cậu đã quan tâm!Dạo này Cậu cũng khác hẳn ha sang đây học không ngờ lại có người yêu xinh đẹp như vậy!- Cô không nhìn Cậu mà nhìn đi hướng khác,Cô cũng không hiểu nổi Cô đang muốn nói gì

Không...không phải (phải)- Cậu nghe Cô nói vậy thì liền muốn giải thích

Chào Cô!Tôi là Minh Châu là người yêu của Minh Thiên!- Minh Châu thấy ánh mắt của Cậu dành cho Cô thì cũng hiểu người Cậu thích là ai nên cố tình khoác tay Cậu chặt hơn

À...Chào Cậu!Vây hai người cứ vui vẻ chúng tôi có việc đi trước!- Cô cười nhìn Minh Châu rồi khoác tay Ngọc

Cậu làm việc ở đây sao?- Cậu nhìn Cô

Đúng!Thì sao?- Cô nhìn Cậu ánh mắt Cậu vẫn vậy vẫn ấm áp Cậu cũng chừng chặc hơn nhưng tiếc không thể quay lại như xưa được

Lâu rồi mới gặp lại khi nào chúng ta cùng nhau nói chuyện đi!- Thấy Cô cứ nhìn Cậu ánh mắt không mấy vui nên Ngọc nhìn Cậu cười để phá đi bầu không khí ngột ngạt ấy

Được vậy chúng ta giữ liên lạc nhé!Tớ...vẫn dùng số cũ!- Cậu nhìn Ngọc rồi nhìn sang Cô,Cậu chưa từng nghĩ đến chuyện đổi số khác Cậu sợ Cô sẽ nhắn tin hay gọi điện cho Cậu nhưng không có chuyện đó

Về thôi!Muộn rồi!- Cô nhìn sang Ngọc

Vậy chúng tớ đi trước gặp lại sau nhé!- Ngọc lườm Cô rồi nhìn sang Cậu vội tạm biệt rồi đi trước

Cô làm cái gì thế hả?- Thấy Cô và Ngọc đi xa Cậu bực mình gất tay Minh Châu ra khó chịu

Em...Em...- Minh Châu ấp úng vừa lo lắng

Tôi đã nói đừng đi theo Tôi nữa mà!Sao Cô không chịu hiểu?Vừa rồi Cô còn nói linh tinh gì vậy hả?- Cậu nhìn Cô càng bực mình hơn

Cái người Thảo Phương là... người Anh thích sao?- Minh Châu nhìn Cậu

Đúng thì sao?Tôi nhắc lại cho Cô nhớ Tôi chỉ thích mình Thảo Phương thôi không có sự lựa chọn khác Cô đừng tốn thời gian với Tôi làm gì!Đừng có đi theo Tôi nữa!- Cậu chỉ tay về phía Minh Châu bực mình rồi bỏ đi lên xe

Em sẽ không bỏ cuộc đâu!- Minh Châu bực mình vì Cậu bí mình ở lại một mình giọng nói nhìn theo Cậu đầy cương quyết

Bố...Con muốn đến...

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Chúng ta chỉ là cấp trên cấp dưới!

Bố...Con muốn đến nhà hàng làm việc...- Cậu đi vào thư phòng của Bố đang làm việc giọng nói nghiêm túc

Không phải hôm qua Con nói không muốn đến nhà hàng sao?- Bố Cậu bỏ kính xuống nhìn Cậu

Dù sao chưa tìm được công việc hợp lý Con muốn đến nhà hàng để học hỏi nhiều hơn!- Cậu nhìn Bố đầy kiên quyết,thực ra Cậu đến chỉ là để gặp Cô thường xuyên hơn

Được!Mai 7h Bố sẽ cùng Con đến nhà hàng!- Bố Cậu nghe vậy thì vui vẻ gật đầu

Vâng!Vậy Bố làm việc đi Con xin phép!- Cậu cúi mặt chào rồi rời khỏi phòng

- - - - -

Cái gì?Minh Thiên về rồi sao?- Hoàng nhìn Cô với Ngọc ngạc nhiên

Ừm!- Ngọc gật đầu vui vẻ

Vậy Mây với Minh Thiên nói chuyện lại với nhau chưa Thảo Phương?- Hoàng nhìn sang Cô tò mò

Nói gì?Có gì để nói à?Cậu ta cũng có bạn gái rồi Tao với Cậu ta liên quan gì tới nhau nữa sao?-Cô nhìn Hoàng thản nhiên

Tao thấy là Cô ta thích Minh Thiên chứ Minh Thiên không có tình cảm với Cô ta đâu!- Ngọc nhìn Cô đầy chắc chắn

Đó là chuyện của Cậu ta liên quan gì tới Tao!Sao chúng mày cứ thích lo chuyện bao đồng thế!- Cô vẫn giữ cái biểu cảm thản nhiên đó mà nói chuyện nhưng cũng chẳng giấu được cái tâm trạng không mấy vui vẻ của Cô

- - - - -

Thảo Phương...Chờ Tớ với!- Ngày nào cùng vậy Nhật Lâm đều đợi Cô rồi cùng đi tới chỗ sẽ bus

Từ sau Cậu cứ tới nhà hàng trước đi không cần phải đợi Tớ đâu!- Cô nhìn Nhật Lâm có chút khó xử

Tại sao chứ?- Nhật Lâm bối rối nhìn Cô

Tớ...Tớ không muốn làm phiền Cậu!- Cô không muốn thấy Nhật Lâm càng tốt với Cô sẽ làm Cô thấy khó xử hơn thôi

Không sao đâu!- Nhật Lâm nhìn Cô cười

Ừm!Vậy ta đi thôi!- Cô đi trước càng nhìn Nhật Lâm đối xử tốt với Cô Cô lại càng cảm thấy đau lòng hơn

- - - - -

Sao Con đứng lại?-Bố Cậu cùng Cậu đi tới gần cửa nhà hàng bỗng dừng Cậu đứng lại

Đạ...không có gì!Minh đi thôi ạ!- Cậu nhìn Bố lắc đầu,vừa nãy Cậu thấy Cô cùng một người con trai khác,Cô cười rất vui vẻ nên Cậu có chút khó chịu!Cô có người yêu rồi sao?

Ê...nghe nói hôm nay Con trai giám đốc sẽ đến đây làm việc!Cậu ta đi học ở nước ngoài 5 năm rồi giờ về để giúp đỡ giám đốc đó!- Ngọc đi lại nói chuyện với Cô

Đẹp trai không?Tên gì?- Cô nghe vậy thì tò mò

Chịu! Tao nghe nói thôi!- Ngọc nhún vai nhìn Cô

Xi...Thôi làm việc đi!- Cô lắc đầu nhìn Ngọc rồi lại tiếp tục làm món ăn

Ê...đến rồi kìa!- Ngọc định về chỗ thì thấy mọi người đang đứng đón tiếp thì vội kéo tay Cô đi ra

"Minh Thiên?Cậu ta sao lại ở đây?Không lẽ...?"- Cô thấy Cậu cùng giám đốc đi vào thì quay sang nói nhỏ với Ngọc

Chào giám đốc ạ!- Tất cả mọi người lễ phép cúi chào Bố Cậu

Chào mọi người!Hôm nay Tôi muốn đưa con trai Tôi đến để nó thay Tôi tiếp quản nhà hàng có gì để nó học hỏi thêm nhiều kinh nghiệm mong mọi người giúp đỡ nó hơn!Minh Thiên lại đây!- Bố Cậu nhìn mọi người rồi ra lệnh cho Cậu đi gần lại.Cô với Ngọc nghe vậy thì nhìn nhau không chớp mắt

Chào mọi người!Mong được mọi người giúp đỡ!- Cậu cúi đầu lễ phép

Đây là bếp trưởng!Đầu bếp Thảo Phương là bếp phó người nấu ăn giỏi ở đây!Sau này có gì không hiểu thì có thể tìm họ để hỏi!- Bố Cậu chỉ tay về phía bếp trưởng rồi chỉ tay về phía Cô khiến Cô có chút giật mình

Chào bếp trưởng!Chào Cậu!- Cậu đi lại bắt tay với bếp trưởng rồi đi lại bắt tay Cô,Cô cứ nhìn Cậu đôi tay có chút run vì Cô đã lâu rồi không được nắm tay Cậu...vội bắt tay Cậu rồi bỏ ra

Được rồi!Mọi người làm việc đi!Con đi theo Bố!- Bố Cậu nhìn mọi người rồi đi trước Cậu nhìn sang Cô với Ngọc cười rồi đi theo Bố lên phòng làm việc

Đẹp trai đó!- Ngọc trêu chọc Cô vừa Cô hỏi có đẹp trai không mà

Hừmmmm...Làm việc đi!- Cô lườm Ngọc Cô còn đang có chút lo lắng vậy mà Ngọc còn trêu Cô được

Con nhớ phải làm việc cho tốt!Đừng làm Bố thất vọng!- Bố Cậu dẫn Cậu lên phòng làm việc dặn dò rồi rời đi

Vâng- Cậu cúi chào Bố rồi đi lại bàn làm việc của mình

- - - - -

Thảo Phương...Cậu với giám đốc mới có quen biết sao?- Nhật Lâm đi lại chỗ Cô khuôn mặt có chút không vui

Sao Cậu lại hỏi vậy?- Cô nhìn Nhật Lâm khó hiểu

Vì...Tớ thấy giám đốc cứ nhìn Cậu cười khi giám đốc đến gần Cậu...sắc mặt Cậu thay đổi hẳn có chút không thoải mái- Nhật Lâm nhìn Cô

Tớ...Tớ với giám đốc đó không quen gì cả!- Cô nghe vậy thì nhìn Nhật Lâm câu nói đầy khẳng định

Chào mọi người!- Cậu đi xuống phòng nấu ăn thấy Cô với Nhật Lâm có vẻ thân thiết nên khó chịu đi lại

Chào sếp!- Mọi người lễ phép cúi chào

Vừa nãy Bố Tôi cũng giới thiệu rồi giờ Tôi muốn nói vài quy định về cách làm việc của Tôi với mọi người được chứ?- Cậu nhìn mọi người vẻ nghiêm túc

Được ạ!- Mọi người cùng nhau lên tiếng

Đầu tiên: Đi làm phải đúng giờ; thứ hai: Nếu Tôi gọi đến nhân viên nào thì người đó phải lập tức lên gặp Tôi dù có chuyện gì quan trọng hay không; thứ 3: Trong nhà hàng Tôi không muốn có chuyện yêu đương! Mọi người rõ chưa- Cậu nhìn mọi người rồi nhìn Cô nhếch môi cười nham hiểm,những điều Cậu nói đều là nhắm vào Cô.Cô thấy vậy thì có chút bất an

Rõ ạ!- Mọi người nghe vậy thì đều gật đầu

Bếp trưởng...Anh có thể giới thiệu mọi người được chứ?Tôi muốn biết rõ họ tên mọi người!- Cậu nhìn sang bếp trưởng

Dạ...Đây là Nhật Lâm là đầu bếp giỏi về món tây; Đầu bếp Ngọc là đầu bếp về món ý; Đầu bếp Thảo Phương là đầu bếp nấu được món ăn của mọi nước ; còn Nhi- Lan- Phong là đầu bếp phụ ở đây!Còn Tôi tên Đạt bếp trưởng có gì Cậu cứ tìm Tôi!- Bếp Trưởng chỉ tay về từng phía đầu bếp rồi nhìn Cậu

Thảo Phương sao?Không ngờ nhà hàng chúng ta lại có người đầu bếp giỏi như vậy!Vinh dự rồi!- Cậu đi lại nhếch môi cười nhìn Cô khiến sắc mặt Cô trắng bệch

Minh Thiên...- Cậu định bắt tay với Cô nhưng không biết Minh Châu ở đâu chạy đến chỗ Cậu khoác tay Cậu

Cô tới đây để làm gì?- Cậu lườm Minh Châu về khó chịu

Em đến tìm Anh!- Minh Châu vẫn không quan tâm đến sắc mặt Cậu như nào vẫn cứ có quần lấy Cậu

Ồ...đây là người yêu của Sếp sao?- Ngọc nhẹ nhàng lên tiếng đầy khó chịu

Khong...-Cậu nghe giọng nói của Ngọc có chút khó xử nên định giải thích

Phải!- Minh Châu tự nhiên lên tiếng

Giám đốc không phải giám đốc nói không thích có chuyện yêu đương trong nhà hàng sao?Giờ tự vả vào mặt mình à!- Cô khuôn mặt nửa cười nửa không nhếch môi nhìn Cậu

Mọi người làm việc đi!Còn Cô đi theo Tôi!- Cậu đỏ mặt nên quay mặt ra lệnh Minh Châu đi theo mình

Tại sao lại nói giọng đó với sếp chứ Thảo Phương?- Bếp trưởng về mặt không thoải mái nhìn Cô

Dạ...Em chỉ nói đúng sự thật thôi mà Bếp trưởng!- Cô cúi mặt xuống

Được rồi!Lần sau không được thế nữa!- Bếp Trưởng nhìn Cô khuôn mặt có chút giãn ra

Tâm trạng không vui sao?- Ngọc đi lại khoác vai Cô

Có gì không vui chứ?- Cô vẫn cố nhìn Ngọc cười nhưng trong lòng không vui

- - - - -

Tôi nói Cô đừng có tốn thời gian vào Tôi nữa!Tôi sẽ không bao giờ thích Cô đâu!- Cậu đi về phòng nhìn Minh Châu về mặt tức giận

Mẹ Anh thích Em sao Anh không thích Em?- Cô đi lại giữ tay áo Cậu

Nực cười!Mẹ Tôi thích Cô là chuyện của Bà ấy,còn Tôi không thích Cô!Nếu Bà ấy thích Cô vậy Cô yêu Bà ấy đi!- Cậu hất tay Minh Châu ra đi lại bàn làm việc

Anh...- Minh Châu mặt tức giận nhưng không nói gì được

Về đi Tôi bận lắm!- Anh nhìn vào sếp giấy tờ nói.Minh Châu tức giận giẫm chân bực mình rồi đi về

- - - - -

Alo!Bếp Trưởng Đạt cho gọi cô Thảo Phương lên đây gấp Tôi!- Cậu gọi cho Bếp trưởng đạt giọng nói nghiêm túc nhưng khuôn mặt vui mừng

Vâng ạ!- Bếp trưởng cũng không hiểu chuyện gì những vẫn nghe lời

Thảo Phương...giám đốc cần gấp Em!-Bếp trưởng quay sang nhìn Cô

Có chuyện gì vậy ạ?- Cô khó hiểu

Giám đốc không nói!Em lên mau đi!- Bếp Trưởng cũng lác đầu nhìn Cô

Vâng!- Cô gạt đầu nhìn bếp trưởng có chút lo lắng nhìn Ngọc rồi đi lên phòng Cậu

Cốc cốc....

Vào đi!-Cậu nghe tiếng gõ cửa giọng nói nghiêm túc

Gọi Tôi có chuyện gì?- Cô đi vào khuôn mặt thản nhiên

Em không thể thay đổi thái độ nói chuyện với Tôi sao? Dù sao Tôi cũng là cấp trên của Em!- Cậu nhìn Cô đôi chân mày co lại

Thái độ Tôi có gì không ổn sao?- Cô nhìn Cậu khuôn mặt vẫn tỏ ra không có chuyện gì

Dạo này Em sống sao rồi! Em có người yêu rồi sao? Là Cậu Nhật Lâm à?- Cậu vẫn cố gắng nhẹ nhàng nhìn Cô, Cậu thấy Cô với Nhật Lâm thân thiết nên nghĩ đó là người yêu Cô

Phải hay không liên quan tới Anh sao?- Cô không hiểu Cậu muốn nói gì

Em...- Cậu không thể cố gắng chịu được cái thái độ của cô nữa nên đứng dậy nhìn Cô

Không còn chuyện gì Tôi xin phép!- Cô quay mặt bước đi

Em...không thể nói chuyện nhẹ nhàng hỏi han Tôi vài câu sao?- Cậu đi lại một tay giữ tay Cô một tay giữ chặt eo Cô nhếch môi cười

Anh làm gì thế hả? Chúng ta chỉ là cấp trên cấp dưới chứ không còn như trước! Mong anh thận trọng!- Cô ản Cậu ra khuôn mặt lạnh lùng không nhìn Cậu nói

Chuyện trước kia Em quên rồi sao?- Cậu chau mày nhìn Cô

Phải! Chuyện trước kia không có gì để Tôi nhớ cả! Tôi xin phép!- Cô nói rồi bỏ ra khỏi phòng tâm trạng nửa vui nửa buồn quay về phòng bếp

Tôi sẽ không để Em đối xử như vậy với Tôi đâu.....

(((*Vào thời gian tới Senn sẽ đăng truyện "Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!" nhiều hơn so với truyện "Lớp Trưởng...Cậu Thật Lạnh Lùng!" để cố hoàn thiện truyện nhanh hơn ^_^. Mọi người nhớ ủng hộ truyện của Senn cho đến mấy chương cuối nhes ^_!*))

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Hộp lớp

Hai người nói chuyện gì thế?- Ngọc thấy Cô đi xuống mất thần thờ thì lo lắng nhìn Cô

Có gì đâu! Vài chuyện linh tinh thôi!- Cô cố cười nhìn Ngọc nhưng chẳng biết là cười vì điều gì nữa

Chỉ nói chuyện linh tinh thôi sao?- Ngọc nhìn sắc mặt Cô thì nghi ngờ

Ừm! Cậu ta hỏi Tao dạo này sống sao rồi? Có người yêu Chưa? Tao nói không liên quan Cậu vậy thôi!- Cô nhìn Ngọc thần nhiên nói

Sao Mây lại lạnh lùng với Minh Thiên như thế chứ?- ngọc nheo mắt nhìn Cô

Có gì mà lạnh lùng! Tao vẫn thế mà! Mây đi làm việc đi muộn rồi! Tối nay còn đi tiệc nữa!- Cô ản Ngọc về chỗ của Ngọc rồi quay về chỗ mình làm việc

- - - - -

Đi về thôi!- Cô cầm túi sách rồi đi lại khoác tay Ngọc đi về

À...hình như Tao còn quên một số đồ...Mây ra trước đi Tao sẽ ra sau!- Ngọc cười trừ nhìn Cô

Ra nhanh lên đây!- Cô gạt đầu rồi đi ra trước

Cốc...Cốc

Vào đi!- Cậu đang bận với sắp giấy tờ có tiếng gõ cửa thì nói vọng ra

Minh Thiên!- Ngọc đi vào đứng gần bàn làm việc của Cậu

Ngọc? Có chuyện gì vậy?- Cậu ngẩng lên nhìn Ngọc khó hiểu

Tối nay lớp chúng ta tổ chức liên hoan mọi người chưa biết Cậu về...hay là tối nay Cậu đến cùng mọi người đi! Tôi sẽ gửi địa chỉ cho Cậu!- Ngọc cười nhìn Cậu

Vậy...Thảo Phuong...- Cậu lưỡng lự nhìn Ngọc

Thảo Phuong có đi!- Ngọc cũng nhanh nhẩu trả lời

Được!Vậy Cậu gửi địa chỉ cho Tớ nhé!- Cậu cười nhìn Ngọc

Được!Vậy Cậu làm việc đi!Tớ đi trước đây!- Ngọc chào tạm biệt Cậu rồi đi nhanh về đến chỗ Cô

Lâu thế!- Cô đứng ngoài đợi một lúc mới thấy Ngọc đi ra

Có lúc mà kêu ca ghê thế!Về thôi...!- Ngọc lườm lại Cô Ngọc là đang muốn giúp Cô thôi mà

- -----

Hey...- Quang Trường với Thế Anh đi tới thì Cô và Ngọc cũng tới nên vẫy tay chào vui vẻ

Đến lâu chưa?- Cô nhìn Quang Trường Thế Anh

Vừa mới tới đây!- Thế Anh nhìn Cô cười.Bao năm nay Cô vẫn vậy vẫn cái tính lạnh lùng luôn tỏ ra mạnh mẽ nhưng bên trong thì lại yếu lòng

Vậy chúng ta vào thôi!- Ngọc cười rồi khoác tay Cô đi vào

Chào mọi người!- Đi vào thì mọi người đang ngồi đông đủ chỉ đợi đám Cô

Lại thiếu Minh Thiên rồi!-Thấy đám Cô đi vào nhưng vẫn vắng bóng Cậu Phuong Linh lên tiếng

Cậu ấy 5 năm rồi vẫn chưa về sao?- Hương Lan thở dài

Thảo Phuong...Cậu với Minh Thiên chẳng lẽ không liên lạc với nhau sao?- Phuong Anh nhìn Cô

Tớ...- Cô nghe vậy thì không biết phải nói sao,nói rằng Cô với Cậu đang làm cùng một chỗ hay là nói Tớ không muốn Minh Thiên tới đây vì sợ lại thích Cậu nhiều hơn?

Ai nói là thiếu Tớ chứ!- Cậu đứng ngoài nghe hết mọi chuyện thấy Cô khó xử nên đi vào giải vây cho Cô

Minh Thiên?Cậu về từ bao giờ thế?- Phuong Linh nhìn Cậu vừa ngạc nhiên vừa vui mừng

Tớ mới về vài ngày trước!Nghe nói lớp tổ chức họp lớp vậy mà cũng không báo cho Tớ biết ha!- Cậu nhìn cả lớp cười

Bọn tớ không biết liên lạc với Cậu bằng cách nào sợ Cậu đổi số điện thoại rồi nên...- Phuong Anh nhìn Cậu có chút khó xử

Dạo này ăn mặc khác hẳn rồi nha!Làm giám đốc hay chủ tịch công ty rồi?- Quang Trường thấy Cậu thì vui vẻ đi lại vỗ vai Cậu

Tớ vẫn dùng số cũ!Còn công việc Tớ đang làm giám đốc ở nhà hàng "Nguyễn Minh"- Cậu nhìn cả lớp rồi liếc nhìn sang Cô

Đó không phải nhà hàng Thảo Phuong làm việc sao?Hai người gặp làm cùng một nơi ư?- Thế Anh lên tiếng nhìn Cậu có chút buồn Thế Anh vẫn còn thích Cô nhiều lắm

Ồ!-Mọi người nghe vậy thì đều trố mắt nhìn Cô và Cậu

Thôi được rồi!Có gì vừa ăn vừa nói mọi người ngồi đi!- Phuong Linh lên tiếng

Minh Thiên Cậu ngồi ở đây đi!- Ngọc kéo Cậu lại chỗ Cô ngồi,Cậu cũng chẳng phản kháng còn Cô nghe vậy thì lườm Ngọc mặt đầy khó xử.Mọi người cùng nhau ăn uống nói chuyện vui vẻ cười đùa Cô thì cứ nhìn hết chỗ này chỗ kia để tránh ánh mắt thỉnh thoảng Cậu nhìn mình

- -----

Mọi người về cẩn thận nhé!- Đám Cô đi ra chào tạm biệt mọi người

Mấy Cậu ở đâu Tớ trở về!- Cậu nhìn đám Cô cười

À...Tớ về với Quang Trường Thế Anh được rồi!Nhà Thảo Phuong xa...Cậu đưa Thảo Phuong về đi!-Ngọc nghe Cậu nói vậy có tính đi lại chỗ Quang Trường rồi nhìn Cậu cười

Đúng rồi!Bọn Tớ còn có chuyện riêng nói với Ngọc- Quang Trường nhìn Ngọc rồi nhìn sang Cậu cười

Không nói cho Tao nghe được sao?- Cô có chút bực mình vừa nói vừa lườm Ngọc

Không được!- Ngọc khoanh tay trước ngực nhìn Cô

Mình Thiên...Cậu đưa Thảo Phương về đi!Bọn Tớ đi trước đây- Quang Trường nháy mắt với Cậu rồi nhìn sang Cô đầy tội lỗi nhưng quay mặt bỏ đi

Tôi trở Em về!- Cậu mở cửa xe rồi nhìn sang Cô đầy ảm áp

Vậy làm phiền Anh rồi!- Cô nói rồi bước vào xe

Tại sao Em không nói với Tôi nay lớp chúng ta họp lớp chứ?- Trên xe không khí vừa ngọt ngào vừa khó chịu Cậu mới lên tiếng

Không nói Anh cũng biết lớp mình họp lớp mà tới đó thôi!- Cô mắt vẫn nhìn ra ngoài không nhìn Cậu mà nói

Em không thể nói chuyện nhẹ nhàng thái độ tốt một chút sao?- Cậu vẫn bình tĩnh mà nói chuyện với Cô

Tại sao... Anh về đây làm gì?- Cô không muốn trả lời câu hỏi của Cậu vốn dĩ bản thân Cô còn không tự trả lời vì sao chứ nói gì trả lời cho Cậu

Tôi về đây tìm Em!- Cậu nhìn sang Cô cười

Tôi đâu có bị mất tích hay gì đâu mà phải tìm!Không phải Tôi nói Anh đừng về đây nữa sao?- Cô cũng nhìn sang khi Cậu cười nhìn Cô trái tim lại đập nhanh hơn nhưng cũng vội nhìn ra ngoài mà nói vì Cô sợ lại động lòng

Em không muốn Tôi về đây sao?- Cậu nghe Cô nói vậy có chút đau lòng

Đúng!Anh về đây lại làm phiền đến cuộc sống của Tôi thôi!- Cô nói đầy kiên quyết

Em...Mấy năm nay Em đã thực hiện được ước mơ của mình chưa?- Cậu tức giận hai tay nắm chặt lấy tay lái

Ước mơ?Tôi quên rồi!- Cô không dám nhìn Cậu mà nói,ước mơ sao?Cô nhớ chứ?nhưng bản thân Cô sao lại cứ hành hạ chính mình như vậy chứ?

Vậy còn những kỉ niệm ngày trước Em cũng quên rồi sao?- Cậu nghe Cô nói vậy thì càng khó chịu có chút ngạc nhiên

Kỉ niệm sao?Có gì để nhớ chứ?Tôi quên rồi ngay cả đến chuyện chúng ta từng như nào Tôi cũng chẳng còn nhớ gì nữa!- Cô nhìn sang Cậu khuôn mặt bình thản

Kíttt

Anh làm gì vậy?- Cô giật mình khi Cậu tự dưng dừng xe đột ngột như vậy

Xuống xe!- Cậu bực mình nhìn sang Cô

Được thôi!- Cô thấy Cậu như vậy có chút đau lòng nhưng không thể thay đổi được gì cố tỏ ra không quan tâm tới mà xuống xe

Cậu thấy Cô như vậy càng bực mình tức giận mà lái xe nhanh đi mặc kệ Cô.....

Tôi xin lỗi..

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Lạnh nhạt

Hey...Hôm qua Mây với Minh Thiên...?- Ngọc đi gần tới nhà hàng thấy Cô thì đi lại khoác vai Cô khuôn mặt đầy tò mò

Hôm qua ai là người gọi Cậu ta đến?- Cô nhìn Ngọc đầy nghi ngờ

Ài?Sao Tao biết?Đừng có lạc chủ đề!- Ngọc lưỡng lự nhìn đi chỗ khác mà nói

Không phải Mây sao?- Cô càng nhìn Ngọc nghi ngờ

Ừ!Là Tao gọi đấy Tao chỉ muốn tốt cho Mây thôi mà!- Ngọc thấy sắc mặt của Cô khó coi thì cười trừ

...Tốt cái con khi!Cho dù Mây làm như thế nào Tao với Cậu ta cũng không thể!- Cô lườm Ngọc

Chào Minh Thiên!- Ngọc đang định nói gì đó với Cô nhưng thấy Cậu tới nên cô tình gọi để Cậu với Cô có cơ hội nói chuyện...nhưng ai ngờ Cậu chỉ nhệ gật đầu rồi đi chứ không có ý định dừng lại đến một cái nhìn Cô cũng không có

Ủa...là sao?- Ngọc thấy vậy thì quay lại nhìn Cô khó hiểu

Sao chẳng gì?Đi nhanh chẳng muộn làm bây giờ!- Cô thấy Cậu lạnh lùng Cô như vậy thì không biết nên vui hay nên buồn,nhìn Ngọc thần nhiên rồi kéo Ngọc đi không kịp để Ngọc phản kháng gì

- -----

Mây...với Minh Thiên hôm qua đã xảy ra chuyện gì sao?Sao Cậu ấy lại lạnh lùng như vậy- Vào bếp Ngọc không thể chú tâm vào làm việc nên đi lại chỗ Cô

Có gì xảy ra đâu- Cô vừa chọn nguyên liệu làm món ăn vừa nói trong lòng có chút không vui

Thật sao?- Ngọc nhìn sắc mặt Cô nghi ngờ

Hừ...Hôm qua Tao với Cậu ta nói chuyện Tao có nói quá lời nên chắc từ bây giờ làm người lạ thôi!- Cô nhìn Ngọc mặt thần nhiên như không quan tâm tới

Sao Mây cứ phải lạnh lùng với Minh Thiên như thế!- Ngọc nghe vậy có chút bức bối nhưng cũng hiểu cho Cô

Có sao?- Cô nhìn Ngọc không cảm xúc

Mệt với Mây...làm việc đi- Ngọc thấy Cô như vậy thì mt mời mà đi về chỗ làm việc

- -----

Mọi người vất vả rồi!- Cậu lên phòng làm việc có chút khó chịu nên đi xuống phòng bếp

Chào sếp!- Mọi người nghe tiếng Cậu thì tất cả dừng mọi hoạt động lại lễ phép chào Cậu

Hôm nay Tôi xuống đây muốn thử tay nghề của các đầu bếp như vậy đi mỗi đầu bếp sẽ làm một món về sở trường của mình được chứ?- Cậu khoanh tay trước ngực đầy lịch lãm giọng đầy năng lực

Được ạ- Mọi người nghe vậy thì gật đầu nhưng trong lòng có chút lo lắng

Tôi cho mọi người 30 phút làm việc đi- Cậu nói rồi đi ra bàn ngồi viết giấy tờ gì đó.Mọi người nghe vậy thì ai việc ấy chăm chỉ mà làm

30 phút trôi qua.....

Ngọc là đầu bếp về món Ý nên Ngọc chọn làm món ăn vừa giản dị nhưng cách làm khó nhọc hẳnh "Pizza - Ý"

Nhật Lâm sau một hồi lâu nghiên cứu thì lại chọn làm món "Bò Bít Tết - kiểu Tây"

Còn Cô không hiểu vì điều gì lại nghĩ đến ước mơ của Minh nói với Cậu nên chọn làm món "Sủi Cáo - món Trung"

(*Senn cũng không am hiểu nhiều về món ăn nổi tiếng của các nước cho lắm nên chỉ viết được mấy món ăn như vậy ^_^ Mọi người thông cảm nhé!*)

Dạ thưa sếp...món ăn đã làm xong rồi ạ!Mới sếp dừng!- Bếp trưởng cùng Cô Ngọc và Nhật Lâm mang món ăn ra lễ phép

Mọi người vất vả rồi!Món ăn của ai người đấy viết tên ra giấy để gần món ăn đi!Tôi sẽ dễ nhận xét hơn- Cậu bỏ sấp giấy Tờ qua một bên nhìn mọi người

Vâng!- Mọi người lễ phép rồi làm theo ý Cậu

Đầu tiên là món "Pizza-Ý" của đầu bếp Ngọc...món ăn cũng tốt sau này cố gắng làm ngon nhiều hơn càng tốt- Cậu nhìn Ngọc khuôn mặt điềm đạm

Tôi sẽ cố gắng nhiều hơn- Ngọc nghe vậy thì cười rồi lễ phép cúi đầu

Món Bò Bít Tết- Kiểu Tây của đầu bếp Nhật Lâm cũng không tồi nhưng sau này Cậu nhớ thêm chút hoa văn trang trí vào chút chứ nhìn nó trông vắng quá- Cậu đi lại nhìn Nhật Lâm ánh mắt có chút thành kiến

Vâng!Tôi sẽ cố gắng làm theo lời Sếp nói- Nhật Lâm có đầu nói nhưng có chút khó hiểu ánh mắt Cậu nhìn mình là có ý gì

Cuối cùng là của đầu bếp Thảo Phương... Sủi Cáo- Món Trung...?Tại sao Cô lại làm món ăn này?- Cậu nhìn món ăn Cô lại nghĩ đến những chuyện trước kia Cậu đã ở bên Trung Quốc 4 năm chỉ vì Cô!Đã ăn nhiều lần món sủi cáo bây giờ muốn quên đi tại sao Cô lại làm Cậu nhớ lại?

Cũng không có gì đặc biệt Tôi nghĩ đến món nào Tôi sẽ làm món đấy thôi- Cô nhìn Cậu,Cậu là đang muốn làm khó Cô sao?Sao hai người kia không hỏi còn Cô thì lại hỏi như vậy sắc mặt có chút không vui

....Nước chấm mặn,nhân thịt chưa được ngon chưa được hòa quyện nhiều với nhau bột bánh lớp ngoài cũng không được mềm mịn...- Cậu ăn thử món Cô thực sự Cậu ăn nhiều nhưng cũng chưa từng thấy món nào ngon như Cô làm nhưng lại nói một kiểu khác Cậu là muốn làm khó Cô

Tôi đã làm rất kĩ càng rồi mà- Cô có chút khó chịu với Cậu

Ý Cô là Tôi nhận xét sai sao?- Cậu nhìn Cô đầy căng thẳng

Tôi không có ý đó...chỉ là...- Cô nghe vậy thì trong lòng bức bối nhưng không thể cãi lại Cậu

Thảo Phương- Chưa kịp nói hết thì bếp trưởng đã gọi tên Cô khuôn mặt có chút co lại

Cô chỉ nghĩ đến món gì thì làm món đó...vậy Cô không nghĩ đến cảm giác của người ăn xem họ có thích hay không sao?- Cậu nhìn Cô đầy căng thẳng

Tôi xin lỗi!Sau này Tôi sẽ cố gắng hơn- Cô cúi đầu xin lỗi Cậu trong lòng có chút khó chịu

Không có sau này!Cô viết bản kiểm điểm rồi nộp cho Tôi trong hôm nay nếu không thuyết phục được Tôi thì ngày mai Cô không phải đi làm nữa- Cậu không nhìn Cô giọng nói đầy nghiêm khắc,Cậu cũng chẳng hiểu bản thân đang làm gì?Cậu muốn bản thân xa lánh Cô?hay là muốn Cô ghét Cậu để Cậu không thích Cô nữa?

Mọi người quay lại làm việc đi- Cậu nói nhanh rồi bước về phòng

Em làm sao vậy hả?Vừa rồi sao lại thái độ như vậy?- Thấy Cậu đi rồi bếp trưởng đi sang nhìn Cô

Em...rõ ràng món ăn Em làm chưa bao giờ sai sót-Cô vẫn ý kiên định nhìn bếp trưởng

Người ta làm sếp chúng ta phải biết lễ phép,còn không mau viết bản kiểm điểm rồi đi xin lỗi xếp đi!Nếu không muốn bị mất việc- Bếp trưởng nhìn Cô có chút thất vọng rồi đi về chỗ làm việc

Hazzz....Mây vừa nãy sao phải thái độ như vậy chứ?- ngọc đi lại khoác vai Cô

Rõ ràng là đang làm khó Tao mà- Cô nhìn Ngọc đầy bức bối

Cậu hãy làm theo ý sếp đi!Mọi người không muốn xa Cậu đâu- Nhật Lâm nhìn Cô khuôn mặt có chút lo lắng sợ Cô mất việc

Được rồi!Hai người đi làm việc đi- Cô cười trừ nhìn Ngọc và Nhật Lâm rồi ẩn hai người họ vào bếp làm món ăn

- -----

Minh Thiên- Minh Châu đi tới phòng làm việc của Cậu

Cô tới đây làm gì?- Cậu không nhìn Minh Châu giọng nói lạnh lùng

Em tới tìm Anh- Minh Châu đi lại bàn làm việc của Cậu

Vậy làm Cô tốn thời gian rồi!Tôi rất bận không có thời gian quan tâm Cô- Giọng Cậu vẫn vậy vẫn lạnh với Minh Châu

Không sao Em đến ngắm Anh là được rồi!- Minh Châu không để ý đến lời nói của Cậu,nhân lúc Cậu không để ý mà vòng tay qua ôm cổ Cậu khiến Cậu có chút bức bối lờm Minh Châu

Không biết gõ cửa sao?- Đang trong hoàn cảnh đó thì Cô đột nhiên đi vào,khiến Cậu có chút khó xử nhưng vẫn tỏ ra lạnh lùng với Cô

Cốc...Cốc....

Cô nghe vậy thì đi quay ra gõ cửa

Vào đi- Cậu cũng cố gắng coi như Cô chưa nhìn thấy gì gọi vọng ra

Bản kiểm điểm Tôi đã viết xong rồi- Cô mở cửa đi vào thì không thấy cảnh vừa nãy nữa bây giờ Minh Châu chỉ đứng gần Cậu còn Cậu thì trút tâm vào tập tài liệu,Cô cũng chẳng bận tâm mấy mang bản kiểm điểm sang chỗ bàn Cậu

Chỉ có vậy thôi sao?- Cậu nhìn bản kiểm điểm đôi chân mày chau lại khuôn mặt có chút khó chịu

Anh còn muốn sao?- Cô nhìn Cậu thản nhiên,bản kiểm điểm Cô viết vẫn kiên định ý của mình rằng Cô đã làm rất kĩ không có sai sót gì

Về viết lại bản khác 50 lần nếu không muốn mất việc- Cậu vứt bản kiểm điểm của Cô sang một bên khuôn mặt bức bối

Anh là đang làm khó Tôi- Cô cũng không vừa lờm lại Cậu

Nếu Cô cảm thấy Minh Thiên làm khó Cô vậy thì Cô nghĩ việc đi- Minh Châu này giờ đứng nghe mọi chuyện thấy đối thủ cạnh tranh ngay trước mặt mà không thể nói gì nên nhân cơ hội lên tiếng khuôn mặt nhìn Cô đầy thách thức

Được thôi...nghĩ thì nghĩ..

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Được thôi...nghĩ thì nghĩ...!- Cô nghe vậy thì nói rồi lờm lại Minh Châu,Cậu nghe vậy thì có chút lo lắng sợ Cô nghĩ việc

Vậy Cô viết đơn nghỉ việc đi!Tôi sẽ nhờ người tìm cho Cô công việc mới!- Minh Châu nghe vậy thì tâm trạng mừng rỡ

Hhhaaa...Tôi còn chưa nói hết mà...câu nói đó là đối với người khác còn với Thảo Phương Tôi...không bao giờ có chuyện nghỉ việc vì mấy chuyện như vậy- Cô nghe vậy thì cười lớn ánh mắt đầy đắc ý

Cô....- Minh Châu nghe vậy thì ngỡ ngàng

Cô cũng dễ tin người đó tiểu thư Minh Châu à!Tôi sẽ sớm viết lại một bản khác!Tôi xin phép ra ngoài- Cô nhìn sang Minh Châu khuôn mặt đầy thỏa mãn rồi cầm bản kiểm điểm cúi chào Cậu rồi đi ra ngoài

Cô làm gì vậy hả?- Cậu thấy Cô đi ra quay sang nhìn Minh Châu bức tức

Em...chỉ muốn giúp Anh thôi mà- Minh Châu khuôn mặt có chút sợ hãi nhìn Cậu

Giúp sao?Cách Cô giúp cũng thật đặc biệt Cô muốn người Tôi thương cách xa Tôi ra hơn sao?Vậy thì Tôi lại làm Cô thất vọng rồi Tôi sẽ không để Cô ấy rời xa Tôi đâu!- Cậu lờm Minh Châu rồi bỏ sang ghế sofa ngồi

Anh thích Cô ta nhiều vậy sao?- Minh Châu nghe vậy thì khó chịu đi lại gần chỗ Cô

Đúng!Thích nhiều hơn cả chữ nhiều Cô hiểu chưa?Về đi Tôi bận- Cậu nhìn Minh Châu ánh mắt lạnh lùng

Em sẽ không bỏ cuộc đâu!- Minh Châu đi ra tới cửa thì ngoảnh lại

Tùy Cô!Nhưng sợ làm Cô thất vọng rồi- giọng Cậu đầy lạnh lùng khuôn mặt chăm chú vào mấy sấp giấy tờ.Minh Châu bức bối mà đi về

Sao lâu thế?- Mọi người ở dưới phòng bếp thì lo lắng cho Cô,thấy Cô đi về Ngọc đi lại nắm tay Cô

Sao rồi?Sếp nói sao?- Bếp trưởng đi lại chỗ Cô

Mọi người sao thế?Tôi sẽ không để bị đuổi khỏi đây đâu!Giám đốc nói viết lại bản kiểm điểm 50 lần nếu không muốn mất việc vậy thôi!- Cô khuôn mặt thản nhiên nhìn mọi người một phần cũng vì không muốn mọi người lo lắng

Vậy...Cậu phải viết 50 bản sao?- Nhật Lâm nghe vậy thì lo lắng cho Cô

Có gì đâu!Tớ viết rồi về muộn 1 chút là ổn mà!Thôi mọi người về chỗ làm việc đi chứ!-Cô nhìn sang Nhật Lâm cười rồi đi lại kéo tay một vài người đi về chỗ của mình ai làm việc nấy

- - - - -

Có cần Tao ở lại viết với Mây không?- Ngọc tan làm thấy Cô đang hí hoáy viết nên đi gần lại chỗ Cô

Không cần đâu!Tao nhớ Mây còn có hẹn với thằng Hoàng mà đi đi!Không khéo Tao lại bị mắng đấy!- Cô không nhìn Ngọc vẫn cứ hí hoáy viết giọng nói đầy châm chọc

Hi...Vậy Mây nhớ về sớm nha!Tao...đi đây- Ngọc bị Cô đoán trúng như vậy thì ấp úng nói rồi đi trước

Đúng là...- Cô nói vậy mà Ngọc cũng đi thật nên nhìn theo bóng Ngọc mà lắc đầu

Thảo Phương...có cần Tớ giúp Cậu không?- Nhật Lâm tan làm cũng đi lại chỗ Cô

Không cần đâu!Nhà Cậu xa Cậu về sớm đi Tớ viết một lúc nữa là xong mà!- Cô cười trừ nhìn Nhật Lâm chứ trong lòng muốn có người giúp viết lắm, lúc nữa là xong nhưng không biết là bao giờ mới xong

Không sao đâu Tớ viết với Cậu rồi chúng ta cùng về- Nhật Lâm nghe vậy thì cười nhìn Cô

Không cần đâu!Cậu về đi chẳng muộn- Cô nghe Nhật Lâm nói vậy thì có chút đau lòng

Vậy...vậy Tớ về trước Cậu nhớ về nhà cẩn thận nhé!Bye bye- Nhật Lâm bắt lực với tính tình của Cô nên cũng tạm biệt Cô rồi đi về

Cậu rất tốt...nhưng Tớ không hợp với Cậu- Cô nhìn theo bóng dáng Nhật Lâm mà bất lực,nhiều lúc muốn đáp trả tình cảm của Nhật Lâm nhưng lại không muốn làm ai bị tổn thương

9h tối....

Sao Em còn chưa về?- Cậu làm xong vài giấy tờ quan trọng thì cũng đi ra khỏi phòng mà về,Cậu nghĩ Cậu đã về muộn nhất rồi ai ngờ đi ngang qua phòng bếp còn thấy Cô trong đó

Không phải là do quả ai đó dành cho Tôi nên Tôi được ở đây đến giờ này sao?- Cô vẫn chăm chú viết nhưng giọng nói thì như đang chửi Cậu vậy

Tôi bắt Em nộp luôn cho Tôi sao?- Cậu nghe Cô nói vậy thì chau mày khó chịu

Biết đâu được với cái tính sáng nắng-chiều mưa- trưa lâm dâm của Anh- Cô quay lên nhìn Cậu ánh mắt đầy vui vẻ khi nói Cậu vậy

Em là đang nói ý Tôi- Cậu vẫn khuôn mặt chau mày nhìn Cô

Có sao?- Cô nhìn Cậu đầy ngây thơ

Muộn rồi Tôi đưa Em về- Cậu chán không muốn cãi với Cô nhìn đồng hồ muộn rồi nên nhìn sang Cô

Không cần đâu!Tôi còn phải viết cho xong đây!- Cô lắc đầu từ chối rồi lại chăm chú vào viết

Như vậy là được rồi Tôi không cần em viết nữa - Cậu có chút đau lòng nhìn Cô hí hoáy viết

Anh có ý gì?- Cô nghe vậy thì khó hiểu

Tôi nói Em nộp cho Tôi nhiều bản đây là được rồi!Về thôi muộn rồi!- Cậu cầm lấy tất cả số bản Cô viết rồi nhìn sang Cô ầm ập

Vậy cảm ơn!Tôi tự về được- Cô nghe vậy thì đứng dậy thu dọn rồi đi về

Tôi nói Tôi đưa Em về!- Cậu bực bội với cái tính cách khó chiều của Cô

Tôi không thích!- Cô đầy kiên quyết nhìn Cô

Đây là mệnh lệnh!Em còn không nghe lời Tôi bé Em đi- Cậu đi lại gần Cô khuôn mặt đầy nham hiểm nhìn Cô

Được thôi vậy thì phiền Anh rồi!- Cô thấy khó chịu nên đứng lùi Cậu ra rồi bỏ đi ra ngoài trước Cậu nhìn Cô có chút vẻ rồi cũng đi ra theo Cô

Anh muốn làm gì?- Cô đi lên xe Cậu ngồi,Cậu cứ nhìn Cô một hồi rồi tiến gần đến ghế ngồi của Cô khiến Cô có chút bất ngờ

Em không thắt dây an toàn lại nhớ bị sao thì Tôi phải làm sao?- Cậu vừa thắt dây an toàn lại cho Cô vừa nói giọng nói đầy ầm ập

.....- Cậu nói của Cậu khiến trái tim Cô lại đập loạn xạ lên

Em sao vậy?- Cậu thấy Cô cứ mơ màng nên khó hiểu nhìn Cô

Không sao!Chúng ta về thôi- Cô giật mình nhìn ra cửa.Cậu nghe vậy thì cũng nhanh lái xe đưa Cô về

- - - - -

Hôm nay làm phiền Anh rồi!- Dừng tới trước ngõ nhà Cô,Cô nhìn sang Cậu

Em khách sáo với Tôi như vậy sao?- Cậu nghe Cô nói vậy thì nhìn Cô có chút đau lòng

Muộn rồi...Tôi vào nhà đây!.....Anh nhớ về cẩn thận- Cô nói nhanh rồi đi ra ngoài

Thảo Phương.....- Cậu thấy Cô nói vậy có chút khó chịu đi xuống xe nhanh rồi đi lại gọi Cô

Có chuyện gì?- Cô ngoảnh lại nhìn Cậu

Anh làm gì vậy?- Cậu bất chợt đi lại ôm Cô khiến Cô có phản giật mình nhưng cũng có chút cảm giác không diễn tả được

Em...không thể cho Tôi một cơ hội sao?Chúng ta bắt đầu lại được không?Bao năm qua Tôi thật sự rất nhớ Em...- Cậu ôm Cô chặt vào lòng như sợ chỉ cần lơ là một chút Cô sẽ cách xa Cậu hơn,gọng nói trầm ấm nhẹ nhàng

Tôi.....

(((*Có ai muốn chương sau ngọt sủng không?hay là vẫn thích đọc ngược ^_^?Mọi người nhớ cho Semn ý kiến nhes^_^*)))

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Động lòng

Không được sao?- Cậu thấy Cô như vậy có chút thất vọng quay sang nhìn Cô

Chẳng phải Anh có người yêu rồi sao?- Cô nhìn lên Cậu tâm trạng có chút bối rối

Tôi chỉ thích mình Em thôi!- Cậu nhìn Cô cười

Thật sao?- Cô nhìn Cậu

Em không tin sao?- Cậu càng tiến lại gần mặt Cô

Vậy thì phải xem thái độ của Anh như nào đã- Cô ản Cậu ra nói khuôn mặt có chút đỏ

Ý Em là...- Cậu nghe Cô nói vậy thì có chút khó hiểu

Anh đoán xem!Về đi muộn rồi Em vào nhà đây- Cô cười trừ rồi tạm biệt Cậu đi vào nhà tâm trạng vui vẻ

Anh sẽ không để mất Em lần nữa đâu- Cậu nhìn theo bóng dáng Cô nói khuôn mặt cũng rạng rỡ đứng một lúc rồi lên xe đi về

Cô đi vào nhà tâm trạng nửa vui nửa buồn.Vui vì cuối cùng Cô cũng dám mở trái tim để chào đón Cậu một lần nữa nhưng lại buồn vì khi chấp nhận tình cảm ấy Cô lại nghĩ đến những lời Mẹ Cậu nói với Cô 5 năm trước!Cô phải làm sao chứ?

- - - - -

Thảo Phương...- Cậu gọi tên Cô cười

Anh đến đây làm gì?- Sáng sớm đi làm Cô đã thấy Cậu đứng ngoài cổng đợi Cô nên có chút khó hiểu đi gần lại

Anh đến đón Em- Cậu đi sang mở cửa xe cho Cô

Anh đâu nhất thiết phải làm vậy?- Cô đi vào xe ngồi quay sang nhìn Cậu

Cần chứ!Để Em khỏi ngày nào cũng phải đi cùng với Cậu Nhật Duy kia- Cậu nhìn sang Cô khuôn mặt trầm xuống

Ồ...Anh ghen sao?- Cô nghe vậy thì nhìn Cậu trêu chọc

Khụ...Khụ...!Chúng ta đi thôi chẳng sắp muộn giờ rồi- Cậu bị Cô nói trúng tim đen thì ho vài tiếng rồi lái xe đi.Cô thấy biểu cảm của Cậu thì phì cười

- - - - -

Dừng lại- Tới gần cửa nhà hàng Cô đột nhiên bảo Cậu dừng xe lại

Sao vậy?- Cậu dừng xe rồi nhìn sang Cô

Anh không thấy bây giờ là giờ các nhân viên tới làm việc sao?- Cô nhìn Cậu như muốn Cậu hiểu ra điều gì đó

Thì sao chứ?- Cậu khuôn mặt không hiểu chuyện nhìn Cô

Chẳng lẽ Anh để người ta nói nhân viên đi với giám đốc sao? Anh muốn người ta hiểu lầm à!- Cô nhìn Cậu bối rối

Lo gì chứ? Dù sao cũng phải để mọi người biết sớm hay muộn cũng vậy thôi- Cậu cười nhìn Cô

Không được! Em xuống xe trước có gì gặp nhau nói chuyện sau. Tạm biệt!- Cô nhìn Cậu đầy kiên quyết rồi bước xuống xe đi trước bỏ mặc Cậu ở trên xe nhìn theo bóng dáng Cô mà lắc đầu vì tính cách của Cô

Làm gì mà cười như nhạt được vàng ra thế!- Ngọc đi lại gần Cô thấy tâm trạng Cô cực vui vẻ thì khó hiểu

Có sao? - Cô quay sang Ngọc bày ra bộ mặt nghiêm túc

Bớt giả tạo đi! Có chuyện gì khai mau- Ngọc lườm Cô

Sau này sẽ biết!- Cô nhìn Ngọc cười trừ

Thảo Phương....- Bếp trưởng đi lại chỗ Cô

Dạ! Có gì không bếp trưởng? - Cô nhìn bếp trưởng có chút khó hiểu

Giám đốc tìm Em!- Bếp trưởng nói giọng có chút lo lắng

Vâng! Lát Em sẽ lên - Cô nhìn bếp trưởng cười trừ

Thảo Phương...không lẽ giám đốc gọi Mây là vì chuyện để Mây nghỉ việc sao? - Ngọc nhìn sang Cô lo lắng

Chắc không phải đâu! Giám đốc nói không đuổi việc Tao nữa rồi chắc nghỉ lại vì việc chế độ ăn của Tao nên giờ xin lỗi Tao ý mà!- Cô nhìn Ngọc trêu đùa

Thôi Em lên gặp giám đốc đi!- Bếp trưởng cạ lời với tính cách thích đùa của Cô

Vâng! Vậy em xin phép- Cô thấy khuôn mặt bếp trưởng cứ dờ ra nên cũng nhanh xin phép rồi đi trước

Tìm Em có chuyện gì? - Cô cứ thế đi vào chẳng gõ cửa gì

Anh nhớ Em thì tìm Em thôi- Cậu ngồi ở ghế sofa nhìn Cô cười

Anh biết nói sến súa từ khi nào thế hả? - Cô nhìn Cậu

Từ khi thích Em- Cậu trưng ra bộ mặt định trêu đùa Cô

Không có gì Em về làm việc đây- Cô nghe Cậu nói vậy thì cảm thấy hạnh phúc nhưng vẫn tỏ ra không quan tâm nhìn Cậu

Ồ...Sáng Em chưa ăn gì? Anh có chuẩn bị đồ ăn cho Em đây- Cậu đứng dậy kéo tay Cô về ghế sofa ngồi rồi lấy đồ ăn ra cho Cô

Anh ăn chưa? - Cô nhìn sang Cậu cũng nhớ ra sáng Cậu đến đón Cô Cậu cũng chưa ăn gì

Anh nhìn Em ăn là no rồi!- Cậu ôm eo Cô cười

Em không thích nghe mấy câu sến súa đâu- Cô lườm Cậu

Rồi rồi- Cậu cười rồi lấy bánh mì sandwich đưa cho Cô

Anh ăn không? - Cô đưa bánh sang cho Cậu

Em dứt thì Anh ăn!- Cậu tiến sát lại gần Cô khuôn mặt nham hiểm

Không có lần sau- Cô nhìn Cậu rồi cũng làm theo điều Cậu muốn

Mình....- Hai người đang vui vẻ cùng nhau ăn đồ ăn thì Minh Châu tự dưng đi vào phòng Cậu nhìn thấy cảnh ấy thì sững người

Không biết gõ cửa? - Cậu nhìn Cô thì ánh mắt vui vẻ nhưng nhìn xa Minh Châu thì ánh mắt lạnh lẽo

Chúng ta quen nhau hơn 3 năm rồi Em vào phòng Anh có bao giờ phải gõ cửa đâu bây giờ cũng vậy mà!- Minh Châu đang rất khó chịu nhưng cố tính đi lại gần chỗ Cậu giọng nói ẻo là chỉ để chọc tức Cô

Cô....- Nghe Minh Châu nói vậy thì Cô quay sang lườm Cậu khiến Cậu bối rối không biết phải nói như nào

Ồ...Vậy hai người nói chuyện đi Tôi có việc đi trước!Chào Giã Đốc Tôi Đi!- Cô bực mình đứng dậy nhìn Cậu ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống Cậu nhún mình từng chữ rồi bực bội đi ra ngoài

Thảo...Phuong...- Cậu nghe Cô nói vậy thì có cảm giác không lành gọi Cô nhưng Cô chẳng có ý định ngoảnh lại

Tôi nói Cô đừng làm phiền đến cuộc sống của Tôi nữa rồi mà Cô không hiểu sao?- Cậu quay sang nhìn Minh Châu bực bội

Anh với Cô ta....- Minh Châu đang nói thì dừng lại vì sợ nói ra điều mình nghĩ là đúng

Đúng!Tôi với Cô ấy quay lại rồi.Vậy nên mong Cô từ nay đừng làm phiền Tôi nữa- Cậu đứng dậy đi lại bàn làm việc

Anh...- Minh Châu khó chịu không biết phải nói như nào khi không còn cơ hội để Cậu mở lòng với mình nữa

Về đi đừng tốn thời gian ở đây- Cậu cũng chẳng bận tâm đến Minh Châu làm gì Cậu còn đang lo lắng đến chuyện phải sao để giải thích với Cô mới được

Minh Châu tâm trạng cũng chẳng ổn định nên không cãi nhau với Cậu hay nói thêm gì mà đi ra ngoài

- -----

Về thôi- Ngọc đi lại chỗ làm việc của Cô

Ừm!Đợi Tao tý!- Cô cũng nhanh chóng dọn dẹp thay đồ rồi cùng Cô về

Hế lô- Đi ra tới cửa nhà hàng thì thấy Hoàng đang đợi Cô với Ngọc

Biết vậy Tao về sau còn hơn- Cô nhìn đi chỗ khác mà nói giọng nói đầy hàm ý

Không phải?Tao tưởng Mây gọi Tao tới đây mà?- Hoàng nghe Cô nói vậy thì khó hiểu

Ngáo à?Tao gọi Mây làm gì?- Cô nhìn Hoàng cũng khó hiểu

Vậy rốt cuộc là ai gọi chứ?- Ngọc nhìn Hoàng Cô bối rối

Là Tớ gọi!- Cậu đi đến gần chỗ đám Cô

Chào Minh Thiên!- Hoàng nhìn Minh Thiên cười

Cậu gọi Hoàng đến đây làm gì vậy?- Ngọc nhìn Cậu khó hiểu

Tớ muốn mời mọi người đi uống gì đó thôi!- Cậu nhìn Ngọc cười trừ nhưng chủ yếu là muốn Cô hết giận Cậu

Không rảnh!- Cô nhìn đi chỗ khác khuôn mặt có bực bội

ngọc- Cậu nghe vậy thì gọi nhỏ nhìn sang Ngọc ra ám hiệu muốn Ngọc giúp

Được rồi!Đi đi dù sao Mây về cũng làm gì đâu cũng rảnh mà!- Ngọc nghe vậy thì hiểu ý đi lại kéo tay Cô đi

Vậy đi ra xe Tớ rồi đi!- Cậu nhanh nhẩu nói rồi dẫn đám Cô đi ra xe

Ngồi trên đi- Cô vừa đi vừa lờm Ngọc ra xe định ngồi sau xe cùng Ngọc nhưng bị Hoàng kéo lên ghế trên ngồi cùng Cậu

Giỏi lắm!Tao sẽ xử chúng mày sau- Cô lờm Ngọc với Hoàng,Ngọc với Hoàng nghe vậy thì ngó lơ Cô ngồi lên xe vui vẻ.Cô cũng buộc phải lên xe ghé trước ngồi gần Cậu

Hai người có chuyện gì nói thì cứ nói chúng Tôi ngồi dưới không làm phiền!- Ngọc lên tiếng đầy hàm ý

Lo cho chúng Mây đi!- Cô quay xuống lờm Ngọc với Hoàng,hai người họ thấy vậy thì chăm chăm nhìn vào điện thoại

Còn giận Anh sao?- Cậu nhìn sang Cô lo lắng

Đâu dám!- Cô nhìn ra ngoài cửa

Cậu nghe vậy thì cũng biết điều mà lái xe đi,hai người ngồi dưới thấy vậy thì nhìn nhau lắc đầu.Cô thì cứ nhìn ra ngoài,Cậu thì thỉnh thoảng lại nhìn Cô đôi lúc cố tính nắm lấy tay Cô nắm lấy tay Cô để Cô bớt giận....

- -----

Tới rồi!- Cậu quay lại nhìn hai người kia rồi đi xuống mở cửa cho Cô

Quán này bọn Tớ cũng hãy đến!Cậu sao biết được nơi này?- Ngọc nhìn sang Cậu

À...thì...- Cậu nghe vậy thì không biết nói sao vì có người ở sau lưng giúp đỡ....

Thôi chúng ta vào đi- Hoàng lên tiếng rồi đi cùng Ngọc vào trước để Cô vào Cậu đi sau vào

Các Cậu uống gì?- Cậu gọi phục vụ ra rồi đưa menu cho Ngọc với Hoàng

Bọn tớ hai ly trà đào- Hoàng nhìn Cậu cười trừ

Cho Tôi hai ly matcha - Cậu cũng nhìn phục vụ nói.Phục vụ nghe vậy thì gật đầu xin phép rồi đi làm đồ uống

Cậu vẫn còn nhớ Thảo Phương thích gì sao?- Ngọc nhìn sang khuôn mặt đang khó chịu của Cô mà trêu chọc

Đâu dám...người ta còn có người thích thậm 3 năm cái gì cũng nhớ có khi người ta thích matcha nên gọi cho Tao như thế đấy chứ!- Cô nói giọng đầy châm chọc về phía Cậu

Không phải vậy?Là Cô ta thích Anh chứ bộ?- Cậu nhìn sang Cô giải thích

Ồ...vậy sao?Anh không thích Cô ta mà để Cô ta tự tiện vào phòng mình!Còn Em thì bắt gõ cửa ha - Cô nhìn sang Cậu khuôn mặt có chút tức giận

Anh...Dù sao Anh cũng không thích Cô ta là tự Cô ta đa tình thôi!Em cũng biết Anh thích ai rồi mà!- Cậu nghe vậy thì ngồi gần lại nắm tay Cô ấm áp

Vậy sao?- Cô vẫn chưng bộ mặt như không quan tâm tới chuyện đó với Cậu

Ừm...Anh chỉ thích Em thôi!- Cậu cười nhìn Cô

E...hèm...Lấy có mới đi uống nước mà đi xem cầu lương hay gì?- Ngọc giả vờ ngó đi xung quanh nói nhưng đầy hàm ý (Cầu Lương là xem người ta tính tứ người ta ngọt ngào với nhau.... hình như hiểu theo nghĩ vậy tại Senn thấy trong ngôn tình giờ người ta toàn dùng từ "Cầu Lương" thôi ^_^)

Vậy lúc chúng mày tính tứ với nhau thì có nghĩ đến Tao ngồi trước mặt chúng Mày không?- Cô lườm Ngọc.Ngọc nghe vậy cũng chẳng biết làm sao nhún vai nhìn Cô

Nói chuyện một lúc thì đồ uống với ít đồ ăn vặt được mang ra.Bốn người cùng nhau kể mấy chuyện trước kia với nhau ai nấy đều cười vui vẻ.Ngọc với Hoàng nhìn sang Cô cũng cảm thấy vui vì 5 năm rồi cho dù cho nói bao nhiêu chuyện vui vẻ thì cũng chưa thấy Cô cười hạnh phúc như bây giờ

- -----

Mai gặp lại!- Cậu đưa Ngọc với Hoàng tới địa chỉ nhà tạm biết rồi lái xe chở Cô về

Ngày mai Anh tới đón Em- Cậu lái xe thấy Cô cứ nhìn ra ngoài nên lên tiếng

Không cần đâu Em tự đi được- Cô vẫn nhìn ra ngoài

Tại sao?Còn giận Anh à?- Cậu nghe vậy thì tâm trạng có chút lo lắng

Không có!Chỉ là Em sợ làm phiền Anh thôi- Cô quay vào nhìn Cậu cười

Ngốc lắm!Ở bên cạnh Em bao lâu Anh cũng không thấy phiền!- Cậu xoa đầu Cô ấm áp

Không sến súa- Cô nghe vậy thì lườm Cậu

Vâng- Cậu nghe vậy thì gật đầu tâm trạng vui vẻ

Anh lái xe về cẩn thận- Cậu đưa Cô tới trước cửa nhà Cô nhìn quay lại nhìn Cậu cười

Chỉ muốn nói vậy với Anh sao?- Cậu nắm lấy tay Cô

Em còn quên nói gì sao?- Cô lơ đãng nhìn Cậu khó hiểu

Đừng Em còn quên nhiều lắm Em còn chưa Em yêu Anh nhất hay gì cơ mà!- Cậu bất chợt ôm Cô vào lòng

Sao Anh trẻ con thế?- Cô đâm vào ngực Cậu khuôn mặt ngại ngùng

Trẻ con với người mình yêu cũng là chuyện bình thường mà!- Cậu quay xuống nhìn Cô cười

Hừm...được rồi bỏ Em ra đi!Muộn rồi Anh về đi!Ngủ Ngon!- Cô nghe vậy thì đập loạn xa lên,ấn Cậu ra để Cậu đi về

Không nói thật sao?- Cậu nhìn Cô có chút hồi hộp

Không có chuyện đó đâu!- Cô nhìn Cậu lắc đầu rồi cười

Vậy Em ngủ ngon!Mai gặp- Cậu cũng chẳng muốn ép buộc Cô nên cũng đành tạm biệt Cô

.....Ngủ ngon!- Cô định đi vào nhà thì bất chợt lại chạy nhanh lại chỗ Cậu hôn lên má Cậu nói nhanh rồi đi vào nhà trước.Cậu thì bị Cô hôn bất chợt nên cứ dờ người ra mãi mới lấy lại tinh thần lái xe đi về

(((*Bảo đăng sớm cho mọi người nhưng Senn bận đi học cả ngày dù sao cũng học 12 rồi nên cũng ít thời gian ^_^.Nếu truyện có ra muộn thì mọi người đừng quên truyện của Senn nha ^_^!Senn cũng không quen viết ngọt nhiều nhưng Senn sẽ cố gắng viết ngọt hơn cho mọi người xem ^_^^*)))

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Hai người đủ chưa?

Cô đứng trong góc phòng nhìn ra ngoài đợi Cậu đi khuất mới đi sang giường nằm mệt mỏi khuôn mặt có vài nét lo lắng...Cô vẫn suy nghĩ điều đó suốt mấy năm nay...bây giờ Cô với Cậu lại chính thức yêu nhau như vậy liệu Mẹ Cậu biết thì Cô phải làm sao?

ting...ting...

"Thảo Phương?Cậu với Minh Thiên làm cùng một nơi vậy hai người làm lành rồi chứ?".Quang Trường nhắn tin trong nhóm hỏi Cô

"Hơn cả làm lành ý chứ?"- Ngọc thấy Cô seen chưa rep nên nhanh nhẩu trước

"Là sao?"- Thế Anh cũng rep một cách khó hiểu

"Hơn như nào?"-Cô

"Là ai nay cùng Minh Thiên đi uống nước rồi đem Tao với Hoàng đi để xem cầu lương chứ?"- Ngọc

"Hai người yêu nhau rồi sao?Thảo Phương?"- Quang Trường hiểu ý nghĩa *Cầu Lương* mà Ngọc nói nên hỏi Cô vì họ bị Ngọc cho ăn cầu lương cũng nhiều rồi

"Thật sao?Thảo Phương?"- Thế Anh

"À...Ừ...Thì..."- Cô

"Nhận đi lại còn ngại"- Ngọc

"Mày im đi...Tao còn chưa xử Mày chuyện hôm nay đâu"- Cô rep rồi gửi icon tức giận đến Ngọc

"À ừ gì nữa!Đúng rồi hai người họ yêu nhau rồi tính cảm lắm luôn ý"- Ngọc

"Không ngờ nha!Còn giấu bọn này"- Quang Trường

"Hừm...chúng mày...đúng như Ngọc nói được chưa?"- Cô gửi icon lườm

"Vậy không mời bọn này ăn uống gì sao?"- Quang Trường

"Đúng đó!"- Ngọc

"Ăn uống gì chứ?"- Cô

"Không mời ăn uống để ra mắt người yêu sao?"- Quang Trường

"Keo kiệt sớm chia tay!"- Ngọc gửi thêm icon trêu đùa Cô

"Cái mồm mày...Được thôi miễn cưỡng cho chúng mày đi ăn vậy!Ngày mai 7h tối ở chỗ cũ"- Cô

"Phải vậy chứ!"- Ngọc

"Vậy mai gặp chỗ cũ"- Thế Anh

"Oke!Tao off trước nha!"- Cô

Chat với đám Ngọc xong Cô quăng điện thoại sang một bên mệt mỏi ngồi dậy lấy quần áo đi tắm cho tâm trạng thoải mái rồi mới đi ngủ....

- - - - -

Sao sắc mặt Em kém vậy?- Cậu nhìn khuôn mặt Cô lo lắng

À...Chắc tại hôm qua Em ngủ muộn thôi -7h sáng Cô chuẩn bị đồ đạc để đi làm đi ra đã thấy Cậu đứng đợi tâm trạng không tốt nhưng vẫn cười đi sang chỗ Cậu

Lần sau phải ngủ sớm nhớ chưa?- Cậu đi lại xoa đầu Cô ấm áp

Vâng!Chúng ta đi thôi- Cô gạt đầu cười với Cậu

Được rồi chúng ta đi thôi- Cậu nắm tay Cô đi rồi lại mở cửa xe cho Cô

Hai người cùng nhau đến nhà hàng Cô cứ nhìn ra ngoài ngắm mây ngắm xe cộ người qua lại Cô chẳng hiểu bản thân tại sao lại chẳng dám quay vào nhìn Cậu?Trong lòng Cô còn điều gì đó chưa giải thích được sao?....

Tối nay Anh qua đón Em- Cậu dừng xe cách xa nhà hàng nhà vì Cô muốn vậy thấy Cô chuẩn bị bước xuống xe nên giữ tay Cô lại

Sao Anh biết?- Cô còn chưa biết nói như nào với Cậu vậy mà Cậu đã biết trước nên bất ngờ

Em quên Anh cũng ở trong nhóm chat của Em sao?- Cậu cười nhìn Cô,chỉ tại hôm qua Cậu bận nên không có thời gian chat cùng đám Cô thôi..

À...Được vậy Em đi trước nha!Anh làm việc cho tốt vào bye- Cô cười từ biệt Cậu rồi bước xuống xe trước.Cậu nhìn Cô đi khuất rồi cũng mang xe để đúng chỗ rồi cũng đi vào nhà hàng

Hello!- Ngọc thấy Cô đi tới thì chào kiểu trêu đùa

Hello cái đầu mày!- Cô đi lại vỗ vào đầu Ngọc kiểu đánh yêu rồi bỏ về chỗ làm việc của mình

Sao tâm trạng không ổn thế- Ngọc thấy Cô khác thường ngày thì đi lại chỗ Cô

Có sao?Chắc hôm qua Tao ngủ muộn nên hơi mệt thôi- Cô tỏ ra bình thường nhìn Ngọc nhưng thực ra Cô thực sự mệt mỏi

Tối nay có hẹn đấy nhé đừng quên- Ngọc nghe Cô nói vậy thì gạt đầu rồi lảng sang chuyện khác

Rồi rồi thưa mẹ- Cô lườm Ngọc

Ngoan lắm con gái- Ngọc đi lại xoa đầu Cô trêu đùa

Về chỗ làm việc đi- Cô hất tay Ngọc ra rồi lại quay vào làm việc.Ngọc cũng chẳng muốn trêu Cô thêm nên cũng đi về chỗ làm món ăn của mình

- - - - -

Mấy năm nay Cô vẫn giữ mãi cái phong cách ăn mặc nhẹ nhàng nhưng cá tính của mình.Vì đi cùng đám Ngọc nên cũng chẳng quan tâm tới ăn mặc như nào cho lắm chỉ cần bản thân thấy thoải mái là được...hôm nay cũng vậy cô chỉ mặc nhẹ nhàng áo phông đen quần jean rách gối tóc thả ngang vai môi tô nhẹ nhàng rồi đi ra cổng bởi Cậu đang đợi

Sao nhìn Em như thế?- Cô thấy Cậu nhìn mình vẻ khác mọi ngày nên khó hiểu

Hôm nay nhìn Em xinh hơn- Cậu cười nhìn Cô

Đéo miệng...Đi thôi không bọn kia nó đợi- Cô véo eo Cậu trêu đùa

Tuân lệnh- Cậu cúi đầu trêu lại Cô rồi đi lại mở xe cho Cô.Hai người vui vẻ nói chuyện chẳng mấy chốc họ tới nơi hẹn

Lâu quá à nha- Ngọc tỏ ra giận dỗi nhưng thực chất là đang chêu đùa Cô

Không cho leo cây là mày rồi- Cô lườm lại Ngọc

Quay lại cũng không nói sớm cho bọn này biết- Quang Trường đi lại vỗ vai Cậu

Báo làm gì? Chúng mày lại túi thân ra- Cô nhìn sang Quang Trường giọng điệu trêu chọc

Rồi rồi...- Quang Trường nghe như nói chúng nổi đau thì bỏ vào chỗ hẹn trước. Đám Cô thấy vậy thì cười rồi cũng đi vào

Ăn gì cứ gọi- Cô đưa cho đám Ngọc cái menu

Gọi vài ly nước ít đồ ăn vặt là được rồi...Bọn tao cũng không ăn uống gì nhiều đâu- Ngọc vừa nhìn menu vừa nói

Vậy mọi người ăn uống gì gọi đi- Cậu cười nhìn mọi người

Không khách sáo nhé- Quang Trường trêu đùa

Sau đó gọi một tràng đồ ăn vặt với loại nước uống của mọi người ra cùng nhau tám chuyện vui vẻ

Nào...chúc mừng cho Thảo Phương với Minh Thiên yêu nhau- Quang Trường đưa ly nước uống lên trước mặt

Được! Chúc mừng- Cả đám nghe vậy đồng ý đưa ly nước uống lên chúc mừng Cô và Cậu

Hai Người Có Thể Bớt Lại Không?- 3 người kia cùng nhau nói khi thấy Cậu với Cô cứ nhìn nhau âu yếm nên ngán ngẫm lên tiếng

Bớt gì chứ?- Cô quay ra mặt tỉnh bơ nhìn 3 người họ

Mặc dù Tao có người yêu nhưng hôm nay không đi cùng hai người cũng phải tém tém lại chứ- Ngọc nhìn hai người họ thờ dài

Tao bị Mây cho ăn cầu lương nhiều rồi giờ phải trả chứ?- Cô nghe Ngọc nói vậy càng muốn trêu đùa Ngọc

Thôi Tao xin...Tao còn chưa có người yêu đây này- Quang Trường lên tiếng than thở

Rồi rồi...- Cô gạt đầu trừ

Còn Cậu Thế Anh- Cậu nhìn sang Thế Anh chỉ ngồi nghe mọi người nói chuyện thảnh thơi nhếch môi cười rồi lại thôi

À...Tớ...vẫn vậy thôi- Thế Anh liếc nhìn sang Cô rồi nhìn mọi người cười trừ

Nó có người yêu rồi đó- Quang Trường nhanh nhẩu trước

Ồ...ai thế- Ngọc khá ngạc nhiên nhìn sang Quang Trường

Nói linh tinh- Thế Anh vỗ đầu Quang Trường, hai người họ vẫn làm cùng một nơi nên vẫn thân thiết như vậy

Còn mày thì sao?- Cô không dám nhìn Thế Anh ánh mắt Thế Anh nhìn Cô vẫn như mấy năm trước vậy đầy ảm áp nên nhìn sang Quang Trường

Tao...Yêu đương gì tầm này- Quang Trường nghe vậy thì lảng sang ăn đồ ăn

Cẩn thận ế tới già- Ngọc khuôn mặt trêu đùa Quang Trường

Rồi...Tôi biết mấy người có người yêu rồi không phải khoe khoang- Quang Trường chỉ tay đến chỗ Cô rồi nhìn sang chỗ Ngọc

Tao sợ! Thôi ăn uống nhanh rồi về...muộn rồi mai còn đi làm- Cô hất mặt lườm Quang Trường rồi nhìn đồng hồ thấy muộn nên giục mọi người

Mọi người lại chú tâm vào ăn uống nói chuyện vui vẻ nhanh chóng rồi cũng ra về

Khi nào rảnh lại ngồi với nhau như này nha- Quang Trường đi ra cửa cùng mọi người

Được thôi- Cậu cười nhìn mọi người

Sắp xếp thời gian đi- Ngọc cũng gạt đầu đồng ý

Anh đưa Em về- Cậu ôm eo Cô nói

Được!- Cô cười nhìn Cậu Cô định về cùng Ngọc nhưng Cậu lại nói đưa Cô về

Hai Người Đủ Chưa?- Ngọc và Quang Trường lại lần nữa ngán ngẫm lên tiếng

Tớ đưa Cậu về cùng thế nha Ngọc- Cậu với Cô nghe vậy thì tách nhau ra chút Cậu nhìn sang Ngọc

Không cần đâu...Tớ còn đến chỗ Hoàng nữa- Ngọc từ chối lấy cớ đến chỗ Hoàng...ai lại đồng ý đi về cùng một cặp tính từ với nhau như vậy chứ

Vậy nhớ bảo Nó đưa về- Cô nghe vậy thì chỉ nhắc nhở Ngọc, Cô cũng biết Hoàng bây giờ làm bác sĩ nên rất bận

Ừm- Ngọc gật đầu trừ chữ thực ra Cô sẽ nhờ Quang Trường đưa về

Vậy mọi người nhớ về cẩn thận nha! Tổ đưa Thảo Phương về trước!- Cậu lên tiếng rồi tạm biệt mọi người đưa Cô về

Gặp lại sau nhé- Cô cũng tạm biệt mọi người rồi về cùng Cậu

Mong sao hai người họ đừng rời xa nhau nữa- Quang Trường lên tiếng nhìn sang Ngọc rồi cùng nhau đi về....

(((* Sorry mọi người nhes vì bận học nên không đăng nhiều cho mọi người được ^_^ Senn cũng có ý định hôm nay sẽ hoàn truyện cho mọi người vì tròn 3 tháng đang truyện rồi nhưng vì bận quá ^_^ vậy thôi thì phiền mọi người chờ đợi thêm ít ngày để Senn hoàn truyện cho mọi người đọc nhes ^_^ thanks mọi người nhiều *)))

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39

"Alo Mẹ! Có việc gì vậy ạ?"- Cậu

"Con đang đâu về nhà đi"- Mẹ Cậu

"Bây giờ ạ?"- Cậu

"Đúng"- Mẹ Cậu

"Vâng"- Cậu

Có chuyện gì vậy?- Cô thấy Cậu tắt điện thoại khuôn mặt trầm xuống

Mẹ Anh gọi tìm Anh... Em vào nhà cẩn thận nha Anh về trước được chứ?- Cậu mở cửa cho Cô khó xử

Ừm... Vậy Anh về đi Em vào trước đây- Cô nghe vậy cũng chỉ nhẹ gật đầu rồi bước xuống xe

Cậu cũng tạm biệt Cô nhanh rồi quay xe đi về vì không biết Mẹ tìm mình có chuyện gì quan trọng không?. Cô nhìn theo Cậu khuôn mặt lo lắng trong đầu hiện rõ câu hỏi to đùng liệu có phải Mẹ Cậu biết hết mọi chuyện rồi sao?

Có việc gì vậy mẹ? Cô đến đây làm gì?- Cậu đi vào nhà nhìn mẹ thì thấy Minh Châu đang ngồi gần Mẹ mình quay sang khuôn mặt lạnh lùng với Cô

Minh Châu tới tìm Con sao Con lại nói chuyện như vậy chứ?- Mẹ Cậu nhìn Minh Châu cười trừ khó xử rồi nhìn Cậu khuôn mặt nghiêm khắc

Anh không muốn Em đến nhà hàng tìm Anh nên Em đến nhà thăm Anh xem dạo này Anh sao rồi?- Minh Châu cố gắng không quan tâm tới lời nói của Cậu đi lại khoác tay Cậu cười đau khổ

Tôi với Cô thân thiết vậy sao? Tôi không ồm yếu gì cả Cô mất công đến thăm Tôi rồi - Cậu hẩy tay Minh Châu ra giọng nói lạnh lùng

Tại sao Anh lạnh nhạt với Em như vậy hả?- Minh Châu khuôn mặt tức giận nhìn Cậu nhưng không thể bộc lộ ra ngoài

Cô biết rồi còn hỏi?- Cậu nhìn Minh Châu vẫn ánh mắt lạnh lùng vậy

Minh Thiên!- Bố Cậu ngồi đọc báo thấy Cậu thái độ không tốt với Minh Châu làm Cô không nói lời nào thêm nên mới lên tiếng nhìn Cậu

Không có chuyện gì Con xin phép lên phòng trước- Cậu cúi đầu chào bố mẹ rồi đi lên phòng không dành cho Minh Châu một ánh mắt nào

À... Minh Châu chắc nó mệt vì công việc nên mới nói chuyện như vậy cháu đừng để bụng nhé- Mẹ Cậu nhìn Minh Châu khó xử

Không có gì đâu ạ! Cháu nhớ Cháu có việc Cháu đi trước! Tạm biệt hai bác ạ!- Minh Châu cười khổ nhìn Mẹ Cậu rồi cũng tạm biệt họ nhanh rồi đi

Anh coi lại tính cách con trai Anh kia- Mẹ Cậu ngồi gần lại chỗ Bố Cậu giựt tờ báo bỏ sang một bên

Người ta nói "Con hư tại Mẹ " do Em cưng chiều nó quá nên nó mới vậy?- Bố Cậu quay sang uống trà nhìn Mẹ Cậu cười trêu đùa

Anh...- Mẹ Cậu nghe vậy tức giận nhưng đúng sự thật nên không biết nói gì

Chuyện tình cảm cứ để nó tự nhiên!Em đừng can thiệp vào chuyện của nó làm gì nó cũng lớn rồi- Bố Cậu vỗ vai mẹ Cậu rồi lại đọc báo tiếp

- -----

Chiều nay Em rảnh chứ?- Đưa tới cửa nhà hàng Cậu nhìn sang Cô

Có việc gì sao?- Cô nhìn Cậu khó hiểu

Anh đưa Em đi dạo- Cậu xoa đầu Cô ảm áp

Cũng được!- Cô cười vui vẻ nhìn Cậu

Vậy tan làm Em chờ Em- Cậu cũng cười nhìn Em

Được!Vậy Em vào làm trước nha- Cô cười tạm biệt Cậu rồi đi vào nhà hàng trước

Vui ghê ha- Ngọc thấy Cô cười vui vẻ thì đi lại trêu trọc

Vui chứ- Cô cứ cười ngây ngốc nhìn Ngọc

Thảo Phương?- Nhật Lâm đi lại chỗ Cô khuôn mặt đầy căng thẳng

Có việc gì vậy Nhật Lâm?- Cô đang cười nhìn Ngọc nghe vậy thì cả hai người quay lại nhìn Bảo Lâm thắc mắc đặc biệt là Cô

Chiều này Cậu rảnh không?- Nhật Lâm gãi đầu có chút ngại ngùng nhìn Cô

Chiều nay...Tớ bận mất rồi?Có việc gì sao?- Cô nhìn Nhật Lâm khó xử

À không có gì đâu Tớ về làm việc đây- Nhật Lâm cười chưa xót nhìn Cô rồi nhanh đi về chỗ làm việc

Mày cứ để tình trạng như này sao?- Ngọc quay lại nhìn Cô

Biết làm sao được chứ?- Cô khuôn mặt ủ rũ nhìn Ngọc, Cô cũng không biết làm sao để nói rõ với Nhật Lâm được đây...

Mày phải làm rõ mọi chuyện chứ?Cứ nói là Mày có người yêu rồi vậy là xong- Ngọc vỗ vai Cô Ngọc cũng không muốn thấy Nhật Lâm cứ đặt hết tình cảm mình vào Cô nhưng chẳng nhận lại được gì...

Ừm!Tao sẽ cố gắng- Cô gật đầu mệt mỏi rồi quay lại làm việc cho tâm trạng bớt quan tâm mấy chuyện như vậy lại

- -----

Chúng ta đi đâu- Tan làm Cô đi ra chỗ xe Cậu nhìn Cậu tò mò

Anh đưa Em đi mua sắm- Cậu nhìn Cô cười

Em nhiều đồ lắm rồi!- Cô nghe vậy thì từ chối Cậu

Không nhiều lời!- Cậu không quan tâm lời nói Cô mà mở cửa xe cho Cô

Không có lần sau đâu nha- Đợi Cậu ngồi lên xe Cô nhìn Cậu ánh mắt đe dọa

Vâng- Cậu xoa đầu Cô ảm áp rồi lái xe đi

Tôi sẽ không để mấy người vui vẻ như vậy đâu!- Minh Châu từ xa chứng kiến mọi chuyện hai tay nắm chặt tay lái rồi cũng lái đi theo sau Cậu

"Alo Bác ạ!Không nay cháu mới bác đi mua sắm được chứ ạ?"- Minh Châu

"Không cần phải như vậy đâu!Bác còn đang khó xử chuyện hôm trước với cháu nữa!"- Người phụ nữ giọng nói khó xử

"Không sao ạ!Cháu đang ở Trung tâm mua sắm A đường X Bác đến đi ạ!"- Minh Châu

"Vậy đợi Bác một chút nha!"- Người phụ nữ

Sau khi đi theo Cậu đến Trung tâm mua sắm Minh Châu nhìn theo hai người tình từ nên khó chịu nhếch môi cười chưa xót rồi lấy điện thoại gọi cho Mẹ Cậu chủ yếu để phá đám cuộc hẹn của Cậu

Em muốn mua gì?- Cậu dẫn Cô lên khu quần áo rồi nhìn Cô

Em sao cũng được?- Cô nhìn xung quanh đều là hàng hiệu nên nhìn Cậu cười trừ

Hay Anh dẫn Em đi mua giày được chứ?- Cậu nhìn Cô cười

Giày sao?Được!- Cô miễn cưỡng gật đầu trong lòng bỗng khó chịu chẳng lẽ Cậu không biết tặng giày hai người yêu nhau sớm chia tay sao? (Senn không biết điều đó là thật không?nhưng nghe nhiều bạn nói tặng giày sớm chia tay ^_^)

Cậu đưa Cô tới cửa hàng Giày-Giày cao gót đủ các loại...nhưng Cô chỉ chọn đại cho mình đôi giày sneaker màu trắng nhẹ nhàng vì Cậu cứ chọn cho Cô mấy đôi đắt tiền nên làm Cô khó xử. Thấy Cô chọn đôi sneaker màu trắng Cậu cũng chọn cho mình một đôi như vậy...

Đưa Em đi mua quần áo được chứ?- Cậu nhìn sang Cô cười Cậu muốn bù đắp tất cả với Cô trong thời gian xa nhau

Giày là được rồi mà!Em không cần nhiều đâu- Cô khó xử nhìn Cậu,Cô chẳng cần mấy đồ đắt tiền giá trị gì cả chỉ cần hai người yêu nhau hạnh phúc là được rồi

Bộ đồ đôi kia Em thấy sao?- Cậu nhìn bộ đồ rồi nhìn sang Cô

Vậy mua bộ kia nữa rồi chúng ta đi về nha!- Cô nhìn cũng ưng mắt vì áo màu trắng có hình một nam một nữ thời đi học đang cười vui vẻ với nhau cũng giống Cô với Cậu năm ấy nên gật đầu nhìn Cậu

Ừm!- Cậu nghe vậy vui vẻ nắm tay Cô đi lại chỗ cửa hàng

Mua xong hai người vui vẻ nắm tay nhau đi ăn Cô vui vẻ nắm tay Cậu cười đùa cảm giác như có cả thế giới trong tầm tay vậy

Mình Thiên....

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Biến cố

Mình Thiên...- Mẹ Cậu đột nhiên đi gần lại khuôn mặt tức giận khi thấy Cậu đang tay trong tay tình cảm với Cô

Mẹ?Sao Mẹ lại ở đây?- Cậu thấy mẹ Cậu khuôn mặt có chút bất ngờ không phải mẹ Cậu ở nhà bận bịu với vườn hoa cây cảnh sao?

Là Mẹ hỏi con mới đúng?- Mẹ Cậu vẫn khuôn mặt khó chịu

Dạ..Cháu...Chào Bác ạ!- Cô nhìn thấy mẹ Cậu thì khuôn mặt trắng bệch không nói lên lời

Mẹ...- Cậu thấy Mẹ Cậu có vẻ không thích Cô khi Cô chào hỏi như vậy nên nhìn Mẹ khó xử

Trùng hợp vậy Minh Thiên không ngờ chúng ta lại gặp nhau ở đây!- Minh Châu thấy không khí căng thẳng chẳng có ý làm giảm không khí đi mà làm nó trở nên ngột ngạt hơn cố tình đi lại khoác tay Cậu mặc cho Cậu đang nắm tay Cô

Là Cô?- Cậu nhìn thấy Minh Châu thì cũng hiểu rõ lý do nhìn Minh Châu ánh mắt tức giận

Ý Anh là sao?- Minh Châu cũng hiểu điều Cậu nói nhưng vẫn tỏ ra mình vô tội

Mình Thiên Mẹ hoi một Con đưa Mẹ về nhà đi - Mẹ Cậu lên tiếng đi lại gần chỗ Cậu ánh mắt nhìn về phía Cô khó chịu

Con...Con phải đưa Thảo Phương về trước!Mẹ đi nhờ xe Cô ta đi!Có gì Con sẽ về nhà sau Mẹ!- Cậu vẫn nắm tay Cô mặc cho tay Cô đang lạnh buốt vì lo lắng liếc nhìn sang chỗ Minh Châu rồi nhìn Mẹ cúi đầu tạm biệt rồi kéo Cô đi.Cô thấy Cậu như vậy chưa phản ứng kịp chỉ vội cúi đầu tạm biệt mẹ Cậu...

Mẹ cậu thấy như vậy khuôn mặt thể hiện rõ sự tức giận rồi cũng bực bội mà gọi người đến đón ra về mặc cho Minh Châu ở lại một mình

Anh đưa Em đi Anh nhé!Dù sao trời sắp tối rồi- Cậu thấy tâm trạng Cô không tốt vừa lái xe vừa nói giọng có chút lo lắng cho Cô

Không cần đâu...Em hơi mệt Em muốn về nhà nghỉ ngơi- Cô cố gắng nhìn Cậu cười coi như không quan tâm tới chuyện đó để Cậu bớt lo cho Cô

Vậy...có gì gọi cho Anh sau nhé!Em nghỉ ngơi đi- Cậu cũng chẳng muốn đôi co với Cô vì Cậu biết Cô cũng khó chịu về chuyện mẹ Cậu

Vậy Em vào nhà đây- Cô tạm biệt Cậu rồi bước từng bước chân nặng trĩu về nhà...Cậu nhìn theo Cô mới phát hiện Cô chưa cầm đồ Cậu tặng muốn mang đến nhà cho Cô nhưng muốn để Cô một mình rồi cũng lái xe về...

- - - - -

Không biết nhìn đường sao?- Minh Châu đang đi đường thì giật mình phanh gấp đi xuống xe nhìn người kia tức giận

Cô nói chuyện hay thật!Rõ là Cô đi đường không còi gì cả còn đi nhanh sắp đụng trúng Tôi mà còn nói chuyện như vậy sao?- Giọng nói quen thuộc là Thế Anh, Thế Anh đang đi làm về vì nhà gần nên Cậu đi bộ không may bị Minh Châu sắp đụng phải có chút giật mình mà ngã ra đường

Anh đang đổ lỗi cho Tôi sao?- Minh Châu khuôn mặt đầy bức bối nhìn Thế Anh

Chẳng lẽ là lỗi của Tôi- Thế Anh đứng dậy phủi bụi ở quần áo rồi nhìn Minh Châu

Anh...- Thấy Thế Anh thái độ nên Minh Châu không biết nói như nào

Sao?- Thế Anh đang đi làm về mệt lại gặp phải chuyện như vậy tâm trạng đầy bất ổn

Coi như Tôi đụng trúng Anh...Anh muốn Tôi bồi thường bao nhiêu?- Minh Châu tâm trạng cũng không tốt rồi lấy một tờ giấy ghi mệnh giá tiền định đưa cho Thế Anh

Cái kiểu tiêu thụ nhà giàu như Cô chỉ biết ăn chơi tiêu tiền mà không biết quan tâm người khác chỉ biết dùng tiền vậy Tôi cho Cô tiền đó mà đi học lại cái nhân cách đi!- Thế Anh khó chịu cái Cậu cần không phải tiền mà chỉ một câu "Xin Lỗi" thôi...Nói xong Cậu bỏ đi trước mặt cho Minh Châu có nói nhiều điều gì đi nữa...

- - - - -

Minh Thiên...- Cậu mệt mỗi bước vào nhà thì đã thấy Mẹ Cậu ngồi ở sofa từ bao giờ đợi Cậu

Có chuyện gì vậy Mẹ?- Cậu mệt mỏi tâm trạng chẳng mấy vui đi lại sofa ngồi

Mẹ muốn con chấm dứt với người con gái đó đi!- Mẹ Cậu khuôn mặt đầy kiên định

Vì sao?- Cậu nghe vậy khuôn mặt bất ngờ

Vì người đó không xứng với Con!Chỉ có Minh Châu mới xứng với con thôi! - Mẹ Cậu nhìn Cậu khuôn mặt nghiêm túc

Có gì không xứng chứ?Cứ phải giàu sang mới hợp với nhau sao?Chuyện này Con không thể nghe theo ý mẹ được!- Cậu khuôn mặt cũng đầy kiên quyết

Con...Con định làm trái ý mẹ sao?- Mẹ Cậu khuôn mặt tức giận

Con mệt không còn gì con lên phòng trước- Cậu không trả lời câu hỏi Mẹ mình mà đứng dậy lên phòng trước vì chuyện này Cậu không thể nghe Mẹ được Cậu đã bỏ lỡ Cô 5 năm rồi không thể có lần nữa...

Còn Cô sau khi về nhà mệt mỏi mà nằm ngồi một góc phòng điện cũng chẳng muốn bật lên...Cô tâm trạng đầy hỗn loạn điều Cô lắng nhất cũng xảy ra vậy Cô phải làm sao chứ?

"Sáng mai Anh không cần đến đón Em đâu"- Sau cái tin nhắn Cô gửi cho Cậu Cô cũng chẳng mong Cậu trả lời như nào mà quảng điện thoại lại một nơi mệt mỏi tìm lên giường nằm cho tâm trạng bớt chút đi cũng vì lo lắng mà say vào giấc ngủ từ bao giờ không biết

- - - - -

Sao sắc mặt không tốt thế?- Hôm nay Cô đi làm khá muộn cũng chẳng chú tâm tới làm món ăn cứ thần thờ ra nên Ngọc đi lại nhìn Cô lo lắng

Không sao!Chắc hôm qua Tao ngủ muộn!- Cô giật mình nhìn Ngọc cô gượng cười

Thật không?- Ngọc vẫn nhìn Cô vẻ không tin tưởng

Thật mà!- Cô cười vui vẻ hơn nhìn Ngọc

Có gì cứ tìm Tao nha!Tao về làm việc đây- Ngọc miễn cưỡng gật đầu rồi quay về chỗ làm việc

Lại là Anh?- Minh Châu đang đi vào cửa nhà hàng của Cậu thì gặp lại Thế Anh đang đi cùng Quang Trường vẫn còn khó chịu chuyện hôm qua hôm nay lại gặp mặt còn tranh nhau đường đi vào nên khó chịu

Lại là Cô?- Thế Anh nhìn thấy Minh Châu thái độ cũng chẳng khác gì

Hai người quen nhau sao?- Quang Trường thấy vậy vỗ nhẹ vai Thế Anh

Không!- Minh Châu với Thế Anh cũng nhau nói ánh mắt tia lửa đan nhìn nhau

Xui xẻo mới quen Cô ta-Thế Anh nhìn lại Quang Trường

Anh...- Minh Châu tức giận không nói lên lời

Vào thôi muộn rồi- Thế Anh lơ Minh Châu quay lại nhìn Quang Trường rồi đi vào nhà hàng trước

Nhìn cũng xinh đẹp đó sao Mà quen thế?- Quang Trường vừa đi vừa khoác vai Thế Anh khuôn mặt đầy tò mò

Xui xẻo thôi!- Thế Anh nhún vai nhìn Quang Trường

Ồ- Quang Trường vẻ mặt như không tin lời Thế Anh nói khuôn mặt vẫn cứ kiểu trêu đùa

Minh Châu đi vào cũng chẳng quan tâm tới hai người họ mà bước thẳng lên phòng làm việc của Cậu

Có khí chất - Quang Trường đập nghe vai Thế Anh

Liên quan đến mình à?- Thế Anh khuôn mặt tỏ vẻ khó chịu nhìn Quang Trường khiến Quang Trường cảm nín

Ế...Đi đâu đây?- Ngọc đang đi ra ngoài thấy Quang Trường với Thế Anh nên đi lại chỗ họ

Hỏi thừa đến nhà hàng không ăn thì làm gì?- Quang Trường chán nản nhìn Ngọc

Rồi Rồi...vậy ăn gì?- Ngọc cũng chẳng muốn đòi co gì nhiều

Cho vài món đơn giản thôi Tao nghèo lắm- Quang Trường vẻ mặt như sắp khóc

Bớt lại đi- Thế Anh lắc đầu mệt mỏi với cái cách trêu đùa của Quang Trường

Thảo Phương đâu?- Quang Trường lảng đi chuyện khác nhìn Ngọc

Trong bếp kia!Tao vào làm món ăn rồi gọi Thảo Phương ra sau nha- Ngọc hường vào bếp rồi cũng nhanh chóng đi vào

Cô tới đây làm gì?- Cậu đang mệt mỏi với sắp giấy tờ nhưng vẫn nghe tiếng mở cửa đi vào mặc dù không nhìn nhưng cũng nhận ra đó là ai vào phòng cậu một là Cô hai là Minh Châu không cần gõ cửa cũng tự đi vào nhưng khác biệt Cô không bao giờ đi giày cao gót nên dễ nhận ra...

Em...- Minh Châu đi vào tâm trạng cũng chẳng hiểu tại sao không biết nói gì...

Hôm qua Cô vừa lòng rồi chứ?- Cậu vất sắp giấy tờ sang một bên nhìn Cô ánh mắt lạnh lẽo

Em...- Minh Châu không hiểu sao lại không biết nói như nào

Cô vui mừng quá nên nói không lên lời à?Tôi nhắc lại lần cuối cho Cô biết dù có chuyện gì xảy ra Tôi cũng không từ bỏ Cô ấy đâu tốt nhất Cô nên tìm người khác đi!- Cậu đi qua nhìn Minh Châu ánh mắt lạnh lẽo rồi bước ra khỏi phòng Minh Châu ở trong phòng một mình đột nhiên bản thân không hiểu sao có chút đau lòng nhưng không khóc được...

Chào!- Cô cùng Ngọc mang đồ ăn ra cho Thế Anh với Quang Trường

Đồ ăn được không đó!- Quang Trường nhìn một lượt rồi nhìn lên Cô ánh mắt nghi nghi nhưng giọng điệu trêu đùa

Mày đừng ăn không tao lại mất tiền cân hoa quả nén hương đấy- Cô đi lại khuôn mặt tỉnh bơ không có giấu hiệu gì của việc trêu đùa nhìn Quang Trường

Độc mồm độc miệng!- Quang Trường lườm Cô,bao năm tính Cô vẫn thích trù người khác như vậy

Nay không phải đi làm à?Rảnh rỗi vậy?- Ngọc nhìn Thế Anh đang suy nghĩ chuyện gì đó

Nó vừa gặp được mỹ nhân đấy- Chưa để Thế Anh phản ứng Quang Trường đã chặn họng trước

Cái thằng này ăn nói linh tinh- Thế Anh nghe vậy thì vỗ đầu Quang Trường

Ai?Người đó như thế nào?Ở đâu?- Cô với Ngọc nhìn vào Quang Trường mà hỏi

Không biết tên nhưng Tao thấy người đó đi vào trong đây đi lên trên rồi hay sao ấy!Đó đang xuống hay sao kìa- Quang Trường nhìn Cô với Ngọc nói rồi hướng mắt lên trên thấy có bóng người đi xuống nên nghĩ là Minh Châu

Ồ...- Cô với Ngọc cũng tò mò nhìn lên xem ai nhưng người đi xuống lại là...Cậu nên quay lại nhìn Quang Trường trên đũa

Không...Không phải chứ?- Quang Trường nhìn thấy Cậu đi xuống cũng giật mình vì Minh Châu cũng mặc đồ đen giống Cậu nên...

Mọi người có chuyện gì vậy?- Cậu định đi vào bếp tìm Cô nhưng thấy Cô đang đứng cùng đám Ngọc nên đi lại

Vài chuyện vớ vẩn thôi - Quang Trường quê quá nên nói đại lý do

Sao sắc mặt Em không vui thế?- Cậu nhìn sang Cô thấy sắc mặt Cô đang lo lắng chuyện gì đó

Hả...không có gì chắc Em mệt!- Cô lắc đầu nhìn Cậu,Cô vì chuyện hôm qua mà tâm trạng không thoải mái được

E hèm...-Cả Ngọc với Quang Trường nhau nói nhìn về phía Cô với Cậu

Lúc này Minh Châu mới rời phòng Cậu đi xuống đi qua chỗ đám Cô chỉ nhìn lại một cái cũng chẳng quan tâm mấy mà đi ra tâm trạng chẳng mấy ổn định...

Ê...kia...- Quang Trường nhìn thấy Minh Châu đi qua thì đập tay Thế Anh

Ai cơ...?- Cô cùng Ngọc vừa hỏi vừa nhìn ra ngoài cửa

Là...- Quang Trường đang định nói gì đó nhưng đột nhiên có người con gái khác đi lại chỗ mình nên...

Thảo Phương...Bếp trưởng tìm Cậu!- Nhi là người phụ trong bếp nên đi ra tìm Cô cười

Được!Tớ sẽ vào ngay!- Cô nhìn Nhi cười gật đầu Nhi cũng đi vào làm việc của mình, Cô cũng đi vào cùng Nhi Cậu thấy vậy cũng đi theo Cô vì lo lắng cho Cô

Ê...ai đó!- Quang Trường đứng hình mấy 5s vì nụ cười của Nhi mãi mới đập nhẹ tay Ngọc hỏi

Ai cơ?- Ngọc nhìn Quang Trường khó hiểu

Người vừa đi vào đó!- Quang Trường nhìn Ngọc đầy cầu khẩn chỉ muốn nghe Cậu trả lời từ Ngọc

Tỷ mảy về sau nha...Tao có việc đi trước- Thế Anh không kiêu tâm trạng bị sao cứ bồn chồn lo lắng khi thấy Minh Châu đi có vẻ vội vã mà khuôn mặt không tốt nên đi tìm Minh Châu

Nói mau người vừa đi ra gặp Thảo Phương là ai vậy?- Quang Trường nhìn Thế Anh đi khuất rồi nhìn sang Ngọc

Là Nhi đầu bếp phụ ở nhà hàng này năm nay 21 tuổi nhỏ hơn mình được chưa?(đám Cô đều 22 tuổi)- Ngọc nhìn Quang Trường cũng thắc mắc

Có người yêu chưa?- Quang Trường nghe vậy thì vui vẻ

Tao có rồi?Còn Nhi thì chưa?Mày muốn hỏi ai?- Ngọc nhìn Quang Trường về mặt trên đũa

Xi ai quan tâm tới mày chứ?- Quang Trường nhìn Ngọc chán nản rồi lại quay lại ăn đồ ăn còn Ngọc thì đi vào bếp

- -----

Cô có bị sao không?- Cậu đuổi theo Minh Châu nhưng chỉ đi đằng sau Minh Châu thấy Minh Châu đi qua đường nhưng chẳng nhìn trước sau nên đi lại kéo Minh Châu về phía mình khuôn mặt lo lắng cho Minh Châu

....- Minh Châu không kịp phản ứng gì chỉ nằm gọn trong vòng tay của Cậu trái tim chẳng hiểu sao đập loạn lên khuôn mặt nóng rất

Này?- Thế Anh đẩy lùi Minh Châu ra

Anh giúp Tòì làm gì?Anh đến cười nhạo Tòì đúng không?Anh là bạn của Cô ta thấy Tòì ra nông nổi như vậy nên đến cười nhạo Tòì sao?- Minh Châu cũng đứng cách xa Thế Anh ra mà nói khuôn mặt tức giận

Cô nói gì vậy hả?- Thế Anh cũng không hiểu được Minh Châu muốn nói gì

Anh là bạn của Minh Thiên đúng không?Anh biết Thảo Phương không?Cô ta thích Minh Thiên của Tòì...bây giờ khiến Tòì khó chịu...Anh còn đi theo Tòì tại sao hả?- Minh Châu khó chịu đến mức khóc nức nở ra khiến Thế Anh sửng sò không biết nói gì...

Ui da...- Minh Châu bực mình bỏ đi nhưng vì giày cao gót Cô lại muốn đi nhanh nên ngã tẹo chân

Cô có sao không?- Thế Anh mệt mỏi mà đi lại dìu Cô đứng dậy

Khỏi cần Anh lo- Minh Châu hãy tay Thế Anh ra rồi lại đi tiếp nhưng chân đau nên không đi được

Bớt cái tính bướng bỉnh đó lại đi- Cậu chán nản đi lại ra hiệu cho Minh Châu chèo lên lưng mình...

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41

Anh...tên gì?- Minh Châu nằm trên lưng Thế Anh ngập ngừng nói

Thế Anh- Thế Anh cũng trả lời nhưng khá ngắn gọn

Con trai gì mà nói chuyện vô vị- Minh Châu chán nản cái cách Thế Anh trả lời khiến Cô tụt hứng

Cô buồn cười thật!Cô hỏi Tôi tên gì?Thì Tôi nói chứ mắc mớ gì Cô nói vậy?- Thế Anh khó hiểu với cái cách nói chuyện của Minh Châu

Không phải con trai các anh đều hỏi một nói mười sao?- Minh Châu quay người xuống hỏi Thế Anh

Cô chắc nhiều người thích nên họ hay khoe khoang chứ gì?Nhưng Tôi không vậy?- Thế Anh cũng nhìn sang Minh Châu nói

Sao Anh biết hay vậy?- Minh Châu nghe vậy thì ánh mắt tò mò nhìn Thế Anh

Có gì lạ sao?Cô xinh đẹp lại là tiểu thư nhà giàu nhiều người thích cũng đúng!Mà quên chưa hỏi Cô tên gì?- Thế Anh mặt thản nhiên

Tôi tên Minh Châu chứ Minh trong Minh Châu còn chữ Châu trong Minh Châu.Năm nay Tôi 22 tuổi- Minh Châu nhìn Thế Anh cười

Logic- Thế Anh cũng chỉ biết lắc đầu với cái cách nói chuyện của Minh Châu

Còn Anh?- Minh Châu nhìn Thế Anh khuôn mặt cũng tò mò Cô còn chưa bao giờ tự chủ hỏi người con trai khác như vậy

Tôi cũng 22 tuổi hiện đang làm quản lý của một quán nước uống!Nhà Cô ở đâu Tôi đưa Cô về- Thế Anh nói xong nhìn lên Minh Châu

Cho Tôi đến nơi Anh làm việc đi rồi Tôi gọi người tới đón- Minh Châu khuôn mặt hí hửng

Tại sao?- Thế Anh cũng khó hiểu

Tôi thích- Minh Châu vui vẻ

Được thôi!Miễn cưỡng vậy- Thế Anh gạt đầu rồi cũng bắt taxi đưa Minh Châu tới nơi mình làm việc

- - - - -

Sao Anh thấy Em cứ tránh mặt Anh vậy?- Cậu cứ đi theo Cô về khó chịu

Có sao?Chắc tại Em đang bận phải làm việc thôi mà- Cô nhìn Cậu cười trừ bản thân Cô cũng không hiểu sao lại trốn tránh Cậu chứ?

Vậy...tối nay chúng ta đi ăn nhé- Cậu nhìn Cô ầm ập mặc dù Cậu có nhà hàng nhưng Cậu muốn đưa Cô đi nơi khác cho không khí thoải mái

Tối nay...Em bận rồi!Đề khi khác nhé- Cô lắc đầu từ chối

Tại sao?- Cậu nhìn Cô có cảm giác lạnh nhạt thì phải

Nay...Em có chuyện cần gặp riêng Hoàng...- Cô cười trừ nhìn Cậu

Anh không phải làm việc sao?Đi làm việc đi đừng đứng đây nữa Em không tập trung được- Cô nói rồi đẩy Cậu ra ngoài vì Cậu ở trong chỗ làm việc chỉ quan tâm tới Cô nên thỉnh thoảng có vài ánh mắt nhìn lại khiến Cô khó xử...Cậu cũng chẳng kịp phản ứng gì nên cũng bước về phòng làm việc

Thảo Phương...Cậu với giám đốc có quan hệ gì sao?- Nhật Lâm đi lại chỗ Cô khuôn mặt đầy băng khuôn

Hả...à...chúng tớ là bạn học năm cấp 3 - Cô cười trừ nhìn Nhật Lâm

Chỉ vậy thôi sao?- Nhật Lâm nhìn Cô về tò mò từ khi thấy Cậu đi vào thân thiết với Cô Nhật Lâm chẳng quan tâm tới món ăn mà chỉ nhìn về phía Cô và

Cậu

Đó là chuyện riêng Tớ không nói được- Cô nói rồi quay lưng đi chỗ khác

Hú...- Quang Trường sau khi ăn uống xong thì vào bếp tìm Cô

Tao tưởng mày về lâu rồi chứ?Sao còn ở đây- Cô nhìn Quang Trường khó hiểu

Ừ...thì...- Quang Trường nghe vậy không biết giải thích sao

Nó thích Nhi nên cố tình vào đây đây- Ngọc đi vào sau Quang Trường nhìn Cô cười

Hóa ra vào đây là có mục đích- Cô gạt đầu rồi nhìn sang Quang Trường trêu trọc

Ừ...thì...chúng mày giúp Tao đi- Quang Trường bày ra bộ mặt năn nỉ nhìn Cô với Ngọc

Hazzz...Nhi Em sang đây Chị nhờ tý- Cô chán nản gạt đầu rồi gọi Nhi sang

Sao...- Quang Trường nghe Cô làm vậy thì giật mình bối rối

Đánh nhanh thắng nhanh- Ngọc vỗ vai Quang Trường

Sao vậy Chị?- Nhi đi lại chỗ Cô nhẹ nhàng nói,bởi Nhi có khuôn mặt xinh đẹp trắng trẻo không phấn chỉ tô chút son dáng người đẹp tóc dài nên ai nhìn cũng thích...

Em có người yêu chưa?- Cô chẳng ngại gì mà thẳng thắn hỏi

Dạ?- Nhi nghe vậy thì bối rối

Là thế này...đây là bạn Chị Anh ấy nói thích Em nên muốn nhờ Chị với Thảo Phương giúp...- Ngọc đi lại khoác vai Nhi nói khuôn mặt còn thản nhiên hơn cả Cô

Dạ...?- Nhi khuôn mặt trắng bệch không nói lên lời

Chúng mày làm em nó sợ rồi kia...- Quang Trường thấy Nhi như vậy thì lờm Cô với Ngọc

Em cho bạn Chị số điện thoại nhé- Cô cũng đi lại khoác vai Nhi

Nếu Em không biết phải làm sao thì cứ suy nghĩ đi nhé!Anh sẽ đợi Em gọi điện cho Anh có gì cứ hỏi Ngọc hay Thảo Phương cũng được Anh phải đi rồi...Anh đợi cuộc gọi từ Em- Quang Trường thấy Nhi khó xử thì lên tiếng rồi đi khuôn mặt có chút nét buồn

Nếu Em không thích anh ấy có thể nói ra - Ngọc với Cô nhìn Nhi

Dạ...không có chỉ là Em có chút bất ngờ nên vậy?- Nhi lắc đầu nhìn Cô với Ngọc

Vậy chị giới thiệu cho Em nhé Anh ấy tên Quang Trường bạn thân của bạn Chị Anh ấy vừa đẹp trai học giỏi lại rất chung tình đó Em nên xem xét lại nhé- Ngọc nhanh nhẩu lên tiếng giúp Quang Trường

Số điện thoại anh ấy đây...Có gì Em suy nghĩ xong gọi cho Anh ấy nhé!Bạn Chị đi làm việc đây- Cô lấy số Quang Trường đưa cho Nhi rồi nháy mắt cùng Ngọc rời đi

Mày nghĩ Nhi sẽ làm như nào?- Ngọc đi gần lại Cô nói nhỏ

Yên tâm Nhi sẽ gọi cho Quang Trường ngay ý mà- Cô đập nhẹ vai Cô khuôn mặt đầy chắc chắn

Mong là vậy- Ngọc gạt đầu nhìn Cô khuôn mặt cũng vui vẻ vì họ cũng muốn bạn bè của mình đều có đôi có cặp

- -----

Các người là ai?- tan làm Cô về trước nhưng đột nhiên đi ra tới cửa nhà đã có một chiếc xe màu đen sang trọng chắn đường Cô đi

Lên xe- Giọng người phụ nữ đậm chất cứng nhắc lên tiếng

Cô nghe cũng thấy cái giọng nói quen thuộc chỉ dám nhìn lướt qua rồi thôi...mặc dù rất sợ hãi nhưng cũng phải nghe theo ý của Mẹ Cậu mà bước lên xe đôi chân run tay nắm chặt lại...

- -----

Hey...- Minh Châu chẳng hiểu sao bản thân lại muốn đi tới nơi Thế Anh làm việc

Cô tới đây làm gì?- Thế Anh đang làm nước uống mới ở quầy thì Minh Châu đi tới khiến Thế Anh có chút khó hiểu

Tôi đến uống nước- Minh Châu cười nói vui vẻ

Vậy Cô muốn uống gì?Tôi nói nhân viên làm cho Cô- Thế Anh cũng gật đầu rồi nhìn Minh Châu

Anh làm nước gì đó?Tôi uống được chứ?- Minh Châu chỉ vào thử đồ uống Thế Anh đang làm,mặc dù làm quản lý nhưng Thế Anh vẫn thích pha chế đồ uống hơn...

Nhưng đồ uống này chưa có trong Menu- Thế Anh nhìn Minh Châu vẻ mặt không đồng ý

Vậy coi như Tôi may mắn đi!- Minh Châu cười nhìn Thế Anh

..... - Thế Anh cứ nhìn cái nụ cười của Minh Châu làm bản thân như bị đông đá trái tim thì đập nhanh lạ thường...

Này...Anh sao vậy?- Minh Châu khua tay trước mặt Thế Anh vẻ mặt lo lắng

Không sao...Cô ra kia ngồi đi- Thế Anh gạt mình nhìn Minh Châu lắc đầu rồi hướng mắt ra bàn gần cửa sổ

Được...- Minh Châu gật đầu rồi hí hửng ra ghế ngồi chờ

- -----

Ngồi đi!- Cô cùng Mẹ Cậu đi tới một nhà hàng sang trọng.Mẹ Cậu vẫn giống như 5 năm trước con người vẫn quý phái giọng vẫn đậm chất của các quý bà

Vâng...- Cô cũng gật đầu lo lắng mà ngồi xuống ghế

5 năm trước Cô đã nói với Tôi như nào?- Cô vừa hay ngồi xuống ghế Mẹ Cậu đã lên tiếng

Dạ...- Cô nghe vậy tâm trạng rối loạn không biết giải thích như nào

Cô nói Cô tránh xa Minh Thiên ra vậy bây giờ Cô tránh xa ghế ha?Cô coi lời nói của Tôi là trò đùa sao?Tôi phải nói bao nhiêu lần Cô mới hiểu Cô với Nó không xứng với nhau hả?- Giọng nói Mẹ Cậu ngày càng lớn hơn

Cháu...Tại sao Bác lại không cho Cháu với Anh ấy quen nhau chứ?Không hợp bộ cứ nhà giàu mới là hợp nhau sao?- Cô không biết nói như nào nhưng cũng cố mà lấy lại bình tĩnh khuôn mặt không chút sợ hãi mà hỏi ngược lại Mẹ Cậu

Cô biết rồi còn hỏi sao?Minh Thiên chỉ hợp với những Cô gái nhà giàu thôi vì dụ như Minh Châu Cô hiểu chứ?- Mẹ Cậu khoanh tay trước ngực đầy bức tức nhìn Cô

Nhưng Bác cũng biết Anh ấy không có tình cảm với Minh Châu?Sao bác phải ép buộc Anh ấy chứ?- Cô cố giữ bình tĩnh mà nói chuyện

Không có tình cảm?Cười nhau về sẽ có tình cảm Cô chưa nghe "lửa gần rơm lâu ngày cũng bén" sao?- Mẹ Cậu khuôn mặt đầy nham hiểm nhìn Cô

Cười sao?- Cô nghe vậy thì khuôn mặt trắng bệch nhìn Mẹ Cậu

Đúng!Vậy nên Cô buông ta cho Minh Thiên được chứ?- Mẹ Cậu đứng dậy nhìn Cô ánh mắt đầy khó chịu

Xin lỗi Cháu không thể nghe theo Bác được...Cháu sẽ không từ bỏ Anh ấy đâu vậy nên Bác đừng tốn thời gian tìm cháu nữa...Cháu xin phép- Cô cũng đứng dậy nói khuôn mặt đầy khẳng định rồi quay người đi về...

(((*giờ này còn ai đọc truyện không tarr ^ _ ^ hay mọi người bận đi bảo mừng Việt Nam chiến thắng rồi^ _ ^...sẵn tiện cho Senn hỏi nhỏ có ai hứa Việt Nam thắng sẽ tỏ tình với crush không tarr ☐*))

Chương trước bị lỗi mọi người thông cảm nhes ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Anh...tên gì?- Minh Châu nằm trên lưng Thế Anh ngập ngừng nói

Thế Anh- Thế Anh cũng trả lời nhưng khá ngắn gọn

Con trai gì mà nói chuyện vô vị- Minh Châu chán nản cái cách Thế Anh trả lời khiến Cô tụt hứng

Cô buồn cười thật!Cô hỏi Tôi tên gì?Thì Tôi nói chứ mắc mớ gì Cô nói vậy?- Thế Anh khó hiểu với cái cách nói chuyện của Minh Châu

Không phải con trai các anh đều hỏi một nói mười sao?- Minh Châu quay người xuống hỏi Thế Anh

Cô chắc nhiều người thích nên họ hay khoe hoang chữ gì?Nhưng Tôi không vậy?- Thế Anh cũng nhìn sang Minh Châu nói

Sao Anh biết hay vậy?- Minh Châu nghe vậy thì ánh mắt tò mò nhìn Thế Anh

Có gì lạ sao?Cô xinh đẹp lại là tiểu thư nhà giàu nhiều người thích cũng đúng!Mà quên chưa hỏi Cô tên gì?- Thế Anh mặt thản nhiên

Tôi tên Minh Châu chữ Minh trong Minh Châu còn chữ Châu trong Minh Châu.Năm nay Tôi 22 tuổi- Minh Châu nhìn Thế Anh cười

Logic- Thế Anh cũng chỉ biết lắc đầu với cái cách nói chuyện của Minh Châu

Còn Anh?- Minh Châu nhìn Thế Anh khuôn mặt cũng tò mò Cô còn chưa bao giờ tự chủ hỏi người con trai khác như vậy

Tôi cũng 22 tuổi hiện đang làm quản lý của một quán nước uống!Nhà Cô ở đâu Tôi đưa Cô về- Thế Anh nói xong nhún lên Minh Châu

Cho Tôi đến nơi Anh làm việc đi rồi Tôi gọi người tới đón- Minh Châu khuôn mặt hí hửng

Tại sao?- Thế Anh cũng khó hiểu

Tôi thích- Minh Châu vui vẻ

Được thôi!Miễn cưỡng vậy- Thế Anh gật đầu rồi cũng bắt taxi đưa Minh Châu tới nơi mình làm việc

- - - - -

Sao Anh thấy Em cứ tránh mặt Anh vậy?- Cậu cứ đi theo Cô về khó chịu

Có sao?Chắc tại Em đang bận phải làm việc thôi mà- Cô nhìn Cậu cười trừ bản thân Cô cũng không hiểu sao lại trốn tránh Cậu chứ?

Vậy...tối nay chúng ta đi ăn nhé- Cậu nhìn Cô ầm ập mặc dù Cậu có nhà hàng nhưng Cậu muốn đưa Cô đi nơi khác cho không khí thoải mái

Tối nay...Em bận rồi!Đề khi khác nhé- Cô lắc đầu từ chối

Tại sao?- Cậu nhìn Cô có cảm giác lạnh nhạt thì phải

Nay...Em có chuyện cần gặp riêng Hoàng...- Cô cười trừ nhìn Cậu

Anh không phải làm việc sao?Đi làm việc đi đừng đứng đây nữa Em không tập trung được- Cô nói rồi đẩy Cậu ra ngoài vì Cậu ở trong chỗ làm việc chỉ quan tâm tới Cô nên thỉnh thoảng có vài ánh mắt nhìn lại khiến Cô khó xử...Cậu cũng chẳng kịp phản ứng gì nên cũng bước về phòng làm việc

Thảo Phương...Cậu với giám đốc có quan hệ gì sao?- Nhật Lâm đi lại chỗ Cô khuôn mặt đầy băng khuôn

Hả...à...chúng tớ là bạn học năm cấp 3 - Cô cười trừ nhìn Nhật Lâm

Chỉ vậy thôi sao?- Nhật Lâm nhìn Cô về tò mò từ khi thấy Cậu đi vào thân thiết với Cô Nhật Lâm chẳng quan tâm tới món ăn mà chỉ nhìn về phía Cô và Cậu

Đó là chuyện riêng Tớ không nói được- Cô nói rồi quay lưng đi chỗ khác

Hứ...- Quang Trường sau khi ăn uống xong thì vào bếp tìm Cô

Tao tưởng mày về lâu rồi chứ?Sao còn ở đây- Cô nhìn Quang Trường khó hiểu

Ừ...thì...- Quang Trường nghe vậy không biết giải thích sao

Nó thích Nhi nên cố tình vào đây đây- Ngọc đi vào sau Quang Trường nhìn Cô cười

Hóa ra vào đây là có mục đích- Cô gật đầu rồi nhìn sang Quang Trường trêu chọc

Ừ...thì...chúng mày giúp Tao đi- Quang Trường bày ra bộ mặt năn nỉ nhìn Cô với Ngọc

Hazzz...Nhi Em sang đây Chị nhờ tý- Cô chán nản gật đầu rồi gọi Nhi sang

Sao...- Quang Trường nghe Cô làm vậy thì giật mình bối rối

Đánh nhanh thắng nhanh- Ngọc vỗ vai Quang Trường

Sao vậy Chị?- Nhi đi lại chỗ Cô nhẹ nhàng nói,bởi Nhi có khuôn mặt xinh đẹp trắng trẻo không phấn chỉ tô chút son dáng người đẹp tóc dài nên ai nhìn cũng thích...

Em có người yêu chưa?- Cô chẳng ngại gì mà thẳng thắn hỏi

Dạ?- Nhi nghe vậy thì bối rối

Là thế này...đây là bạn Chị Anh ấy nói thích Em nên muốn nhờ Chị với Thảo Phương giúp...- Ngọc đi lại khoác vai Nhi nói khuôn mặt còn thân nhiên hơn cả Cô

Dạ...?- Nhi khuôn mặt trắng bệch không nói lên lời

Chúng mày làm em nó sợ rồi kia...- Quang Trường thấy Nhi như vậy thì lườm Cô với Ngọc

Em cho bạn Chị số điện thoại nhé- Cô cũng đi lại khoác vai Nhi

Nếu Em không biết phải làm sao thì cứ suy nghĩ đi nhé!Anh sẽ đợi Em gọi điện cho Anh có gì cứ hỏi Ngọc hay Thảo Phương cũng được Anh phải đi rồi...Anh đợi cuộc gọi từ Em- Quang Trường thấy Nhi khó xử thì lên tiếng rồi vội rời đi khuôn mặt có chút nét buồn

Nếu Em không thích anh ấy có thể nói ra - Ngọc với Cô nhìn Nhi

Dạ...không có chỉ là Em có chút bất ngờ nên vậy?- Nhi lắc đầu nhìn Cô với Ngọc

Vậy chị giới thiệu cho Em nhé Anh ấy tên Quang Trường bạn thân của bạn Chị Anh ấy vừa đẹp trai học giỏi lại rất chung tình đó Em nên xem xét lại nhé- Ngọc nhanh nhẩu lên tiếng giúp Quang Trường

Số điện thoại anh ấy đây...Có gì Em suy nghĩ xong gọi cho Anh ấy nhé!Bạn Chị đi làm việc đây- Cô lấy số Quang Trường đưa cho Nhi rồi nháy mắt cùng Ngọc rời đi

Mày nghĩ Nhi sẽ làm như nào?- Ngọc đi gần lại Cô nói nhỏ

Yên tâm Nhi sẽ gọi cho Quang Trường ngay ý mà- Cô đập nhẹ vai Cô khuôn mặt đầy chắc chắn

Mong là vậy- Ngọc gật đầu nhìn Cô khuôn mặt cũng vui vẻ vì họ cũng muốn bạn bè của mình đều có đôi có cặp

- -----

Các người là ai?- tan làm Cô về trước nhưng đột nhiên đi ra tới cửa nhà đã có một chiếc xe màu đen sang trọng chắn đường Cô đi

Lên xe- Giọng người phụ nữ đậm chất cứng nhắc lên tiếng

Cô nghe cũng thấy cái giọng nói quen thuộc chỉ dám nhìn lướt qua rồi thôi...mặc dù rất sợ hãi nhưng cũng phải nghe theo ý của Mẹ Cậu mà bước lên xe đôi chân run tay nắm chặt lại...

- -----

Hey...- Minh Châu chẳng hiểu sao bản thân lại muốn đi tới nơi Thế Anh làm việc

Cô tới đây làm gì?- Thế Anh đang làm nước uống mới ở quầy thì Minh Châu đi tới khiến Thế Anh có chút khó hiểu

Tôi đến uống nước- Minh Châu cười nói vui vẻ

Vậy Cô muốn uống gì?Tôi nói nhân viên làm cho Cô- Thế Anh cũng gật đầu rồi nhìn Minh Châu

Anh làm nước gì đó?Tôi uống được chứ?- Minh Châu chỉ vào thứ đồ uống Thế Anh đang làm,mặc dù làm quản lý nhưng Thế Anh vẫn thích pha chế đồ uống hơn...

Nhưng đồ uống này chưa có trong Menu- Thế Anh nhìn Minh Châu vẻ mặt không đồng ý

Vậy coi như Tôi may mắn đi!- Minh Châu cười nhìn Thế Anh

..... - Thế Anh cứ nhìn cái nụ cười của Minh Châu làm bản thân như bị đông đá trái tim thì đập nhanh lạ thường...

Này...Anh sao vậy?- Minh Châu khua tay trước mặt Thế Anh về mặt lo lắng

Không sao...Cô ra kia ngồi đi- Thế Anh gạt mình nhìn Minh Châu lắc đầu rồi hướng mắt ra bàn gần cửa sổ

Được...- Minh Châu gật đầu rồi hí hửng ra ghế ngồi chờ

- -----

Ngồi đi!- Cô cùng Mẹ Cậu đi tới một nhà hàng sang trọng. Mẹ Cậu vẫn giống như 5 năm trước con người vẫn quý phái giọng vẫn đậm chất của các quý bà

Vâng...- Cô cũng gật đầu lo lắng mà ngồi xuống ghế

5 năm trước Cô đã nói với Tôi như nào?- Cô vừa hay ngồi xuống ghế Mẹ Cậu đã lên tiếng

Dạ...- Cô nghe vậy tâm trạng rối loạn không biết giải thích như nào

Cô nói Cô tránh xa Minh Thiên ra vậy bây giờ Cô tránh xa ghế ha? Cô coi lời nói của Tôi là trò đùa sao? Tôi phải nói bao nhiêu lần Cô mới hiểu Cô với Nó không xứng với nhau hả?- Giọng nói Mẹ Cậu ngày càng lớn hơn

Cháu...Tại sao Bác lại không cho Cháu với Anh ấy quen nhau chứ? Không hợp bộ cứ nhà giàu mới là hợp nhau sao?- Cô không biết nói như nào nhưng cũng cố mà lấy lại bình tĩnh khuôn mặt không chút sợ hãi mà hỏi ngược lại Mẹ Cậu

Cô biết rồi còn hỏi sao? Minh Thiên chỉ hợp với những Cô gái nhà giàu thôi vì dụ như Minh Châu Cô hiểu chứ?- Mẹ Cậu khoanh tay trước ngực đầy bức tức nhìn Cô

Nhưng Bác cũng biết Anh ấy không có tình cảm với Minh Châu? Sao bác phải ép buộc Anh ấy chứ?- Cô cố giữ bình tĩnh mà nói chuyện

Không có tình cảm? Cười nhau về sẽ có tình cảm Cô chưa nghe "lừa gần rom lâu ngày cũng bén" sao?- Mẹ Cậu khuôn mặt đầy nham hiểm nhìn Cô

Cười sao?- Cô nghe vậy thì khuôn mặt trắng bệch nhìn Mẹ Cậu

Đúng! Vậy nên Cô buông ta cho Minh Thiên được chứ?- Mẹ Cậu đứng dậy nhìn Cô ánh mắt đầy khó chịu

Xin lỗi Cháu không thể nghe theo Bác được... Cháu sẽ không từ bỏ Anh ấy đâu vậy nên Bác đừng tốn thời gian tìm cháu nữa... Cháu xin phép- Cô cũng đứng dậy nói khuôn mặt đầy khẳng định rồi quay người đi về...

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Ai cũng có Hạnh Phúc của riêng mình

Thảo Phương...Mày làm tốt lắm!- Cô bước ra khỏi nhà hàng vừa đi vừa an ủi bản thân vì như vậy mới làm Cô cảm thấy bản thân mạnh mẽ lên được...

Này...- Cô chẳng quan tâm đường xá có đi đúng đường hay chưa cứ đi vậy mãi cho dù Hoàng đi sao từ khi nào chẳng biết

Hả...Sao Mây ở đây?- Cô gạt mình quay lại nhìn Hoàng ngạc nhiên

Mây ám đầu à? Đây là đường về nhà Tao nhà mày đi đường rẽ trái nhà tao rẽ phải mày yêu đương vào nên lú à?- Hoàng nghe vậy cốc đầu Cô (vì hai họ cùng đường chỉ là một người rẽ trái một người rẽ phải còn hiện tại Cô đang rẽ trái đi vào đường nhà Hoàng)

Xi...Sao về muộn vậy?- Cô bĩu môi nhìn Hoàng

Hôm nay bệnh viện đông nên về muộn! Còn mày?- Hoàng nhìn Cô nói tâm trạng vẻ mặt

Ăn chưa? Tao với Mây đi?- Cô không biết trả lời sao nên nhìn đồng hồ rồi lạc sang chuyện khác

Ăn uống gì giờ này nữa?- Hoàng nhìn trời cũng muộn quán ăn cũng sắp đóng cửa hết rồi

Mày quên chỗ ăn quen thuộc của Tao với Mây sao?- Cô nói rồi kéo tay Hoàng đi

Hôm nay sao Mây về muộn thế?- Hoàng vừa đi vừa nhìn Cô khuôn mặt Cô có chút gì đó không thoải mái

Đâu có!Hôm nay nhà hàng bận nên Tao về muộn chút thôi- Cô cười trừ nhìn Hoàng

Có thật không?Tao thấy Ngọc về lâu rồi mà!- Hoàng nhìn Cô về nghi hoặc vì mỗi lần Ngọc về đều nhắn tin nói chuyện với Hoàng..

Tao....- Cô nghe Hoàng nói vậy thì không biết giải thích như nào vì ở cạnh Hoàng cô chẳng giấu kín được chuyện gì cả

Có chuyện gì nói?- Hoàng nhìn Cô về nghiêm khắc như những người bố hỏi con mình cũng chỉ vì Hoàng lo lắng cho Cô chuyện gì Cô cũng để tự bản thân giải quyết mà chẳng cần ai giúp

Hazzz...là vì hôm nay Tao ở lại chế biến món ăn mới cùng với Nhật Lâm mà nhà hàng đang cần nhiều món mới nên Tao mới về muộn được chưa?- Cô nhìn Hoàng về thẳng thắn

Thế sao không nói sớm?- Hoàng nhìn Cô về mặt vẫn nghi nghi

Nói rồi để Mây nói với Ngọc rồi Ngọc kể với Minh Thiên sao?Tao không muốn anh ấy buồn...Vào thôi tới nơi rồi- Cô lườm Hoàng rồi chạy vào quán trước

Cháu Chào Bà!- Cô đi vào thì thấy một bà cũng trung tuổi đi lại nhìn Bà cười

Thảo Phương phải không?- Bà mắt lim dim nhìn Cô

Vâng!Dạo này Bà khỏe không ạ?- Cô gật đầu cười nhìn Bà ánh mắt triu mến

Chào bà ạ!- Hoàng thấy Bà cũng vui vẻ đi lại

Lâu rồi mới thấy hai đứa cùng nhau tới đây đó!Ngồi đi...ăn gì để Bà lấy cho nào?- Bà cũng đi sang nắm tay Hoàng với Cô cười rồi để Cô với Hoàng ra bàn ngồi

Chúng cháu ăn cháo với quẩy được rồi ạ!- Cô nhìn Hoàng cười rồi nhìn Bà nói đây là món ăn quen thuộc của Cô với Hoàng

Được rồi!Vậy hai đứa chờ một lát nhé- Bà cười gật đầu rồi đi vào bếp làm việc

Vâng- Cô với Hoàng gật đầu nhìn Bà cười rồi hai người ngồi tâm sự hết chuyện này chuyện kia với nhau

10 phút sau...

Của Hai cháu đây- Bà cùng một cô gái phục vụ mang đồ ăn ra cho Cô với Hoàng đó là cháu Bà thì phải

Cháu cảm ơn bà!- Cô cười nhìn Bà,Cô coi Bà như người thân của mình vì mỗi lần đến ăn đồ ăn đều có cảm giác quen thuộc

Được rồi Hai Cháu ăn đi chẳng cần muộn rồi đó- Bà cười nhìn Cô rồi quay vào bếp dọn dẹp

Ê...- Cô để Bà cùng cháu gái Bà đi vào mới đập tay Hoàng

Sao?- Hoàng đang ăn nên chỉ nói không nhìn Cô vì cả ngày nay Hoàng chưa ăn gì nên có chút đói với mệt

Còn nhờ bé vừa mang đồ ăn ra cho chúng ta không?- Cô nói rồi Cậu về nham hiểm

Ai cơ?- Hoàng nghe vậy nhìn Cô lắc đầu rồi lại ăn

Người đó là cháu gái bà đó...không phải bé đó là Người 1 năm trước Tao với Mây đi ăn ở đây bé đã tỏ tình với Mây sao?- Cô vừa nói vừa cười đắc ý

Khụ...khụ...khụ...Mây không quên chuyện này đi được à?Tao đã cố quên rồi đó- Hoàng nghe Cô nói vậy thì ho sặc sụa rồi lườm Cô,vừa nãy Hoàng đã cố lãng đi chỗ khác rồi mà ánh mắt bé đó vẫn nhìn về phía mình nên cũng có chút khó xử dù cho Hoàng đã nói rõ ràng là Hoàng có người yêu rồi..

Ồ...Mây chưa nghe nói cô quên sẽ càng nhớ à?- Cô vẫn khuôn mặt tươi cười

Ăn đi rồi về!Chuyện này không được nói cho Ngọc biết- Cậu lườm Cô ánh mắt đe dọa

Được thôi xem tâm trạng- Cô cười đùa nhìn Hoàng chuyện này Cô cũng có ý định không nói cho Ngọc biết

Ăn nhanh đi- Hoàng nhìn Cô rồi lại ăn vì cũng muộn rồi sợ mai Cô đi làm muộn.Cô cũng gật đầu rồi ăn nhưng chẳng ăn từ tế cứ nghịch hết cái này cái kia chọc Hoàng..Cô cũng chỉ vì muốn bản thân vui vẻ hơn khi ở cạnh nhưng người Cô cảm thật quan trọng

Cô với Hoàng ăn nhanh thanh toán tiền tạm biệt bà rồi cả hai cùng ra về...vừa đi vừa nói bao nhiêu là chuyện chẳng mấy chốc mà đã về tới nhà

Về nhà thì ngủ sớm đi!- Hoàng đưa Cô về nhà thì nhìn Cô ánh mắt nghiêm khắc

Rồi rồi...Mày cũng về ngủ đi mai còn đến bệnh viện- Cô gật đầu lia lịa rồi cũng nhắc nhở Hoàng

Được rồi!Vào nhà đi- Hoàng gật đầu Cô rồi đẩy Cô vào nhà

Mày cũng về đi- Cô tạm biệt Hoàng rồi cũng đi vào nhà

Thảo Phương...- Cô đi vào gần tới cửa nhà thì Hoàng gọi giọng nói có chút bối rối

Hà...?- Cô nhìn Hoàng có chút khó hiểu thật ra Hoàng chưa bao giờ gọi tên Cô như vậy cả

Có chuyện gì cứ tìm Tao...đừng có tự xử lý mọi chuyện một mình hay tự làm bản thân buồn nữa...Mày mãi là người quan trọng nhất với Tao...nhớ chưa?
- Hoàng nói vọng đến chỗ Cô để Cô không phải đi ra nữa

Tao biết rồi!Về đi muộn rồi...Tao không thích nghe mấy Cậu sến súa như vậy đâu...Tao vào nhà đây- Cô gật đầu tạm biệt Hoàng rồi đi vào nhà...khi Cô nghe Hoàng nói vậy thì nước mắt sắp chảy ra sao Cô lại quên đi người bạn như Hoàng chứ?

Hoàng đứng ngoài nhìn Cô đi vào nhà bật điện lên rồi mới đi về

Cô có người khác mà vẫn thích con trai Tôi sao?- Mẹ Cậu ngồi trong xe chứng kiến mọi chuyện khuôn mặt tức giận...Mẹ Cậu đã đi theo Cô từ khi Cô đi về rồi gặp Hoàng mọi chuyện đều đã được chụp ảnh lại...Mẹ Cậu nhìn về nhà Cô cảm những bức ảnh Cô với Hoàng cười nham hiểm...

- -----

Minh Thiên lại đây?- Sáng nay Cậu định đi làm sớm để cùng Cô đi ăn trước khi đi làm việc nhưng Mẹ Cậu đã ngồi ở sofa đợi Cậu từ bao giờ

Sao vậy Mẹ?Con bận lắm?- Cậu nhìn Mẹ vẻ vội vàng

Con bận đến mức không muốn xem nhưng bức ảnh này sao?- Mẹ Cậu thản nhiên vớt những bức ảnh chụp được Cô với Hoàng về gần chỗ Cậu đứng

Mẹ theo dõi Thảo Phương sao?- Cậu cảm những bức ảnh nhìn Mẹ vẻ bức tức

Chuyện đó quan trọng sao?Con biết rõ con người Cô ta tốt nhất rồi xa Cô ta đi- Mẹ Cậu nhìn Cậu cũng tức giận

Mẹ thật quá đáng- Cậu nói rồi bỏ mấy tấm ảnh xuống bàn rồi bỏ đi trước

Minh Thiên...- Mẹ Cậu gọi theo nhưng chẳng thấy Cậu đáp trả tâm trạng bức tức nhưng lại đang suy nghĩ đến chuyện gì đó...

- -----

Thảo Phương...đến phòng giám đốc đi!Giám đốc tìm Em- Bếp trưởng nhận điện thoại của Cậu rồi nhìn sang Cô khuôn mặt có vẻ gấp gáp

Vâng!Em sẽ lên luôn!- Cô nhìn Bếp Trưởng cũng khó hiểu rồi cũng vội đi lên

Anh gọi Em có chuyện gì?- Cô đi lên phòng Cậu đi vào nhìn Cậu thắc mắc

Hôm qua...Mẹ Anh tìm Em sao?- Cậu dừng việc viết giấy tờ lại nhìn Cô

.....không có?- Cô nghe vậy thì lắc đầu vì không muốn Cậu biết sự thật

Vậy hôm qua Em đi với Hoàng sao?- Cậu nhìn Cô,Cậu biết người trong ảnh được chụp với Cô là Hoàng nhưng vẫn muốn hỏi Cô để biết Cô có giấu mình chuyện gì không

Hôm qua Em cũng nói với Anh Em có hẹn với Hoàng rồi mà...Hôm nay Anh sao vậy?- Cô nhìn Cậu có vẻ lo lắng không lẽ Cậu biết Cô nói dối Cô rồi sao?

Không có...chắc Anh suy nghĩ nhiều thôi- Cậu cười nhìn Cô

Vậy...không có chuyện gì Em về làm việc đây- Cô cũng chẳng biết nói chuyện gì với Cậu nên đành muốn về làm việc

Tối nay chúng ta đi ăn đi được không?- Cậu nhìn Cô nói vì cũng lâu Cậu với Cô chưa đi ăn coi như bồi dưỡng tình cảm

Được...Vậy làm xong việc Em đợi Anh- Cô cười vui vẻ với Cậu vì Cô cũng chẳng muốn Cậu phải buồn vì Cô

Được!Anh sẽ sắp xếp thời gian- Cậu cũng cười nhìn Cô

Vậy thôi Em đi làm việc nhé!Tạm biệt- Cô cười tạm biệt Cậu rồi cũng đi về bếp làm việc...

Giờ tan làm...

Đi thôi- Ngọc đi ra khoác tay Cô

À...ừ...thật ra Tao có hẹn với Minh Thiên...- Cô bối rối nhìn Ngọc vì hôm qua Cô lỡ hứa nay đi mua sắm với Ngọc

Mày...được thôi đi đi..Tao đi đến chỗ Thế Anh chơi cũng được- Ngọc định đánh yêu Cô nhưng lại thôi miễn cưỡng bỏ qua rồi gọi xe đi đến chỗ Thế Anh vì Quang Trường cũng hay ở đó có thể 3 người cùng nói chuyện

Đề khi khác nhé!- Cô cười trừ nhìn Ngọc khuôn mặt đầy tội lỗi

Được rồi...Tao đi đây- Ngọc gật đầu rồi cũng ngồi lên xe đi trước

Chúng ta đi thôi!- Cậu làm xong việc nhanh rồi đi ra nơi Cô đợi mình

Vâng!- Cô gật đầu cười rồi hai người cùng nhau đi về rất hạnh phúc

- - - - -

Hello- Ngọc đi đến quán Thế Anh cũng không ngoài dự đoán là có cả Quang Trường ở đó

Con gió nào đưa Ngọc tới đây!- Quang Trường đang bận nói chuyện với ai đó nên Thế Anh chào lại về trêu đùa

Xi...Đến uống thử đồ uống của Thế Anh xem sao?Xem có ngon không hay lại đi viện- Ngọc cũng trêu đùa lại Thế Anh

Đi viện thì lại được người yêu chăm sóc chứ sao?Vậy không phải tốt quá à?Lúc đây phải cảm ơn Tớ đang hoảng đó nha- Thế Anh vẫn dõ giọng trêu Ngọc

Nó thì có mong cho đừng xuất hiện nữa là thế giới này yên ổn rồi- Quang Trường dù bận như nghe hết mọi chuyện lựa thời điểm mới nói ra mấy câu thôi mồm...

Đù...- Ngọc nghe vậy thì đập mạnh vào vai Quang Trường làm Quang Trường chưa phản ứng kịp nên tý thì rơi điện thoại

Hổng điện thoại Tao Mày không có tiền đèn đâu- Quang Trường cầm điện thoại âm yếm

Tao xem là đang nói chuyện với ai mà vui vẻ thế- Ngọc cũng tò mò nhìn vào điện thoại Quang Trường

Bí mật- Quang Trường cất điện thoại vào túi

Nhi!- Thế Anh nghe vậy thì buộc miệng nói tay vẫn trú tâm vào làm nước uống

Cái thằng này- Quang Trường nghe vậy lườm Thế Anh

Có qua có lại- Thế Anh khuôn mặt vẻ thản nhiên nhìn Quang Trường ai bảo lần trước dám nói Thế Anh có người yêu chứ...

Ồ...Em Nhiiiiii sao?- Ngọc cô tình kéo dài chữ Nhi ra nhìn Quang Trường trêu đùa

Đúng rồi được chưa?- Quang Trường bực bội gật đầu

Tiến triển tới đâu rồi?- Ngọc nhìn Quang Trường vẻ tò mò mặc dù lần đó cho Quang Trường với Nhi đều có số điện thoại của nhau nhưng không biết ai là người nói chuyện trước...

Cũng bình thường..Tao rủ Nhi tối nay đi xem phim- Quang Trường nhìn Ngọc với Thế Anh cười vui vẻ

Hazzz...- Ngọc lắc đầu lại sắp một người nữa có người yêu rồi

Còn Cậu sao Thế Anh?Đám chúng ta còn mỗi Cậu chưa công khai đó nha- Ngọc nhìn Thế Anh vẫn chăm chú làm đồ uống nên quay sang nói chuyện với Thế Anh

Tớ vẫn vậy thôi...Người ta nói ngồi im tình yêu sẽ tới mà!Cậu uống thử đồ uống này đi- Thế Anh cười nhìn Ngọc rồi lảng sang chuyện khác

À...Tao bận rồi- Quang Trường nhận tin nhắn xong thì nhìn Ngọc với Quang Trường vẻ khó xử

Đi đi không tiễn- Ngọc nghe vậy cũng chẳng muốn níu kéo gì với lại đang bận uống đồ uống của Thế Anh nên cũng chẳng bận tâm mấy

Đồ uống ngon lắm- Ngọc uống mà sắp hết mới nhìn Thế Anh cười trừ

Vậy Cậu uống nhiều vào nhé...nếu muốn ngày nào cũng có thể đến!- Thế Anh cười nhìn Ngọc

Quản lý bàn bên kia có người muốn tìm Anh- Một nhân viên đi tới nhìn Thế Anh

Quản lý sao?Sao Cậu còn làm phục vụ pha đồ uống chứ?- Ngọc nghe người phục vụ kia nói thì nhìn Thế Anh,nếu phục vụ không nói Ngọc cũng chẳng biết chuyện này

Tớ làm quản lý nhưng Tớ thích pha đồ uống nên bạn bè hay khác quen Tớ sẽ tự pha đồ uống cho họ- Thế Anh cười giải thích với Ngọc

Ồ...À mà Cậu đi đi chẳng người ta đợi...Tớ cũng đến chỗ Hoàng một lúc rồi về- Ngọc nghe vậy thì gật đầu rồi thanh toán tiền mặc dù Thế Anh không nhận nhưng vẫn để lại tạm biệt Thế Anh rồi đi tới chỗ Hoàng

Cô tìm Tôi?- Thế Anh đi lại bàn của người tìm mình về tò mò

Đúng!- Người ngoảnh sang nhìn Thế Anh chẳng phải ai khác mà là Minh Châu

Cô tìm Tôi có việc gì?- Thế Anh nhìn Minh Châu khó hiểu

Không có việc gì thì không thể tìm Anh sao?- Minh Châu trưng cái bộ mặt khó coi ra nhìn Thế Anh

Cô rảnh vậy sao?- Thế Anh nhìn Minh Châu bối rối

Đúng!- Minh Châu trả lời nhanh nhìn Thế Anh cười

Vậy Cô uống gì?- Thế Anh cũng gật đầu trừ rồi chuyển chủ đề khác

Tôi có chuyện quan trọng muốn nói với Anh- Minh Châu lưỡng lự rồi nhìn Thế Anh

Có chuyện gì?- Thế Anh vừa khó hiểu vừa tò mò nhìn Minh Châu

Tôi muốn được làm phục vụ ở đây- Minh Châu khuôn mặt đầy nghiêm túc

Cái gì cơ?Cô nói linh tinh gì thế?- Thế Anh nghe vậy thì như không tin vào những gì Minh Châu nói một người tiểu thư như Minh Châu sao phải đến đây làm việc chứ?

Tôi nói thật lòng...Anh nhận Tôi đi mà- Minh Châu đứng dậy hai tay nắm lại năn nỉ Thế Anh

Cô thực sự muốn làm sao?Nhưng vì lý do gì chứ?- Thế Anh như vẫn không tin vào những lời Minh Châu nói

Tôi thích thôi!Dù sao Tôi cũng chưa biết tìm gì làm ở đây cũng quen Anh vẫn nên làm ở đây cũng tốt!- Minh Châu lấy đại lý do mà nói nhưng thực ra trong lòng Cô không hiểu sao ngày nào cũng muốn gặp Thế Anh muốn nói chuyện muốn nhìn thấy Thế Anh hình như trái tim Minh Châu rung động với người này rồi...

Được thôi!Tôi sẽ cho Cô đi làm nhưng 1 tuần Tôi quan sát nếu được sẽ chính thức nhận Cô bắt đầu từ ngày mai- Thế Anh miễn cưỡng gật đầu rồi quay lại làm đồ uống cho Minh Châu

- - - - -

Sao Em lại tới đây?- Hoàng vừa hết ca khám cho bệnh nhân xong quay trở về phòng làm việc đã thấy Ngọc ở đó nên ngạc nhiên

Anh giấu người ở đây à?- Ngọc lờm Hoàng khuôn mặt không tin tưởng

Đâu có...Anh tưởng Em ở lại nhà hàng làm món mới chứ?- Hoàng đi lại chỗ Ngọc cười

Món mới sao?Đâu có?Ai nói với Anh như vậy?- Ngọc nghe vậy thì suy nghĩ rồi nhìn Hoàng lắc đầu

Thảo Phương nói vậy?Hôm qua Anh về muộn rồi thấy Thảo Phương cứ thần thờ rồi đi nhầm vào đường về nhà Anh mà- Hoàng nói nhìn Ngọc bối rối

Hôm qua Thảo Phương về sớm nhất mà!Sao lại về muộn vậy chứ?- Ngọc cũng nhìn Hoàng khó hiểu

Có gì Anh gấp sẽ hỏi sau!Em Anh gì chưa chúng ta đi ăn nhé!- Hoàng suy ngẫm một hồi rồi nhìn sang Ngọc chuyển chuyện khác nói vì không muốn Ngọc phải lo lắng

Vâng- Ngọc cười gật đầu nhìn Hoàng rồi hai người họ nắm tay nhau hạnh phúc đi ăn

Rạp chiếu phim...

Anh đợi Em lâu chưa?- Sau khi nhận lời đồng ý của Nhi Quang Trường vội đi tới chỗ hẹn trước 10 phút sau Nhi mới tới

Không có Anh cũng mới tới- Quang Trường cười nhìn Nhi

Vâng!Anh muốn coi phim gì?- Nhi cũng cười rồi nhìn mấy bộ phim trên màn hình rồi quay sang nhìn Quang Trường

Theo ý Em- Quang Trường cũng chẳng biết xem phim gì cho tình cảm đi lên nên nhìn Nhi

Em toàn xem mấy phim đánh nhau của bên Trung thôi à!Anh coi được chứ?- Nhi cũng khó xử chẳng biết xem phim gì

Em thích là được rồi!- Quang Trường nghe vậy thì cười trừ nhưng trong lòng có chút lo lắng vì nhưng cô gái xem phim Trung đều vì trai đẹp...

Vậy chúng ta chọn xem "Tru Tiên-của Tiêu Chiến" nhé- Nhi cười nhìn Quang Trường (có ai đi xem phim chiếu rạp này rồi chứ?)

Được!Vậy chúng ta mua đồ ăn rồi vào xem thôi- Quang Trường gật đầu rồi bèn đi lại nắm tay Nhi đi

Vào trong thực sự rất đông người nhưng cũng may Nhi với Quang Trường tìm được chỗ ngồi lý tưởng...mặc dù Nhi nói thích xem mấy phim đánh nhau nhưng vào trong xem có mấy cảnh đánh nhau ghê sợ thì lại núp vào sau cánh tay của Quang Trường...Quang Trường thấy vậy thì lo lắng xoa đầu Nhi cố gắng mãi mới nói ra được câu an ủi "Đừng sợ...Có Anh ở đây rồi!"

Vừa nãy xin lỗi Anh nhé...Em khiến Anh không chú tâm vào xem phim được- Nhi đi ra nhìn Quang Trường khó xử

Không sao đâu!Chúng ta đi ăn nhé- Quang Trường xoa đầu Nhi an ủi rồi nắm tay Nhi đi cảm giác như hai người yêu nhau nhưng thực ra Quang Trường chưa dám tỏ tình...

- - - - -

Em muốn ăn gì?- Cậu đưa cô đến một nhà hàng rất lãng mạn nhưng cũng giản dị

Em ăn gì cũng được!- Cô nhìn menu rồi nhìn Cậu cười trừ

Cho Tôi hai phần bít tết hai phần mì ý một chai rượu vang..Cần gì Tôi sẽ gọi thêm- Cậu rời mắt khỏi menu nhìn phục vụ

Vâng...Anh Chị đợi một lát- Phục vụ ghi chép xong thì nói rồi đi vào để chuẩn bị món ăn

Anh gọi nhiều vậy làm gì?Dù sao Em cũng ăn chẳng hết- Cô nói nhỏ với Cậu

Anh phải tắm bỏ cho Em nhìn đi người Em ớn lạnh rồi- Cậu nhìn Cô cười

Vâng- Cô nghe vậy thì cũng chẳng cãi lại mà gật đầu ngoan ngoãn nghe lời

15 phút sau...

Đồ ăn được mang ra Cậu cắt phần bít tết cho Cô nhìn rất tình cảm

Mong chúng ta sẽ mãi mãi hạnh phúc!- Cậu cầm ly rượu vang trên tay rồi nhìn sang Cô cười

Cả hai cùng cố gắng!Cạn ly- Cô cũng cầm ly rượu vang nhìn Cậu cười

Uống ít thôi đó- Cậu nhìn Cô lo lắng Cậu biết tư lượng của Cô không cao nên không muốn cho Cô uống nhiều

Vâng!- Cô nghe lời Cậu chỉ nhấp môi rồi thôi

Thời gian qua không có thời gian ở cạnh Em sau này Anh sẽ cố gắng ở cạnh Em nhiều hơn- Cậu dứt đồ ăn cho Cô ánh mắt hạnh phúc

Em cũng sẽ làm vậy với Anh- Cô cười hạnh phúc nhìn Cậu

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Đó là cách tốt nhất cho tất cả

"Cô nghĩ Tôi sẽ để Cô với Con trai Tôi hạnh phúc vậy sao?". Cô đang vui vẻ cười nói ăn uống với Cậu thì đột nhiên nhận được tin nhắn của mẹ Cậu kèm

theo cái hình Cậu đang đút đồ ăn cho Cô làm tâm trạng Cô thay đổi hẳn ánh mắt cứ nhìn về mọi phía một cách lo lắng

Thảo Phương...Em sao vậy?- Cậu thấy Cô có gì đó lạ lạ nên nắm tay Cô

Hà...Em không sao chỉ là hơi mệt...hay chúng ta về đi được chứ?-Cô nhìn sang Cậu khuôn mặt trắng bệch vì lo lắng khi Cô nhìn thấy tin nhắn đó Cô đã có linh cảm không tốt chút nào...

Được...vậy chúng ta về thôi- Cậu thấy Cô có vẻ không khỏe nên cũng đồng ý thanh toán tiền rồi đưa Cô về...

Em ổn chứ?Có cần Anh mua thuốc cho không?- Cậu đưa Cô về nhà tâm trạng Cô chẳng thay đổi chút nào mặc dù chẳng biết Cô xảy ra chuyện gì chỉ cảm thấy lo lắng cho Cô

Không cần đâu...Anh về đi cũng muộn rồi!Em vào nhà đây- Cô lắc đầu từ chối xuống xe rồi đi vào nhà một cách vội vàng.Cậu cũng chẳng suy nghĩ gì nhiều đến việc Cô bị sao cũng nghĩ Cô mệt nên cũng nhanh chóng lái xe về

Con đi đâu về đó- Cậu đi vào nhà thì đã thấy Mẹ ngồi đợi Cậu thì phải

Con có chút riêng thôi- Cậu đứng lại trả lời Mẹ

Chuyện hồi sáng Mẹ nói Con suy nghĩ lại chưa?- Mẹ Cậu khuôn mặt vẫn cố gắng nhẹ nhàng nhìn Cậu

Con sẽ không từ bỏ Cô ấy!Mong Mẹ đừng quan tâm tới chuyện của Con nữa!- Cậu nhìn Mẹ Cậu đầy khẳng định rồi đi về phòng của mình mặc cho Mẹ Cậu khuôn mặt đang tức giận vì câu nói của Cậu

- - - - -

Sáng ra Cô dậy đi làm với cái tâm trạng mệt mỏi chẳng mấy ổn định chỉ vì cái tin nhắn mà Mẹ Cậu gửi đến cho Cô khiến Cô có cảm giác không lành rồi Cậu với Cô sẽ như thế nào chứ?

Cô một mình đi đến nhà hàng cho dù Cậu có nói sẽ đến đón Cô nhưng Cô từ chối Cô muốn suy nghĩ một số chuyện...

Có người muốn gặp Cô mời Cô lên xe- Cô đang đi tới nửa đường thì lại là chiếc xe màu đen sang trọng chắn đường Cô đi

Cô cũng chẳng có phản ứng từ chối gì mà ngồi lên xe Cô biết rõ chiếc xe này là của ai lấy hết can đảm mà lên xe Cô muốn gặp được Mẹ Cậu có gì sẽ nói dứt khoát để Cô bớt lo lắng

Mời Cô- Tới nơi hẹn một người đàn ông mặc vest đen dẫn Cô tới chỗ Mẹ Cậu

Chào Bác- Cô biết rõ được rằng Mẹ Cậu không thích Cô nhưng vẫn lễ phép vì mong Mẹ Cậu sẽ nghĩ khác về mình

Ngồi đi- Mẹ Cậu cất giọng của mấy người phụ nữ quý phái đầy nghiêm túc nhìn Cô

Bác tìm Cháu có chuyện gì vậy?- Cô vừa nói vừa ngồi xuống giọng nói có chút lo lắng

Vẫn là chuyện đó Tôi mong Cô buồn bỏ Con trai Tôi được chứ?-Mẹ Cậu nhìn Cô

Cháu xin lỗi Cháu không biết tại sao Bác không thích Cháu nhưng Cháu tin sẽ có ngày Bác nghĩ khác về Cháu...Mong Bác cho Cháu một cơ hội bên cạnh Anh ấy được chứ?- Cô cúi mặt xuống hai tay nắm chặt lại nhau

Cơ hội sao?Tôi sợ làm Cô thất vọng rồi Tôi sẽ không bao giờ chấp nhận Cô đâu- Mẹ Cậu khuôn mặt tức giận nhìn Cô

Vậy cháu cũng không có gì để giải thích nữa...Cháu sẽ không rời xa Anh ấy đâu...Cháu xin phép!- Cô nghe vậy thì gượng cười chua xót mà đứng dậy

Cô không muốn biết lý do vì sao Tôi không thích Cô sao?- Mẹ Cậu nói vọng theo Cô

Vậy lý do là vì sao chứ?- Cô nghe vậy thì quay lại nhìn Mẹ Cậu

Cô có biết tại sao học xong được 4 năm nhưng Nó không trở về đây luôn mà bây giờ mới đồng ý về không?- Mẹ Cậu vừa nói vừa tức giận nhìn Cô

Chỉ vì cái lời nói bông bột của Cô nói ước mơ lớn lên muốn sang Trung Quốc gặp Idol này Idol kia mà Nó nghĩ là thật vậy nên 4 năm Nó ở bên đó để mong gặp được Cô nhưng đều không có kết quả tốt...Cô có biết trong tần ấy năm Nó được nhiều công ty nhà hàng lớn mời về làm việc nhưng Nó đều từ chối chỉ vì cái lý do ngớ ngẩn lần nào cũng đi đến những nơi Cô nói chỉ để được gặp Cô còn Cô thì sao?Vì lời nói bông bột của Cô mà con trai Tôi mất 4 năm không làm gì cả?Vậy Cô nghĩ Cô xứng đáng với Con trai Tôi sao?- Mẹ Cậu tức giận nhìn Cô

.....- Cô nghe vậy thì bất ngờ đến nỗi muốn nói nhưng có gì đó chặn họng lại không nói được lời nào

Vậy mong Cô tha cho Con trai Tôi được chứ?- Mẹ Cậu nhìn Cô khuôn mặt đầy khó chịu

Nhưng Anh ấy chưa từng nói những chuyện đó với Châu?- Cô vẫn cố giữ tâm trạng ổn định nhìn Mẹ Cậu

Nói với Cô?Cô nghĩ nó sẽ kể những chuyện như vậy ra sao?- Mẹ Cậu càng bức mình nhìn Cô

Vậy nên mong Cô rời xa Con trai Tôi được chứ?- Mẹ Cậu chẳng để Cô kịp nói gì mà nói thêm vào

Cháu...Cháu sẽ trả lời Bác sau...bây giờ Cháu xin phép?- Cô không biết phải đồng ý hay từ chối chỉ biết tâm trạng chẳng mấy ổn định nói rồi Cô bỏ về trước...Mẹ Cậu nhìn theo bóng dáng Cô thì cũng biết rõ được Cô sẽ làm như thế nào tâm trạng có phần thay đổi hẳn

Cô bỏ về trước cũng chẳng xác định được bản thân nên làm gì đôi chân cứ đi về phía nhà hàng đến đó Cô mới giật mình nhận ra dù chẳng muốn những chẳng còn cách nào khác Cô cũng phải Cô mà bước vào làm việc có chuyện gì sẽ từ từ giải quyết...

Nay đi muộn đấy?- Ngọc thấy Cô đi vào thì nói vọng sang chỗ Cô

Tao bận một số chuyện- Cô thay đồ rồi lấy nguyên liệu ra chuẩn bị món ăn

Minh Thiên vừa đến tìm Mây đấy- Ngọc đi lại chỗ Cô

Ủ...- Cô cũng chẳng biết phải nói gì chỉ gật đầu cho xong

Hai đứa Mây lại xảy ra chuyện gì sao?- Ngọc nhún vai nhìn Cô

Đâu có!Thì giờ là giờ làm việc thì bọn tao không nên gặp nhau vậy thôi!- Cô nhìn Ngọc nhún vai rồi bỏ đi chỗ khác

Thảo Phương...Em sao đến muộn vậy?Vẫn còn một sao?- Cậu ở trên phòng nhìn ra ngoài thấy Cô đi đến nhà hàng thì vội đi xuống bếp để gặp Cô.Ngọc thấy vậy thì nhẹ nhàng rời bước đi để lại cho hai người không gian riêng

Không sao?Em cũng ổn rồi- Cô cười trừ nhìn cậu

Hay là Em nghỉ làm một ngày đi- Cậu thấy khuôn mặt của Cô trắng bệch như hôm qua thì lo lắng

Không cần đâu Em khỏe rồi mà?- Cô cười trừ nhìn Cậu đến bây giờ Cô vẫn chưa biết phải hỏi Cậu chuyện đó như thế nào...

Vậy có gì không ổn thì lên tìm Anh nhé!Anh phải lên hoàn thiện mấy cái giấy tờ rồi- Cậu nghe vậy thì đi lại xoa đầu Cô

Anh...Anh còn giấu Em chuyện gì chứ?- Cô lấy hết can đảm ra mà hỏi Cậu

Anh thì có chuyện gì giấu Em chứ?Em lại nghĩ linh tinh rồi đó?- Cậu không hiểu ý Cô nhưng cũng khẳng định Cậu chẳng giấu Cô chuyện gì cả

Chắc Em suy nghĩ nhiều rồi thôi Anh đi làm việc đi- Cô cười trừ với Cậu rồi cũng nhanh chóng đi làm việc của mình...trong đầu chỉ suy nghĩ đến những câu Mẹ Cậu nói tất cả mọi lỗi đều do Cô sao?

Thảo Phương...chiều nay Cậu rảnh chứ?- Nhật Lâm thấy tâm trạng Cô không tốt nên đi lại chỗ Cô

Chiều nay...Tớ rảnh có việc gì không Nhật Lâm?- Cô suy nghĩ rồi cũng trả lời có chút thắc mắc

Tớ muốn mời Cậu đi chơi được chứ?- Nhật Lâm gỡ đầu khó xử

Ừm...được vậy hết giờ làm Cậu đợi Tớ nhé!- Cô cười nhìn Nhật Lâm Cô cũng muốn có cơ hội nói rõ mọi chuyện với Nhật Lâm

Được...vậy Tớ đi làm việc đây- Nhật Lâm nghe vậy thì vui vẻ rồi đi về chỗ làm việc

- ----

Chúng ta đi ăn đi- Giờ tan làm Cậu đi xuống chỗ Cô

Em bận rồi!- Cô không dám nhìn thẳng Cậu mà nhìn đi chỗ khác

Em bận gì chứ?- Cậu nghe vậy thì khó hiểu

Em bận đi với Nhật Lâm rồi- Đúng lúc Cô khó xử thì Nhật Lâm cũng đi đến chỗ Cô nên Cô đi gần lại chỗ Nhật Lâm

Tại sao chứ?- Cậu nghe vậy thì có chút bức bối không hiểu Cô tại sao lại như vậy Cậu có cảm giác như Cô đang cách xa Cậu thì phải

Không sao cả Em có hẹn với Nhật Lâm trước!Chúng ta đi thôi Nhật Lâm- Cô nhìn Cậu nhanh rồi nhìn sang Nhật Lâm,Nhật Lâm cũng chẳng biết nói gì cũng nhanh chóng đi theo Cô

Đợi đã...đúng lúc Anh rảnh...Anh đi cùng được chứ?- Cậu thấy vậy thì đi theo Cô

Không được?- Cô nhìn Cậu bực bội

Tại sao?Tôi đi chung được chứ?- Cậu nhìn Cô rồi nhìn sang Nhật Lâm

Theo ý Thảo Phương- Nhật Lâm cảm giác như Cậu đang muốn khiêu chiến với mình dù sao cũng là sếp nên có phần khó xử

Lên xe- Cậu nghe vậy thì nhếch môi cười chưa để Cô đưa ra ý kiến đã kéo Cô lên xe của mình Nhật Lâm thấy vậy có chút khó chịu nhưng cũng đi nhanh cùng Cô

Em ngồi ghế sau?- Cô lườm Cậu thấy Nhật Lâm ngồi lên nên đi nhanh xuống ngồi gần Nhật Lâm..Cậu thấy Cô cứ lạ lạ nhưng chưa có cơ hội để hỏi rõ mọi chuyện...

Nhật Lâm Cậu tìm hiểu mấy món ăn mới chưa?- Cô ngồi cùng Nhật Lâm ngó lơ Cậu quay sang nói chuyện với Nhật Lâm

À...tớ cũng đang tìm hiểu thôi!Còn Cậu?- Nhật Lâm nhìn Cô cười trừ

Tớ đang tìm hiểu rồi!Cậu xem mấy món này Cậu thấy sao?- Cô nghe vậy thì đưa điện thoại có mấy tấm ảnh về món ăn cho Nhật Lâm xem..Cả hai vui vẻ nói chuyện chẳng để ý đến Cậu đang lái xe nhưng ánh mắt đều hướng về phía Cô...Cô cũng cảm nhận được Cậu đang nhìn mình nhưng vẫn giả vờ như không thấy bởi Cô suy nghĩ rất kỹ có lẽ nên đưa ra quyết định rồi...

Tới nơi rồi!- Cậu dừng ở một nhà hàng quen thuộc rồi quay xuống nhìn hai người đang say sưa nói chuyện

Vậy Anh đi cắt xe chúng Em vào trước!Đi thôi Nhật Lâm- Cô nghe vậy thì kéo tay Nhật Lâm xuống xe nhanh rồi đi vào trước bỏ Cậu ở lại...bởi Cậu càng gần Cô càng khiến Cô khó xử

Cậu muốn gọi gì?- Nhật Lâm cầm menu rồi nhìn sang Cô

Tôi biết những món Cô ấy thích Tôi sẽ gọi giúp Cô ấy?- Cậu ngồi nhìn sang Cô

Em tự gọi được?- Cô lườm Cậu rồi cầm menu gọi món ăn của mình

15 phút sau...

Đồ ăn của Anh Chị ạ!Chúc Anh Chị ngon miệng- Phục vụ mang đồ ăn ra cho bàn Cô

Được Cảm ơn- Cô cười nhìn phục vụ để tránh ánh mắt của Cậu đang khó hiểu nhìn về phía Cô

Thảo Phương Em ăn đồ này đi- Cậu gấp đồ ăn cho Cô rồi liếc nhìn sang Nhật Lâm đặc ý

Cậu ăn cái này đi- Nhật Lâm thấy vậy cũng gấp đồ ăn cho Cô

Cái này ngon này- Cậu nhìn Nhật Lâm rồi gấp đồ ăn cho Cô

Cái này cũng ngon Cậu ăn nhiều vào nhé- Nhật Lâm cũng gấp đồ ăn cho Cô rồi nhìn Cô cười âm áp

Cái này...- Cậu như muốn khiêu chiến với Nhật Lâm vậy

Đủ Rồi!Hai người làm sao vậy hả?- Cô nhìn hai người cứ hết người này đến người kia khiến Cô bực bội đứng dậy đi ra về...

Thảo Phương...hôm nay Em làm sao vậy hả?- Cậu thấy vậy thì cũng để thể thanh toán lại chạy theo Cô.Nhật Lâm cũng nhanh thanh toán rồi đi theo hai người họ

Chúng ta chia tay đi- Cô nắm chặt tay lại lấy động lực mà nói với Cậu

Tại sao?- Cậu nghe vậy thì giữ vai Cô vừa khó hiểu vừa bất ngờ vì câu nói của Cô

Em hết thích Anh rồi!Em đã cố thích Anh nhưng sự thật Anh ảnh hưởng đến cuộc sống của Em rất nhiều...Mong Anh từ giờ tránh xa cuộc sống Em ra...- Cô nhìn Cậu nói cố kìm lòng lại

(((*Muộn này còn ai đọc truyện của Senn không tarr ^ _ ^ Sorry vì đăng muộn quá □ ^ _ ^ từ mai mỗi ngày Senn sẽ ra một chương cho truyện này vậy nên mọi người nhớ ủng hộ truyện cho Senn nha ^ _ ^*)))

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Em hết thích Anh rồi!Em đã cố thích Anh nhưng sự thật Anh ảnh hưởng đến cuộc sống của Em rất nhiều...Mong Anh từ giờ tránh xa cuộc sống Em ra...- Cô nhìn Cậu nói cố kìm lòng lại

Có phải Em gặp phải chuyện gì đúng không?Hay là Mẹ Anh tìm Em đúng chứ?- Cậu nghe vậy thì nắm tay Cô

Không có!- Cô nói rồi nhìn đi chỗ khác ánh mắt chẳng muốn nhìn về phía Cậu chút nào

Vậy vì sao chứ?Không phải chúng ta đang vui vẻ hạnh phúc sao?Tại sao tự nhiên Em nói vậy hả?- Cậu có chút lớn tiếng hơn với Cô ánh mắt bắt lực nhìn Cô

Em nói rõ vậy Anh không hiểu sao?- Cô nhìn Cậu bực bội

Không hiểu!Em phải cho Anh một lý do chính đáng...Anh sẽ không tin nhưng lời Em nói đâu?- Cậu nhìn Cô khuôn mặt trầm xuống buồn rầu cảm giác bất lực với mọi thứ xung quanh

Em Hết Yêu Anh Rồi!Được chưa?Và lại chúng ta không hợp!- Cô nói lớn vào mặt Cậu đến bản thân Cô cũng chẳng hiểu nổi mình nữa đang làm gì nữa

Anh không tin?- Cậu nắm lấy hai vai Cô mà nhìn vào mắt Cô nhưng Cô cứ né tránh ánh mắt của Cậu

Tùy Anh!Nhật Lâm chúng ta đi thôi- Cô nhìn Cậu ánh mắt xa lạ rồi đi lại chỗ Nhật Lâm mà cùng Nhật Lâm đi về

Thảo Phương...- Cậu bắt lực gọi tên Cô nhưng chẳng có gì thay đổi cả Cô vẫn cứ đi cùng Nhật Lâm..

Cậu có sao không?- Nhật Lâm đi theo Cô,Nhật Lâm vô tình đi ra nghe hết mọi chuyện cũng lo lắng cho Cô

Tớ không sao!Xin lỗi Cậu nha nói là đi ăn với Cậu nhưng lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn như này- Cô quay lại nhìn Nhật Lâm khó xử

Thảo Phương...nếu Cậu cần một người tâm sự thì cứ nói với Tớ nhé- Nhật Lâm nhìn Cô cười mong rằng Cô sẽ bớt buồn đi một chút

Tớ không sao thật mà- Cô nhìn Nhật Lâm cười trừ

Thảo Phương...chúng ta quen nhau lâu rồi đúng không?Tớ không biết Cậu với Giám đốc có quan hệ thân thiết hay như nào...nhưng Cậu cũng hiểu được tình cảm của Tớ đúng chứ?Tớ thực sự không vui chút nào khi thấy Cậu buồn bã như vậy...Tớ mong...Cậu có thể cho Tớ một cơ hội được chứ?- Nhật Lâm lấy can đảm mà đi lên đứng trước mặt Cô mà nói sự thật với Cô

Tớ...Nhật Lâm... Tớ xin lỗi Cậu...thực sự Tớ biết Cậu tốt với Tớ hơn cả cái danh nghĩa bạn bè nhưng Tớ thật sự chỉ coi Cậu là bạn bè...Tớ xin lỗi Tớ nghĩ Cậu sẽ tìm được một người con gái xứng đáng với Cậu hơn Tớ...chúng ta có thể làm bạn bè như vậy được chứ?- Cô nghe Nhật Lâm nói vậy thì khó xử mặc dù Cô cũng đã chuẩn bị tâm lý trước vì biết cũng có ngày Cô phải từ chối Nhật Lâm nhưng không ngờ lại vào lúc này trong khi đầu Cô chỉ nghĩ đến chuyện của Cậu mà chẳng biết quan tâm tới ai khác

...không sao...Tớ cũng chỉ muốn nói hết mọi chuyện ra cho Cậu hiểu chúng ta vẫn là bạn tốt được không?- Nhật Lâm nghe vậy trầm tư suy nghĩ một hồi mới nhìn Cô cười trừ nhưng tâm trạng chẳng ổn chút nào

Chúng ta mãi là bạn tốt mà- Cô nghe vậy thì cười trừ nhìn Nhật Lâm để bớt khó xử

Hay Tớ dẫn Cậu đi ăn nhé!- Nhật Lâm chuyển chủ đề khác nói để cả hai bớt khó xử

Vậy hay là chúng ta đi ăn ở lề đường nhé...- Cô suy nghĩ rồi nhìn Nhật Lâm dù sao cả hai đều làm trong nhà hàng nên muốn đổi chỗ ăn cho thoải mái

Theo ý Cậu!Tớ sẽ dẫn Cậu đến nơi Tớ hay ăn ở đó...Đồ ăn đó cực kỳ ngon luôn- Nhật Lâm đi gần lại Cô bỏ cái tâm trạng buồn rầu kia đi mà vui vẻ nhìn Cô

Được...chúng ta đi thôi- Cô nghe vậy gật đầu vui vẻ hai người bỏ qua chuyện đó mà cùng nhau đi tới quán ăn

- - - - -

Hey- Cô tạm biệt Nhật Lâm một mình đi về thì gặp Hoàng nên vui vẻ chạy lại chỗ Hoàng

Đi đâu muộn thế giờ mới về?- Hoàng chau mày nhìn Cô

Đi chơi thôi- Cô cười nhìn Hoàng

Thích ghê ha- Hoàng vẫn khuôn mặt cau có nhìn Cô

Đĩ nhiên- Cô đập vai Hoàng trừu đùa Cô là đang muốn cố gắng quên hết cái cảm xúc buồn bã đó đi

Nói chuyện nghiêm túc!Hôm qua đi đâu?- Hoàng nhìn Cô nghiêm túc vừa đa nghi

Ở nhà hàng về!Tao nói với Mây rồi mà!Mây lại làm sao đấy?- Cô nghe vậy thì lảng tránh ánh mắt của Hoàng

Nói sự thật!Hôm nay Ngọc đến thăm Tao Tao có hỏi Ngọc Ngọc nói nhà hàng luôn về đúng giờ và lại chẳng có tìm hiểu gì về món ăn mới cả...Rất cuộc Mây lại giấu Tao chuyện gì?- Hoàng nhìn Cô có chút bức bối với tính cách của Cô Cô lúc nào cũng tự xử lý mọi chuyện một mình mà không cần ai giúp cả...

Tao...- Cô nghe vậy thì không biết nói với Hoàng như nào

ting...ting...

"Chuyện đó Cô nghĩ sao rồi?"- Cô đang khó xử với Hoàng thì đột nhiên Mẹ Cậu lại gửi tin nhắn cho Cô

"Cháu suy nghĩ xong rồi...Cháu có thể gặp Bác được chứ?"- Cô tay run run vì mệt mỏi mà nhấn lại cho Mẹ Cậu

"Được thôi!Địa chỉ cho Cô chọn"- Mẹ Cậu

"Vậy mai gặp bác ở quán cafe X lúc 8h sáng ạ".Cô gửi xong thì sắc mặt trầm xuống vì lo lắng

Sao đấy- Hoàng thấy Cô như vậy thì đi lại gần Cô

Tao không sao?Tao về trước đây- Cô nhìn Hoàng nói nhanh rồi bỏ về trước bỏ Hoàng ở lại vừa lo lắng vừa khó hiểu với Cô

Cô bước chân một mình vào nhà tâm trạng nản trĩu đến bản thân Cô còn không biết mình đang làm gì?Tại sao lại nói với Cậu như vậy?Cô chỉ biết tin vào những lời Mẹ Cậu nói rồi nghĩ rằng bản thân không có duyên với Cậu rồi lại từ bỏ Cậu thêm một lần nữa

Cô chỉ biết nằm trên giường mà khóc nức nở mặc cho Cậu có gọi điện hay nhắn tin cho Cô nhiều như thế nào...

- -----

8h tại quán cafe X

Chào Bác- Cô thấy Mẹ Cậu tới thì đứng dậy lễ phép chào hỏi

Chuyện đó Cô nghĩ sao rồi?- Mẹ Cậu vừa ngồi xuống vừa nhìn Cô chỉ muốn biết câu trả lời một cách nhanh nhất

Cháu...Cháu sẽ làm theo ý bác một lần nữa- Cô cúi gầm mặt xuống mà nói vì sợ không kìm lòng được mà khóc trước mặt Mẹ Cậu

Vậy thì tốt...đây coi như là số tiền Tôi cho Cô mong Cô tránh xa Con trai Tôi ra- Mẹ Cậu nghe vậy thì miễn nguyện lấy trong túi xách ra một tệp tiền đưa cho Cô

Dạ...?- Cô nghe vậy thì bối rối không nói lên lời

Mẹ?Mẹ làm gì vậy hả?- Cậu ở đâu đi tới chỗ Mẹ mình khuôn mặt bức bối

Minh...- Cô nghe vậy thì định hỏi Cậu sao lại ở đây nhưng chẳng biết hỏi với tư cách gì

Sao con lại ở đây?Con đi theo Mẹ sao?- Mẹ Cậu nghe vậy thì bất ngờ nhìn Cậu

Đúng!Đây là lý do của Em sao?- Cậu nhìn Mẹ Cậu tức giận rồi nhìn sang Cô như muốn Cô thừa nhận điều Cậu nghĩ là không phải vậy...

Đúng...cháu cảm ơn Bác...Cháu xin phép- Cô khuôn mặt thản nhiên nói với Cậu cầm số tiền đó rồi đi chỉ muốn Cậu căm ghét mình thì càng tốt

Tại sao Mẹ lại làm vậy?- Cậu nhìn sang Mẹ mình tức giận

Mẹ làm vậy đều là vì Con...người đó không xứng với Con...Con phải hiểu chứ?- Mẹ Cậu đứng dậy đi lại chỗ Cậu khuôn mặt dịu dàng

Mẹ à...Con mong Mẹ đừng quan tâm tới chuyện của Con nữa được chứ?- Cậu nhìn Mẹ mình khuôn mặt thất vọng rồi chạy đi tìm Cô

Mẹ Cậu cũng chẳng cản lại mà cứ để Cậu chạy đi tìm Cô...Mẹ Cậu cũng ra về tâm trạng vui vẻ

Thưa bà...Có người gửi cho Bà số tiền này?- Là một người tài xế khi thấy Mẹ Cậu lên xe thì đưa cho Mẹ Cậu

Là của Ai?- Mẹ Cậu cầm tiền vừa nghi nghi

Là của một cô gái vừa nảy đi ra gặp Tôi xong Cô gái nói đưa cho Bà tiền này Cô ấy không thể lấy được ạ- Tài xế nhìn Bà kể lại hết mọi chuyện

....được rồi chúng ta về nhà đi- Mẹ Cậu nghe vậy có chút chận lòng nhưng cũng không muốn suy nghĩ nhiều mà lên xe đi về

Thảo Phương...tại sao Em làm vậy hả?- Cậu đi xe đi tìm Cô thì thấy Cô đang đi bộ thẫn thờ nhanh đậu xe một chỗ rồi đi lại gần Cô

Tôi làm nhưng gì liên quan tới Anh sao? Dù sao Anh cũng chỉ là sếp của Tôi còn chuyện riêng của Tôi Anh quản sao?- Cô nhìn Cậu ánh mắt chẳng có chút tình cảm nào

Em làm mọi chuyện vì số tiền Mẹ Anh đưa cho Em sao?- Cậu lại hỏi Cô chuyện đó một lần nữa mong điều Cậu nghĩ không phải sự thật

Đúng đó...lúc đầu Tôi chỉ vì lợi dụng Anh thôi...bây giờ Anh biết sự thật Tôi nói rõ cho Anh biết Tôi chưa từng yêu Anh- Cô nhìn Cậu khuôn mặt thản nhiên chẳng đặt một chút tình cảm nào vào ánh mắt nhìn Cậu

Anh không nghĩ Em là người như vậy?- Cậu nhìn Cô như không tin vào những gì mình nghe thấy

Vậy bây giờ Tôi làm Anh tin rồi đó- Cô khoanh tay nhìn Cậu

Nếu Em muốn như vậy được thôi...bây giờ chúng ta coi như chưa quen biết- Cậu nghe vậy thì bực bội bỏ đi

Xin lỗi Minh Thiên...

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Cắm giận

Xin lỗi Minh Thiên...Em mong rằng Anh sẽ tìm thấy người khác tốt hơn Em...- Cô nhìn theo bóng dáng Cậu đang bực tức lái xe đi mà khóc nức nở...mọi điều Cô làm chỉ là muốn tốt cho Cậu thôi

Cô không đến nhà hàng mà bước từng bước chân nặng trĩu về nhà đi đường chẳng chú ý xe cô có dừng đèn đỏ hay không Cô vẫn cứ băng qua đường một cách ngang nhiên mặc cho có người chửi bới bốt còi ầm ỏi Cô cũng chẳng quan tâm mà đi qua một cách mạo hiểm...

- -----

"Nay sao nghỉ thế? Ồm à?"- Ngọc đi làm thấy Cô không tới thì mới biết Cô nghỉ nên nhắn tin cho Cô

"Tao hơi mệt thôi"- Cô về nhà nằm trên giường mệt mỏi

"Mây với Minh Thiên có chuyện gì sao?"- Ngọc

"Có chuyện gì là có chuyện gì?"- Cô rep như không hiểu chuyện gì coi như không có chuyện gì xảy ra nhưng cứ nhắc đến tên Cậu hay là nghĩ đến Cậu nước mắt cứ chảy ra chẳng có ý định dừng lại

"Thì Tao vừa gặp Minh Thiên đến nhà hàng tâm trạng bực tức chuyện gì đó? Sau đó đi vào nhà Bếp, Bếp trưởng nói Mây xin nghỉ...Minh Thiên nói chưa có sự cho phép của Tôi mà dám nghỉ làm trừ lương bảo Cô ta ngày mai không cần đến làm việc nữa?...Có phải xảy ra chuyện gì rồi đúng không?"- Ngọc

"...Tao mệt...Tao ngủ đây! Làm việc đi"- Cô đọc tin nhắn của Ngọc thì cười chua xót đây chẳng phải điều Cô muốn sao? Muốn Cậu ghét mình không muốn mình xuất hiện trước mặt Cậu nữa điều đó chẳng phải tốt làm sao? Tại sao Cô phải buồn chứ?...

Cô vứt điện thoại sang một bên ôm cái tâm trạng mệt mỏi khuôn mặt khóc nức nở cố nhắm mắt mà ngủ để không phải suy nghĩ đến chuyện này nữa nhưng ngủ cũng chẳng ngủ được nhưng giọt nước mắt đang tuôn trào ra...

- -----

Cô không làm việc đi? Đúng đó làm gì?- Thế Anh đang pha đồ uống thì thấy có ánh mắt ai đó cứ nhìn mình nên ngoảnh lại nhìn

Tối nay Anh rảnh chứ?- Minh Châu chẳng có giấu hiệu giật mình khi bị phát đang ngắm Thế Anh khuôn mặt thản nhiên

Tôi rảnh...có chuyện gì sao?- Thế Anh nhún mày nhìn Minh Châu khó hiểu

Tôi mới Anh đi xem phim được chứ?Coi như cảm ơn lần Anh công TÔI- Minh Châu nhìn Thế Anh cười

Cô khoa trương quá ha?- Thế Anh nhìn Minh Châu trêu đùa

Là sao?- Minh Châu chưng bộ mặt khó hiểu nhìn Thế Anh

Tôi chỉ công Cô một đoạn vậy mà cũng cảm ơn kĩ càng vậy sao?- Thế Anh vẫn cố tình trêu đùa Minh Châu

Anh không đồng ý sao?Hay Tôi lấy thân báo đáp Anh được chứ?- Minh Châu giọng trêu đùa Thế Anh khuôn mặt đắc ý...Minh Châu chưa từng nói chuyện với người con trai nào như Thế Anh cả...Minh Châu thực sự xác nhận mình động lòng với Thế Anh rồi...

Tôi đi!Tôi đi...- Thế Anh nghe vậy thì gật đồng đầu ý vì không giám trêu thêm

Vậy làm hết giờ chúng ta đi nhé- Minh Châu nghe vậy thì cười vui vẻ

Ok- Thế Anh cũng gật đầu nhìn Minh Châu cười

Hey...Tao có làm mất không khí tình cảm của Mây không?- Quang Trường chẳng để ý mà đi nhanh tới chỗ Thế Anh lúc giờ tay chào mới thấy Thế Anh đang cười với một người con gái nên có chút ngại

Đến đây làm gì?- Thế Anh nghe vậy quay ra lườm Quang Trường

Đến uống đồ uống không được sao?Chào chúng ta lại gặp nhau rồi!- Quang Trường cũng lườm lại Thế Anh rồi quay sang nhìn Minh Châu cười dơ tay chào

Chào Cậu?- Minh Châu cũng không nhớ rõ gặp ở đâu chỉ biết nhìn rất quen mắt

Không giới thiệu sao?- Quang Trường thấy Minh Châu có vẻ lúng túng thì quay sang nhìn Thế Anh

....Cô ấy tên Minh Châu hiện đang làm nhân viên của quán- Thế Anh nhìn Quang Trường ánh mắt có vẻ không yên tâm khi giới thiệu Minh Châu với Quang Trường vậy

Ồ...Cậu là người yêu của Thế Anh sao?- Quang Trường nghe vậy thì lại quay sang nói chuyện với Minh Châu

Hả...- Minh Châu nghe vậy thì bối rối

Tại vì Tớ thấy Nó ít khi cười với con gái lắm?Chỉ Có Cậu với hai đứa bạn thân của bọn Tớ thôi- Quang Trường nghe vậy thì cười giải thích

Uống nước hay về?- Thế Anh nắm vói để uống nước về phía Quang Trường

Làm gì mà căng?- Quang Trường thấy vậy thì khuôn mặt nhìn Thế Anh đắc ý

Cậu hiểu lầm rồi...Tớ không phải người yêu của Thế Anh đâu chúng Tớ chỉ coi nhau là bạn thôi...Cậu nói chuyện với Thế Anh nhé Tớ xin phép- Minh Châu vội lên tiếng rồi rời đi

Không thích người ta sao?- Quang Trường vội sang ngồi đối diện Thế Anh

Hâm à?Tao chỉ coi Cô ấy là bạn thôi?- Thế Anh nhìn Quang Trường thản nhiên...nhưng khi nói vậy tâm trạng lại thấy không thoải mái

Minh Châu đứng sau một bức tường cách xa chỗ Thế Anh nhưng cũng nghe được từng câu nói của hai người họ mỗi bắt gặp mím cười một cách chua xót...

Mây với Em Nhi kia sao rồi?- Thế Anh đưa đồ uống cho Quang Trường khuôn mặt tò mò

Tao chuẩn bị tỏ tình với Em ấy- Quang Trường cười vui vẻ nhìn Thế Anh

Nhanh vậy sao?- Thế Anh nghe vậy có chút ngạc nhiên

Không nhớ người ta thích người khác thì sao?- Quang Trường trầm tư nhìn Thế Anh

Chúc may mắn!- Thế Anh vỗ vai Quang Trường

Còn Mây nữa không thử thích người ta xem...Tao thấy hai người hợp đấy- Quang Trường nhìn xung quanh xem Minh Châu đâu rồi quay lại nhìn Thế Anh khuôn mặt đầy chắc chắn

Biết rồi- Thế Anh chán nản nói đại cho xong rồi quay đi làm đồ uống

Giờ tan làm..

Đi thôi- Minh Châu vui vẻ đi lại chỗ Thế Anh còn đang bận một chút việc gì đó

À...đợi Tôi một chút nha- Thế Anh nghe Minh Châu nói vậy mới nhớ ra nên nhìn Minh Châu

Được- Minh Châu cũng chẳng thúc giục Thế Anh mà để Thế Anh làm việc xong rồi mới đi

Chúng ta đi thôi- Thế Anh cũng thu xếp nhanh rồi đi cùng Minh Châu...cả hai cùng nhau đi nói hết chuyện này đến chuyện kia Minh Châu thỉnh thoảng lại nhìn Thế Anh ánh mắt âm áp nhưng Thế Anh cũng chẳng hiểu được...

Cô muốn xem phim gì?- Thế Anh cùng Minh Châu đến rạp chiếu phim

Xem phim ma đi- Minh Châu vui vẻ nhìn Thế Anh

Chắc chứ?- Thế Anh nhìn Minh Châu như không tin vào lời nói của Minh Châu vì Thế Anh nghĩ con gái rất sợ xem phim ma mà...

Chắc!Đi thôi- Minh Châu gạt đầu một cách chắc chắn rồi kéo tay Thế Anh đi mua vé rồi nhanh chân đi vào rạp chiếu phim

Cô sợ sao?- Thế Anh ngồi bên cạnh Minh Châu ánh mắt lo lắng cho Minh Châu

Có gì sợ chứ?Anh không biết Tôi là ai sao?Dăm ba cái phim ma thôi mà!- Minh Châu nhìn sang Thế Anh khuôn mặt chắc chắn

Á - Minh Châu mãi nói chuyện với Thế Anh mà chẳng để ý tới phim đã chiếu từ bao giờ lúc quay ra nhìn thì vừa đúng lúc con ma mặc áo trắng tóc dài mặt trắng bệch khiến Minh Châu hoảng sợ mà la lớn khiến vài ánh mắt nhìn về phía mình

Sợ rồi sao?- Thế Anh nhìn sang Minh Châu lo lắng

Muốn trêu chọc Tôi thì cứ nói- Minh Châu mắt nhắm mắt mở mà nói

Được rồi sợ thì lấy cánh tay Tôi mà một mắt che một mắt xem- Thế Anh dơ cánh tay chắn cho Minh Châu có sự lo lắng cho Minh Châu muốn đưa Minh Châu ra ngoài nhưng không được nên đành mà vậy

Minh Châu thấy vậy thì trái tim đập nhanh hơn cứ nhìn Thế Anh mãi mới giậm núp sau cánh tay Thế Anh mắt nhắm mắt mở mà xem

Sau này còn đi xem phim ma nữa không?- Hết phim đi ra ngoài Thế Anh mới dơ bộ mặt trêu đùa Minh Châu

Tôi...Mặc kệ Anh Tôi đi trước?- Minh Châu nghe vậy thì ngại ngùng rồi bỏ đi...Thế Anh thấy vậy vừa khó hiểu nhưng cũng đi nhanh theo Minh Châu

- -----

Sau cái ngày cãi nhau với Cậu mấy ngày sau Cô cũng chẳng muốn đến nhà hàng Cô cũng chẳng liên lạc với ai mặc cho Ngọc có hỏi thăm hay ai nữa Cô cũng vớt điện thoại sang một bên ngày ngày nằm một chỗ trên giường hôm nay mới cố lấy sức mà bước ra ngoài đường cho tâm trạng khuây khỏa

Ra đường bầu trời trong xanh mát mẻ nhìn mấy đám mây trắng trên bầu trời môi Cô bất giác cười đã bấy ngày Cô không ra ngoài để ngắm những khung cảnh bầu trời đẹp như vậy rồi?Tại sao Cô phải hành hạ bản thân mình chứ?Bản thân Cô chẳng biết tại sao khi suy nghĩ mấy chuyện đó Cô lại bước chân tới nhà hàng mặc cho tâm trạng không vui vẻ không thoải mái đi chẳng nữa

Tao tương Mây cắt đứt liên lạc rồi chứ?- Ngọc thấy Cô hôm nay mới đi làm nên đến chỗ Cô khuôn mặt bức bối

Tại mấy hôm Tao mệt nên Tao không cầm đến điện thoại thôi mà!- Cô đi lại khoác vai Ngọc cười

Mấy hôm nay ngày nào Minh Thiên cũng xuống bếp xem Mây có đi làm hay không nhìn sắc mặt Cậu ấy không tốt lắm- Ngọc nhìn Cô nói nhỏ

Thảo Phương...Mấy hôm nay Cậu không sao chứ?- Nhật Lâm cũng đi đến chỗ Cô,Nhật Lâm biết Cô còn buồn chuyện trước đó nên cũng không muốn hỏi nhiều

Tớ không sao?Mấy hôm nay Cậu làm việc tốt chứ?Phải Cố gắng nhiều lên nhé- Cô cười rồi đi lại vỗ vai Nhật Lâm khiến Nhật Lâm cũng giật mình khó hiểu

Đây là nơi làm việc hay nơi để nói chuyện?Còn Em Tôi muốn nói chuyện riêng với Em?- đi xuống nhìn thấy Cô thân thiết với Nhật Lâm thì khó chịu,hóa ra Cô tự nhiên đi lại vỗ vai Nhật Lâm là vì thấy Cậu

Được thôi- Cô khuôn mặt thân nhiên nhìn Cậu

Sao hai người...?- Ngọc thấy Cậu đi rồi mới nhìn sang Cô khó hiểu

Không có gì đâu làm việc đi- Cô vỗ vai Ngọc rồi cũng đi theo Cậu...Ngọc với Nhật Lâm lo lắng cho Cô nhưng cũng nhanh quay về làm việc

Có chuyện gì?- Cô đi theo Cậu lên phòng tâm trạng cố giữ ổn định

Tại sao mấy hôm nay Em không đi làm?- Cậu nhìn Cô khuôn mặt lo lắng

Không phải ai đó nói Tôi chưa xin phép mà đã nghỉ làm trừ lương còn nói Tôi không cần đến làm việc nữa sao?Hôm nay Tôi đến là để xin nghỉ làm được rồi chứ?- Cô khoanh tay nhìn Cậu khuôn mặt chẳng có chút tình cảm nào

Em chán ghét Tôi vậy sao?- Cậu nghe vậy thì khuôn mặt tối sầm lại

Anh biết rồi còn hỏi sao?Tôi thực sự chán ghét anh...Còn nữa trước giờ Tôi chưa từng thích Anh dù một chút mong Anh hiểu cho...sau này chúng ta coi nhau như không quen biết được chứ?- Cô vẫn giữ cái trạng thái không quan tâm tới sắc mặt Cậu như nào

Tôi nhìn nhầm Em rồi...- Cậu khuôn mặt thất vọng nhìn Cô rồi quay đi chỗ khác nước mắt vì đau lòng sắp chảy ra nhưng vẫn không thể như vậy trước mặt Cô

Không còn gì Tôi đi trước đơn xin nghỉ việc Tôi sẽ gửi cho Anh sau?- Cô không kìm lòng nổi vì mấy lời nói của mình nữa nên cũng bỏ ra ngoài...Cô thực sự hận bản thân mình tại sao phải làm người khác tổn thương như vậy chứ

Tao về trước đây- Cô đi vào tạm biệt Ngọc khuôn mặt chẳng vui chút nào

Vẫn còn một sao?- Ngọc đang làm món ăn dở nhưng cũng quay lên nhìn Cô

Ừ!Tao đi trước đây- Cô gật đầu rồi đi trước

....Chào...Chào Bác- Cô đang đi ra tới cửa nhà hàng thì gặp phải Mẹ Cậu khuôn mặt trắng bệch

....chúng ta nói chuyện chút đi- Mẹ Cậu nhìn Cô khuôn mặt vẫn như mấy ngày trước vẫn khó chịu với Cô

Vâng...

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47

Vâng...có cần ra ngoài quán nước nào đó ngồi không ạ?- Cô không biết Mẹ Cậu lại muốn nói chuyện gì nhưng cũng muốn tìm chỗ nào đó nói chuyện chứ không muốn ở trước mặt nhà hàng vì sợ Cậu sẽ nhìn thấy

Không cần đâu - Mẹ Cậu tháo mắt kính ra nhìn Cô khuôn mặt lạnh lùng

Vâng...vậy Bác có chuyện gì ạ?- Cô nghe vậy thì hai tay nắm chặt lại

Số tiền đó tại sao Cô không cầm?- Mẹ Cậu khuôn mặt bớt cái lạnh lùng nhìn Cô

Cháu không cần dùng đến số tiền đó với lại Cháu rời xa Anh ấy không phải vì tiền mà vì Cháu muốn tốt cho Anh ấy - Cô khuôn mặt không còn lo lắng mà nhìn Mẹ Cậu đầy kiên định

Hay Cô chê số tiền ít sao?- Mẹ Cậu lại cầm số tiền ra trước mặt Cô

Cháu không có ý đó- Cô nghe vậy thì lắc đầu khuôn mặt muốn giải thích nhưng không nói được

Vậy Cô cầm lấy số tiền này đi...rồi rời xa con trai Tôi ra- Mẹ Cậu đưa số tiền vào tay Cô mặc cho Cô không muốn cầm rồi đi rồi đi vào nhà hàng mặc cho Cô gọi vọng theo...

Cô không biết phải làm sao nên cũng cầm số tiền đó mà đi về nhưng Cô chắc chắn sẽ tìm cách trả số tiền đó...

Sao Mẹ lại tới đây?- Cậu đang làm việc thì thấy có người gõ cửa đi vào nên nhìn lên

Mẹ tới thăm Con không được sao?- Mẹ Cậu ngồi xuống ghế đối diện Cậu

Ngày nào cũng gặp mặt ở nhà Mẹ sao phải thăm chứ?Mẹ đến xem Thảo Phương đã nghỉ việc hay chưa?Hay còn vì lý do gì khác nói vào vấn đề chính đi- Cậu bỏ sấp tài liệu sang một bên hai tay nắm vào nhau nhìn Mẹ mình ánh mắt lạnh lẽo

Con...Con còn trách Mẹ chuyện đó sao?- Mẹ Cậu nghe vậy thì bực mình nhìn Cậu

Con không có quyền trách Mẹ sao?Tại sao Mẹ cứ phải xen vào chuyện tình cảm của Con chứ?- Cậu nghe vậy thì khuôn mặt càng giận dữ ánh mắt khó chịu nhìn Mẹ mình

Mẹ là muốn tốt cho Con thôi- Mẹ Cậu thấy vậy thì hạ giọng xuống mà nhìn Cậu

Mẹ tới đây có chuyện gì?- Cậu giữ lại bình tĩnh với Mẹ nhưng cũng chẳng hết được cái sự bực mình

Mẹ sẽ hẹn Minh Châu cho hai đứa đi ăn rồi nói chuyện- Mẹ Cậu nhìn Cậu khuôn mặt rặng rỡ

Mẹ?Con với Cô ta không thể?Mẹ còn như vậy thì chúng ta đừng nói chuyện nữa?- Cậu nghe vậy thì quát lớn rồi rời đi bỏ Mẹ Cậu trong phòng

"Alo!Cậu mau lên phòng của Minh Thiên"- Mẹ Cậu định phản kháng lại lời nói của Cậu nhưng đột nhiên bệnh tim lại tái phát mà không có thuốc nên vội gọi điện cho tài xế riêng của mình

"Vâng thưa bà!"- Tài xế nghe vậy thì vội đi lên cũng cầm thuốc theo vì biết chắc chắn Mẹ Cậu xảy ra chuyện nên mới gọi một cách gấp gáp như vậy

Bà đỡ chưa?Tôi đưa Bà về nhà nghỉ ngơi ạ!- Đưa thuốc cho Mẹ Cậu uống xong nghỉ ngơi một lát thì tài xế lên tiếng

Được- Mẹ Cậu nghe vậy thì cố đứng dậy để tài xế dìu mình về

Bà không định nói chuyện này cho Ông với Cậu chủ biết sao?- Tài xế vừa dìu Mẹ Cậu vừa hỏi vì ngoài tái xé ra thì Bà chưa nói cho ai biết bệnh tình của Bà cả

Tôi sẽ tự biết cách giải quyết!Cậu không được nói cho ai chuyện này biết chứ?- Mẹ Cậu nhìn tái xé lạnh lùng Mẹ Cậu vì nghĩ rồi bệnh sẽ đỡ hơn nên chẳng muốn nói với ai khác...

- - - - -

Dừng xe lại một chút- Mẹ Cậu đang ngồi trên xe vô tình nhìn thấy bóng người Cô thì vội kêu tài xế dừng xe lại

Bà có cần xuống xe không ạ?- Tài xế cũng nhìn theo rồi hỏi Mẹ Cậu

Không cần đâu?- Mẹ Cậu vừa nhìn theo Cô vừa nói

Cô gái đó tốt vậy sao...Bà lại không thích chứ?- Tài xế bất giác gấp ngừng hỏi vì dù sao bản thân cũng chỉ là người làm thuê không được quan tâm đến chuyện riêng của chủ

Cậu thấy Cô ta như nào?- Mẹ Cậu nghe vậy thì quay vào nhìn tài xế

Dạ...Tôi thấy Cô ấy cũng tốt lễ phép...Bà không để ý mỗi lần gặp Bà khuôn mặt Cô ấy đều lo lắng sợ hãi...Cô ấy cầm số tiền của Bà không phải vì ham tiền Bà nhìn xem Cô ấy cầm số tiền lớn của Bà như vậy mang đi cho người ăn xin...Vậy Bà không nghĩ sẽ cho Cô ấy một cơ hội sao?- Tài xế nói với tâm trạng vui vẻ...phải lúc Mẹ Cậu kêu tài xế dừng lại là vì thấy Cô đang cầm số tiền của Minh cho mà mang cho người ăn xin rồi khiến Bà cứ nhìn mãi ạn mắt có chút ám áp nhìn về phía Cô...liệu Mẹ Cậu sẽ đối xử tốt với Cô chứ?

....được rồi đi thôi!Tôi còn có hẹn với người khác nữa?- Mẹ Cậu nghe vậy thì cũng chẳng biết nói như nào chỉ lạc đi chủ đề khác nhưng trong lòng đang suy nghĩ chuyện gì đó...

Vâng- Tài xế nghe vậy thì lái xe đi

Bà...tôi noi rồi ạ?Hay là Tôi đưa Bà về nhà còn buổi hẹn hôm nay xin hủy được chứ?- Tài xế đưa Mẹ Cậu tới nơi hẹn nhưng thấy Mẹ Cậu có vẻ mệt mỏi nên lo lắng

Không cần đâu!Cậu đưa thuốc cho Tôi đi!Cậu về trước đi có gì Tôi sẽ gọi Cậu sau?- Mẹ Cậu nghe vậy thì từ chối lấy thuốc uống cho đỡ rồi bước xuống xe đi vào nhưng cái dáng người đi mệt mỏi cổ mà bước chân vào quán hẹn...Tài xế thấy vậy lo lắng cho Bà bất mãn gọi điện cho ai đó rồi lái xe đi

Cháu tới lâu chưa?- Mẹ Cậu cố giữ cho sức khỏe ổn định mà đi tới bàn chỗ người mình hẹn

Cháu mới tới?Sao sắc mặt Bác không tốt vậy ạ?- Minh Châu nhìn Mẹ Cậu sắc mặt không tốt thì lo lắng

Bác không sao đâu cháu đừng lo- Mẹ Cậu nghe vậy thì cố cười để khuôn mặt bớt đi vài phần mệt mỏi dù đã cố gắng giữ tâm trạng tốt nhưng cũng không bớt đi được cái sự mệt mỏi

Vâng...Bác hẹn cháu có việc gì vậy ạ?- Minh Châu nghe vậy thì nói vào vấn đề chính vì cũng đang tò mò

Bác đã nói với Minh Thiên ngày mai sẽ cho hai đứa hẹn gặp nhau rồi đó nếu Cháu rảnh thì tới tìm nói nhé- Mẹ Cậu nghe vậy thì nắm tay Minh Châu cười

Cháu...Cháu xin lỗi- Minh Châu nghe vậy thì cúi mặt xuống có chút khó xử

Ý Cháu là sao?- Mẹ Cậu thấy vậy thì cũng khó hiểu

Cháu...Cháu hình như không còn thích Anh ấy nữa rồi!- Minh Châu ấp úng nhìn Mẹ Cậu nhưng giọng nói đầy kiên định

Tại sao chứ?Không phải mấy năm nay Cháu đều thích Nó sao?- Mẹ Cậu như không tin vào những gì mình nghe thấy

Nhưng những năm đó dù Cháu cố gắng như nào Anh ấy cũng không quan tâm tới Cháu...bây giờ vẫn vậy dù cho Cô Thảo Phương đó đòi xa Anh ấy đi nữa Anh ấy cũng không quan tâm tới Cháu!Bác cũng biết Anh ấy thích ai mà hơn mà...Cháu biết Bác không thích Cô ấy nhưng Bác hãy thử cho Cô ấy một cơ hội đi ạ...Còn Cháu...Cháu tìm thấy người mình yêu thực sự rồi...- Minh Châu vừa nói tâm trạng như cảm thấy tội lỗi nhìn Mẹ Cậu nhưng nói xong lại nở nụ cười vì chắc chắn với những gì mình nói

Cháu cũng thấy Cô ta tốt sao?- Mẹ Cậu nghe Minh Châu nói vậy thì không biết nên nói tiếp như thế nào

Vâng...mặc dù Cháu không tiếp xúc với Cô ấy nhiều nhưng nhìn Cô ấy là người thân thiện- Minh Châu nghe vậy thì gật đầu cười

"Sao Cô còn chưa tới?Quán hôm nay đông lắm đó?"

Cái đó...Cháu có chuyện gấp cần phải đi Cháu xin phép trước được không ạ?- Minh Châu nhận được tin nhắn của Thế Anh mới nhớ ra hôm nay quán có một sự kiện quan trọng nên nhìn Mẹ Cậu khó xử

Không sao đâu...Cháu bận thì đi trước đi- Mẹ Cậu nghe vậy thì gật đầu cười...Minh Châu cũng tạm biệt Mẹ Cậu rồi đi nhanh đi?

Mẹ Cậu cũng trả tiền nước rồi ra về với sức khỏe không tồi nhưng cũng không có ý định gọi điện cho tài xế tới đón

- ----

Xin lỗi Tôi tới muộn- Minh Châu vội vàng tới nơi làm việc hốt hoảng mà đi tới chỗ Thế Anh đang bận làm đồ uống

Trừ lương...Cô ra chuẩn bị mọi thứ với mọi người đi - Thế Anh quay ra nhìn Minh Châu

Được- Minh Châu cũng chẳng muốn cãi nhau với Thế Anh mà đi thay đồ rồi làm việc của mình

Sắp xếp tới đâu rồi?- Quang Trường vui vẻ đi tới chỗ Thế Anh

Ồn!- Thế Anh chỉ nhẹ nhàng nói mọi thứ đều sắp xếp rất tốt theo yêu cầu của Quang Trường vì Quang Trường muốn tỏ tình với Nhi...

Vậy là tốt rồi- Quang Trường nghe vậy thì vui vẻ nhưng khuôn mặt không giấu được sự lo lắng

"Bên đó sao rồi?"- Quang Trường hỏi hộp mà nhắn tin cho Ngọc

"Đang trên đường tới đó"- Ngọc

"Không được nói trước cho Cô ấy biết nhé"- Quang Trường

"Ok"- Ngọc

Chúng ta đi đâu vậy Chị?- Nhi đi cùng Ngọc khuôn mặt đầy tò mò

Chút nữa Em sẽ biết?- Ngọc vui vẻ vỗ vai Nhi

Vâng!- Nhi cũng chỉ biết gật đầu nghe theo lời Ngọc

Đến rồi kìa- Thế Anh đi ra ngoài cửa xem thì thấy Ngọc cùng Nhi đi tới nên đi hí hửng đi vào nói với Quang Trường

Sao chúng ta tới đây vậy Chị?Quán này sao tối om vậy hay chúng ta đến quán khác đ...(đi)- Nhi cùng Ngọc đi vào quán thì thấy mọi thứ tối om Nhi có phần sợ bóng tối thì giựt giựt tay áo Ngọc đi kéo Ngọc đi thì ánh sáng bật lên có chút giật mình...

Sao?...Anh làm gì vậy?- Nhi nhìn xung quanh thấy Quang Trường cầm bó hoa hồng đỏ đi gần tới chỗ Nhi thì có chút bất ngờ...hôm nay Quang Trường ăn mặc khá chỉnh chu áo sơ mi trắng quần âu sơ vin đang hoàng tóc có dùng ít sáp khuôn mặt đầy hạnh phúc...Khung cảnh thì tuyệt đẹp một hình trái tim dưới đất là những cánh hoa hồng bên ngoài là những quả bóng màu sắc đẹp để nhìn rất lãng mạn (mọi người có thể tự hình dung ra nhes ^_^)

Em đồng ý làm người yêu Anh chứ?Mặc dù Anh biết chúng ta quen nhau chưa bao lâu nhưng Anh chắc chắn cuộc đời này Anh chỉ thích mình Em...- Quang Trường đặt tay Nhi đứng vào hình trái tim mà mạnh dạn nói

Em...- Nhi nghe vậy thì không biết nói như nào không phải vì không đồng ý mà vì quá bất ngờ...

Không sao Em có thể suy nghĩ rồi trả lời Anh- Quang Trường thấy vậy thì nắm tay Nhi

Đồng ý đi- Ngọc với Thế Anh thấy vậy thì cùng nhau nói

Anh cắt công như vậy...Em đồng ý- Nhi vui vẻ nhìn Quang Trường cười trong hạnh phúc

Oa...- Mọi người ở đó nghe vậy thì vui vẻ vỗ tay...Minh Châu nhìn theo ánh mắt đầy ngưỡng mộ có lướt nhìn Thế Anh như Thế Anh cũng chẳng nhận ra điều đó...

- -----

Bác...Bác có sao không ạ?- Cô đang đi trên đường về thì gặp Mẹ Cậu có vẻ đi không vững nên vội vàng đi lại

Cô...Tôi...thuốc...- Mẹ Cậu nhìn Cô rồi cực nhọc mà chỉ tay vào túi xách

Thuốc sao?Nước...Bác chờ cháu một lát ạ?- Cô nghe vậy thì nhanh tìm thuốc của Mẹ Cậu nhưng không có nước nên đỡ Mẹ Cậu ngồi vào trong lề đường rồi chạy đi tìm quán mua nước

Bác...Bác uống đi ạ- Mãi hồi sau Cô mới chạy về chỗ Mẹ Cậu lấy nước với thuốc đưa cho Mẹ Cậu uống khuôn mặt lo lắng

Bác...Bác...sao vậy ạ?- Mẹ Cậu vừa uống thuốc xong thì gất đi khiến Cô hoảng loạn

"Alo ạ?Chú đến đoạn đường X nhanh đi ạ?Bác gái ngất rồi?"- Cô thấy vậy thì hoảng loạn không biết phải làm sao đúng lúc đó tài xế cũng lo lắng nên gọi điện cho Mẹ Cậu

"Được...Tôi tới ngay"- Tài xế nghe vậy thì vội lái xe tới chỗ Cô nói

Cô giúp Tôi mở cửa xe- Tài xế tới vội cúi Bà đứng dậy mà đưa lên xe khuôn mặt lo lắng

- ----

Bác ấy có ổn không ạ?- Cô cùng tài xế đưa Mẹ Cậu tới bệnh viện khuôn mặt lo lắng..

Bà ấy bị bệnh tim lần này Tôi cũng không biết sẽ ra sao nữa?- Tài xế cũng lo lắng cho Mẹ Cậu

Sao đây?- Hoàng thấy Cô thì vội vàng đi tới

Mẹ Minh Thiên bị bệnh tim vừa rồi bị ngất Mày xem Bác ấy có sao không đi- Cô đi lại nắm tay Hoàng lo lắng

Được rồi...Gọi cho người nhà của Bác ấy đi- Hoàng nắm tay Cô an ủi rồi quay sang nhìn người tài xế

Được Tôi sẽ gọi ngay- Người tài xế nghe vậy thì vội vàng đi gọi điện cho Cậu

"Alo...Cậu chủ Bà chủ xảy ra chuyện rồi..Cậu mau đến bệnh viện XSH đi"- Tài xế giọng nói đầy vội vàng

Tớ...xin lỗi Tớ có việc đột xuất- Cậu vừa hẩy bước chân vào quán nước của Thế Anh để vui vẻ với mọi người nghe tài xế nói vậy thì vội vàng rời đi...đám Ngọc còn chưa hiểu chuyện gì

"Mẹ Minh Thiên gặp chuyện rồi Em tới bệnh viện của Anh đi Thảo Phương đang ở đó"- Hoàng lo lắng cho Cô nên nhắn tin cho Ngọc

Mẹ Minh Thiên gặp chuyện rồi Thảo Phương đang ở đó chắc vì vậy nên Minh Thiên mới đi vội vàng... Hoàng nói Tao đến bệnh viện đi- Ngọc đọc xong tin nhắn thì nhìn mọi người lo lắng

Hay chúng ta cũng tới xem sao?- Quang Trường cũng lo lắng lên tiếng mọi người cùng rời đi cùng với Nhi và Minh Châu cũng tới...

- -----

Sao Em lại ở đây?- Cậu vội vàng đi tới bệnh viện thì thấy Cô đang ngồi ở hàng ghế chờ trước cửa phòng bệnh thì ngạc nhiên đi lại

Em...- Thảo Phương vì lo lắng cho Mẹ Cậu mà không biết giải thích như nào

Thảo Phương?Mày có sao không?-Đám Ngọc cũng vội vàng đi tới chỗ Cô khuôn mặt Cô đang lo lắng

Tao...- Cô cũng chẳng kịp nói gì

Hoàng?Mẹ mình sao rồi?- Đúng lúc Hoàng từ phòng bệnh đi ra Cậu lo lắng mà đi lại hỏi

Mẹ Cậu bị bệnh tim đang trong giai đoạn nguy kịch cần phải theo dõi nhiều ngày?Có lẽ vì gặp phải chuyện gì đó Bác tức giận nên mới xảy ra chuyện như

vậy?- Hoàng nhìn Cậu lo lắng

Bệnh tim sao? Mọi chuyện là như nào?- Cậu đi lại giữ chặt vai người tài xế mà hỏi

Bà chủ kêu Tôi bệnh của Bà không được nói cho ai biết? Hôm nay Bà nói muốn gặp một người để nói chuyện Tôi thấy sức khỏe Bà không tốt Tôi có nói hủy buổi hẹn nhưng Bà không đồng ý còn nói Tôi đi về trước có gì sẽ gọi Tôi đến đón nhưng mãi không thấy Bà chủ gọi Tôi lo lắng nên gọi cho Bà chủ thì Cô Thảo Phương nghe máy khi Tôi đến Bà đã ngắt đi rồi... nhưng người Bà chủ gặp không phải Cô Thảo Phương thì phải... Tài xế cũng lo lắng kể hết mọi chuyện ra cho Cậu nghe

Chuyện này có liên quan tới Em không?- Cậu nghe có tên Cô thì quay lại nhìn Cô

Cậu chủ người đó không phải Cô Thảo Phương...- Tài xế lên tiếng bênh vực cho Cô vì gặp Cô ở trước cửa nhà hàng không có lý do gì mà Mẹ Cậu lại hẹn Cô lần nữa cả...

Minh Thiên Cậu sao lại hỏi như vậy chứ?- Ngọc nghe vậy thì đi lại ôm Cô bênh vực

Thật r...(ra)- Minh Châu nghe vậy thì lên tiếng giải thích vì khi đó người Mẹ Cậu gặp là Minh Châu

Đúng... người đó là Em đó- Cô nghe vậy thì nhìn Cậu ánh mắt chẳng chút tình cảm nào

Tại sao?- Cậu nghe vậy thì ngỡ ngàng không tin

Không phải Mẹ Anh không thích Tôi sao? Tôi làm Mẹ Anh tức giận đó?- Cô khuôn mặt thản nhiên nhìn Cậu

Mày nói cái gì vậy hả?- Ngọc nghe vậy thì nhìn Cô không tin vào nhưng gì Cô nói

Cậu c...(chủ)- Tài xế định lên tiếng thì Cô đã nhìn rồi lắc đầu ý không cần giải thích giúp Cô

Em thực sự là người như vậy sao?- Cậu nhìn Cô khuôn mặt thất vọng

Đúng đó - Cô chẳng suy nghĩ thêm mà thẳng thừng nói

Chú Kim (tài xế) đưa Cô ta rời khỏi phòng bệnh của Mẹ Tôi không được cho Cô ấy bước chân tới phòng của Mẹ Tôi! Cô không cần phải làm đơn xin nghỉ việc Tôi chấp nhận cho Cô nghỉ việc... Từ nay mong Cô đừng xuất hiện trước mặt Tôi nữa?- Cậu bực bội nhìn Cô tức giận

Minh Thiên... Tớ nghĩ Cậu hiểu lầm Thảo Phương rồi đó... Thảo Phương không phải người như vậy?- Quang Trường cũng lên tiếng nói giúp Cô

Chuyện này mong các Cậu đừng can thiệp vào? Còn Cô mau đi khuất mắt Tôi?- Cậu cũng muốn tin Cô không phải người như vậy nhưng cái cách Cô nói chuyện khiến Cậu không biết phải làm sao... Cậu cũng rất lo cho Mẹ Minh

Dù sao Tôi cũng chẳng muốn ở lại nơi này?- Cô nhìn Cậu nói rồi cũng đi rồi đi... Cô không biết bản thân sao lại làm vậy chỉ biết Cô muốn Cậu thực sự căm ghét Cô vì Cô muốn rời xa Cậu đi đâu đó...

Cậu sẽ hối hận... Thảo Phương- Thế Anh thấy vậy thì nhìn Cậu tức giận rồi chạy theo Cô... Minh Châu thấy vậy thì có chút gì đó khó chịu

Mọi người cũng về đi... muộn rồi- Cậu mệt mỏi ngồi sang ghế. Đám Ngọc thấy vậy cũng chẳng biết nói gì giờ nói gì cũng vô ích nên cũng đi về...

(((*Dạo này đáng muộn quá sorry mọi người nhes ^_ ^*)))

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Sự thật của mọi chuyện

Thảo Phương... Cậu có sao không?- Thế Anh thấy Cô chạy đi thì lo lắng mà chạy theo Cô

Tớ không sao- Cô cố gắng kìm nén cảm xúc quay sang nhìn Thế Anh cười một cách nhạt nhẽo

Tại sao Cậu lại nói chuyện của Mẹ Minh Thiên liên quan tới Cậu chứ? Đừng nói với Tớ những lời Cậu nói là sự thật nha?- Thế Anh ánh mắt lo lắng nhìn Cô như không tin vào những điều Cô nói

Cậu cứ coi những điều đó là sự thật đi- Cô gượng cười khuôn mặt bình thản nhìn Thế Anh

Mọi chuyện là sao chứ? Có chuyện gì Cậu không thể nói ra cho mọi người biết sao? - Thế Anh vẫn cố gắng nhìn Cô ánh mắt ảm áp như mong muốn Cô sẽ nói sự thật ra với mọi người biết

Tớ...- Cô nghe vậy thì có gì đó khó chịu muốn nói hết ra nhưng không nói được vậy...

Thảo Phương? Rốt cuộc Mây có chuyện gì xảy ra vậy hả? - Quang Trường cùng với Ngọc cũng đi ra tìm Cô thấy Cô đang đứng cùng Thế Anh nên đi lại

Sao Mây lại nói như vậy chứ? Có lý do gì sao? - Ngọc cũng đi sang đứng nắm tay Cô

Không có gì? Chúng Mây cứ nghĩ những gì Tao nói là sự thật là được rồi! - Cô khuôn mặt lạnh tanh không cảm xúc gì cả

Sao lần nào Mây cũng tự quyết định mọi chuyện một mình vậy hả? Sao không nói ra với người khác? Nói có chuyện gì? - Hoàng nhìn Cô ánh mắt đe dọa khi thấy cái thái độ của Cô

Đúng đó có chuyện gì Cậu nói ra với mọi người đi! Chúng ta không phải là bạn bè thân thiết sao? - Thế Anh vẫn giọng nói ảm áp nhìn Cô

Thật sự không có chuyện gì mà! Muốn rồi ai về nhà nấy đi- Cô cau gắt nói rồi bỏ về trước bây giờ Cô thực sự không kìm nén được cảm xúc của Minh nữa rồi...

Cả đám Ngọc ở lại nhìn nhau một hồi rồi cũng miễn cưỡng tạm biệt chia tay nhau rồi về. Quang Trường đưa Nhi về Hoàng cũng đưa Ngọc về rồi mới tới bệnh viện sau còn có chuyện gì sẽ cùng nhau giải quyết sau

Anh thích Thảo Phương sao? - Thấy Thế Anh ánh mắt vẫn hướng về bóng dáng của Cô nên Minh Châu lên tiếng

Sao Cô lại nói vậy? - Thế Anh nhìn sang Minh Châu bối rối

Tôi thấy ánh mắt Anh nhìn Cô ấy khác hẳn với ánh mắt Anh nhìn người con gái khác ví dụ như Ngọc thân thiết với Anh như vậy nhưng ánh mắt Anh nhìn Ngọc khác hẳn với Cô ấy? - Minh Châu nói xong nở nụ cười chua xót

...thật ra Tôi thích Thảo Phương 5 năm rồi...nhưng trong ánh mắt Thảo Phương hay trong tình yêu Cô ấy chỉ quan tâm đến mỗi Minh Thiên thôi...đã có lần Tôi tỏ tình với Cô ấy...nhưng Cô ấy nói chỉ coi Tôi là bạn...vì vậy nên đến bây giờ Cô ấy cũng chỉ coi Tôi là bạn...nhưng thấy Cô ấy bây giờ Tôi thực sự lo lắng cho Cô ấy! - Thế Anh nhìn sang Minh Châu nói khuôn mặt bớt chút gì đó gánh nặng của cái chuyện không biết tâm sự với ai vậy...

.....- Minh Châu nghe vậy thì cũng chỉ biết gặt đầu trong sự đau lòng

Cũng muốn rồi Tôi đưa Cô về- Thế Anh nhìn đồng hồ rồi nhìn sang Minh Châu

Không cần đâu...Tôi tự về được- Minh Châu từ chối rồi bỏ về trước quay mặt đi vài giọt nước mắt vì đau lòng mà chảy ra...

Thế Anh nhìn theo bóng dáng Minh Châu trầm tư suy nghĩ điều gì đó...Thế Anh cũng không hiểu được cảm xúc rõ ràng của mình bây giờ rốt cuộc là đang dành cho Minh Châu hay là cho Cô?

Tại bệnh viện

Mẹ Con sao rồi? - Bố Cậu đi công tác xa nghe tin Vợ nằm viện thì vội vàng trở về

Mẹ vẫn trong tình trạng nguy kịch cần phải theo dõi nhiều hơn- Cậu ánh mắt đầy buồn bã mệt mỏi nhìn Bố Minh

Con mệt thì về nhà nghỉ ngơi đi ở đây để bố với Chú Kim là được rồi? - Bố Cậu đi lại vỗ vai Cậu lo lắng

Con không sao -Cậu nhìn lên Bố mình cố tỏ ra mạnh mẽ nhưng thực sự bây giờ Cậu không biết phải đối mặt với chuyện này như thế nào? Một bên là Mẹ mình...một bên là người Cậu yêu nhất!

Chào chú? Minh Thiên Tớ có thể gặp Cậu một lúc được chứ? - Hoàng đưa Ngọc về nhà rồi quay lại bệnh viện tìm Cậu nhưng muốn giải thích giúp Cô...

Cậu có chuyện gì vậy? - Cậu nghe vậy thì cũng đi theo Hoàng ra một góc đứng nói chuyện

Tớ tin Thảo Phương không phải người làm ra những chuyện như vậy? Cậu có thể đừng trách Thảo Phương được chứ? - Hoàng nhìn Cậu đầy kiên định với ý kiến của Minh

Bây giờ Tớ không có tâm trạng nghĩ đến những chuyện như vậy? Tớ mong Cậu hãy theo dõi Mẹ Tớ nhiều hơn để khi Mẹ Tớ khỏe mọi chuyện đều được giải quyết...Tớ hơi mệt Tớ đi trước đây- Cậu vỗ vai Hoàng rồi rời đi chẳng có ý định nói chuyện gì liên quan tới Cô nữa cả...

- -----

Alo- Hôm qua Cô về nhà tâm trạng mệt mỏi chỉ biết khóc rồi ngủ đi mắt sáng ra tâm trạng mệt mỏi nghe điện thoại một cách chẳng có sức sống gì cả

Xuống mở cửa! - Giọng nói cau gắt nói nhanh rồi tắt cuộc gọi đi

Tao không có tâm trạng mà nói chuyện đâu- Cô mắt nhắm mắt mở đi xuống mở cửa thấy Hoàng thì định đóng cửa lại

Bỏ cái tính bướng bỉnh đó đi! Vào nhà- Hoàng lườm Cô ánh mắt giận dữ rồi ôm cổ Cô lôi vào nhà mặc cho Cô phản kháng

Tao muốn ngủ- Cô đi vào nhà thì lấy cớ muốn đi ngủ để tránh mấy câu hỏi truy xét của Hoàng

Ngồi!- Hoàng nói giọng tức giận

Có chuyện gì?- Cô bực bội mà ngồi xuống đối diện với Hoàng

Tao với Mây thân nhau bao lâu rồi?- Hoàng nhìn Cô ánh mắt bớt bực tức đi

Từ lúc còn bé đã thân rồi! Không biết là bao nhiêu năm- Cô nghe vậy thì cúi mặt xuống mỗi lần Hoàng hỏi vậy Cô đều cảm thấy tội lỗi

Thân từ bé? Vậy mà có chuyện gì xảy ra Mây không thể nói với Tao? Mây không còn coi Tao là bạn thân nữa đúng chứ?- Hoàng nhìn Cô ánh mắt có chút gì đó áy náy có thể là càng lớn thời gian gặp nhau càng ít đi nên cũng chẳng có thời gian mà tâm sự cùng nhau nữa

Tao? Chuyện này không nên nói ra mới là điều tốt nhất!- Cô nhìn Hoàng như chẳng muốn nói chuyện này ra

Tốt sao? Mây muốn Minh Thiên hiểu lắm Mây suốt đời sao? Giờ có Tao với Mây có chuyện gì nói? Còn nữa hôm đi ăn khuya đó là Mây đi đâu về?- Hoàng đã có cảm giác như không tin những lời Cô nói từ khi đó nhưng cũng chưa có lý do mà hỏi bây giờ thì có rồi

.....Hôm đấy Tao...đi gặp Mẹ Minh Thiên về- Cô buộc phải nói ra khi ở trước mặt Hoàng cô chẳng giấu được điều gì cả

Sau đó?- Hoàng nghe vậy thì cũng hiểu ra mọi chuyện

Mẹ Minh Thiên nói Tao rời xa Anh ấy đi...Tao đã từ chối rồi nhưng Mẹ Anh ấy vẫn tới tìm Tao lần đó Mẹ Anh ấy nói vì mấy lời nói bông bột của Cô mà con trai Tôi đã lãng phí 4 năm thanh xuân ở một nước chẳng quen biết ai chỉ vì một cái suy nghĩ là được gặp Cô! Nó đã từ chối bao nhiêu là lời mời từ những công ty lớn chỉ để đi đến nhưng nơi Cô nói để gặp Cô? Còn Cô thì sao? Cô đã hủy hoại mất 4 năm thanh xuân của Nó Cô thấy Cô còn xứng đáng ở bên cạnh nó nữa sao?...Sau đó Mẹ anh ấy nói mong Tao rời xa Anh ấy một lần nữa...Tao đã đồng ý...- Cô nói ra như vậy thì vài giọt nước mắt chảy ra vì khó chịu

Vậy còn chuyện Mẹ Cậu ấy đột nhiên bệnh tim tái phát là vì sao?- Hoàng thấy vậy thì hạ giọng xuống hỏi Cô

Trước lần đó Mẹ Anh ấy có đưa cho Tao tiền coi như phí chia tay Tao nói không cần nhưng Mẹ Anh ấy cứ đưa nên Tao đành cầm Tao đã suy nghĩ trả nhưng lúc về gặp mấy người ăn xin với mấy em nhỏ nên Tao đã lấy số tiền đó giúp mấy người họ...Sau đó lúc chập tối Tao đi về thì thấy Mẹ Anh ấy có vẻ không khỏe nên Tao đi lại thì đã thấy Bác ấy có vẻ sức khỏe không tốt Bác ấy nói cần uống thuốc Tao lấy thuốc nhưng không có nước Tao đi mua nước quay lại cho Bác uống thuốc xong thì Bác ngất đi...sau đó tài xế riêng của Bác đến rồi đưa tới bệnh viện...- Cô nhìn Hoàng tâm trạng thoải mái vài phần

Vậy sao Mây lại nói mọi chuyện là do Mây?- Hoàng nhìn Cô thắc mắc

Tao muốn Anh ấy ghét Tao hiểu lắm Tao...Tao...có ý định sẽ rời đi đâu đó một thời gian- Cô nhìn Hoàng rồi nhìn đi hướng khác

Mây điên à! Đang dung đang lành lại muốn rời đi...Sao chuyện gì cũng tự quyết định vậy hả- Hoàng nghe vậy thì bực mình quát Cô

Vậy Mây nói Tao phải làm sao? Ở lại đây sao?- Cô nhìn Hoàng rơi nước mắt

Sẽ có cách giải quyết thôi Tao sẽ giúp Mây! Nín...Lớn rồi còn mím ướt à?- Hoàng thấy vậy thì đi lại vỗ vai Cô trấn an

Mẹ Anh ấy sao rồi?- Cô bây giờ mới nhớ ra nhìn Hoàng lo lắng

Sức khỏe cũng tốt lên nhưng cần thời gian theo dõi thêm- Hoàng nhìn Cô khuôn mặt thoải mái

ting...ting..

"Tôi gặp Cô một lúc được chứ?(Minh Châu)"

"Được! Vậy Cô gửi địa điểm cho Tôi đi?"- Cô đọc tin nhắn cũng tò mò

"Quán W lúc 8h nhé"- Minh Châu cũng nhanh chóng nhắn lại cho Cô

"Được"

Thôi Mây đến bệnh đi...Tao có hẹn rồi- Cô bỏ điện thoại sang một bên nhìn Hoàng

Vậy có gì thì gọi điện cho Tao...đừng có tự mình giải quyết vấn đề nữa - Hoàng nói ánh mắt đe dọa nhìn Cô

Được rồi!Đi đi- Cô ản Hoàng đi ra cửa để Hoàng bớt cảm dảm Cô

- -----

Cô tìm Tôi có chuyện gì không?- Cô cũng chuẩn bị rpoif đi tới chỗ hẹn thì đã thấy Minh Châu ở đó trước rồi

Tôi...tại sao hôm qua Cô lại nói mọi chuyện đều là do Cô?- Minh Châu khó xử mà nói

Chuyện đó liên quan tới Cô sao?- Cô cũng khó hiểu hỏi ngược lại

Đúng!Hôm qua Bác ấy tới gặp Tôi khi đó Tôi đã thấy Bác ấy có vẻ không khỏe Tôi có hỏi Bác nói không sao?Sau đó Tôi bận nên phải đi trước...nếu Tôi đưa Bác ấy về mọi chuyện đã không như vậy...Tôi xin lỗi Cô- Minh Châu vẻ mặt tội lỗi nhìn Cô

Không có gì đâu?Dù sao Tôi cũng nhận mọi chuyện là lỗi của Minh rồi mà- Cô thân nhiên nói khuôn mặt chẳng có chút ý định trách móc gì Minh Châu cả

Thật ra Bác tìm Tôi vì muốn nói chuyện của Tôi với Anh ấy nhưng Tôi đã từ chối Bác ấy rồi...- Minh Châu khuôn mặt như muốn giải thích mọi chuyện với Cô

Tại sao?Không phải Cô thích Anh ấy lắm sao?- Cô nghe Minh Châu nói vậy vừa ngạc nhiên vừa tò mò

Trước đó thì thích còn bây giờ hết rồi có lẽ vì Anh ấy lạnh lùng với Tôi quá mức nên Tôi mới muốn Anh ấy quan tâm Tôi cái đó có thể gọi là sự bông bột trong tình yêu...còn bây giờ Tôi đã xác định một cách chính xác người Tôi thích không phải Minh Thiên nữa mà là một người khác- Minh Châu nói xong thì cười vui vẻ

Người khác?Tôi có thể hỏi người đó là ai được chứ?- Cô nghe vậy thì càng tò mò người khiến Minh Châu từ bỏ Cậu là người như thế nào chứ?

....Thế Anh...- Minh Châu ngại ngùng nói

Thế Anh sao?- Cô nghe vậy thì có chút gì đó giật mình

Tôi biết Anh ấy thích Cô....- Minh Châu bất giác tâm trạng thay đổi hẳn

Đó là chuyện trước đây rồi Tôi biết bây giờ Cậu ấy còn tình cảm với Tôi nhưng sớm hết thôi vì vậy Cô phải dũng cảm mà chiến đấu với tình cảm của mình chứ?- Cô nắm lấy tay Minh Châu

Ừm...- Minh Châu nghe vậy thì gật đầu vui vẻ trở lại

Tại bệnh viện...

Cô tới đây làm gì?- Cậu đang đi mua chút đồ về thì thấy Cô đang đi tới cửa phòng bệnh nên ánh mắt khó chịu đi lại

Em...- Cô đã cố đến khi không có Cậu nhưng gặp Cậu rồi thì không biết nói như nào

Về đi?Ở đây không chào đón Cô...

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49

Về đi ở đây không chào đón Cô- Cậu vừa xách túi đồ để sang ghế ngồi vừa nói khuôn mặt chẳng có chút tình cảm nào với Cô

Tường Máy đi đâu mà?Sao lại đến đây?- Hoàng đến bệnh viện thì đến phòng của Mẹ Cậu thấy Cô nên dừng lại một chút

Tao tiện đường nên đến xem Bác ấy sao rồi thôi!- Cô cười trừ nhìn Hoàng

Cậu có thể vào xem Mẹ Tớ sao rồi được chứ?- Cậu nhìn Hoàng ánh mắt cầu khẩn

Được!Mày ở ngoài đây nói chuyện với Minh Thiên nhé- Hoàng gật đầu nhìn Cậu rồi quay sang nhìn Cô

Ừm- Cô nghe vậy cũng chỉ biết gật đầu trừ...chứ nói chuyện với Cậu rồi cuộc là nói chuyện gì chứ?

Tôi hỏi lại lần cuối...Chuyện của Mẹ Tôi có liên quan gì đến Em không?- Cậu ngồi dưới ghế hai tay nắm chặt lại nhìn Cô ánh mắt như muốn Cô thừa nhận điều đó là không phải sự thật vậy

Đúng!- Cô chẳng cần suy nghĩ thêm mà nói khuôn mặt cũng chẳng quan tâm đến cảm xúc của Cậu

Em...- Cậu nghe vậy thì cảm giác như bắt lức với câu nói của Cô

Mây cũng ở đây à?- Ngọc cùng Quang Trường Thế Anh đi tới thăm Mẹ Cậu thì thấy Cô

Tao mới tới- Cô quay sang nói chuyện với Ngọc để tránh ánh mắt của Cậu

Mẹ Cậu sao rồi?- Quang Trường nhìn Cậu ánh mắt lo lắng

Mẹ Tở cũng ổn hơn rồi- Cậu nhìn Quang Trường cười nhạt nhẽo

Minh Thiên...Mẹ Cậu tỉnh rồi...- Hoàng đột nhiên mở cửa đi ra một cách vội vã mà nói...Lúc Hoàng đang khám cho Mẹ Cậu thì thấy tay Mẹ Cậu cử động nên vui vẻ mà đi ra nói với Cậu

Cậu với đám Ngọc thấy vậy thì ai cũng nhanh chân mà đi vào đặc biệt là Cậu!

Mọi chuyện sẽ được giải quyết thôi- Thấy Cô cứ đứng ngoài chẳng có ý định đi vào nên Hoàng đi lại vỗ vai an ủi

Mong là vậy- Cô nhìn Hoàng cười trừ

Đi vào đi- Hoàng nghe vậy thì kéo Cô cùng đi vào

Mẹ....Mẹ nhận ra Con chứ?- Thấy khuôn mặt Mẹ Cậu có vẻ mệt mỏi nên Cậu lo lắng mà hỏi

Thảo...Phuong...- Mẹ Cậu chỉ nhìn Cậu gật đầu rồi nhìn chỉ tay về phía Cô đúng lúc khi Cô mới bước vào khiến Cô cũng khó hiểu

Ý Mẹ là sao?- Cậu thấy vậy thì khó hiểu bối rối Mẹ Cậu định nói gì chứ?Đám Ngọc nhìn thấy vậy cũng chẳng hiểu Mẹ Cậu là có ý gì nên nhìn nhau thắc mắc

Mẹ không sao chứ?Mẹ mệt thì ngủ đi Con sẽ gọi Ba đến thăm Mẹ nhé- Cậu thấy Mẹ mình sức khỏe mệt mỏi thì lo lắng...Mẹ Cậu như muốn nói điều gì đó với Cậu trong khi ánh mắt cứ nhìn về phía Cô

Em đi ra ngoài cho Tôi!- Cậu thấy Mẹ mình nhắc đến tên Cô xong đột nhiên khó chịu vài giọt nước mắt chảy ra nên nghĩ rằng Mẹ Cậu ý nói là mọi chuyện đều do Cô tức giận rồi đuổi Cô ra ngoài...

Minh Thiên...Cậu bình tĩnh lại đi...Mọi chuyện còn chưa sáng tỏ mà- Đám Ngọc thấy Cậu kéo tay Cô ra ngoài thì cũng vội vàng đi ra ngăn Cậu lại khi khuôn mặt Cậu đang rất tức giận

Sáng tỏ sao?Mẹ Tở chỉ cần nhìn thấy Cô ấy cảm xúc đã không kìm nén nổi vậy mà mấy Cậu còn muốn nói giúp Cô ấy sao?- Khuôn mặt Cậu tức giận mà nói lớn

Được rồi!Chúng Mây sao cứ phải nói nhiều làm gì?Mọi chuyện cũng đã rõ ràng như vậy rồi mà- Cô cố kìm nén nước mắt mà nhìn đám Ngọc khuôn mặt thần nhiên chẳng có chút buồn bã gì cả

Mây nói vậy là sao chứ?- Ngọc nghe vậy thì nhìn Cô khó hiểu

Tao đã nói chuyện của Mẹ Anh ấy là lỗi của Tao rồi mà!Sao chúng Mây cứ không tin như vậy chứ?- Cô nhún vai thần nhiên nói cái thái độ khiến bản thân Cô cũng cảm thấy chán ghét

Thảo Phuong...- Hoàng nghe vậy thì lờm Cô rõ ràng không liên quan tới Cô vậy sao Cô cứ nhận mọi chuyện là do mình chứ?

Tôi thật sự thất vọng về Em...- Cậu nhìn Cô ánh mắt buồn bã

Bộ Anh nghĩ Tôi không muốn Anh thất vọng về Tôi sao?Anh nghĩ Tôi vẫn còn thích Anh sao?- Cô nhìn Cậu ánh mắt chẳng cảm xúc gì cả

Mây nói gì đấy hả?- Ngọc bức mình nhìn Cô đến Ngọc còn khó chịu với cái thái độ của Cô nữa

Tao nói sự thật Tôi- Cô nhìn Ngọc ánh mắt chẳng quan tâm lắm

Em về đi...Tôi nói lại lần cuối đừng xuất hiện ở đây nữa quan trọng đừng xuất hiện trong cuộc sống của Tôi nữa- Cậu nhìn Cô cười cái cảm xúc đau lòng rồi bỏ vào phòng bệnh của Mẹ mình

Tao thực sự không hiểu nổi Mây rồi đấy?- Quang Trường nhìn Cô thất vọng

Tao còn không hiểu nổi bản thân Tao nữa mà- Cô cười chưa xót nhìn đám Ngọc rồi bỏ về

Hoàng chẳng lẽ Anh không hỏi Thảo Phương mọi chuyện sao?- Ngọc nhìn sang Hoàng vì chỉ có Hoàng mới hiểu Cô hơn ai khác

...Đến phòng của Anh đi- Hoàng thở dài mệt mỏi rồi nhìn đám Ngọc, đám Ngọc nghe vậy cũng biết ý mà đi theo Hoàng

Vào phòng của Hoàng...Hoàng đã kể hết mọi chuyện cho mọi người nghe khuôn mặt ai cũng ngạc nhiên nhìn nhau ai nghe xong đều như có suy nghĩ riêng của mình để giúp Cô

Sao vừa rồi...Cậu không nói cho Minh Thiên biết sự thật chứ?- Thế Anh nghe vậy thì hỏi Hoàng ánh mắt lo lắng cho Cô

Thảo Phương nói không cần cứ để như vậy đi!Nhưng Tớ sẽ đợi Mẹ Cậu ấy khỏi hẳn rồi sẽ giải quyết mọi chuyện- Giọng Hoàng đầy kiên định

Vậy là Em hiểu lầm Thảo Phương rồi sao?- Ngọc nhìn Hoàng ánh mắt tội lỗi

Không sao đâu?Nó không nghĩ nhiều vậy đâu- Hoàng xoa đầu an ủi Ngọc

Vậy chúng ta đợi vài ngày nữa rồi sẽ nói mọi chuyện ra giúp Thảo Phương nhé- Thế Anh suy nghĩ điều gì đó rồi lên tiếng

Được- Đám Ngọc nghe vậy thì cũng gật đầu đồng ý

Thôi mọi người về làm việc của Minh đi ở đây Tớ lo là được rồi- Hoàng nhìn khuôn mặt mọi người ai cũng lo lắng nên chuyển chủ đề khác

Vậy...có gì Cậu gọi điện cho mọi người nhé- Quang Trường trầm tư suy nghĩ rồi lên tiếng

Được- Hoàng cười nhìn đám Ngọc rồi mọi người ra về

- - - - -

Anh đi đâu về đó- Minh Châu đang dọn dẹp quán thấy Thế Anh tới muốn nên đi lại hỏi

Tôi ở bệnh viện về- Thế Anh vừa lấy đồng phục vừa nói

Mẹ Anh ấy sao rồi?- Minh Châu nghe vậy thì tò mò

Mẹ Cậu ấy khỏe hơn rồi cũng đã tỉnh- Thế Anh nhìn Minh Châu cười trừ

Ồ!Vậy Tôi xin nghỉ hôm nay được chứ?- Minh Châu nghe vậy thì cũng gật đầu rồi ánh mắt mong muốn nhìn Thế Anh

Được- Thế Anh cũng đồng ý dù sao quán cũng vắng người nên cũng muốn để Minh Châu thư giãn

Vậy tôi đi nhé- Minh Châu nghe vậy thì vui vẻ đi thay đồ...rồi đi tới bệnh viện. Vì Minh Châu muốn nói sự thật cho Cậu biết

Tại bệnh viện.....

Chào chú!Bác gái thấy sao rồi ạ?- Minh Châu cầm rổ hoa quả đi vào thấy Bố Cậu nên lễ phép chào hỏi

Bác đỡ hơn rồi - Mẹ Cậu khuôn mặt vẫn còn yếu nhưng vẫn nhìn Minh Châu cười

Vâng!- Minh Châu nghe vậy thì gật đầu cười nhìn Mẹ Cậu

Tại nhà hàng....

Giám đốc... Mẹ Cậu không sao chứ?- Thấy Cậu đi xuống phòng bếp nên bếp trưởng đi lại hỏi

Mẹ Tôi cũng ổn rồi- Khuôn mặt Cậu có chút lạnh lùng mà trả lời

Vậy hôm nay...Giám đốc xuống đây có việc gì không ạ?- Bếp Trưởng lên tiếng tò mò

Tôi muốn thông báo với tất cả mọi người từ nay Cô Thảo Phương sẽ không đến nhà hàng làm việc nữa vậy nên vị trí của Cô ấy sẽ do người khác làm!- Cậu nói lớn đủ để tất cả mọi người nghe thấy,ai cũng nhìn nhau bàng hoàng không hiểu chuyện gì như chẳng ai dám hỏi Cậu chỉ nói vậy không giải thích lý do gì cả mà bỏ đi..

- - - - -

ting...ting..

"Ồ lại vui về"- Cô nhấn tin trong nhóm rồi nở nụ cười chua xót mà bước lên tàu đi

"Mày nói vậy là ý gì?"- Quang Trường đang làm việc nhưng nhận được tin nhắn thì vội chat lại

"Cậu có ý gì vậy hả?"- Thế Anh cũng nhanh rep lại

"Có gì cùng nhau giải quyết Mày lại suy nghĩ linh tinh gì đó hả?"- Ngọc đang làm việc nhưng thấy chuông điện thoại tin nhắn cứ reo nên cũng rep lại tin nhắn của Cô, Ngọc như có linh cảm không tốt

"Đi đâu đó thật xa để quên hết mọi chuyện hiện tại à?"- Cô rep lại rồi gửi icon cười cố gắng coi bản thân không sao cả

"Mày điên à?"- Quang Trường

"Mày đi đâu chứ?"- Ngọc

"Cậu đừng làm mọi người lo lắng như vậy chứ?"- Thế Anh

"Thảo Phương"- Ngọc

Đám Ngọc cứ nhấn tin liên tục nhưng chẳng có kết quả gì cả...Sau khi Cô gửi tin nhắn thứ hai Cô đã tắt nguồn điện thoại Cô muốn bản thân thoải mái để quên hết mọi chuyện

Có chuyện gì mà Cậu đến đây vậy?- Cậu đang làm việc thì thấy Thế Anh khuôn mặt tức giận đi vào...sau khi nhận được những tin nhắn của Cô...Thế Anh không kìm nén được cơn tức giận mà đi tìm Cậu

Cậu làm gì vậy hả?- Cậu mới đứng dậy thì Thế Anh đã đi lại cho Cậu ăn một cú đấm đau đến chảy máu mồm

Cậu có biết vì Anh mà Thảo Phương Cậu ấy bỏ đi rồi không?- Thế Anh khuôn mặt tức giận nắm cổ áo Cậu

Ý Cậu là sao?- Cậu nghe vậy thì không hiểu ý gì?

Cậu nghĩ mọi chuyện là do Cậu ấy làm sao?Vậy Tôi nói cho Cậu nghe sự thật...Mẹ Cậu chính là người đã ép buộc Cậu ấy rời xa Cậu...Mẹ Cậu đã đưa cho Cậu ấy số tiền lớn coi như phí chia tay Cô ấy đã không nhận nhưng vì thấy Cậu nên Cô ấy đã cố ý nhận để Cậu hiểu lầm sau đó trả lại Mẹ Cậu nhưng Mẹ Cậu lại gặp Cô ấy lần nữa rồi buộc Cô ấy phải cảm Cậu biết lý do là gì chứ?Còn nữa chuyện Mẹ Cậu đột nhiên bệnh tái phát cũng chẳng phải là lỗi của Cậu ấy...Cậu ấy là người đã giúp Mẹ Cậu uống thuốc trước khi Mẹ Cậu ngất nếu không Mẹ Cậu sẽ chẳng khỏe như bây giờ.Nhưng Cậu biết tại sao Cậu ấy nói là lỗi của Cậu ấy không?Cậu ấy là vì muốn Cậu ghét Cậu ấy vì Cậu ấy nghĩ vì Cậu ấy mà Cậu mất bốn năm thanh xuân không làm gì cả chỉ vì một lời nói bông bột của Cậu ấy mà Cậu chờ đợi Cậu ấy...Cậu ấy nghĩ bản thân không xứng đáng với Cậu nên mới làm Cậu ghét Cậu ấy hận Cậu ấy đó!- Thế Anh bức mình mà nói hết mọi chuyện ra cho Cậu nghe

Cậu có biết Thảo Phương Cậu ấy cực kỳ thích Cậu không?Năm Cậu tỏ tình Cậu ấy...Tôi đã tỏ tình Cậu ấy trước Cậu nhưng Cậu ấy đã từ chối Cậu ấy nói Cậu ấy có người Minh thích rồi mấy năm nay vẫn vậy Cậu ấy chỉ thích Minh Cậu...Cho dù Tôi có đối xử tốt với Cậu ấy như nào cũng vô ích...Vậy mà Cậu không biết coi trọng Cậu ấy- Thế Anh lại nhìn Cậu mà nói khuôn mặt chẳng bớt đi phần tức giận nào

Vậy...Bây giờ...Cô ấy đi đâu rồi chứ?- Cậu nhìn Thế Anh ánh mắt đau lòng

Cậu ấy không nói với ai cả?Cậu còn thích Cậu ấy mau đi tìm Cậu ấy đi- Thế Anh nhìn Cậu ánh mắt có chút buồn...đến bây giờ Thế Anh thực sự muốn buông bỏ Cô rồi..

Cậu vội vàng lái xe đến nhà tìm Cô nhưng chẳng thấy động tĩnh gì cả...nên lái xe đến bệnh viện tìm Mẹ Minh

Mẹ?- Cậu đi vào khuôn mặt tức giận

Con thái độ gì vậy hả?- Bố Cậu thấy thái độ của Cậu thì tức giận

Con hỏi Mẹ...Có phải Mẹ đã nói cho Thảo Phương biết chuyện Con đợi Cô ấy bốn năm không làm gì đúng chứ?Mẹ còn bắt Cô ấy rời xa Con rồi đưa cho Cô ấy một số tiền lớn?- Cậu nhìn Mẹ ánh mắt tức giận

Mẹ...Mẹ...Mẹ xin lỗi...- Mẹ Cậu thấy Cậu tức giận như vậy thì nước mắt chảy ra nói không thành lời

Mẹ?Con đã nói rồi mà Mẹ đừng xen vào chuyện tình cảm của chúng con nữa rồi mà?Cô ấy đã rời bỏ Con rồi đó?- Cậu tức giận đến mức nói mà nước mắt chảy ra

Mẹ...Con...Con đi tìm Con bé đi...Mẹ sẽ không đối xử với Con bé như vậy nữa?- Mẹ Cậu nghe vậy thì bối rối mà lên tiếng

Tìm sao?Cô ấy đi không nói với Con một lời...Mẹ nghĩ sao Con tìm thấy chứ?- Cậu nhìn Mẹ Cậu khuôn mặt bất lực mà ngồi xuống sofa

Mẹ Cậu thấy vậy chỉ cảm thấy tội lỗi mà khóc...Bố Cậu cũng chỉ biết an ủi Mẹ Cậu...

- - - - -

Anh bị sao vậy hả?- Minh Châu đang đi về thì mới thấy Thế Anh đã loạng choạng đi về

Tôi không sao?- Thế Anh đứng không vững mà nhìn Minh Châu nói

Anh uống rượu sao?- Minh Châu đỡ Thế Anh vào ghế ngồi lo lắng

Hực...Thảo Phương...Cậu ấy bỏ đi rồi?- Thế Anh ôm mặt mà khóc

Cậu ấy đi đâu chứ?- Minh Châu nghe vậy cũng ngạc nhiên

Tôi cũng không biết?Cô ấy không nói cho Tôi biết...Tôi thực sự thích Cậu ấy như vậy nhưng Cậu ấy chẳng bao giờ nhìn Tôi ánh mắt tình cảm như dành cho Minh Thiên vậy...- Thế Anh buồn bã đến mức khóc thành lời khiến Minh Châu cũng cảm thấy bất lực

Anh tỉnh lại đi...ngoài kia có bao nhiêu người con gái thích Anh sao Anh không để ý tới...?- Minh Châu nhìn Thế Anh khuôn mặt tức giận

Nhưng Tôi chỉ thích Cậu ấy- Thế Anh mệt mỏi trả lời

Vậy Anh cứ thích Cậu ấy đi...dù sao Anh cũng chẳng để ý đến Tôi...Anh cũng chưa bao giờ nhìn Tôi ánh mắt ấm áp như Anh nhìn Thảo Phương cả...Anh thực sự không nhận ra Tôi thích Anh sao?- Minh Châu bất lực mà nói ra sự thật với Thế Anh...Thế Anh nghe vậy thì bối rối không biết trả lời như nào thì Minh Châu đã chạy đi mất

Tại nhà Minh Châu...

Bố Con muốn về Mĩ- Minh Châu đi vào nhà nhìn Bố mình đang uống trà mà nói ánh mắt đầy buồn bã

Được!Ba sẽ chuẩn bị vé cho Con- Bố Cậu nghe vậy thì đồng ý chẳng hỏi Minh Châu thêm lời nào vì mỗi lần Minh Châu muốn làm điều gì đó đều có suy nghĩ chín chắn

Con muốn chuyến bay nhanh nhất- Minh Châu khuôn mặt nghiêm túc nhìn Bố mình

Được vậy con thu xếp quần áo đi!Bố sẽ sang với Con sau- Bố Minh Châu nghe vậy thì cũng đồng ý

Vâng- Minh Châu gạt đầu quay bước đi vài giọt nước đầu lòng chảy ra đầy mệt mỏi

Và sau đó Minh Châu rời đi chẳng một lời tạm biệt nào dành cho ai cả đặc biệt là với Thế Anh

Còn về phía Cậu...Cậu vẫn tìm kiếm Cô nhưng chẳng có tin tức gì của Cô cả...

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Happy Ending...

Hôm nay Minh Châu không tới làm việc sao?- Thế Anh sáng nay mới tỉnh rượu suy nghĩ mơ màng đến lời Minh Châu nói nên mới tìm Minh Châu hỏi lại nhưng không thấy Minh Châu đâu cả

Chị ấy sao?Chị ấy xin nghỉ việc rồi mà!- phục vụ nữ lên tiếng người này cũng thân thiết với Minh Châu

Tại sao?- Thế Anh nghe vậy thì bàng hoàng

Em cũng không rõ!Chị ấy chỉ nhờ Em xin nghỉ việc giúp nghe nói Chị ấy về Mĩ rồi ạ- Cô gái ấy khuôn mặt cũng có chút nét buồn nhìn Thế Anh

Về Mĩ sao?Tại sao chứ?Mà sao Cô ấy không nói tạm biệt với ai trước khi đi chứ?- Thế Anh nghe vậy thì bất ngờ có chút gì đó khó chịu

Em có hỏi Chị ấy nói muốn quên đi mọi chuyện ở đây đặc biệt là người Chị ấy yêu!Chị nói muốn đi trong im lặng không muốn ai biết cả- Cô gái nói xong thì tiếp tục đi làm việc bỏ lại Thế Anh khuôn mặt trắng bệch như không tin vào những chuyện đang xảy ra Thế Anh chỉ mơ màng nghĩ lẽ nào Minh Châu rời đi là vì mình sao?

Tại nhà Minh Châu

Sao khi nghe phục vụ nói xong Thế Anh không hiểu sao bản thân lại muốn đi tìm Minh Châu vì hỏi được địa chỉ nhà nên vội vàng đi tới chỉ mong Minh

Châu chưa rời đi

Cậu là ai?- Nghe tiếng chuông cửa cứ vang ỉng ỏi nên Bố Minh Châu khuôn mặt không hiểu chuyện gì đi ra

Chào Bác!Bác cho cháu hỏi có Minh Châu ở nhà không vậy?- Thế Anh khuôn mặt hồi hộp nhìn Bố Minh Châu

Con bé đã về Mỹ từ sáng sớm nay rồi!Mà Cậu là ai?- Bố Minh Châu nhẹ nhàng nói đôi mắt suy nghĩ điều gì đó về phía Thế Anh

Cháu...Cháu là bạn Cô ấy- Thế Anh nghe vậy thì không biết nên trả lời như nào

Con bé đã đi rồi!Cậu cũng về đi...- Bố Cậu chỉ nghe ngật đầu rồi đóng cửa lại vì Bố Minh Châu cũng đang sắp xếp đồ đạc để về Mỹ với Minh Châu

Thế Anh rời bước từ nhà Minh Châu ra về trên con đường người người xe cộ thì nhau đi lại...Thế Anh cứ đi như vậy mãi chẳng biết đang đi đâu chỉ biết là đang đi tìm kiếm bóng dáng Minh Châu ở đâu đó...Giờ Thế Anh mới biết cảm giác mất đi người thích mình trong khi mình thích họ là cảm giác đau khổ như thế nào?Thế Anh thực sự hận bản thân mình tại sao không nhận ra điều đó sớm hơn mà để đến khi mất đi mới biết trân trọng như vậy chứ?

Chào Bác!Mẹ Cậu có thể xuất viện rồi đó!- Hoàng đi đến phòng bệnh của Mẹ Cậu thấy Cậu đang ngồi ngọt hoa quả cười nói

Cảm ơn Cháu thời gian qua đã tận tình chăm sóc Bác- Mẹ Cậu cười nhìn Hoàng từ khi biết Cô rời đi khỏi không một tin tức Mẹ Cậu vừa cảm thấy tội lỗi vừa áy náy ngày nào cũng mong Cậu tìm thấy Cô

Không có gì ạ đó là trách nhiệm của chúng cháu- Hoàng cũng lễ phép mà nói

Hoàng ra ngoài đi Tớ có chuyện muốn nói với Cậu- Cậu cắt hoa quả được cho Mẹ Minh rồi nhìn Hoàng đi ra ngoài

Vậy Cháu xin phép- Hoàng cũng nhanh đi ra theo Cậu

Có chuyện gì vậy?- Hoàng đi ra nhìn khuôn mặt Cậu đang trầm xuống

Cậu...có tin tức gì của Thảo Phương chưa?- Cậu trầm tư suy nghĩ nhẹ nhàng mà hỏi Hoàng

Tớ chưa!Nhưng Cậu ấy sẽ sớm quay trở về thôi- Hoàng ngồi xuống gần Cậu vỗ vai an ủi...Hoàng cũng chẳng biết bao giờ Cô mới quay về một tin nhắn Cô cũng không gửi cho Hoàng

Cậu biết hết mọi chuyện sao không nói sớm cho Tớ biết chứ?- Cậu nhìn sang Hoàng ánh mắt tội lỗi nếu Cậu biết mọi chuyện sớm hơn thì chắc sẽ không có tình trạng như vậy

Tớ không nghĩ mọi chuyện sẽ tồi tệ như vậy?Tớ nghĩ để Mẹ Cậu ổn định rồi mới giải quyết mọi chuyện nhưng không ngờ lại như vậy?- Hoàng cũng cảm thấy mọi tội lỗi đều là do mình...nhìn Cậu khuôn mặt buồn bã

Tớ sẽ không bỏ cuộc đâu!Tớ sẽ tìm thấy Cô ấy- Cậu nhìn lên Hoàng khuôn mặt nghiêm túc giọng nói đầy chắc nịch

"Alo!Ai vậy?"- Hoàng đang nói chuyện với Cậu thì đột nhiên điện thoại reo nhưng là số lạ

"Tao đây...Mẹ...Minh Thiên sao rồi?"- Cô áp úng mà nói dù ở xa nhưng ngày nào Cô cũng lo lắng muốn biết tin tức về Mẹ Cậu vậy

"Thảo...Phương...Mày đang ở đâu vậy hả?"- Hoàng nghe vậy thì khuôn mặt rạng rỡ nói lớn

"Tao..."- Cô nghe Hoàng nói vậy thì chưa biết nói sao,Cô thực sự chưa muốn quay về

"Thảo Phương..Em đang ở đâu vậy hả?"- Cậu nghe vậy thì cũng nói lớn vào điện thoại

"Quay về thôi!Mọi chuyện đều rõ ràng rồi!"- Hoàng giọng đầy ấm áp nói với Cô

"Tao...Tao xin lỗi đừng tìm kiếm Tao nữa...Tao sẽ không quay về nữa đâu...Tao ở đây sống rất tốt"- Cô nghe Hoàng nói như vậy thì ghen ngào nhưng vẫn kìm nén nói xong Cô vội tắt điện thoại đi,Cô không biết bản thân tại sao lại chưa muốn trở về chỉ muốn sống một mình vui vẻ

"Alo...Thảo Phương...?"-Hoàng thấy Cô tắt máy thì hoảng hốt mà gọi lại nhiều lần như chẳng có thêm tia hi vọng nào cả...

Tại sao Cô ấy không quay về chứ?- Cậu khuôn mặt lo lắng ừ ừ nhìn Hoàng

Cậu ấy sẽ quay lại...- Hoàng nghe vậy cũng chẳng biết phải nói sao chỉ biết an ủi Cậu

Sau đó Cậu lại đi tìm Cô khắp nơi nhưng chẳng có tin tức gì cả...Thế Anh thì ngày ngày ở quán chẳng muốn đi đâu cả vẫn dùng số gọi cho Minh Châu nhưng chẳng có tin tức...Thế Anh đã quyết định sẽ ở quán đợi ngày Minh Châu quay lại...

Còn Cô đang ở nơi yên bình của một khu nhỏ xa thành phố...Ở đây Cô chẳng phải suy nghĩ nhiều gì cả...hiện tại Cô đang làm một phục vụ nhỏ cho một quán ăn nổi tiếng ở đó

2 năm sau

Cậu bây giờ đã thành công hơn nhà hàng đang ngày càng phát triển vị trí của Cô đã được thay vào là một người khác nhưng chưa ai có thể làm được nhiều đồ ăn ngon như Cô cả ai cũng nhớ bóng dáng Cô đều mong Cô quay trở lại nhưng mấy năm nay đều vô vọng..

Ngọc với Hoàng cũng đang dự định đám cưới nhưng trước tiên phải tìm thấy Cô đó là điều tốt nhất!Nhật Lâm cũng đã tìm được một nửa của mình chứ trừ người đó lại là người thay vị trí làm của Cô...Quang Trường với Nhi đang rất hạnh phúc họ cũng đang có dự định đám cưới nhưng đều mong muốn như Ngọc với Hoàng tìm Cô trở về....

Còn Cậu vẫn luôn tìm kiếm Cô mặc cho Cô chẳng còn liên lạc với ai cả Cậu đã dùng số điện thoại năm đó Cô gọi cho Hoàng nhưng không có tin tức gì!Thế Anh cũng như vậy ngày ngày làm việc ở quán chẳng bước đi đâu nhiều chỉ quanh quẩn ở quán vẫn nuôi hi vọng Minh Châu sẽ quay trở về...

Mày không đi tìm Minh Châu sao?- Quang Trường đến quán của Thế Anh ngồi...sau cái lần Minh Châu bỏ đi đó Thế Anh đều nói hết mọi chuyện với Quang Trường muốn có người để tâm sự sau đó ai cũng biết được tất cả mọi chuyện của Thế Anh

Tìm gì chứ?Cô ấy muốn sẽ quay lại thôi!- Thế Anh đặt ly cà phê xuống nhìn Quang Trường thờ dài...Không phải Thế Anh chưa tìm mà vì hai năm nay Thế Anh đã liên lạc với Minh Châu bao nhiêu lần nhưng chẳng có hi vọng gì cả lần nào cũng là từ chối của gọi của Thế Anh cho dù có nhắn bao nhiêu tin nhắn Minh Châu cũng chẳng trả lời lại một lần..

Mày chưa nghe câu..."Nếu muốn người ta sẽ tìm cách còn không muốn người ta sẽ tìm lý do" à?- Quang Trường nhìn Thế Anh chán nản

Tao biết nhưng Tao phải làm sao chứ?- Thế Anh nhìn Quang Trường tâm trạng chẳng vui vẻ gì

Đi tìm Cô ấy?- Quang Trường nhìn Thế Anh cười muốn cho Thế Anh động lực

Tìm?Tìm ở đâu chứ?- Thế Anh ngần ngại nhìn Quang Trường không hiểu ý

Mày...?Ý Tao nếu Mày thích Minh Châu thì đi tìm Minh Châu đi...không hối hận không kịp đó- Quang Trường bắt lực với con người Thế Anh lúc hiểu chuyện lúc thì...

Liệu Minh Châu còn thích Tao chứ?- Thế Anh chán chường suy nghĩ nhìn Quang Trường

Cứ thử đi không hối tiếc- Quang Trường vỗ vai Thế Anh

Được!- Thế Anh suy nghĩ rồi nhìn Thế Anh giọng nói chắc nịch...

Ở một nơi nào đó....

Cô bây giờ xinh đẹp hơn...Cô đã thành công hơn trở thành một bà chủ tự mở một quán ăn quy mô không lớn nhưng vừa đủ sang trọng đẹp quán ăn của Cô nổi tiếng khắp nơi với những món ăn bình dị nhưng đặc biệt...nổi tiếng là món "Sủi Cáo" Cô đặt tất cả tình yêu của Minh vào đó vì một người...

Chị Thảo Phương...Muộn vậy sao Chị còn chưa về sao?- Cô đang dọn dẹp quán ăn thì một Cậu nhóc lon ton chạy tới

Chị xong việc rồi mới về chứ?- Cô vừa dọn dẹp vừa nhìn Cậu bé cười

Có cần em giúp Chị không?- Cậu bé lon ton chạy lại chỗ Cô cần dề lên lau bàn giúp Cô

Được rồi...Chị xong rồi đây!Chúng ta về nhà thôi- Cô thấy vậy thì không nỡ để cậu bé giúp mình làm việc nên làm nhanh rồi đi về cùng Cậu bé

Cậu bé đó tên An là con của chủ nhà mà Cô thuê ở năm nay An mới 6 tuổi nhưng rất thông minh hiểu biết nhiều đặc biệt rất yêu quý Cô coi Cô như Chị gái của Minh luôn giúp Cô mọi chuyện...

Chị Thảo Phương...Sau này lớn lên Em nhất định sẽ lấy Chị về làm Vợ Em!- An vui vẻ nắm tay Cô lắc qua lắc lại

Được...Chị đợi Em!- Cô chán nản gật đầu cười trừ nhìn An...Cô cũng chẳng bắt ngờ gì nhiều với câu nói của An vì ngày nào An cũng nói vậy với Cô...nhưng lần đầu nghe thì có chút sững người nhưng lâu thì cũng quen

Thảo Phương...sao Em về muộn vậy?- Cô cùng An đang đi tới cổng nhà thì bị một người con trai chặn lại

Lại là Anh?Tôi về muộn hay không liên quan Anh sao?- Cô khuôn mặt khó chịu nhìn người con trai đó Cô đã nhiều lần nói không muốn gặp người con trai này nữa nhưng người này vẫn cố chấp khiến Cô càng bức bối

Chị ấy đã nói vậy sao Anh còn theo Chị ấy hả? Có tin tui đánh Anh không?- An khoanh tay trước ngực đứng trước Cô giọng nói đầy người lớn tay cũng dơ nắm đấm lên

Được rồi An kệ Anh ta đi chúng ta vào nhà thôi- Cô đi lên nắm tay An cùng đi về chẳng quan tâm tới người con trai đó

Thảo Phương...chẳng lẽ tình cảm Anh dành cho Em mấy năm nay không đủ chứng minh Anh thích Em nhiều lắm sao?- Người con trai đó lên tiếng giọng nói khàn khàn

Xin lỗi...Tôi thích người khác rồi- Cô đứng đung chẳng có chút động lòng nào với câu nói của người con trai đó rồi bỏ vào nhà

Người em thương là ai chứ?- Cậu con trai thờ dài bắt lực người này tên Khắc Phong năm nay 25 tuổi là người ở gần nơi Cô sống đầu tiên Cô cũng coi là bạn vì hay giúp đỡ nhiều việc nhưng dần dần cảm thấy Khắc Phong có tình cảm với mình nên cũng cách xa ra một chút vì trái tim Cô chẳng dung động thêm với ai ngoài Cậu nên không muốn làm những người khác đau lòng thất vọng....

Chào Chị ạ- Cô cùng bé An đi vào nhà thì cúi chào người phụ nữ tầm 30 tuổi nhưng vẫn còn trẻ đẹp

Sao nay về muộn vậy Em?- Chị My đang dọn đồ ăn ra nhìn Cô cười

Nhà hàng hôm nay bận một chút ạ!- Cô cùng Chị My dọn đồ ăn cùng nói chuyện

Không phải đâu Mẹ Chị ấy lại gặp cái Anh hay đến giúp đỡ Chị ấy ở quán đó nên mới về muộn- An vừa ngồi ăn vừa nhí nhánh nói

Khắc Phong sao?- Chị My nhìn Cô cười

Vâng- Cô cũng chẳng biết nói gì chỉ gặt đầu cho xong

Em...Em không thích Cậu ấy sao?- Chị My lưỡng lự hỏi Cô vì Chị My thấy Khắc đối xử với Cô rất tốt mà

Em có người mình thích rồi Chị!- Cô nhẹ nhàng buông lời rồi quay sang bàn ngồi nỏ nụ cười chua xót

Vậy người đó đâu? Tại sao Chị không thấy người đó bên cạnh Em chứ?- Chị My nghe vậy thì tò mò

Anh ấy bận lắm- Cô cười trừ nhìn Chị My

Bạn? Bạn thì cũng phải đến thăm Em một hai lần chứ? Sao Chị chẳng gặp người đó đến đây thăm Em dù gì Em ở đây cũng 2 năm rồi mà?- Chị My nghe vậy thì khó hiểu thắc mắc

Anh ấy....thôi chúng ta ăn cơm đi Chị- Cô không biết phải giải thích với Chị My như nào? nói rằng Cô với Cậu không là gì chỉ còn Cô thích Cậu sao?

Thảo Phương à...Nếu có gì khó nói nếu muốn Em có thể tâm sự với Chị còn nếu không muốn cũng sao? Nếu Em với Cậu ấy có khuất mắc hiểu lầm gì thì nên ngồi lại nói chuyện với nhau...Em nên hiểu rõ cảm xúc của mình nhớ chứ?- Ngồi ăn cơm Chị My gấp đồ ăn cho Cô vừa nói

Vâng...- Cô cũng chỉ biết gặt đầu trừ cho Chị My an lòng vì hai năm Cô thuê nhà ở đây Chị My lo lắng cho Cô rất nhiều điều như người Mẹ lo lắng cho Con gái mình vậy!

Sao nay gọi mọi người đến đây vậy?- Ngọc đến quán Thế Anh tò mò

Có chuyện gì cần mọi người giúp đỡ sao?- Cậu cũng vừa hay đến quán Thế Anh

Có chuyện quan trọng- Quang Trường khuôn mặt đầy nghiêm túc

Tớ sẽ sang Mĩ- Thế Anh trầm ngâm suy nghĩ rồi nói

Khụ...khụ...Sao gấp vậy?- Ngọc vừa hay uống được một ngụm đồ uống nghe vậy thì ho sặc sụa

Có chuyện gì sao?- Cậu nghe vậy cũng lo lắng hỏi

Chỉ là...Tớ...Tớ muốn đi tìm Minh...Châu- Thế Anh lưỡng lự nói nhìn đám Ngọc

Suy nghĩ kỹ rồi chứ? Ở đó rộng rãi lắm Cậu sẽ mất nhiều ngày nếu không có số nhà hay địa điểm rõ ràng đó- Cậu nhìn Thế Anh lo lắng Cậu cũng sống ở đó rồi nên Cậu hiểu điều đó là không dễ dàng chút nào

Mặc dù Tớ không thích Cô ta vì ngày trước Cô ta cứ bám lấy Minh Thiên...nhưng đó là hạnh phúc của Cậu...Tớ mong Cậu sẽ tìm đó nó- Ngọc ngại ngùng nói nhưng rồi khuôn mặt niềm nở nhìn Thế Anh

Bao giờ Cậu đi vậy?- Cậu lại hỏi Thế Anh thêm vì thấy Thế Anh đang suy nghĩ gì đó

Ngày mai 8 giờ sáng Tớ sẽ bay- Thế Anh nhìn mọi người chắc chắn

Vậy mong Cậu sẽ tìm được Cô ấy- Cậu vỗ vai Thế Anh cho Thế Anh thêm động lực

Tìm được thì phải mang Cô ấy về đây đó nha- Ngọc cũng cười nhìn Thế Anh

Vậy mai tụi Tao đưa Máy ra sân bay nhé- Quang Trường cũng vỗ vai Thế Anh

Được!Mọi người uống nước đi- Thế Anh gạt đầu vui vẻ rồi mọi người cùng nhau nói chuyện chỉ là trong cái khung cảnh vui vẻ ngày chỉ thiếu Cô...

Ở một nơi khác.....

Bố...con muốn về Việt Nam- Minh Châu đang ngồi ăn cơm thì lưỡng lự nói

Con muốn khi nào đi- Bố Minh Châu nhìn Minh Châu hỏi ánh mắt ảm áp

Con...đêm nay được không ạ?Con muốn về sáng mai Con sẽ đi thăm bố mẹ của Minh Thiên vì cũng đi lâu rồi Con chưa gọi điện hỏi thăm- Minh Châu nhìn Bố mình cười trừ khuôn mặt có chút buồn nhưng chẳng biết vì sao

Được...Vậy Bố chuẩn bị vé cho Con- Bố Minh Châu xoa đầu Minh Châu cười

Vâng!Bố ăn đi Bố- Minh Châu gạt đầu vui vẻ

Và ăn xong Cô đã nhanh chóng dọn đồ đạc để chuẩn bị lên máy bay đi về...(vì thời gian hai nước cách nhau 13 tiếng...nói Thế Anh vẫn còn ban ngày còn nơi Minh Châu là ban đêm)....Nhưng giờ bay của Minh Châu và Thế Anh có thể trùng không?khi một người bay đi một người bay về chứ?

Đi cẩn thận nhé- Đám Ngọc đưa Cậu ra sân bay

Được rồi mọi người về đi...Tớ sẽ sớm quay về mà- Thế Anh cười trừ nhìn đám Ngọc vì thấy khuôn mặt ai cũng đang có chút buồn

Khi nào về thì nhớ gọi điện cho tụi này nhé- Cậu vỗ Thế Anh cười

Được...Đi nha- Thế Anh cười vui vẻ tạm biệt đám Ngọc rồi nhanh chóng đi vào làm thủ tục để chuẩn bị lên máy bay

5 phút sau....

Sau thời gian chờ đợi thì cũng đến giờ Thế Anh lên máy bay tâm trạng có chút bối hồ lo lắng điều gì đó hiện rõ trên mặt Thế Anh... nhưng cũng chẳng suy nghĩ nhiều mà cầm hành lý lên máy bay

Trong thời gian Thế Anh bước vào cửa kiểm soát thì cũng là lúc Minh Châu cũng trở về...nhưng không chạm mặt nhau vì mỗi người đi một cửa liệu Thế Anh có biết chuyện này sớm hơn một chút trước khi lên máy bay không?

Đó...đó...không phải Minh...Châu sao?- Ngọc định mở cửa vào xe thì vô tình nhìn thấy ai đó đáng người giống Minh Châu nên bất ngờ ấp úng nói

Minh Châu sao?...không phải Cô ấy đang ở Mỹ mà-Quang Trường vừa nói vừa nhìn theo hướng Ngọc chỉ

...Là Cô ấy...nhưng sao Cô ấy...- Cậu cũng nhìn theo Ngọc cũng bất ngờ Cậu cũng quen biết Minh Châu khoảng thời gian cũng không ngắn nên có thể nhận ra được

Vậy...Thế Anh...- Ngọc nghe vậy ngơ ngác nhìn Quang Trường rồi quay sang nhìn Cậu

Mau gọi cho Cậu ấy đi- Cậu cũng chẳng biết phải làm sao

Minh Châu- Ngọc cùng Cậu chạy tới chỗ Minh Châu coi như là để giữ người lại

.....- Minh Châu nghe tiếng gọi thì quay sang nhìn ngẩn ngơ không nói lên lời

"Thế Anh...bắt máy đi"- Quang Trường vội lấy điện thoại gọi cho Thế Anh nhưng chuông thì reo nhưng chẳng thấy ai bắt máy cả

".....Alo...sao thế?"- Mãi hồi sau lúc Thế Anh vừa hay bước chân lên máy bay vừa ngồi xuống thì điện thoại reo mãi nên mới bắt máy

"Minh...Minh....Minh Châu trở về rồi...Mày không cần đi sang đó nữa đâu..."- Quang Trường nghe giọng Thế Anh thì vội vàng nói

"Sao cơ...Được...để Tao xem như nào Tao lơ lên máy bay rồi"- Thế Anh nghe vậy có chút gì đó vui mừng nhưng có chút gì đó lo lắng

"Nhanh lên...Tao giữ Minh Châu lại cho Mây"- Quang Trường nói nhanh rồi tắt máy đi lại chỗ Minh Châu

Mấy người sao lạo ở đây?- Minh Châu bây giờ mới lên tiếng nói chuyện khuôn mặt khó hiểu

Em về sao không báo với mọi người ở đây ra đón chứ?- Cậu lấy đại lý do mà hỏi

Tôi...Tôi không muốn làm phiền mọi người- Minh Châu cười trừ nhìn Cậu...Minh Châu bây giờ cũng 24 tuổi rồi cũng trưởng thành hơn càng ngày càng sắc sảo hơn cũng chẳng còn cảm xúc gì với Cậu còn Thế Anh thì...Vì vậy khi nhìn vào ánh mắt Cậu Minh Châu cũng chẳng còn dung động..

Minh Châu...Cô về sao không nói với Thế Anh chứ?- Quang Trường chạy lại thở hổn hển nói

Nói với Anh ấy?Nói làm gì chứ?- Minh Châu nghe vậy thì cười khó hiểu hai người có là gì đâu mà phải nói với Thế Anh chứ?

Nhưng Cậu ấy lỡ...lỡ đến Mĩ tìm Cậu rồi...- Ngọc lưỡng lự nói nhìn Minh Châu

....Vậy là không có duyên rồi...Tôi có việc phải đi trước rồi- Minh Châu chỉ cười trừ rồi bỏ đi trước vài giọt nước mắt chảy ra tại sao bây giờ Anh mới đi tìm Minh Châu chứ?muộn rồi bây giờ cũng chẳng có duyên đó thôi..

Thế Anh Cậu ấy sao rồi?- Cậu thở dài nhìn sang Quang Trường

Cậu ấy nói sẽ tìm cách để không bay sang đó nữa- Quang Trường cũng khuôn mặt ủ rũ nhìn Cậu

Minh Châu...Cô ấy đâu rồi- Một hồi sau Thế Anh mới đi ra vội vàng

Cô ấy bỏ đi rồi nghe nói có chuyện gì đó quan trọng rồi- Quang Trường đi lại gần chỗ Thế Anh

.....Cô ấy sẽ đến tìm Cậu mà...chúng ta về đi- Ngọc đi lại nắm tay Thế Anh an ủi khi mặt Thế Anh đang buồn bã hiện rõ ra

Được!Về về quán của Tở đi- Thế Anh cũng gạt đầu mà đi về rồi để đám Ngọc an lòng nhất định sẽ tìm Minh Châu sau..

(15 phút trước....)

Cô nhân viên có thể làm phiền Cô cho Tôi trở lại sân bay được chứ?- Thế Anh vừa vội vàng vừa khó xử mà đi đến trước cánh cửa đang đón hành khách lên mà nói

Không được đâu Anh...Anh cũng đã lên máy bay rồi với lại máy bay chuẩn bị cất cánh rồi đó...- Cô nhân viên tỏ vẻ khó xử nhìn Thế Anh

Tôi thực sự rất gấp...Nếu lần này mà không kịp gặp Cô ấy là Tôi sẽ mất Cô ấy đó!Tôi mong Cô giúp Tôi được chứ?- Thế Anh khó xử cầu xin Cô nhân viên

Nhưng...Nếu Anh rời đi thì tiền vé máy bay chúng Tôi không gửi trả lại cho Anh được đâu...- Cô nhân viên khó xử nhìn Thế Anh vì ở đây cũng có quy định riêng của họ...

Không sao...chỉ cần Cô cho Tôi quay lại cửa sân bay là được rồi- Thế Anh nghe vậy thì khuôn mặt rạng rỡ

Vậy Anh đi đi chẳng máy bay sắp cất cánh rồi!Chúc Anh thành công nhé- Cô nhân viên cũng miễn cưỡng đồng ý với Thế Anh rồi nở nụ cười động viên Thế Anh.Thế Anh nghe vậy chỉ kịp gạt đầu rồi đi một cách nhanh chóng..

Minh Châu?Cháu về rồi sao?Sao không nói Cô Chú ra đón- Minh Châu rời sân bay về thì đi tới nhà Cậu để thăm Bố Mẹ Cậu

Dạ Cháu mới về ạ!Cháu không muốn làm phiền Cô Chú- Minh Châu cười lễ phép nhìn Mẹ Cậu

Cháu vào nhà ngồi đi- Mẹ Cậu vui vẻ nắm tay Minh Châu vào nhà...

.....chuyện đó...lần đó Cháu xin lỗi Bác nếu lần đó Cháu biết Bác không khỏe Cháu đã đưa Bác tới viện trước rồi mới đi làm việc của Minh...như vậy Bác sẽ không xảy ra chuyện như lần đó- Minh Châu ngồi xuống sofa nhìn Mẹ Cậu khó xử nếu lần đó Minh Châu kịp đưa Mẹ Cậu tới thì sẽ không xảy ra nhiều chuyện như vậy...

Cháu đừng tự trách bản thân mình nữa lỗi cũng do Bác nên mới xảy ra nhiều chuyện như vậy...mới khiến Thảo Phương bỏ đi- Mẹ Cậu vừa nói khuôn mặt trầm xuống

Thảo Phương...Cô ấy chưa quay về ạ?- Minh Châu nghe vậy thì tò mò

Hai năm rồi...con bé vẫn không liên lạc lại với mọi người...- Mẹ Cậu càng nói càng cảm thấy có lỗi

Không sao đâu Bác Cô ấy sẽ sớm trở về thôi- Minh Châu nắm tay Mẹ Cậu an ủi

Sao Em lại tới đây?- Cậu hôm nay không đến nhà hàng đưa Thế Anh về quán xong thì quay về nhà

Em tới thăm Bác- Minh Châu cười trừ nhìn Cậu

Không đến tìm Thế Anh sao?- Cậu ngồi xuống sofa vừa rót nước vừa nói

Không có gì để tìm Anh ấy cả?- Minh Châu cười chua xót

"Minh Châu đang ở nhà Tớ có gì Cậu tới tìm Cô ấy đi"- Cậu nghe Minh Châu nói vậy thì chẳng biết nói như nào chỉ biết gửi tin nhắn cho Thế Anh biết còn mọi chuyện ra sao thì để Thế Anh tự giải quyết...

Anh...vẫn còn tìm Thảo Phương chứ?- Minh Châu lưỡng lự hỏi Cậu

Còn chứ?Em hỏi vậy là sao?Định tiếp cận Anh lần nữa khi không có Cô ấy ở đây à?- Cậu cười trừ đùa Minh Châu nhưng khi nghe Minh Châu hỏi vậy có chút đau lòng

Em...Ai thêm tiếp cận Anh chứ?- Minh Châu ngỡ ngàng từ trước tới giờ Minh Châu chưa được Cậu nói chuyện đùa như vậy bao giờ cả

Ồ...- Thế Anh vẫn cười nhìn Minh Châu

Cháu ở đây ăn cơm với gia đình Bác nhé- Mẹ Cậu nghe hai người nói chuyện vậy thì cười nhìn Minh Châu

Dạ...để khi khác ạ!Cháu có việc cần làm rồi ạ- Minh Châu ngại ngùng nhìn Mẹ Cậu

Đi gặp Thế Anh à?- Cậu trêu đùa Minh Châu

Không có chuyện đó đâu!Cháu xin phép Bác Cháu đi trước ạ!- Minh Châu lườm Cậu rồi quay sang nhìn Mẹ Cậu cười tạm biệt rồi đi về

Minh Châu cười vui vẻ đi ra ngoài cửa Minh Châu không nghĩ sẽ có ngày mình với Cậu có thể vui vẻ như vậy?Nếu Minh Châu từ bỏ Cậu sớm hơn chắc mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn không?...

.....- Minh Châu bước ra khỏi cổng thì nụ cười trên môi tắt hẳn

Em về sao không nói trước với Anh?- Sau khi nhận được tin nhắn của Cậu Thế Anh đã vội vàng đi tới nhưng chỉ không dám đi vào nhà mà ở ngoài đợi Minh Châu

Chúng ta có quan hệ gì sao?Sao Tội phải nói trước với Anh?- Đầu óc Minh Châu trống rỗng không phải Thế Anh bay sang Mĩ rồi sao?Sao lại ở đây? khiến Minh Châu phải cố tỏ ra lạnh lùng nhìn Thế Anh

Anh...Chúng ta nói chuyện được chứ?- Thế Anh nghe vậy bối rối không biết phải nói như nào với Minh Châu

Được thôi!- Minh Châu cũng gật đầu bình thản Minh Châu cũng muốn biết Thế Anh còn gì muốn nói với mình chứ?

Trong quán cafe Thế Anh ngồi đối diện Minh Châu cả hai không nói với nhau câu nào có chút lo lắng điều gì đó.Bên ngoài cửa sổ bằng kính trong suốt cảnh vật không ngừng thay đổi cả thành phố nhộn nhịp xe cộ người người đi lại...đường như mọi vật đang thay đổi chỉ có duy nhất người ngồi đối diện mình vẫn mãi như vậy...

Có chuyện gì nói đi?Tội bận lắm- Minh Châu rời đôi mắt nhìn Thế Anh mà nhìn xuống li cafe cười nham nhở

Anh...Dạo này Em vẫn khỏe chứ?- Thế Anh gấp ngừng không biết phải nói như nào nên lảng sang chuyện khác

Tội vẫn ổn- Minh Châu nhìn Thế Anh ánh mắt có chút thất vọng vì nghĩ Thế Anh sẽ nói chuyện gì đó quan trọng hơn một chút

Nghe Minh Châu nói vậy cả hai lại rơi vào trạng thái im lặng không khí ngột ngạt đến mức khó tả trong khi thỉnh thoảng Minh Châu liếc nhìn Thế Anh thì ánh mắt Thế Anh chỉ nhìn đi đâu đó xa xăm nhưng chứa đầy muộn phiền

Nếu không còn gì Tội về trước- Minh Châu khó chịu đến mức bực bội mà bỏ đi

Chúng ta...chúng ta bắt đầu lại được chứ?Có thể cho Anh một cơ hội được không?- Thế Anh cũng đứng dậy ngay khi Minh Châu rời đi giọng nói có chút lo lắng

Chúng ta có gì để bắt đầu lại sao?- Minh Châu nghe vậy thì quay lại nhìn Thế Anh ánh mắt đầy cảm động Minh Châu cũng vì muốn được nghe nhưng câu nói của Thế Anh mà mới trở về khi nghe vậy chỉ muốn chạy sang ôm Thế Anh một cách ấm áp nhưng chẳng hiểu sao lại phải nói dối lòng?Nói rồi bỏ đi một cách vội vàng Minh Châu sợ bản thân không kìm lòng được mà khóc trước mặt Thế Anh vì những câu nói đó!

Thế Anh đứng thẫn thờ nhìn Minh Châu rời đi khi nghe Minh Châu nói một cách thản nhiên như vậy bản thân chẳng hiểu sao bị cái gì đó chặn ở cổ muốn

nói gì đó cũng không được cái cảm giác bất lực trước mọi chuyện....

Chào Chị Em đi làm ạ!- Sáng hơn 7h Cô chuẩn bị quần áo mọi thứ rồi đi xuống bàn uống cốc sữa nóng Chị My chuẩn bị cho Cô rồi tạm biệt Chị My đi đến nhà hàng

Nếu khó khăn thì gọi cho Chị nhé- Chị My đang ngồi ăn sáng nhìn Cô cười

Vâng- Cô cười vui vẻ nhìn Chị rồi rời đi

Ồ...Thảo...- Cô rời đi trong khi quên mang điện thoại nên Chị My gọi theo Cô nhưng Cô đã đi xa mất rồi

Ở một nơi nọ...

Cậu vẫn tìm Thảo Phương sao?- Ngọc vừa đến quán Thế Anh thì Cậu cũng đi tới

Tớ sẽ không bỏ cuộc!- Cậu cười ánh mắt đầy khẳng định

Tớ nghe Hoàng nói lần trước Thảo Phương có gọi cho Hoàng!Sao Cậu không hỏi Hoàng số điện thoại rồi gọi lại cho Thảo Phương xem- Ngọc suy nghĩ rồi nhìn Cậu

Tớ gọi nhiều lần rồi nhưng đều từ chối hoặc không ai nghe máy- Cậu nhìn Ngọc khuôn mặt buồn rầu

Cậu cứ gọi nhiều vào biết đâu lại có người nghe máy!Hay Cậu gọi thử đi- Ngọc nhìn Cậu động viên

Vậy để Tớ thử- Cậu cũng gật đầu nghe theo lời Ngọc lấy máy ra gọi vào số Cô

"....chẳng cần một ai nữa bất kể ai cũng dư thừa.....một mình từng khóc dưới mưa nén cơn đau vào từng hơi thở...."

Sao rồi?- Ngọc hỏi nhìn Cậu

.....- Cậu chỉ lắc đầu nhìn Ngọc

Alo!Ai thế?- Chị My đang dọn dẹp nhà cửa thì thấy điện thoại Cô cứ reo mãi khi nhìn thì là số lạ nên nghe máy trong tò mò

Alo!Thảo Phương Mày đang ở đâu đó?- Ngọc thấy Cậu đang thần thờ khi có người nghe máy nên vội giắt lấy điện thoại

Thảo Phương sao?Cô là ai vậy?- Chị My nghe có người gọi tên Cô biết là người quen của Cô nhưng vẫn phải hỏi rõ ràng

Dạ...Em là bạn Cô ấy!Cho Em hỏi Cô ấy có ở đó không ạ?- Ngọc nghe giọng có vẻ lớn tuổi hơn Minh nên có chút ngại ngùng mà nói

Thảo Phương đi làm rồi- Chị My nghe vậy cũng trả lời chân thật

Làm ở đâu vậy ạ?- Ngọc nghe vậy thì cố vấn hỏi

Ở thôn X thành phố T!Hiện tại đang có một nhà hàng nhỏ Thảo Phương đang làm việc ở đó- Chị My khuôn mặt niềm nở nói Chị cũng muốn Cô sẽ có bạn bè đến chơi hay người Cô thích đến tìm vì 2 năm ở đây Cô chẳng đi đâu chơi với ai cả chỉ thỉnh thoảng Chị My muốn ra ngoài thì Cô mới chịu đi

Vâng!Em cảm ơn Chị ạ- Ngọc nghe vậy thì cảm ơn Chị My rồi rút rồi tắt máy nhìn sang khuôn mặt Cậu đang tò mò

Sao rồi?- Cậu vừa mơ hồ vừa nhìn Ngọc

Ở thôn X thành phố T!Mọi chuyện còn lại là tùy Cậu xử lý đó- Ngọc nhìn Cậu cười

Tớ biết rồi!Tớ đi đây bảo mọi người hẹn mọi người khi khác nhé- Cậu nghe vội vàng đứng dậy mà đi ra xe khuôn mặt vui vẻ cuối cùng Cậu cũng có thể tìm thấy Cô...

Minh Thiên đâu rồi- Cả đám Cô có cả Hoàng đến hết rồi nhưng chẳng thấy Cậu đâu cả

Đi tìm Thảo Phương rồi- Ngọc vui vẻ nói

Có tin tức rồi sao?- Thế Anh nhìn Ngọc vui vẻ

Mày nói cho hết câu đang nói lại dừng lại- Quang Trường hỏi hộc nhưng vẫn nhìn Ngọc tức giận

Mày...!ở thôn X thành phố T cũng có vẻ xa ở đây lắm- Ngọc định ném quả nho về phía Quang Trường nhưng lại bỏ xuống nhả nhai nói

Vậy chúng ta có cần đến đó không?- Quang Trường lên tiếng

Không cần đâu!Cậu ấy sẽ đưa Thảo Phương về- Hoàng suy nghĩ rồi lên tiếng Hoàng tin Cậu sẽ khiến Thảo Phương quay về

Vâng!Thế Anh chuyện của Cậu...- Ngọc nghe Hoàng nói vậy thì vui vẻ gật đầu rồi nhìn sang Thế Anh mà tò mò hỏi

Thế Anh chỉ thờ dài rồi nhìn mọi người kể hết mọi chuyện ra cho mọi người nghe!Tâm trạng có chút gì đó bất lực về mọi chuyện

Sao khi Cậu đến nơi của Cô thì cũng sắp chiều tối.Cậu đi tìm nơi Cô đang làm việc vì cũng nghe nói Cô dad làm bà chủ của quán ăn nổi tiếng ở đó nên cũng hỏi thăm rồi đi tìm Cô.Tìm khắp nơi Cậu mới nhìn thấy bóng dáng Cô đang chăm chú làm việc khiến Cậu đau lòng mà đi tới quán của Cô

Chào....- Cô đang dọn dẹp thì ngẩng lên nở nụ cười chào đón nhưng nụ cười chưa nở ra thì khuôn mặt đã bất ngờ nhìn Cậu

Cậu cũng không nói lên lời ánh mắt cứ nhìn Cô,bốn mắt nhìn nhau!Cậu cũng nhìn rõ rằng Cô cũng đã trưởng thành hơn xinh đẹp hơn mọi thứ đều thay đổi chỉ có ánh mắt của Cô là chẳng thay đổi chút nào vẫn ấm áp như trước mỗi khi nhìn Cậu...

Anh tới đây làm gì?- Cô vội tránh ánh mắt Cậu mà nhìn đi chỗ khác

Đến đưa Em về!- Cậu cười đi gần lại chỗ Cô

Tôi không muốn về- Cô nghe vậy thì vội rời đi chỗ khác Cô đợi câu nói này lâu rồi nhưng bây giờ nghe vậy thì gì đó lo sợ

Mọi chuyện ổn thỏa hết rồi!Em còn chưa muốn quay về sao?Chuyện lần đó Anh thực sự xin lỗi Em...Làm Em phải buồn nhiều rồi!Quay về cùng Anh được chứ?- Cậu đi lại ôm Cô từ phía sau tựa cằm vào vai Cô giọng khàn khàn nói rồi vài giọt nước mắt Cậu chảy ra cảm nhận rõ Cậu đã kìm nén cảm xúc của mình lâu lắm rồi...

Em...- Cô cảm nhận rõ tâm trạng của Cô từ giọng nói đến những hành động Cậu ôm Cô chặt đến mức chỉ sợ buông ra Cô sẽ rời xa Cậu...Cô cũng cảm thấy đây tội lỗi Cô cũng chẳng nhớ rõ bản thân từ bao giờ lại chưa bị đau lòng như vậy...

Cậu xoay người Cô lại hôn lên đôi môi đang ấp úng nói từng lời ra của Cô...Đôi môi đang run run của Cô bất giác chẳng làm gì được ánh mắt Cô đến tay chân Cô cũng đỡ Cô chưa từng bị bất ngờ như vậy!Chỉ biết đáp trả lại cái hôn của Cậu một cách chọn vẹn

Thảo Phương...Anh có...- Khắc Phong đi tới chưa bước vào tới cửa đã gọi tên Cô nhưng lúc bước vào nhìn thấy cảnh tượng đó muốn quay đầu rồi đi cũng chẳng được

Cô nghe có người thì bất giác ẩn Cậu ra xa mình khuôn mặt đỏ ửng vì ngại ngùng

Có chuyện gì vậy?- Cô nhìn Khắc Minh khó xử hỏi

À không có gì?Anh nhớ còn chuyện khác cần làm ha người cứ tự nhiên- Khắc Phong cười khổ mà lắc đầu bỏ đi,Khắc Phong định rủ Cô đi chơi đâu đó đi xem phim để Cô bớt cái khoảng cách với mình nhưng hình như đến không đúng lúc chỉ biết quay đầu mà bỏ đi

Anh cười cái gì?- Cô nhìn Khắc Phong bỏ đi thì có chút tội lỗi nhìn sang Cậu khuôn đang niềm nở

Người đó là ai vậy?- Cậu không đáp trả câu hỏi của Cô mà đi lại ôm Cô hỏi Cậu nhìn rõ trong ánh mắt Khắc Phong có tình cảm với Cô

Liên quan tới Anh sao?- Cô quay sang nhìn Cậu ánh mắt trêu đùa

Liên quan chứ Em là người yêu của Anh chuyện gì liên quan tới Em đều là chuyện của Anh- Cậu véo má Cô cười

Ai là người yêu của Anh?Mà Anh sao biết Em ở đây?- Cô lườm Cậu rồi cũng tỏ vẻ thắc mắc

Anh gọi cho Em rồi có ai đó nghe máy rồi nói Em ở đây- Cậu cười nhìn Cô

Chị My sao?- Cô cũng nhớ ra Cô quên điện thoại ở nhà vậy chỉ có Chị My nói ra cho Cậu biết thôi

Chắc vậy!- Cậu cũng chẳng biết người Cô nói là ai chỉ gật đầu cho có rồi lại ôm Cô vào lòng

Mẹ Anh...- Cô bất chợt nhìn Cậu lưỡng lự nói

Mẹ Anh từ khi biết Em bỏ đi cũng thật bản thân có lỗi bây giờ đều mong Em quay về!Cả đám Ngọc nữa đều mong Em quay về- Cậu xoa đầu Cô,Cậu cũng muốn Cô quay trở về...

Nhưng...- Cô nghe vậy thì không biết nói sao

Thảo Phương...Em...- Chị My sau khi nói cho Ngọc biết nơi Cô ở và làm việc thì cũng sắp xếp nhà cửa nấu đồ ăn cũng sắp tối rồi thì đi đến chỗ Cô làm

việc một phần muốn giúp Cô dọn dẹp để Cô về sớm một phần muốn nói cho Cô biết mọi chuyện nhưng không ngờ gặp cảnh Cô đang nhìn Cậu ảm áp

Dạ!Sao Chị lại đến đây vậy?- Cô nghe vậy khuôn mặt đỏ ửng ơ Cậu mà đi tới chỗ của Chị My

Chị đến giúp em thu dọn đồ rồi về sớm tại ngày nào cũng thấy Em về muộn nên muốn Em thư giãn chút!- Chị My bối rối nhìn Cô cười trừ

Chào Chị ạ!- Cậu cũng đi gần tới chỗ Cô mà chào hỏi Chị My

Chào Em- Chị My cũng cười nhìn Cậu ánh mắt cũng đầy trù mến như dành cho Cô vậy!Chị My coi Cô như em gái mình vậy nên khi nhìn thấy Cô tìm thấy hạnh phúc của mình thì cũng cảm thấy hạnh phúc thay Cô

Đây là Minh Thiên...- Cô chỉ nói tên Cậu cho Chị biết chứ chẳng biết nói như nào về thân phận của Cậu với Chị bây giờ Cô cũng chẳng biết phải làm sao cả

Em là người yêu của Thảo Phương- Cậu chẳng ngại ngần gì đi lại khoác vai Cô thấy tình cảm như để khẳng định Cô là người của Cô vậy

Thảo Phương...sắp tới rồi dọn đồ đi rồi về nhà ăn cơm!Nếu Em không ngại thì về cùng Thảo Phương thế nhé- Chị My nhìn sang Cậu cười

Anh ấy...- Cô định từ chối ý của Chị My

Dạ được ạ- Chưa để Cô từ chối thì Cậu đã lên tiếng đồng ý thay Cô

Vậy chúng ta về thôi- Chị My cũng cười rồi nhìn Cô

Vâng- Cô lườm Cậu rồi nhìn sang chị My cười trừ

Sao lại là Anh?- Minh Châu đang ở trong nhà đi ra thì thấy Thế Anh đang đợi ở cửa nhà

Anh đến tìm Em- Thế Anh đi lại nhìn Minh Châu chỉ cười nhạt rồi thôi

Không phải hôm qua chúng ta nói hết mọi chuyện rồi sao?- Minh Châu nhìn Thế Anh ánh mắt lạnh lùng nhưng trong lòng thì lại đang dung động

Không thể cho Anh một cơ hội nữa sao?- Lần nào cũng thế Minh Châu chỉ nói mấy câu rồi lại bỏ đi chưa kịp để Thế Anh điều chỉnh được tâm trạng vội nắm lấy tay Minh Châu

Không thể!Hai năm trước sao Anh không đi tìm Tôi?Sao đến bây giờ Anh mới đi tìm Tôi chứ hả?Anh có biết ở bên đó cuộc sống của Tôi không có Anh nó tẻ nhạt chán như thế nào không hả?- Minh Châu bức bối đến nổi vừa nói vừa rơi nước mắt quay lại nhìn Thế Anh,Minh Châu thực sự không thể kìm nén nổi cảm xúc của Minh nữa rồi...

Anh...Anh xin lỗi- Thế Anh không biết phải làm sao khi thấy Minh Châu khóc chỉ biết luống cuống mà nắm lấy tay Minh Châu

Xin lỗi còn có tác dụng sao?- Minh Châu rút lại bàn tay của Minh nhìn Thế Anh đau lòng

Cho Anh một cơ hội đi!Anh sẽ không làm Em phải đau lòng như vậy nữa được không?- Thế Anh thật sự bất lực khi nhìn thấy Minh Châu khóc trong đau khổ

...Em định đi đâu vậy?- Thấy Minh Châu không trả lời mà rồi đi nên Thế Anh đi lại chặn đường

Đến quán của Anh...Em nhớ khi Em đi Anh còn chưa thanh toán hết tiền lương cho Em thì phải?- Minh Châu khuôn mặt đờ đẫn nhìn Thế Anh...Thế Anh nghe vậy thì cười vui vẻ đi lại đi cùng Cô tới quán của Minh

Ồ nơi Cô....

Người này là ai vậy Chị Thảo Phương?- Khi Cô cùng Cậu về nhà An thấy vậy đi lại nắm tay Cô

Đây là người yêu Chị!Người Chị từng nói với Em đó- Cô suy nghĩ rồi mới nói với An khuôn mặt vui vẻ

Chị không chờ Em nữa sao?- An nắm tay Cô hờn dỗi

Ngoan lớn lên Chị đợi Em- Cô vuốt hai má An đang phụng phịu giận dỗi

Được rồi An vào bàn ngồi ăn cơm đi con- Chị My khó xử nhìn Cậu rồi nhìn sang An nghiêm khắc

An nghe vậy thì nghe lời đi lại bàn ngồi Cô cùng Cậu cũng đi lại ngồi cả nhà cùng nhau ngồi ăn cơm vui vẻ nói chuyện....

20 phút sau....

Cậu ấy đến đón Em về sao?- Cô cùng Chị My rửa bát Chị My nhẹ nhàng nói có chút buồn

Em...Em chưa nghĩ đến- Cô nhìn Chị My cười trừ Cô cũng chưa nghĩ đến điều đó nhưng khi Chị My hỏi vậy lại có chút đau lòng khôn muốn rời xa nơi này

Nếu Anh dám bắt nạt Chị ấy Em sẽ không để yên cho Anh đâu- Cậu cùng An ngồi ngoài sofa chơi trò chơi thấy An cứ nhìn về bóng lưng Cô nên lên tiếng đe dọa

Được rồi sẽ không có chuyện đó đâu- Cậu gạt đầu rồi nhìn An cười trừ rồi lại tiếp tục chơi trò chơi

An đi ngủ đi con- Cả nhà cùng nhau nói chuyện hơn 9 Chị My lên tiếng nhắc An đi ngủ

Vâng ạ- An nghe vậy gạt đầu rồi đi lên phòng

Minh Thiên...cũng muốn rời Em ở tạm đây một hôm nhé- Chị My cười rồi đưa cho Cậu chìa khóa phòng dù sao ở chỗ Chị vẫn còn phòng trống

Vâng!Em cảm ơn Chị- Cậu cười rồi nhận lấy chìa khóa phòng của mình

Cũng muốn rời hai đứa đi ngủ đi- Chị thấy Cô này giờ im lặng nên lên tiếng

Vâng Chị ngủ ngon- Cô nghe vậy thì vội chạy về phòng hôm nay Cô có nhiều chuyện phải suy nghĩ nên muốn bình tâm một chút

Vậy Em cũng đi ngủ đây ạ!Chị ngủ ngon- Cậu cũng tạm biệt Chị My mà nhanh chóng rời đi theo Cô

Không được vào phòng Em- Cô thấy Cậu đi lên đang đi về phía mình thì ánh mắt đe dọa

Tại sao chứ?Chúng ta không thể nói chuyện được sao?- Cậu nhìn Cô cười trừ khuôn mặt có chút nham hiểm

Không được!Có gì nói sau bây giờ Em chỉ muốn đi tắm rồi ngủ thôi- Cô nói nhanh rồi đóng cửa lại

Cậu nghe vậy chỉ nhếch môi cười nham cứ đi lại quanh phòng Cô một lúc lâu mới mở cửa đi vào phòng Cô nhưng không ngờ đã chốt cửa lại nên không có cách nào vào phòng Cô cả...

Chị My...Chị có thể cho Em...mượn chìa khóa phòng của Thảo Phương được không ạ?- Cậu ngại ngùng bối rối đi xuống nhà khi thấy Chị My cũng đang đi ngủ mà ngại đầu nói

Có chuyện gì sao?- Chị My nhìn Cậu trêu chọc

Em...Em chỉ muốn nói chuyện với Cô ấy nhưng Cô ấy lại khóa chốt cửa nên không vào nói chuyện với Cô ấy được- Cậu tỏ rõ vẻ ngại ngùng trên khuôn mặt

Được rồi...đây...- Chị My cũng hiểu rõ Cậu muốn làm gì nhưng cũng chỉ gạt đầu trừ rồi lấy chìa khóa phòng đưa cho Cậu...Chị cũng hiểu cặp đôi lâu không gặp nhau ai lại ngủ tách rời chứ?

cốc...cốc....cốc.....

Anh còn chưa ngủ đến phòng Em làm gì?- Cô vừa bước ra khỏi nhà tắm có tiếng gõ cửa nên đi lại

Anh muốn nói chút chuyện với Em- Cậu thấy Cô mở cửa thì cười trừ nói...nếu Cậu biết trước Cô sẽ mở cửa thì đã không xuống gặp Chị My mượn chìa khóa rồi hazzz.....

Được!Vào trong đi- Cô nghe vậy cũng chỉ gạt đầu rồi để Cậu đi vào

Anh làm gì vậy hả?- Cô chưa kịp bước vào trong ngồi thì đã bị Cậu áp sát vào tường khiến Cô hoảng loạn

Làm gì sao?Hôm nay Anh phải trừng phạt Em...Em dám ở trước mặt Anh mà cười nói vui vẻ với một đứa trẻ như vậy sao?- Cậu giữ chặt hai tay Cô để lên đỉnh đầu mà nói

Anh còn so sánh với một đứa trẻ sao?- Cô nhìn Cậu bực mình

Nếu không cần lý do đó!Em là đang câu dẫn Anh- Cậu cười nham hiểm càng áp sát mặt Cô

Anh nói gì vậy hả?- Cô càng khó hiểu nhìn Cậu

Em cũng biết rõ chúng ta xa nhau lâu vậy...khi Anh đến phòng Em Em còn mặc chiếc váy ngủ mỏng manh không phải câu dẫn Anh thì là gì?- Cậu giọng càng tà mị nhìn Cô

Anh...-Cô chưa kịp phản kháng thì Cậu đã hôn lên đôi môi quyến rũ của Cô đôi tay giữ chặt tay Cô cũng buông lỏng ra mà ôm eo Cô thật chặt Cô cũng có chút giật mình nhưng cũng đáp trả lại nụ hôn của Cậu mãnh liệt

Anh...- Cô lại thêm một lần nữa hốt hoảng

Cậu không ôm eo Cô cũng chẳng ép Cô vào tường mà ôm Cô đặt lên giường một cách nhanh chóng ép người mình lên người Cô khiến khuôn mặt Cô đỏ ửng(H+ nhẹ ^_ ^!Ai chưa đủ 18+ thì nên lướt nhanh nhes ^_ ^)

Anh là đồ biến thái- Cô có chút ngại ngùng vừa đắm vào ngực Cậu

Anh chỉ thích biến thái với Em thôi!- Cậu cười tà mị

Rồi lại áp môi mình lên môi Cô dần dần rồi đôi môi Cô mà hôn xuống xương quai xanh của Cô.Bàn tay chẳng giữ im là tìm đến khóa váy của Cô tháo bỏ chiếc của Cô ra chẳng mấy chốc da thịt hai người áp sát vào nhau khiến Cô chỉ biết ôm mặt ngại ngùng

Cậu hôn lên xương quai xanh của Cô rồi hôn lên vành tai đang nóng đỏ ửng lên bàn tay sờ vào những vòng eo mượt mà của Cô bàn tay mê mẩn ừ vòng em của Cô đôi môi vẫn áp lên môi của Cô...Cô ôm lấy cổ Cậu đáp trả lại những nụ hôn đắm thắm mà Cậu dành cho Minh cũng cảm thấy hạnh

Anh sẽ nhẹ nhàng...được chứ?- Sự kìm nén của Cậu cũng không được nữa nhìn lên khuôn mặt Cô mà nói...Cô nghe vậy không biết nên phải trả lời sao chỉ hôn lên môi Cậu coi như là đồng ý cho Cậu lần đầu của Cô!Vì Cô yêu Cậu hết cuộc đời nên chẳng có chút gì hối hận cả...

Cậu nghe vậy thì không kìm nổi mà đắm sâu vào trong Cô khiến Cô rên nhẹ có chút giật mình có chút đau khiến nước mắt chảy ra nhưng cũng chẳng làm Cô hối hận.Cả hai cùng mơn man đến hết đêm đó trong ướt át nhưng cả hai đều cảm thấy hạnh phúc

Ngày mai Em sẽ quay về cùng Anh chứ?- Cô nằm trong vòng tay ấm áp của Cậu

Em...- Cô nghe vậy thì không biết nói sao Cô chưa suy nghĩ tới

Ngọc sắp kết hôn rồi đó- Cậu nhẹ nhàng vén vài sợi tóc của Cô gọn lại

Thật sao?- Cô nghe vậy thì vui vẻ

Họ còn đợi Em về!Quang Trường cũng đợi Em về sẽ làm đám cưới- Cậu hôn lên đôi môi của Cậu rồi lại nói

Em sẽ suy nghĩ- Cô hôn lên môi Cậu rồi cả hai say vào giấc ngủ...

Sao Em dậy sớm thế?- Chị My đang đi ở dưới nhà chuẩn bị đồ ăn sáng thì thấy Cô đi xuống nên nhìn theo Cô

Hôm nay Em nghỉ không bán đồ ăn Em muốn nghỉ ngơi- Cô bước chân mệt mỏi đi tới chỗ Chị My

Cậu ấy còn chưa dậy sao?- Chị My nhìn Cô rồi nhìn lên trên phòng

Anh chắc còn ngủ- Cô giả vờ như không quan tâm tới Cậu nếu để Chị My biết hôm qua Cậu sang phòng Cô ngủ thì sẽ như thế nào?

Chị...Em muốn về nhà...rồi- Cô thấy Chị đang vui vẻ cười thái rau để nấu ăn thì lưỡng lự lên tiếng

Cạch...Em nghỉ kĩ rồi chứ?- Chị My nghe vậy thì khựng lại vài giây rồi nhìn Cô

Vâng...- Cô có chút gì đó không ổn nhưng cũng gật đầu

Vậy bao giờ Em muốn về?- Chị My cười nhìn Cô cho Cô không phải suy nghĩ gì cả

Ăn xong bữa sáng Em dọn dẹp đồ đạc rồi sẽ về ạ- Cô ôm Chị cười như có chút buồn bã

Khi nào rảnh thì về thăm Chị là được rồi!Nhớ chăm sóc bản thân tốt nhé- Chị My vỗ lưng Cô an ủi

Vâng- Cô nghe giọng nói ấm áp của Chị thì nước mắt chảy ra

Được rồi!Khóc cái gì chứ?Có phải là không gặp lại nữa đâu!Em lên gọi Cậu ấy xuống ăn sáng đi rồi còn chuẩn bị nữa- Chị My lau nước mắt cho Cô ánh mắt nhìn Cô cười ấm áp

Vâng- Cô chỉ biết gật đầu mà bỏ lên phòng

Anh làm gì vậy hả?- Cô vừa đi vào giường ngồi thì Cậu đã ôm từ phía sau khiến Cô giật mình

Sao vừa dậy đã đi đâu đó?- Anh tựa cằm lên vai Cô nói nhỏ Cậu thực sự không muốn Cô rời xa mình chút nào

Em xuống nhà chuẩn bị đồ ăn sáng- Cô quay người sang nhìn Cậu cười trừ để cho tâm trạng bớt buồn rầu

Anh...- Cô vừa quay lại hai ta đã che mắt mình lại ngại ngùng lên tiếng...Cậu bước trong nhà tắm ra chỉ quần cái khăn để lộ ra vầng ngực săn chắc quyến rũ khiến Cô không quen

Sao nào?- Anh cười tà mị ép Cô xuống dưới người mình

Không được làm vậy- Cô lườm Cậu

Nếu Anh không nghe lời thì sao?- Cậu ghé sát tai Cô mà nói trêu đùa

Không để Cô kịp nói gì Cậu đã hôn lên đôi môi quyến rũ ngọt ngào của Cô bàn tay lần mò tới thân hình nóng bỏng của Cô đầy ham muốn chiếm đoạt

Nào!Đề khi khác...Em đã nói với Chị My rằng sẽ về nhà nên Chị đã chuẩn bị đồ ăn sáng chúng ta xuống ăn sáng đi rồi còn chuẩn bị về nữa- Cô giữ bàn tay của Cậu lại mà nói Cô biết Cậu tính làm gì nhưng bây giờ không phải lúc

Anh hứa sẽ không làm Em buồn nữa đâu!- Cậu nghe vậy thì tay cùng môi rời khỏi người Cô kéo Cô ngồi dậy mà ôm vào lòng nói đầy khẳng định

Anh phải hứa nha- Cô ôm Cậu thật chặt mà nói giọng đầy cảm động

Anh hứa!- Cậu vừa nói vừa hôn lên vầng trán của Cô

Thôi Anh mặc đồ vào đi rồi xuống nhà nhé!Em xuống dọn đồ ăn sáng cùng Chị My- Cô cười vuốt ve mà Cậu rời rời phòng đi xuống nhà...Cậu cũng mặc đồ gọn gàng vào rồi đi xuống nhà...

Cả nhà ăn uống chẳng nói với nhau câu nào buồn bã chỉ đơn thuần nói về nơi Cô sống vui vẻ kể những chuyện vui vẻ ra cho Chị My nghe một phần để Chị My an lòng

15 phút sau

Hai đứa đi cẩn thận nhé- Cô cùng Cậu cầm đồ đạc đi xuống dưới nhà Chị My khuôn mặt có chút buồn

Em sẽ về thăm Chị- Cô đi lại ôm Chị áp chặt chẳng muốn xa rời

Bé An ở lại ngoan nhé Chị sẽ về thăm Em- Cô ngồi xuống nhìn sang bé An đang tâm trạng không vui

Chị nhớ đó nhé- An ôm chầm lấy cổ Cô

Khi nào rảnh Em sẽ đưa Cô ấy về thăm Chị!Nếu không thì khi nào tụi Em đám cưới Chị nhớ phải đến đó- Cậu vỗ vai an ủi Cô rồi nhìn sang Chị My cười trừ

Được Chị sẽ đến!Chị tiễn mấy đứa ra xe nhé- Chị My nghe Cậu nói vậy cũng bớt lo lắng vài phần

Vâng- Cô với Cậu nói rồi Cậu cầm vali còn Cô nắm tay An đi ra ngoài cửa

Đi đường cẩn thận nhé!- Chị My nhìn Cô cười

Vâng!Chị nhớ giữ gìn sức khỏe nhé!An nhớ học tốt nha- Cô cười nhìn Chị My rồi nhìn sang An

Được rồi hai đứa đi đi nếu không về sẽ muộn mất đó- Chị My cười nhìn Cô thật sự ở đây về nơi Cô rất xa Chị sợ sẽ tối mất

Vậy tụi Em đi nhé!Bye bye- Cậu xách vali mang đi cất Cô tạm biệt rồi cũng lên xe rồi đi cùng Cậu

Đội đã!Dừng xe đi- Cô đi ra được một quãng thì gặp Khắc Phong đang đi đến chỗ Cô thì bảo Cậu dừng xe mà đi xuống nói chuyện gì đó với Khắc Phong

Khắc Phong- Cô đi xuống gọi theo bóng dáng Khắc Phong đang đi

Thảo Phương?Em...Em đi đâu vậy- Khắc Phong nghe vậy thì cũng quay sang nhìn Cô rồi nhìn sang chiếc ô tô khó hiểu

Em...Em phải về nhà rồi!- Cô đi gần lại chỗ Khắc Minh cô nở ra nụ cười

Người Em thích đó sao?- Khắc Phong nghe vậy cũng nghĩ đến chuyện hôm qua Minh nhìn thấy rồi hỏi Cô

Vâng!- Cô gật đầu có chút khó xử

Vậy thì nhớ phải hạnh phúc nhé!- Khắc Phong đi lại gần Cô cười

Anh đừng buồn Em nha! Rồi Anh sẽ tìm được người con gái khác tốt hơn Em- Cô cũng cười thoải mái nhìn Khắc Phong

Ừm! Thôi Em đi đi người đó đang đợi đó- Khắc Phong xoa đầu Cô rồi nhìn về phía xe của Cậu

Vậy Em đi nhé! Tạm biệt Anh- Cô cười trừ rồi tạm biệt Khắc Phong mà quay về xe

Trong xe Cậu cũng chẳng hỏi Cô về vấn đề người đó là ai? Cậu nhìn rõ được trong ánh mắt người đó thích Cô nên chẳng muốn chất vấn Cô vì điều này tâm trạng Cô cũng chẳng tốt mấy chỉ im lặng lái xe về...

"Chúng Tôi đang về rồi mọi người đến quán Thế Anh nhé! Tôi sẽ đưa Cô ấy về đó"- Cậu vui vẻ gửi tin nhắn cho đám Ngọc rồi lái xe về...

A...Anh làm gì ở đây vậy hả?- Minh Châu mới thức dậy thì đã thấy Thế Anh nằm bên cạnh nên có chút hoảng hốt cũng may chưa có gì quá đáng chỉ là Thế Anh nằm bên cạnh ôm Minh vào lòng mà ngủ thôi

Không phải hôm qua Em uống say rồi Anh mới đưa Em vào phòng Anh ngủ sao?- Thế Anh lim dim mắt mà nói ánh mắt nham hiểm nhìn Minh Châu nhưng Minh Châu không hiểu ra điều đó

Em sao? Không thể nào?- Minh Châu vò tóc mà suy nghĩ

Nếu Em không tin cũng sao- Thế Anh thừa cơ hội ôm Minh Châu vào ngực mình

Là Anh có ý để Em say đúng không? Là Anh cố ý- Minh Châu ở trong lòng Thế Anh vừa nói vừa rơi nước mắt không phải vì ngủ cùng Thế Anh mà vì cảm động rơi nước mắt khi được Thế Anh ôm vào lòng

Anh...Được rồi là lỗi của Anh! Anh không nên để Em uống say rồi muốn Em ngủ bên cạnh mình mà không đưa Em về nhà! Đừng khóc Anh xin lỗi- Thế Anh nghe giọng Minh Châu khàn khàn thì quay xuống vén vai sợi tóc của Minh Châu gọn lại mà an ủi khuôn mặt có chút tội lỗi

Anh...- Minh Châu nghe vậy thì ngồi dậy...Minh Châu hiểu bản thân mình không thể uống say một cách vô lý khi hôm qua Cô chỉ uống có 2 ly nhỏ thôi mà

Anh xin lỗi! Đừng giận Anh nữa nha- Thế Anh ngồi dậy nhéo mà Minh Châu rồi ôm Minh Châu vào lòng mình

Minh Châu cảm nhận được hơi ấm của Thế Anh mùi thơm trên người Thế Anh bắt giác hôn lên môi Thế Anh đầy ấm áp hai tay quàng qua cổ Thế Anh...Thế Anh khuôn mặt hạnh phúc mà đáp lại nụ hôn của Minh Châu thừa thời cơ đi vào trong khám phá khoang miệng của Minh Châu ngọt ngào như thế nào...

Chúng ta đừng giận nhau nữa nhé- Thế Anh rời môi Minh Châu nhìn Minh Châu ánh mắt cầu khẩn

.....- Minh Châu nghe vậy thì không trả lời Thế Anh

Anh Yêu Em Minh Châu à- Thế Anh lo lắng Minh Châu sẽ rời xa Minh mà vội vàng nói ra điều đã cất giữ bao lâu nay trong lòng

Anh nói thật chứ?- Minh Châu nhìn Thế Anh có chút cảm giác không tin điều đó

Là thật lòng- Thế Anh ôm chặt lấy Minh Châu vào lòng Minh

Em sẽ tin Anh một lần này Thế Anh gật đầu cười trong hạnh phúc hôn lên trán Minh Châu rồi ôm nhau lăn vào giấc ngủ. Họ chỉ muốn ở bên nhau như vậy mãi mãi chẳng muốn chia li

5 giờ chiều....

Sao Thảo Phương còn chưa về nữa- Ngọc với Hoàng sau khi nghe tin Cậu đưa Cô về thì vui vẻ đi đến chỗ Thế Anh

Đúng đó! Mà Thế Anh đâu rồi chứ?- Quang Trường cũng hỏi hộp bao giờ Cô về nhưng đến quán Thế Anh được một lúc rồi vẫn chẳng thấy Thế Anh đâu chỉ thấy nhân viên đang dọn dẹp

Lát nữa Em muốn Anh gì? Anh đưa Em đi ăn- Thế Anh với Minh Châu từ trong phòng đi ra nhìn nhau hạnh phúc

Em ăn gì cũng được- Minh Châu vui vẻ mà nắm tay Thế Anh

Được! Vậy tí đưa Em đi ăn món gì ngon ng...- Thế Anh xoa đầu Minh Châu vừa đi vừa nói đi ra tới cửa quán thì dừng lại

Hai người- Quang Trường nghe giọng Thế Anh quanh quần đầu đó thì nhìn mọi nơi rồi thấy Thế Anh cùng Minh Châu đi từ phòng ra thì bất ngờ. Vì Thế Anh cũng ở quán nên cũng có phòng riêng để nghỉ ngơi

Mấy Cậu sao lại ở đây- Thế Anh có chút bối rồi đi về hướng bàn Quang Trường

Không ở đây sao thấy được cảnh này- Ngọc lên tiếng trêu đùa khiến Minh Châu có chút ngại mà núp đằng sau lưng Thế Anh

Bọn Tớ...- Thế Anh nghe vậy thì ngại ngùng mà giải thích

Được rồi! Hai người như thế là bọn này hiểu rồi. Minh Thiên nói sẽ đưa Thảo Phương về đây nên bọn Tao đến đây- Quang Trường lên tiếng

Thật sao?- Minh Châu nghe vậy thì khuôn mặt vui vẻ

Đúng vậy hai người cũng ngồi xuống đi còn ăn uống thì để sau- Ngọc lên tiếng lúc đầu nghiêm túc xong rồi lại nói giọng trêu đùa. Thế Anh Minh Châu không biết phản kháng thế nào chỉ ngồi xuống đợi Cô về

Sao lại tới đây chứ?- Cậu đừng xe khiến Cô có chút bối rồi

Anh nói với đám Ngọc sẽ đưa Em về nên hẹn mọi người ở quán Thế Anh- Cậu cười nói

Ồ... vậy Anh phải diễn với Em một chút nhé- Cô định về bất ngờ nhưng lại bị phá mất nên đành nghĩ ra cách khác rồi nói nhỏ vào tai Cậu

Cậu cũng chỉ biết gạt đầu rồi cùng Cô đi vào trong quán của Thế Anh

Thảo Phương Mây về rồi- Ngọc thấy Cô đi vào thì vội chạy lại ôm Cô

Lâu rồi không gặp- Quang Trường đi lại nhìn Cô vui vẻ

Cuối cùng cũng chịu về rồi- Hoàng cũng nhìn Cô vui vẻ

Cô dạo này khỏe chứ Thảo Phương- Minh Châu cũng đi lại gần Cô cười

Mấy người là ai?- Cô khuôn mặt khó hiểu nhìn đám Ngọc rồi lui về sau đứng gần Cậu

Thảo Phương? Mây bị sao thế? Minh Thiên- Cả đám nghe vậy thì khó hiểu hỏi Cậu

Cô ấy bị mất trí nhớ đến Tớ Cô ấy cũng không nhớ ra! Tớ nói sẽ đưa Cô ấy về nhà nên Cô ấy mới tin lời Tớ mà về đây- Cậu khuôn mặt tỏ rõ sự buồn bã mà nói

Không thể nào? Hoàng Anh làm Bác Sĩ mà Anh giúp phải giúp Cô ấy- Ngọc nhìn sang Hoàng cũng đang thẫn thờ mà nói nhưng ánh mắt Hoàng đang suy nghĩ gì đó

Được rồi Anh sẽ giúp Cô ấy! Bớt trêu lại đi- Hoàng nhìn Ngọc an ủi rồi lờm Cô

Cậu nói gì vậy?- Cô vẫn cố tỏ ra không quen biết Hoàng

Tao quen Mây bao lâu rồi con người Mây như nào Tao còn không hiểu rõ sao? Mây bị mất trí nhớ mà khuôn mặt lúc nhìn bọn Tao bình thản vậy à? Cái tay mày nắm vào nhau như thế kia trước giờ vẫn không bỏ được! Vậy mà mất trí còn nhớ những điều đó sao?- Hoàng sau khi nghe Cậu nói Cô bị mất trí thì nhìn sang Cô biết rằng Cô đang trêu đùa mọi người nên nói ánh mắt lờm Cô

Mây... Mây không thể diễn với Tao thêm chút nữa à?- Cô nghe vậy thì tối mặt Cô thực sự quên mất Hoàng còn hiểu Cô hơn cả Cô nữa

THẢO PHƯƠNG- Ngọc cùng Quang Trường nghe Hoàng nói vậy thì quát lớn khuôn mặt ai cũng tức giận

Tao chỉ đùa chúng mày một tý thôi mà- Cô đi lại ôm Ngọc cười trừ

Làm Tao tưởng mày không nhớ ra bọn Tao chứ?- Ngọc sắp khóc mà nói với Cô

Được rồi! Về cũng về rồi! Buồn gì nữa ngồi xuống đi- Cô an ủi Ngọc rồi ngồi xuống ghế cùng mọi người

Dạo này Cậu sao rồi? Vẫn sống tốt chứ?- Thế Anh nãy giờ im lặng mới lên tiếng

Tớ vẫn ổn! Hai người...?- Cô cười trừ nhìn Thế Anh rồi nhìn sang Minh Châu đang trầm tư

Hai người họ yêu nhau rồi- Quang Trường nhanh nhẩu nói

Nghe nói có cặp đôi nào đó sắp kết hôn- Cô nói xong cầm ly nước lên uống rồi vội nhìn đi chỗ khác

Ặc...- Quang Trường nghe vậy chột dạ chỉ biết cúi xuống mà uống nước

Không biết cặp đôi nào đó cũng sắp kết hôn chưa? Cỗ mày sao thế?- Ngọc cũng chẳng chột dạ hay gì nhìn sang Cô trêu đùa rồi vô tình nhìn thấy một

chăm tròn đỏ ở cổ Cô thì càng trên Cô thêm

Tao?- Cô nghe vậy thì khuôn mặt đỏ ửng sáng ra Cô cũng thấy hơn rất rất nhưng cũng chẳng kịp để ý

Bị muỗi đốt!- Cậu cười đầy ý nham hiểm

Ồ!- Cả đám nghe vậy thì hiểu điều gì đó nên chẳng trên Cô chỉ có Cô là lờm Cậu mọi chuyện đều vì Cậu mà ra...

Tháng sau bọn Minh cưới chung một nơi cùng ngày đó hai người tình sau thì tính- Quang Trường lên tiếng cười nhìn Ngọc rồi liếc mắt nhìn Cô rồi Thế Anh cho họ hiểu ý

Tao làm phù dâu- Cô vui vẻ lên tiếng Cô hiểu ý Quang Trường nói gì nhưng nói lệch đi

Tao làm phù rể- Thế Anh cũng nhìn sang Quang Trường nói. Thế Anh cũng muốn cưới chung một đám cưới cùng hai người bạn của mình nhưng còn về phía Minh Châu nữa...

Chúng mày....- Quang Trường tức chấy mặt với cách nói của Cô với Thế Anh ý của Quang Trường đâu phải vậy

Bây giờ tớ muốn đưa Thảo Phương đi một nơi! Hẹn mọi người khi khác nhé- Cậu nghe Quang Trường nói vậy cũng muốn cưới nên muốn đưa Cô về gặp bố mẹ mình

Đi đâu chứ?- Cô nhìn sang Cậu khó hiểu

Đi rồi biết! Gặp sau nhé- Cậu nắm tay Cô rồi đi

Ở nhà Cậu....

Anh đưa Em tới đây làm gì?- Cô nhìn sang Cậu sắc mặt trắng bệch có chút lo lắng

Em đừng lo lắng quá! Vào nhà cùng Anh đi! Được chứ?- Cậu nắm lấy bàn tay có chút run của Cô mà ân cần nói

Cô chỉ gạt đầu rồi bước xuống xe đi vào nhà Cậu tâm trạng lo lắng...

Thảo Phương? Cháu về khi nào vậy?- Bố Cậu đang ngồi ở ghế sofa đọc báo thấy Cô đi vào cùng Cậu thì vui vẻ đứng dậy đi lại chỗ Cô

Cháu...Cháu mới về ạ- Cô có chút rụt rè lên tiếng

Cạch....Cháu....- Mẹ Cậu đang dọn đồ ăn ra thấy Cô tới thì mấy chiếc đĩa rơi xuống sàn nhà rồi đi lại chỗ Cô khiến Cô có chút sợ mà đứng sau lưng Cậu

Mẹ...đừng làm Cô áy sọ- Cậu thấy vậy thì lo lắng cho Cô

Thảo Phương lên phòng Bác...Bác có chuyện muốn nói với Cháu!- Mẹ Cậu nhìn Cậu rồi bỏ đi lên phòng trước

Không sao đâu- Cậu định đi cùng Cô nhưng Cô giữ lại để một mình đi lên phòng Mẹ Cậu

Chào Bác ạ! Bác có chuyện gì nói với Cháu vậy?- Cô đi gõ cửa vào phòng Mẹ Cậu đôi chân hơi khựng lại có chút lo lắng

Vào đây ngồi đi- Mẹ Cậu ân cần rót ly trà để bên đối diện mình cho Cô

Vâng...- Cô ngồi xuống cầm ly trà lên uống có chút khó hiểu mọi khi trước Cô chưa kịp ngồi xuống ghế Mẹ Cậu đã nói chuyện rồi bây giờ thì để Cô ngồi uống trà một cách bình tĩnh

Thảo Phương...chuyện lần đó Bác xin lỗi...nếu Bác không ép buộc Cháu nhiều chuyện như vậy thì Cháu đã không bỏ mọi người ở đây mà đi tới một nơi xa xôi như vậy! Cũng vì Bác mới khiến Cháu với Minh Thiên xảy ra nhiều chuyện như vậy...Bác xin lỗi- Mẹ Cậu khuôn mặt áy náy tội lỗi nhìn Cô

Bác...Bác đừng nói vậy! Chuyện đã qua rồi để nó qua đi Bác nhé- Cô bất chợt nắm lấy tay của Mẹ Cậu bối rối mà nói Cô còn chưa định hình bình tĩnh nổi

Cháu không giận Bác chứ?- Mẹ Cậu cũng nắm lấy tay Cô ấm áp

Dạ không ạ! Chuyện qua rồi để nó quá đi Cháu cũng quên rồi- Cô cười nhìn Mẹ Cậu tâm trạng chẳng lo lắng nữa

Vậy Cháu về làm Con Dâu Bác nha- Mẹ Cậu nhìn Cô ánh mắt cầu khiến Mẹ Cậu từ lần đó cũng nhận ra Cô là người tốt cũng nhận ra nhiều điều càng vậy càng thấy hối hận vì những chuyện mình đã làm

Dạ...Chuyện đấy để nói sau đi Bác- Cô cười trừ nhìn Mẹ Cậu

Được tùy Cháu! Vậy xuống nhà ăn cơm nhé- Mẹ Cậu nhìn Cô rồi cùng Cô đi xuống dưới nhà

Sao hai Cha con Ông lo lắng vậy- Mẹ Cậu cùng Cô đi xuống thì Cậu cùng Bố Cô đứng dậy nhìn về phía Cô sắc mặt ai cũng lo lắng

Mẹ...không làm Cô ấy sợ chứ?- Cậu nhìn Mẹ Cậu nghi ngờ

Không có- Cô nghe vậy thì lắc đầu lia lịa

Con bây giờ nghĩ Mẹ vẫn là người như vậy sao?Được rồi Cháu vào ăn cơm cùng mọi người đi- Mẹ Cậu lườm Cậu rồi dắt Cô đi vào bàn ngồi khiến Cậu có chút sững người

Cháu mời hai Bác ăn cơm ạ- Cô lễ phép nói xong mới cầm bát cơm lên

Cứ coi như đây là nhà mình nhé!Không phải ngại đâu- Bố Cậu gấp đồ ăn cho Cô cười nói

Vâng!Cháu cảm ơn Bác- Cô cũng gật đầu vui vẻ

Sau đó Mẹ Cậu cũng gấp đồ ăn cho Cô.Bố Cô vừa ăn vừa hỏi Cô dạo này công việc cuộc sống như thế...Họ vui vẻ cùng nhau như một gia đình vậy...

20 phút sau....

Mẹ Anh nói gì với Em vậy?- Cậu đưa Cô về nhà của Cô vừa đi trên đường vừa hỏi

Không có gì!Mẹ Anh xin lỗi Em vì nhưng chuyện xảy ra thôi- Cô nắm tay Cậu cười nói vui vẻ

Chỉ có vậy thôi sao?- Cậu nhìn tâm trạng Cô vui vẻ như vậy có chút nghi ngờ

Vâng!- Cô gật đầu

Mai Em muốn làm gì?- Cậu lái xe tới cửa nhà Cô

Mai Ba Mẹ Em về!Em ở nhà với Ba Mẹ- Cô cười trừ rồi bước xuống

Thảo Phương...Chúng ta kết hôn đi!- Cô đi xuống xe trước nên Cậu cũng vội chạy xuống đứng trước mặt Cô

Anh đùa sao?- Cô như không tin vào nhìn gì Cậu nói

Anh nói thật lòng đó!Mẹ Anh cũng không phản đối chúng ta nữa Ba Mẹ Em mai về!Chúng ta kết hôn đi được chứ?- Cậu ôm Cô vào lòng tay xao đầu Cô ôn nhu nói

Có phải Anh thấy Ngọc với Quang Trường cười nên ghen tỵ đúng chứ?- Cô vẫn chưa tin vào nhưng lời Cậu nói

Không phải!Anh thực sự muốn kết hôn với Em!Anh sợ Em sẽ rời xa Anh lần nữa- Cậu càng ôm chặt Cô vào lòng

.....- Cô không nói gì chỉ dang tay ôm lấy lưng Cậu cảm nhận được nhịp tim đập từ Cậu đang đập nhanh như nào để có thể giúp Cô trả lời câu hỏi của Cậu

Không được sao?- Cậu ghé sát tai Cô hỏi

Được!Vậy nếu Ba Mẹ Em đồng ý- Cô cười ôm Cậu chặt hơn

Em nói thật chứ?- Cậu nhìn Cô cười hạnh phúc

Ừm!- Cô cũng cười trong hạnh phúc

Được rồi....Anh về nghỉ ngơi đi- Cô hôn lên môi Cậu chẳng muốn rời chút nào nhưng Cậu cũng lái xe một đoạn đường dài nên Cô lo cho Cậu

Vậy mai Anh đến nhà Em nhé!- Cậu cười nhìn Cô ánh mắt ấm áp

Vâng!Đi đường cẩn thận!Bye Bye- Cô tạm biệt Cậu rồi đi vào nhà

Ở nhà Cậu.....

Bố Mẹ Con có chuyện muốn nói- Cậu đi vào nhà nhìn Bố Mẹ nghiêm túc

Có chuyện gì vậy Con?- Mẹ Cậu tò mò nhìn Cậu

Ngày mai Ba Mẹ Thảo Phương về...Con muốn đến hỏi cưới Cô ấy- Nói xong khuôn mặt Cậu rạng rỡ

Thảo Phương đồng ý chứ?- Bô Cậu lên tiếng hỏi

Vâng!Cô ấy nói nếu Ba Mẹ Cô ấy đồng ý!Con muốn mai gia đình ta đến hỏi cưới- Cậu khuôn mặt năn nỉ nhìn Bô Mẹ mình

Được!Mẹ sẽ chuẩn bị đồ cho Con- Mẹ Cậu khuôn mặt tỏ rõ vẻ vui mừng lên tiếng

Cảm ơn Mẹ- Cậu nghe vậy đi lại ôm Mẹ mình đầy áp áp

Được rồi!Ngủ sớm đi mai còn đến nhà Thảo Phương nữa- Mẹ Cậu xoa đầu Cậu cười

Vâng!Vậy Con xin phép- Cậu tạm biệt Bô Mẹ rồi đi lên phòng tâm trạng vui vẻ

Ở một nơi khác....

Minh Châu...Chúng ta kết hôn đi!-Thế Anh đưa Minh Châu về tới nhà thì lên tiếng nói

Anh đùa sao?- Minh Châu đứng mất vài giây nhìn Cậu

Anh không đùa Anh biết chúng ta chưa tìm hiểu nhau rõ ràng nhưng chúng ta quen nhau một thời gian rồi mà đúng chứ?Anh hứa sẽ không làm Em buồn hay làm Em cảm thấy tủi thân thật đấy!Anh hứa- Thế Anh đi lại nắm tay Minh Châu ảm áp nói

Anh thật lòng muốn lấy Em sao?- Minh Châu chau mày nhìn Cậu

Thật lòng nếu Anh nói điều sẽ bị Ông trời đánh...- Thế Anh gạt đầu rồi dơ tay thề

Được rồi!Em tin Anh...nhưng mai Bô Em về nước Anh phải làm Bô Em đồng ý- Thế Anh chưa nói xong thì bị Minh Châu bịt mồm lại không cho nói hết câu

Anh hứa sẽ làm Bô Em đồng ý- Thế Anh ôm lấy Minh Châu ảm áp nói

Cũng muộn rồi Anh về nghỉ ngơi đi nha- Minh Châu ôm Thế Anh một hồi lâu mới buông tay ra

Em nghỉ ngơi sớm đi nhé!Mai Anh sẽ đến!Ngủ Ngon- Thế Anh xoa đầu Minh Châu cười trong hạnh phúc

Vâng- Minh Châu gạt đầu rồi tạm biệt Cậu mà đi vào nhà

8 giờ sáng.....

Ba Mẹ sao Ba Mẹ về không nói với Con để Con ra đón- Cô ngủ dậy đi xuống nhà thì đã thấy Ba mình đang ngồi ở sofa uống trà còn Mẹ thì đang lau rọn nhà cửa

Chúng Tôi về lúc 6 giờ sáng lúc giờ sáng lúc đó Cô đã ngủ dậy chưa chứ?- Mẹ Cô đang dọn dẹp nhà Bếp quay sang nhìn Cô

Ba Mẹ gọi Con sẽ ra đón mà!Nếu không Con đâu ngủ tới bây giờ chứ- Cô ôm choàng lấy cổ Mẹ Minh

Cô là ngu nướng chứ trách ai!- Mẹ Cô nheo mắt của Cô rồi cười đi ra bàn ngồi Cô cũng đi ra sofa ngồi cùng Mẹ mìn vui vẻ

Tôi là vô hình à!- Ba Cô hạ thấp kính xuống nhìn sang Cô

Đâu có Con nhớ Ba lắm luôn ý!- Cô đi lại ôm cổ Ba mình nũng nịu

Lớn rồi tính tình vẫn không thay đổi!- Ba Cô nhìn Cô cười âu yếm

Ba Mẹ tý nữa có người....(người)...- Cô không đùa nữa nhìn Ba Mẹ mình nghiêm túc

ting...ting...ting..

Con ra mở cửa- Cô định nói nhưng chuông reo nên thôi không nói nữa mà đứng dậy đi mở cửa

Hai?Hai Bác?...Sao hai người lại đến đây ạ?- Cô đi ra nhìn thấy Bô Mẹ Cậu quần áo nghiêm túc thì khuôn mặt có chút tái nhợt lại

Minh Thiên nói Ba Mẹ Cháu về nước rồi...nên muốn đến hỏi cưới!- Mẹ Cậu đi lại nắm lấy đôi tay ảm áp của Cô

Dạ...?Vâng...Mới Hai bác vào nhà ạ- Cô cũng cười trừ nhìn Bô Mẹ Cậu rồi mới họ vào nhà không quên lườm Cậu một cái.Cô chỉ nói đến nói chuyện với Ba Mẹ Cô thôi không ngờ Cậu tình nhanh như thế

Thảo Phương ai đến vậy Con?- Thấy Cô đi ra mãi mới vào nên Mẹ Cô gọi vọng ra cũng đứng dậy

Ba Mẹ đây là Bố Mẹ của...(của)- Cô dẫn Bố Mẹ Cậu vào nhà chưa kịp nói hết câu

Anh Chị?Anh Chị về hồi nào vậy?- Bố Mẹ Cậu cũng vui về đi vào nhà thấy Mẹ Cô thì liền nhận ra người quen nên có chút khó hiểu nhưng cũng vui mừng

Sao hai người lại đến đây vậy?- Ba Mẹ Cậu cũng bất ngờ cũng chưa hiểu ra chuyện gì!Chuyện Ba Mẹ Cô về nước chưa nói với ai ngoài Cô sao Bố Mẹ Cậu biết mà tới chứ?

Anh Chị là Bố Mẹ của Thảo Phương sao?- Bố Cậu khuôn mặt vẫn chưa hết bất ngờ

Đúng vậy!- Ba Cô đứng dậy vui mừng đi lại chỗ Bố Cậu

Không ngờ Thảo Phương là con gái của Anh Chị!Hôm nay chúng Em tới là muốn hỏi cưới Thảo Phương cho Minh Thiên con trai Em- Mẹ Cậu cười đi lại nắm tay Mẹ Cô

Hai đứa Nó sao?- Mẹ Cô chỉ tay về hướng Cô và Cậu đang đứng nhìn nhau không hiểu chuyện gì

Vâng- Mẹ Cậu cười vui vẻ mà nói

Ông bạn già!Không ngờ hai gia đình chúng ta có duyên như vậy?- Ba Cô nghe vậy thì đi lại vỗ vai Bố Cậu cười hạnh phúc

Mọi người quen biết nhau trước rồi sao?- Cô bây giờ mới giảm lên tiếng hỏi Mẹ mình

Bố con với Bố Minh Thiên là bạn thân từ nhỏ khi hai gia đình còn sống khổ cực ở quê đã biết nhau rồi- Mẹ Cô quay sang nhìn Mẹ Cậu cười nói trong hạnh phúc

Dạ...- Cô nghe vậy thì chỉ biết gật đầu trừ khi biết hai gia đình đã quen biết nhau từ trước

Được rồi đừng đứng đó nữa mọi người sang sofa ngồi đi rồi nói chuyện- Ba Cô vỗ vai Bố Cậu rồi cùng nhau đi lại sofa ngồi uống trà

Đây là con trai hai người sao?Đã lớn vậy rồi- Mẹ Cô nhìn Cậu ánh mắt đầy trêu mến

Cháu chào Cô Chú ạ- Cậu lễ phép cúi chào Ba Mẹ Cô

Hôm nay Vợ Chồng Em tới là muốn bàn chuyện cưới xin cho Con trai Em!Hai đứa cũng yêu nhau tìm hiểu nhau một thời gian dài rồi nghe nói Ba Mẹ Thảo Phương hôm nay về nước nên muốn bàn chuyện cho Hai đứa nó!- Bố Cậu trọng nghiêm túc nhìn Ba Cô nói

Nếu hai đứa nó đã tìm hiểu nhau kỹ rồi nếu hai đứa đều muốn đến với nhau Vợ Chồng chúng Tôi cũng không có ý kiến gì!Dù sao hai gia đình đều có quan hệ thân thiết như vậy rồi mà- Ba Cô cũng gật đầu nghiêm túc mà nói giọng nói chừng mực

Cháu hứa sẽ không để Cô Chú thất vọng!Cháu sẽ không để Cô ấy phải buồn bã một lần nào cả- Cậu nghe vậy thì vui vẻ giữ vai Cô nói trong hạnh phúc

Như vậy là Cô Chú mãn nguyện rồi- Mẹ Cô nghe vậy thì gật đầu trong hạnh phúc

Ba Mẹ...hai người để Anh ấy đưa Con gái mình đi một cách dễ dàng vậy sao?- Cô nghe vậy thì nhìn Ba Mẹ mình chán nản ít nhất cũng phải có điều kiện gì chứ...

Con không muốn...Ba Mẹ cũng không ép Con cưới- Ba Cô trêu đùa Cô

Dạ...Con muốn- Cô ngại ngùng mà nói

Chúng con dự tính tháng sau cưới được không ạ?- Cậu nắm lấy bàn tay của Con

Gấp vậy sao?Thảo Phương không lẽ Con...- Mẹ Cô nghe vậy có chút bất ngờ rồi mắt nhìn xuống bụng của Cô

Dạ...không phải vậy đâu Mẹ...Tháng sau đám Bận con cũng cưới chúng Con cũng muốn tổ chức chung với chúng nó ạ- Cô thấy Mẹ mình nghi ngờ thì lên tiếng lắc đầu lia lịa rồi giải thích

Có sớm cũng tốt mà- Mẹ Cậu lên tiếng nhìn Cô cười vui vẻ

Sau đó hai bên nói chuyện với nhau vui vẻ họ nói hết chuyện này chuyện kia kể cho Cô và Cậu nghe chuyện của vài năm trước...một hồi sau Cậu mới xin phép cả nhà đưa Cô ra ngoài hít thở khò khè

Về phía Thế Anh...

Bố...đây là Thế Anh người Con đã nói với Bố!- Minh Châu dẫn Thế Anh vào nhà đứng đối diện Bố mình mà nói

Cháu chào Bác ạ!- Thế Anh có chút lo lắng nhìn Bố Minh Châu

Cậu là người muốn cưới Con gái Tôi sao?- Bố Cậu bỏ tờ báo xuống nhìn Thế Anh

Vâng...- Thế Anh gật đầu một cách đầy thật lòng

Cậu lấy gì để cưới Con gái cưng của Tôi chứ?- Bố Minh Châu chau mày nhìn Thế Anh nghiêm khắc

Bố...- Minh Châu nghe Bố Minh nói vậy thì có chút bực bội

Cháu biết Minh Châu sinh ra là một tiểu thư giàu có còn Cháu...Cháu chỉ là ông chủ của một quán đồ uống nhỏ...Nhưng Cháu sẽ chứng minh cho Bác thấy Cháu đối với Minh Châu đều là thật lòng!Cháu hứa sẽ không để Cô ấy phải buồn cũng không để Cô ấy làm việc gì cả...Cháu sẽ yêu thương Cô ấy nhưng Bác vậy!- Thế Anh nắm tay Minh Châu không để Minh Châu nói gì với Bố mình chỉ để mình Thế Anh nói là được rồi

Cậu nói thật chứ?- Bố Minh Châu nghe vậy ánh mắt có chút tin cậy nhìn Thế Anh

Cháu hứa bằng cả danh dự của Minh- Thế Anh trả lời một cách chắc chắn

Haz..Vậy được rồi!Nhưng Tôi phải nói trước với Cậu...Minh Châu là đứa con gái duy nhất của Tôi Tôi rất cưng chiều Nó nếu Tôi biết Cậu bắt nạt nó hay làm nó buồn Tôi sẽ không để yên cho Cậu đâu- Bố Minh Châu đứng dậy đi lại chỗ Thế Anh,nắm tay Minh Châu với Thế Anh thật chặt lại với nhau ánh mắt cảnh cáo Thế Anh

Cháu hứa!- Cậu nghe vậy cúi đầu lễ phép nói

Bố...- Minh Châu nghe vậy ôm cổ Bố Minh mà cảm động tới phát khóc

Được rồi Con gái ngoan!Bố luôn tôn trọng những quyết định của Con- Bố Minh Châu xoa đầu Minh Châu an ủi

1 tháng sau...

Sau khi biết hai cặp còn lại cũng kết hôn mà còn cùng một ngày chung với hai cặp trước...cả đám đều vui mừng cùng nhau đi chọn đồ cưới chuẩn bị cho lễ cưới thật hoành tráng.Ai cũng có vẻ bận bịu chuẩn bị cho lễ cưới của mình trong hạnh phúc...

Đang đâu đó...Nói chuyện một lát đi!- Hoàng gọi điện thoại cho Cô khuôn mặt có vẻ trầm tư suy nghĩ điều gì đó

Đang đâu Tao ra- Cô nghe giọng Hoàng có vẻ lạ lạ nên cũng rời khỏi giường

Đang ngồi ngoài ghế đá trước cổng nhà Mây- Hoàng cười nói rồi cũng tắt điện thoại đi

Hú...Có chuyện gì thế?- Cô cũng nhanh chóng đi ra ngoài chỗ Hoàng

Chuẩn bị đến đâu rồi!- Hoàng ngồi nhìn Cô cười trừ

Ồn hết rồi!- Cô cũng cười thoải mái nhìn Hoàng

Lâu rồi Tao với Mây không nói chuyện thì phải?Ngày mai Mây cũng sẽ kết hôn Tao cũng vậy nhưng đừng có quên Mây mãi là người cực kỳ quan trọng với Tao nếu trong cuộc sống có khó khăn gì cũng đừng tự chịu đựng một mình nếu cần cứ tìm Tao để tâm sự nhớ chưa?- Hoàng xoa đầu Cô triu mến cũng mừng cho Cô

Được rồi!Làm như không gặp nhau nữa không bằng...Hoàng...Mây là đứa cực kỳ quan trọng với Tao!- Cô ôm Cô coi như để giữ mãi những kỷ niệm ngày trước chẳng ai muốn quên nó đi

16 giờ chiều hôm sau...

Hôm nay là một ngày cực kỳ trọng đại không phải đối với riêng Cô mà còn đối với tất cả mấy Cô dâu khác đều là bạn tốt của Cô ai nấy đều háo hức vui vẻ trong hạnh phúc...Những chú rể mặc vest cũng không kém phần bánh bao ai cũng hào hứng chờ đợi Cô dâu cùng mình

Chuẩn bị xong rồi chứ?- Phú dâu là người yêu Nhật Lâm đi vào nhìn bọn Cô cười

Xong rồi!- Đám Cô nhìn nhau cười nói

Vậy chúng ta đi thôi- Phú dâu lại lên tiếng rồi mở cho tụi Cô từng người đi ra

Bản nhạc du dương êm dịu nhưng chìm đắm trong hạnh phúc những chú rể bồi hồi đang đứng trên lễ đường chờ đợi Cô dâu của mình đang được khoác

tay từng Ông Bó đi lên trong lễ đường trải dài thăm đò trong hạnh phúc...

Minh Thiên-Hoàng-Quang Trường-Thế Anh các Con có đồng ý lấy người mình yêu nhất trong cuộc đời làm Vợ...Dù có sống trong giàu sang hay khổ cực ốm đau bệnh tật mỗi lần cãi vã đều không rời xa nhau các Con đồng ý chứ?- Sứ giả nhìn những chàng chú rể đang nắm chặt tay Cô dâu cười nói

CON ĐỒNG Ý- Những chú rể cũng cười trong hạnh phúc

Thảo Phương-Ngọc-Nhi-Minh Châu các Con cũng đồng ý chứ?- Sứ giả lại nhìn về phía Cô dâu hỏi

CON ĐỒNG Ý- Những nàng dâu nhìn nhau cười trong hạnh phúc mà nói

Giờ ta tuyên bố các Con từ nay sẽ trở thành Vợ Chồng cùng nhau trải qua mọi sóng gió trong cuộc sống này cũng sẽ không rời xa nhau!Giờ chú rể hay trao cho Cô dâu của mình chiếc nhẫn chứng minh cho tình yêu của mình đi nào- Sứ giả đồng đặc tuyên bố

Sao khi trao nhẫn là đến màn hôn ảp của chú rể dành cho Vợ Minh nự hôn ảp kéo dài mãi cho dù tiếng vỗ tay chúc mừng của tất cả mọi người đều kết thúc nhưng nự hôn vẫn kéo dài mãi

Cuối cùng họ cũng được ở bên cạnh nhau vừa qua bao nhiêu thử thách nhưng cũng đủ chứng minh cho tình yêu của Họ tuy khó khăn nhưng bình dị ảp Họ đến được với nhau đều là thật lòng!

_____SIMPLE LOVE_____

Bạn đang đọc truyện *Phải Chẳng Tôi Thích Cậu? Bạn Cùng Bàn!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.